

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Brat4Us

*is waiting to
chat with you...*

SUGAR LIFE #1

SUGAR *Baby*

HARLEY
MADISON

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Sugar Baby

Harley Madison

Harley Madison

Copyright © 2024 by Harley Madison

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Kapak Tasarımcısı: Jodelocks Tasarım

Editörü: Sonbahar Reed

Contents

- [1. Adanmışlık](#)
- [2. Blurb](#)
- [3. Bölüm 1](#)
- [4. Bölüm 2](#)
- [5. Bölüm 3](#)
- [6. Bölüm 4](#)
- [7. Bölüm 5](#)
- [8. Bölüm 6](#)
- [9. Bölüm 7](#)
- [10. Bölüm 8](#)
- [11. Bölüm 9](#)
- [12. Bölüm 10](#)
- [13. Bölüm 11](#)
- [14. Bölüm 12](#)
- [15. Bölüm 13](#)
- [16. Bölüm 14](#)

- [17. Bölüm 15](#)
- [18. Bölüm 16](#)
- [19. Bölüm 17](#)
- [20. Bölüm 18](#)
- [21. Bölüm 19](#)
- [22. Bölüm 20](#)
- [23. Bölüm 21](#)
- [24. Bölüm 22](#)
- [25. Bölüm 23](#)
- [26. Bölüm 24](#)
- [27. Bölüm 25](#)
- [28. Bölüm 26](#)
- [29. Bonus Sahne](#)
- [30. İyi Kız](#)
- [31. Harley Madison hakkında](#)

Adanmışlık

Susamış küçük abonelerime, umarım yirmi bin kelimelik tek bir seks sahnesine hazırsınızdır.

Bu kitapta ve seride içerik uyarısı bulunmaktadır. Daha fazla bilgi için lütfen web sitemi ziyaret edin.

<https://harleymadisonauthor.com/content-warnings/>

Blurb

Dört Baba Dom. Üç saat. On bin dolar. Kim buna evet demez ki?

Sizi trajik geçmişimle sıkmayacağım, çünkü siktir et. Sahip olduğum burslar için kıcımı yırttım ve hayatımın geri kalanının ilk gününe sadece dört gün kaldı. Hedefim ne? Üniversiteden mezun olmak, mali müşavirlik diplomamı almak ve muhasebeci olmak. Birkaç adım daha olduğunu biliyorum ama benim yolum bu çünkü bu iş istikrarlı ve cömert bir yaşam ücretinden fazlasını kazandıracak.

Hesabımda on dolardan az para olduğu ve yemek kartımın iki gün daha aktif hale gelmeyeceği şu anla kıyaslandığında. Tasarım çantaları ve yeni yapılmış saçlarıyla oda arkadaşım içeri dalıyor. Beni klişe bir parasız üniversite öğrencisi olmaktan kurtaracak bir uygulamayla tanıştırıyor.

SugarLife.

Birkaç yüz dolar için yaşlı adamlarla yemeğe çıkmak mı? Evet.

Ama sonra randevu davetiyelerini gördüm.

Dört baba, geceyi paylaşacakları bir kız bebek arıyor.

Yatak odası gereksinimleri listesi, kalçalarımı birbirine sıkıştırmama ve başparmağımın beynim yetişmeden kabul düğmesine basmasına neden oldu.

Ve en önemlisi? Bacaklarımın arasında geçireceğim birkaç saat için bana şimdiye kadar sahip olduğumdan daha fazla para ödemeye hazırlar.

Daha azı için çok daha kötü şeyler yaptım. Ve o paranın tek kuruşunu bile görmedim.

Sohbet ettikçe daha çok bağlanıyorum. Kendime bunun sadece birkaç saat olduğunu hatırlatmalıyım. Bir gece. Sonsuza kadar değil.

Beni tutmak istemeyecekler.

Kimse beni tutmak istemez.

Şeker Bebek, Şeker Hayat serisinin ilk kitabıdır. Bir kız bebek, dört baba dom, aşırı zevkli bir gece ve kink dünyasının karanlık yönlerine giriş ile yüksek buharlı bir neden romantizmi seçiyor.

Bölüm 1

Emery

Oda arkadaşım Oakley yanımdaki koltuğa oturduğunda boktan eski kanepede itiraz ediyor. Ona yan gözle bakıyorum, sonra da yarına kadar yiyebileceğim tek şey o ve pakette kalan diğer altı kraker olduğu için bayat krakeri çtırdatmaya devam ediyorum.

İzlediğim reality şovda aile içi bir durum yaşanıyor, on altı yaşındaki genç anne, bebeğinin babası o haftanın kirasını yeni bir video oyununa harcadığı için sinir krizi geçiriyor. İlk defa değil, böyle bir programa başvurabilmek için Tray'in beni evlatlık verirken hamile bırakmasına izin vermeli miydim diye düşünüyorum. İkimizin trajik geçmişi, bu boktan şovun hedef kitlesini düğüm düğüm ederdi. Boo lanet hoo ve tüm bu saçmalıklar.

"Hey, oda arkadaşım."

"Hey," diyorum dişlerimi sıkarak. Bu hatunun cidden geri çekilmesi gerekiyor. Yaşadığım sinir bozucu ve ölümcül titreşimleri hissetmiyor mu? Üzerinden dalga dalga akan güneş ışığına ve gökkuşaklarına dayanamıyorum. Neden o kadar mutlu olmasın ki?

Oakley her şeyini tasarımcılardan alır. Egzersiz kıyafetlerinde bile pahalı etiketler var. Yemin ederim geçen gün Gucci pijama da gördüm. Sarı saçları, yeni fön çekilmiş saçları ve kırılmaya cesaret edemeyen tırnakları var. Buzdolabının ve kilerin onun bölümleri her zaman taze ürünlerle dolu, ancak bunların yarısı bozulup çöpe gidiyor, çünkü birlikte yaşadığımız iki hafta boyunca neredeyse hiç eve gelmedi.

Kendimi nefes almaya zorluyorum ve dört gün sonra geleceğime başlayacağımı kendime hatırlatıyorum. Pazartesi yeterince hızlı gelemeyiz.

Bu da şu anda pek işime yaramıyor çünkü bana baktığını hissedebiliyorum. Gösteriden vazgeçip onunla yüzleşiyorum. "Ne?"

Kollarını muhtemelen ameliyatla geliştirilmiş göğsünün üzerinde kavuşturuyor - aksi takdirde, vay canına, o sütyen onun için harika şeyler yapıyor - ve arkasına yaslanıyor, tırnakları tavanı işaret ediyor, bir yandan da benim boktan yemeğime bakıyor. "Biraz para kazanman lazım."

Sadece bileğimi kullanarak, yarısı yenmiş krakerimi sallıyorum ve sözlerinin omurgamda yarattığı asidik acıyı bastırıyorum. "Yemek kartım yarın aktifleşiyor."

Çenesini kapatıyor. "Ve yemekhane yemeklerini yiyin, hayır. İğrenç. Dur sana yardım edeyim."

Ona ihtiyatla bakıyorum. "Senin lanet çamaşırlarını yıkamayacağım." Oakley bir kahkaha attı. "Ha, hayır.

Ben sadece kuru temizleme yaparım." Bu gizemi açıklıyor.

"Ve senden benim için çalışmanı istemiyorum. Sana para kazanmanın bir yolunu göstermeyi teklif ediyorum," diye devam ediyor ve göz kamaştırıcı parmaklarını saçlarında gezdirmek için uzanıyor.

Gözlerimi kısıyorum. Bu cümleyi daha önce de duymuştum.

Köşede durup domuz geçerse bana haber verirsen sana bir Hamilton veririm.

Bu paketi arabadaki bayana götür. Ellisini bana ver, gerisi sende kalsın.

Altı hafta kadar kısa bir süre önce - kahretsin, şu anda da - hayatımdaki bu tür bir nakit, günümde büyük bir fark yaratırdı, ancak

yeni bir sayfa.

Artık üniversite öğrencisiyim. Dışarı çıktım. Ve dışarıda kalacağım. Bu beni öldürse bile.

"Pas," diyorum düz bir sesle ve boktan, yaralı sehpanın üzerindeki su bardağıma uzanırken televizyona geri dönüyorum.

"Oh, hadi ama, beni dinle. Bana paraya ihtiyacın olmadığını söyleyemezsin. Ve yemin ederim, yasadışı bir şey değil." Bir an için gözlerini kıstı, sonra omuz silkti. "Zaten öyle olduğunu sanmıyorum. Herkesin rızası var ve sonrasında para ya da hediye el değiştirirse, kim bilebilir ki?"

Parmaklarımın arasında tuttuğum krakere bakıyorum, ne kadar bayat olduğu için karton da olabilir.

Yasadışı değil mi?

Ve herkesin rızası var.

Ne ima ettiğini anlamak için üniversite mezunu olmaya gerek yok. Ve eğer ima ettiği şey *buysa*, onu dinlemenin bir zararı yok. Seks, birine bir şey borçlu olmadan ticaretini yapabildiğim tek meta. Erkekler uzun, dalgalı kahverengi saçlarımı, kalp şeklindeki yüzümü, iri ela gözlerimi ve yanaklarımdaki çilleri gördükten sonra kabarık popomu ve D-cup göğüslerimi fark ediyorlar.

Ergenlik hayatımı değiştirdi.

Beni dumanı tüten boktan bir ev hayatından aldı ve bir lağım çukuruna attı.

Ama ne olursa olsun.

Hayatta kaldım.

Kimsenin merhametine ihtiyacım yok.

Başardım. Üniversitedeyim. Evet, banka hesabımda şu anda sadece tek haneli bir bakiye var ama burs avantajlarım yarın devreye giriyor. Öğrenci kredileri de öyle.

Siktir et, öğrenci kredilerini. Geri ödemem ömrümün yarısını alacak, ama elli bir katlı bir ofis binasında çalışırken, sadece bir günü atlatmaya çalışan tüm insanları izlerken her kuruşuna geçeceklerini biliyorum.

Oakley'e dönüp baktığımda, onun bana pervasızca baktığını görüyorum ve bu prensesin bunun peşini bırakmayacağını biliyorum. "Peki, bana biraz daha detay ver."

Sırıttıyor ve telefonunun kilidini açıyor, dokunuyor ve kaydırıyor. "Demek adı SugarLife."

Kafamda milyonlarca soru uçuşsa da çenemi kapalı tutuyorum. Chicago'nun Güney Yakası'nda büyürken öğrendiğim bir şey varsa o da sessiz kalmanın en iyisi olduğudur. İnsanlar boşluğu doldurmaya meyillidir ve orada olduğunuzu unutulursa dayak yemezsiniz.

Oakley bana telefonunu uzatıyor, bir çeşit uygulamayı açmış. Transparan bir babydoll elbise giymiş, kalçaları tamamen ortada, saçlarını atkuyruğu yapmış ve lolipop emen rastgele bir hatunun görüntüsüne göz kırpyorum ve sonra tekrar kırpyorum. Başının yanında tırnak içinde yazılmış kelimeler var.

Sıradaki annem ya da babam sen misin?

"Ne oluyor lan?" Mırıldanıyorum, yavaşça ekranı aşağı kaydırıyorum. Oyun buluşmaları için davetler, iyi bir kızı alışverişe götürmek için davetler, kucaklaşma seansları için talepler var. Ve *hemen kaydolmak* için sürekli fırsatlar. "İnsanlar bu saçmalığı gerçekten seviyor mu?"

Kelime seçimimi düzeltiyorum, çünkü Oakley'nin bu işlerle ilgilendiği çok açık.

Ona baktığımda bana sırtıyordu. "Şu kız bebek, baba saçmalığını mı diyorsun? Evet. Yaş oyunu gibi şeylerle ilgilenmiyorum. Sadece akşam yemeği randevusu gibi bir şey isteyen davetiyeleri seçiyorum, onlarla mesajlaşmak için ya da oturup makyajımı yapmamı izlemek için ya da her neyse. Dur, sana göstereyim."

Telefonunu geri alıyor ve giriş yapmak için olduğunu tahmin ettiğim ekrana dokunmaya başlıyor. Bana telefonunu tekrar uzatıp, bir şeyleri işaret ederken görebilmek için yaklaştığında varsayımım doğru çıkıyor. "Bak, burada. Aramamı tercihlerime göre filtreledim ve sonra ilgimi çeken herhangi bir davete başvurabilirim. Kendi davetiyelerimi de gönderebilirim. Tek yapmanız gereken bir profil oluşturmak. Özel olarak bırakabilirsin, böylece sadece babalar ya da anneler

-Yaklaştığınızda profilinizi görebilirsiniz."

Bir sürü davetiye arasında geziniyor ama benim dikkatimi çeken şey her listenin altındaki küçük pembe hediye kutuları. Bazılarında bir, bazılarında ise birkaç hediye kutusu var.

"Bu kutular ne için?" Beş pembe kutunun olduğu bir davetiyeyi işaret ederek soruyorum.

Oakley davetiyeye tıklıyor, açıyor ve ardından hediye kutularından bahseden bölüme ilerliyor. "Bu, babanın ya da annenin ne kadar ödemek ya da hediye etmek istediğidir. Bir pembe hediye kutusu genellikle yüz dolar ya da daha azını temsil eder."

Merakla ekrana dokunuyorum ve davetiyenin açıklamasına kadar ilerliyorum.

Cuma akşamı yemeğe ve sinemaya götürecek iyi bir kız arayan baba, ardından akşamı bir otel odasında giyinik ve sarılmış olarak geçirecek. Sabah kahvaltıdan sonra vedalaşacaklar.

Beş pembe kutuya bakarken kaşlarımı kaldırıyorum. "Ne yani, beş yüz dolar mı?"

Oakley, "Beni seç baba" butonuna rahatça tıklarken, "Evet, temel olarak, randevunun masrafları baba tarafından karşılanıyor," diye yanıtlıyor.

İkimiz de onun hareketleri hakkında yorum yapmıyoruz.

"Peki, başka renkler de var mı?" Televizyonu tamamen unutup kanepenin köşesine yaslanırken soruyorum. İlğimi çekti. Eğer bu insanlar güzel bir yemek yemem, açık saçık bir kıyafet giymem ve onlarla birkaç saat konuşmam için para ödüyorsa, neden en azından bazı sorular sormayayım ki? Soru sormak, eylemleri takip etmem gerektiği anlamına gelmez. Kulağa kolay para gibi gelse de.

Ayrıca, bunu yapsam bile, kendimi ve başkalarını güvende tutmak için bir randevuya gitmek için para almaktan çok daha kötü şeyler yaptım.

"Evet. Pembe en düşük olanı, yani yüzlercesi. Sonra mor var, o da binler. Ve kırmızı, onlarca."

Kaşlarımı çatıyorum, sayma sistemi biraz yanlış gibi görünüyor. "Onluk mu? On dolar gibi mi?"

Hafif alaycı bir şekilde gülüyor. "Hayır, tatlım, on bin." Alçak sesle ıslık çaldım. "İnsanlar o kadar para mı harcıyor?"

Oakley bana kendimi aptal ve saf hissettiren bir bakış attı. "İnsanlar belli bir şekilde tatmin olmak için ne kadar paraları varsa harcarlar."

"Yeterince makul," diye cevap veriyorum tek omuz silkerek. "Sadece paranı boşa harcamak için berbat bir şey gibi görünüyor."

Oakley başını iki yana sallıyor. "Sana katılıyorum ama şu ana kadar tanıştığım babaların çoğunun cüzdanı kabarık. Sadece davetin ayrıntıları için arkadaşlık istiyorlar ve sonra gitmeni istiyorlar. Ve pazarlık yapmak istemiyorlar."

Başımı salladım. "Mantıklı."

Hiç de değil. Eğer babalar üst üste yığılmışsa, kızların kendilerini onlara atmaları mantıklı olmaz mıydı?

Televizyona baktığımda, bebeğin babasının kanepede oturduğunu, yeni doğan bebek göğsünde uyurken yeni video oyunlarını oynadığını görüyorum. Belli ki annem kaçmış ya da yatak odasında somurtuyor.

"Telefonun nerede?"

"Merhaba, rastgele bir soru." Kaşlarımı kaldırarak Oakley'e dönüyorum.

Bana gözlerini deviriyor. "Sana kendi profilini ayarlayacağım ve sonra uygulama üzerinden arama yapabilirsin."

"Kaydolacağımı söylediğimi hatırlamıyorum," diye tersliyorum onu. Ama bakışlarımın, objektif olarak konuşursak, ne kadar güzel göründüğünü yakalamasına engel olamıyorum. Kuku meraklısı değilim ama bir kadını inceleyip seksi olup olmadığına karar verebilirim. Ve Oakley seksi.

Oakley gülüyor. "Profilinizi özel olarak ayarlayabiliriz, böylece yalnızca etkileşimde bulunduğunuz profiller sizinkini görebilir. O zaman istediğiniz kadar ürkütücü bir pusuda bekleyebilirsiniz."

"Kimliğim gizli kalabilir mi?" Bacağımla koltuk minderinin arasına sıkıştırdığım telefonumu ona uzattım.

Benimle bu telefon aracılığıyla iletişime geçebilecek tam olarak bir -iki, Oakley ile birlikte, ama henüz bana mesaj atmadı- kişi var.

Tray Brown.

İkimiz de küçüklüğümüzden beri koruyucu aile sistemindeydik. Ben altı yaşındayken, o sekiz yaşındayken. O, bir kişinin özel bir kayıt türüne eklenmesini sağlayan tercihleri olan bir baba yüzünden ailesinden alınmıştı, ben ise ailem öldüğü için sisteme girdim.

Sistemin içinde de dışarıda olduğu kadar ahlaksız hayvanların olması çok kötü.

"Kilit açma kodu?" diye soruyor, başparmakları dijital sayı tuşunun üzerinde geziniyor. "Dört sıfır," diye cevap veriyorum ve onun dokunuşlarını izliyorum.

"Bu pek güvenli değil."

Omuz silkiyorum. "İçinde birkaç mesaj, öğrenci e-postamın uygulaması ve Facebook dışında hiçbir şey yok. Sadece kırk beş dakikalık bir pil ömrü olduğu için onu çalana iyi şanslar." İşte tam da bu yüzden telefonumun altından sarkan ekstra uzun bir şarj kablosu var, duvar prizine giden kablo.

"Doğru, tamam. Uygulama indiriliyor. Televizyona bak," diye emrediyor ve ben yapmadan önce düşünmüyorum bile.

Dijital bir deklanşörün kapanma sesini duyuyorum ve ona dönüyorum, öfke midemin dibini yakıyor. "Az önce benim fotoğrafımı mı çektin?"

"Evet," diye cevaplıyor hiç umursamadan. "Bir profil fotoğrafına ihtiyacın var. Merak etmeyin, bu da özel olacak ve kameraya bakmıyordunuz. Bu

aslında oldukça sevimli bir fotoğraf."

Ekranı bana doğru çeviriyor ve ben de olabildiğince objektif bir şekilde resmi inceliyorum. Arkamdaki mutfaktan gelen ışık yüzümü siluet haline getiriyor ve yüz hatlarımı gizlediği için şükrediyorum. Kahverengi saçlarım bir toka tarafından dağınık bir şekilde toplanmış. Ne yazık ki doğuştan kıvrırcık saçlara sahibim ama çok kalın ve uzun olduğu için dalgalar halinde kabarıyor.

Biri omzumdan düşmüş, spagetti askılı siyah bir atlet. Ayrıca sütyen giymediğim çok açık. Üst üste falan değilim ama bir avuç dolusu sütyenim var. Her günün sonunda sütyenimi çıkarmamı sağlayacak kadar, ama bir üst beden gömleğe geçmemi gerektirecek kadar değil.

Bacaklarım kanepede altıma kıvrılmış ve kış yanağımın alt kıvrımı, ganimet kesimli kot şortumun eteklerinden fotoğrafa bakıyor.

Tamam, güzel, şirin bir fotoğraf.

Sinirli bir ses çıkarıyorum ve diğer çiftlerden birine geçen televizyonu izlemeye geri dönüyorum. On altı yaşında ikizler. Aklından ne geçiyordu ki? Ve tabii ki, bebeğinin babası onu terk etmiş. Dürüst olmak gerekirse, televizyondaki kızla aynı konumda olmamam biraz şaşırtıcı. Seks, kendimi bildim bileli hayatımın bir parçası. Dürüst olmak gerekirse, tüm bu yaygara hakkında hiçbir fikrim yok. İğrenç ve bazıları ama çoğunlukla sadece rahatsız edici.

Ama tek kuruşum olmadığı için bu benim tek takas sistemim oldu.

Üniversite benim tüm bunlardan çıkış planım.

"Tamam, al bakalım. Botları geçmene yetecek kadar detay ekledim. Tüm profiller arasında gezinin. Filtreler kapalı, bu yüzden kendi seçimlerinizi yapın, gözünüze çarpan bir şey olup olmadığına bakın. Bir daveti kabul etmeye karar vererseniz, ehliyetinizin bir resmiyle yaşınızı ve hesabınızı doğrulamanız gerekecek. Ben gidip biraz yemek hazırlayacağım." Oakley telefonumu bana geri verdi, sonra da itiraz etmem ya da soru sormam için bir saniye bile vermeden koltuktan kalktı.

Davetiyeler sayfası dikkatimi çekiyor. Oakley'nin profilinin aksine, davetiyeler sonsuz görünüyor. Filtre düğmelerine tıklıyorum ve lanet olsun, çok fazla seçenek var. Neredeyse telefonu kilitleyip boktan TV programıma geri dönecek kadar bunaltıcı.

Ancak banka hesabımda bir dolar altı sent olduğu gerçeği, belki de buna en azından bir kez daha bakmam gerektiğini söylüyor.

Yavaşça listeyi gözden geçiriyorum.

Kimi arıyorsun? Annemi, babamı, ikisini de. Umurumda değil.

Baba. Kesinlikle baba. Benim için kesinlikle amcık yok.

Yaş aralığı.

Üniversite çağındaki penisleri görmekten kaçınmak istediğim için daha yaşlı erkekleri arıyorum. Otuzdan elliye kadar. Hayır, bekle. En yaşlı çubuğunu kırk olarak ayarladım. Evet, bu şimdilik iyi.

Konum. Bunun için iki seçenek vardır - yakınlık ve belirli banliyöler.

Yakınlık en iyisi gibi görünüyor. Sınırı on beş mil olarak belirledim, çünkü araba sahibi olmak şu anda boş bir hayal olduğu için toplu taşıma ile seyahat etmek istediğim mesafe bu kadar.

Liste sonsuzdur.

Doğrulanmış

hesaplar.

Resimli hesaplar. Tarih

türü.

Duraksıyorum. *Tarih türü mü?* Buna tıkladığımda, anlamının açık olduğunu görüyorum. Temel olarak, onlarla bir *randevuda* ne kadar seks yapmak istediğimle ilgili.

Tanışma şirinliği.

Öp ve söyleme.

Elleşmek.

Sadece bir

tadımlık.

Şipşak.

Gece kal.

Bir seçim yapmadan filtreden çıkmadan önce derin bir nefes alıp veriyorum.

Filtreler arasında daha fazla gezinmek daha da fazla seçeneği ortaya çıkarır. Sınırlar.

Tercihler. Vücut tipleri.

Bla bla bla.

Filtrelerin çoğunu açık bırakarak arama çubuğuna basıyorum. Birkaç saniye sürüyor ve sonuçların yüklenmesini beklerken küçük resmimi ısııyorum.

On yıllık yaş aralığım ve on beş millik yarıçapımla bile üç yüzden fazla sonuç çıktığında kaşlarım kalkıyor. Lanet olsun, dışarıda ne kadar çok sapık varmış.

Fotoğraflı profilleri seçmeyerek yaptığım hatayı hemen anladım. Üç tıklama sonra bunu düzelttim ve sonuçlar elliden fazla azaldı

Yüzde.

Kaydırmaya başladım, çeşitli profillere tıkladım, tüm küçük simgelerin ne anlama geldiğini öğrenmeye çalıştım. Bir sürü profili okurken, özellikle "ideal şeker bebeğim ..." ve "Mükemmel randevum .

..." bölümlerinde, uygulama hakkında biraz fikir edinmeye başlıyorum.

Gördüğüm kadarıyla, bu erkeklerin çoğu sadece arkadaşlık istiyor. Belki bir bağlantı kurulduktan sonra biraz ekstra bir şey, ama tam gelişmiş bir ilişki istemiyorlar. Sadece haftada bir kez birlikte yemeğe çıkabilecekleri ya da sinemaya veya gösteriye gidebilecekleri biri.

Bu aslında o kadar da kötü görünmüyor.

Tam Oakley'e seslenip profilimi düzeltmek için ne yapmam gerektiğini soracaktım ki, burnumun dibine dumanı tüten bir kase pilav ve biftek kızartması itildi.

"İşte, al bunu. Çok fazla yaptım."

Telefonumu bırakıp çatalı üstünden sarkan kâseyi hızla elime alıyorum; sarımsak, soya sosu ve baharat kokusu burnuma hücum ederken protesto sözcükleri dilimde can çekişiyor. "Aman Tanrım, bu harika kokuyor."

Oakley yanımdaki kanepeye uzanıyor, bir noktada kot pantolonunu ve korseli tişörtünü bırakıp eşofman ve atlet giymiş. "Pekala, yiyin bakalım. Buzdolabında ya pişirilecek ya da atılacak bir sürü şey vardı, yani en az bir öğle yemeği ve belki de akşam yemeği için yeterli."

Bir an için ona bakıyorum ve o naz yapma zahmetine bile girmiyor. "Ne yaptığını biliyorum."

Omuz silkiyor. "Bak, ya yemeği yersin ya da çöpe atarsın. Her iki durumda da burnumun direği sızlamaz."

"Sana bunun için para ödüyorum," diye mırıldanıyorum, sıcak yemek düşüncesiyle mideme kramplar giriyor.

Omuz silkiyor. "Senden bunu istediğimi hatırlamıyorum."

Yemeğe bakarken ağzım sulanıyor. Bu yemeği çöpe atıp yarın yemekhanede yemek için bekleyecek kadar gururlu muyum gerçekten?

Hayır, hayır, değilim.

Ayrıca, son iki haftadır birbirimizle en çok konuştuğumuz an bu ve insani etkileşim aslında o kadar da kötü değil. Gururumun beni onun yemeklerini yemekten alıkoymasına izin vererek bunu tehlikeye atmayacağım.

Sağlıklı bir miktar yiyecek alıp ağzıma tıktırıyorum ve inlememi fiziksel olarak engellemek zorunda kalıyorum. Lanet olsun, açlıktan ölüyorum. Kendimi yavaş yemeye zorluyorum çünkü bu kadar yedikten sonra kusmak istemiyorum.

Son iki gündür açım ve ikincisi, Oakley'nin işlerin ne kadar vahim bir hal aldığı bilmesini istemiyorum.

"SugarLife hakkında ne düşünüyorsun?" diye soruyor, gözleri ekrana yapışmış bir halde.

İlk genç anne mevcut bölüm için özet röportajını yaparken dikkatimi televizyona veriyorum. "İyi görünüyor, sanırım. Orada bu kadar çok hesap olduğuna inanamıyorum."

Oakley gülüyor. "Evet, ben genelde benimkini *tanışma-sevişme, öpüşme ve söyleme* ile sınırlandırıyorum. Bu genellikle profillerin çoğunu ayıklıyor. Davetiyeler için de aynı şey geçerli. Bir erkeği özel hissettirmek ve teşekkür etmek için öpmeyi sorun etmiyorum, özellikle de hediye kutuları doğruysa. Tüylerimi diken diken etse bile."

"Para işleri nasıl yürüyor? Yani, gerçekte nasıl ödeme alıyorsun?" Banka hesabımda üç haneli rakamların olması fikrinin kalbimi nasıl biraz daha fazla çarptırdığını hiç düşünmeden soruyorum.

"İkiniz de bir daveti kabul ettiğinizde, onların hesabından ücretin yarısı çekilir ve siz de bunu cüzdanınızda bekleyen bir transfer olarak görebilirsiniz. Sonra, buluşmaya gittiğinizde, baba orada olduğunuzu onaylıyor ve ilk miktar transfer ediliyor. Randevunun sonunda, ikiniz de tamamlandı olarak işaretliyorsunuz ve paranın geri kalanı transfer ediliyor. Daha sonra parayı, küçük bir ücret hariç, normal banka hesabınıza aktarırsınız. Daha yüksek ücretli davetler, şeker babanın ya da annenin dolandırılmadığından emin olmak için farklı bir ödeme yapısına sahip olabilir."

Başımı sallıyorum, jenerik akmaya başlarken çatalımdaki son pirinç parçasını da sıyrıyorum. "Yemek için teşekkürler."

"Sorun değil," diye sesleniyor Oakley lavaboya gidip tabağımı yıkayıp duruladıktan sonra kurutma rafına bırakırken.

Mutfaktan yatak odama attığım her adımda tek düşünebildiğim SugarLife ve Oakley'nin kendini satmadan para kazanıyor olması.

Bu da şu soruyu akla getiriyor: Seks içeren randevular ne kadar ödüyor?

Bölüm 2

Emery

Yatak odamda yalnız kaldığımda, SugarLife'ı telefonuma geri yüklüyorum ve Oakley'nin görmesini istemediğim tüm filtreleri hızlıca ekleyerek doğrudan davetiyelere gidiyorum.

Hatun yargılayıcı görünmüyor, ancak sadece cinsel olmayan randevular yaptığı için, gerçek seçeneklerimi değerlendirdiğimi görmesine izin vermekte tereddüt ediyorum.

Randevu Türü'ne geldiğimde, buluşma-sevişme, *öp* ve *söyleme* ve *gece kal* seçeneklerini kaldırıp diğer üç seçeneği bırakıyorum. Oakley ile dizinin sonunu izliyormuş gibi yaparken, seçeneklerin her birinin ne anlama gelebileceğini düşünmek için bolca zamanım oldu ve işte bulduğum şey buydu.

Tanışma-sevişme: tamamen platonik. *Öp* ve *söyleme*: sadece *öpüşme*.

Elleşmek: el işleri. Sadece

bir tat: oral seks.

şipşak bir sikiş ve kaçış.

Stay the night: seks ve geceyi geçirmek.

Benim kişisel favorim şipşak bir sevişme. Geceyi onları etrafımda dolaştırmaktan zevk alıyormuş gibi davranarak geçirmek zorunda kalmayacağım, muhtemelen ikinci veya üçüncü turu isteyeceğim. Muhtemelen ısrarcı.

Tüyerim ürperdi.

Konumu on beş mil içinde olacak şekilde ayarladım ve yalnızca erkekler için filtreledim. Diğer tüm seçenekleri tarıyorum, temel seçimlerimden memnunum, sonra *Bana Bir Randevu Bul'a basıyorum*.

Yaltaklanma.

Bu uygulama dört kat peynirden oluşuyor ve benim laktoz intoleransım sınırda. Uygulama işini yaparken küçük pembe ve mavi bir top yuvarlanıp duruyor,

sonra elliden fazla seçenekle karşılaştım. Dudaklarımı büzüp kaşlarını kaldırıyorum. Cidden, dışarıda çok fazla sapık pislik var.

İlk buluşma isteğindeki profil resmine gözlerimi kısıyorum. Bu adamın kırk yaşından küçük olmasına imkân yok. Neredeyse yanından geçip gidecektim ama sonra hediye kutularını gördüm.

Dört mor kutu.

Dört bin mi? Ne halt istiyor bu adam, çünkü o kadar paraya yapamayacağım şey yok.

Çok daha azına çok şey yaptım.

Tarihe tıklıyorum ve bilgiler arasında geziniyorum.

Özel bir kız bebekle dışarıda bir akşam, akşam yemeği ve tatlı. Biraz eğlenmek için onun evine dönüyoruz. Yaş oyunu yok, ama küçük bir rol oyununa evet. Randevu tipine bir göz attım; *sadece bir tat*.

Dudaklarımı tekrar büzerek, dürüşe bunu bir seçenek olarak düşünüyorum. Kırk yaşında görünmemesinin yanı sıra, adamın vücut fotoğrafı oldukça iyi görünüyor. Sanki önceki hayatında bir sporcuymuş ve o zamandan beri egzersiz planını gevşetmiş gibi.

Sağ üstte küçük bir iğneleme simgesi fark ettim. Üzerine tıkladığımda, bu tarihi daha sonrası için sabitlemek isteyip istemediğimi soran bir pencere açılıyor ve italik olarak yazılmış küçük bir cümle ile poster sahibinin tarihini sabitlediğimi bilmeyeceğini belirtiyor. Karar verirken başımı iki yana eğiyorum ve açıklamanın beni rahatsız etmediğini, bu yüzden sabitlemenin bir zararı olmadığını düşünüyorum. Daha sonra her zaman geri alabilirim.

Kaydırmaya ve sabitlemeye devam ediyorum, belirsiz bir ilginin ötesinde dikkatimi çeken hiçbir şey yok. Listenin yarısına gelmiştim ki bir fotoğraf gördüm.

bir kırmızı kutu olan davetiye.

On bin dolar.

Midem titriyor, heyecanım damarlarımda dolaşıyor. Gerçekten, şu ana kadar hiçbir şey benim için sınırları zorlamadı. Gerçekten bir sınırim olduğunu sanmıyorum. Hepsi yıllar önce elimden alındı. Ve şimdi bu davette ne olabileceğini merak ediyorum ki bunu gerçekleştirmek için birine beş haneli rakamlar ödemeleri gerekiyor.

Yutkunarak tıklıyorum. Odağım hemen tarih türüne kilitleniyor.

Şipşak bir şey.

Tamam, güzel. Yatıya kalmak yok. Tek seferlik. Şimdiye kadar çok iyi.

Bir sonraki kontrol ettiğim şey profil. Birkaç resim var ve kaydırıldığında ilk başta kafam karışıyor. Dört farklı gömleksiz, başsız gövde fotoğrafı. Birinde meme ucu piercingi görebiliyorum, ikisinin göğüs ve kaburgaları boyunca uzanan dövmeleleri var ve dördüncüsü temiz tenli.

Hepsi yırtık.

Toplamda yirmi dört karın kası, düşük askılı pantolonun içinde kaybolan V ile eşleştirilmiş.

Ve ön kol pornosu harika.

Gözlerimi kendime çevirerek görüntülerden çıkıyorum ve içgörü için kullanıcı adını kontrol etmeye gidiyorum.

Brat4Us

Bir anımı alıyor ama isimle görüntüler arasındaki bağlantı nihayet yerine oturuyor. Kaşlarım saçlarıma o kadar hızlı yaklaşıyor ki cildimin kırıştığını hissediyorum.

Dört baba.

Sanırım bu tarihin neden 10 bin olduğunu açıklıyor.

Vay anasını.

Zihnimde sorular uçuşmaya başladı. Bu nasıl işe yarayacaktı ki?

Birbiri ardına mı olacak? Tren gibi mi?

Yoksa hepsi beni aynı anda mı kullanır?

Hangi delikleri kullanacaklarını ben mi seçecektim? Çünkü analın en büyük hayranı değilim, ama odada o kadar çok penis varken, kesinlikle bunu beklerlerdi?

Derin bir nefes alıyorum. Bunu öğrenmenin tek yolu okumaya devam etmek. Profillerinin geri kalanı oldukça boş, bu yüzden davetiye geri tıklıyorum

Açıklama.

Dört baba özel bir kız bebeği memnun etmek istiyor. Sadece bir gece. Sadece oyun zamanı. Yaş oyunu gerekmez, ancak rol oyunu şarttır. Gerçek hayattaki yaş sadece bir sayıdır; Eğer bir kız bebeğin ruhuna sahipseniz, lütfen bizimle iletişime geçin. Ve içinde biraz velet varsa, daha da iyi. İlgi alanlarınızın bizimkilerle mükemmel bir şekilde örtüşmesi gerekmez. Her şeyi listelemedik.

Kızımızı şımartmak istiyoruz.

Bu kulağa mükemmel bir akşam gibi geliyorsa, iyi bir kız olun ve Beni Seç Baba düğmesine basın. Babalarınız yeni oyuncaklarıyla oynamak için sabırsızlanıyor.

İlgilendiğimiz aktiviteler: El işleri, parmaklama, oral (erkek), oral (kadın), anal (kadın), MF, MFM, rol yapma, vajinal penetrasyon, çift vajinal penetrasyon, üçlü penetrasyon, germe, fisting, seks oyuncakları, röntgencilik, teşhircilik, hafif esaret, dom-sub, kenar ve şaplak.

Nabzım atıyor.

İyi bir kız ol.

Kelimeleri tekrar okudum, muhtemelen okumam gerekenden daha fazla, ama her geçişte derimin altındaki kaşıntı hissi daha ısrarcı hale geliyor.

Seks aktivitelerinin çoğunu zaten işaretlediğimi biliyorum, ancak bu listede işaretlemediğim birkaç tane var. Grup seks bunlardan biri.

Aslında birkaç taneden

fazla. Çift vajinal

penetrasyon? Germe mi?

Fisting?

Ondan sonraki her birinden bahsetmiyorum

bile. Ve anal da orada.

Göğsüm sıkışıyor. On bin dolar için, birinin bana bunları yapmasına gerçekten izin verebilir miydim? Ve sadece *birinin* değil. Dört kişiye. Sadece birkaç saatliğine. Tray'i sıkıştığı yerden kurtarmak zorunda kaldığım tüm zamanlar, çok derine girdiğinde, birkaç itişte bitti. Çok azı on dakikadan fazla sürdü.

Ama Tray oradaydı. Elbette başka bir odadaydı, çünkü çocuklar belli ki onun bizi izlemesini istemiyorlardı. Ama biliyordum ki, eğer bayılmam gerekirse, o buna bir son verecekti. Ya da en azından ben öyle sanıyordum. Buna hiç ihtiyacım olmadı. Ben orada yattım, onlar da işlerini yaptılar. Evet, birkaç kez rahatsız edici ve iğrenç olmuştu ama bu Tray içindi. O da benim için aynısını yapardı.

Ama şu an yanımda değil.

Ve o liste . . .

Bu belirli tarih için listedeki her şeyi yapmak isterler mi, yoksa bu bir kopyala ve yapıştır gibi bir şey mi? Ya da davetiyelerini gönderirken iyi görünen her şeyi seçtikleri uzun bir kontrol listesi mi? Seçeneklerimi düşünürken başparmağımın yan tarafını ısıırıyorum.

Ve gerçekten, sadece iki tane var.

Mesaj ya da yoluna devam etmek.

Yani, evet, iğneleyebilirim ama bu seçenek içime sinmiyor.

Ya mesaj vereceksin ya da yoluna devam edeceksin.

Ama on bin dolar.

Bu beni bütün bir yıl idare ederdi. Ve eğer birkaç seks dışı randevuya çıkmayı seçersem veya yarı zamanlı bir iş bulursam, o zaman paranın bir kısmını öğrenci kredilerime yatırabilirim.

Kestiğim şortuma bakıyorum, kelimenin tam anlamıyla bir ikinci el mağazasında kesip şort haline getirdiğim bir kot pantolon. Belki de ikinci el mağazalarına bel bağlamak yerine bir mağazaya gidip yeni kıyafetler alabilirdim.

En son ne zaman elden düşme olmayan bir şeye sahip olduğumu bile hatırlamıyorum.

Sanki garip bir "on bin dolara ne yapardın?" oyunu oynuyorum.

Ben şımarıklık yaparken dört yaşlı adamın beni becermesine izin verir miydin?

Sadece seks.

Geçmişte bunun için dolambaçlı yollardan para aldım.

Yemek için.

Uyuyacak bir

yer.

Tepsi.

Bunun ne farkı var? Parayı beni beslemek ve giydirmek için kullanacağım. Evet, alıştığımdan daha fazla erkekle ama yine de sadece seks.

Baş parmağıımı "Beni Seç Baba" butonunun üzerinde gezdiriyorum. Sadece seks.

Bir gece ve yılın geri kalanı için hazırım.

Düğmeye basıyorum ve şu anda hiçbirini çekmeyen seçenekler arasında gezinmeye devam ediyorum. Düzinelerce davetiyeyi kaydırırken kalbim göğsümde sarsılıyor.

Sadece seks.

Uykuya dalmadan önce onlardan bir yanıt alamıyorum.

Bölüm 3

Emery

Muhteşem kokuyu aramak için yatak odamdan çıkıyorum. Televizyonda bir müzik klibi çalarken Oakley mutfakta mavi külotla kaplı kıcını sallıyor ve başının üzerinde bir maşa seti sallıyor.

Bir an gözlerimi kısarak yatak odama bakıyorum ve gerçekten hâlâ uyuyup uyumadığımı merak ediyorum.

Hala uyuduğum için tüm puanları gözden geçiriyorum.

Oakley normalde öğlene kadar uyur - fırına hızlı bir bakış bana saatin yedi otuz altı olduğunu söylüyor.

Oakley'nin üzerinde yeterince kıyafet yok; sadece külotu ve yıpranmış gri göbeği açık bir tişört var.

Ama sanırım dün gece telefonumda gezindiğim onca şeyden ve tuhaf ifadelerin ne anlama geldiğini öğrenmek için yaptığım internet aramalarından sonra -teşekkürler Urban Dictionary- rüyamda Oakley'i iç çamaşırlarıyla görmem şaşırtıcı olmamalı.

Vücudunun üst kısmını yarım tur döndürdüğünde, şimdi maşayı mikrofon olarak kullanıyor, omzunun üzerinden beni fark ediyor. Yakalandığı için şaşırmış ya da utanmış gibi davranmak yerine, mikrofonuna eğildi ve gerçekten yüksek notaya çıktı.

Yüzümü buruşturuyorum ve sahte bir acıyla kulaklarımı kapatıyorum. "Lütfen, hayır. Kulaklarım kanayacak."

Sadece sırtıyor ve bana doğru zıplıyor, dönüyor ve sırtını önüme bastırıyor, vücuduma sürtünürken biraz aşağı kayıyor.

Bu kadar eğlenmemiş olsaydım, onu üstümden iterdim.

Ama oda arkadaşımдан hoşlanmaya başladım ki bu hiç beklediğim bir şey değildi.

Mikrofonunu omzunun üstünden bana doğru tuttuğunda gözlerimi deviriyorum, ama vazgeçiyorum ve şarkı söylüyorum. Neyse ki, oda arkadaşımın aksine, melodiyi taşıyabiliyorum.

Oakley'nin gözleri açılıyor ama sonra sırtıyor ve mikrofonu geri alıyor. Şarkının sonuna kadar beni kişisel direği gibi kullanmaya devam ediyor, arada bir mikrofonu bana uzatıyor, ta ki ikimiz de kelimeleri zor çıkaracak kadar gülene kadar.

Nefesim kesiliyor, karnım ağrırken havayı içime çekiyorum. Aman Tanrım, en son ne zaman bu kadar çok güldüğümü hatırlamıyorum. Ama aniden yanan bir şeyin kokusu burnuma geliyor ve ayılıyorum. "Ah, sanırım kahvaltın yanıyor."

Oakley'nin yüzü düşer ve arkasından bir "oh olsun" bırakarak mutfığa doğru koşar.

Onu takip ediyorum ve pişirdiği pastırmanın muhtemelen planladığından biraz daha gevrek olduğunu görüyorum. Bence hala yenilebilir.

Yüzünü buruşturarak dönüyor. "İstersen kampüs kafesinde yemek yiyebiliriz? Bunu yaktığımdan beri benim ikramım mı?"

Ona kaşlarını çatıyorum ve bana doğrulttuğu tavaya el sallıyorum. "Bu hala tamamen yenilebilir."

Bana bir kaşını kaldırıyor, sonra yemeğe bakıyor.

İtiraz edeceği anı görebildiğim için araya girip tavayı alıyorum. "İşte, ben daha gevrek parçaları alacağım, üsttekiler sende kalabilir."

Hâlâ fokurdayan tavadaki pastırmayı çabucak çıkarıp kâğıt havlu serili tabağa bırakıyorum. "Yumurta da mı?"

Oakley başını sallıyor ve tezgahın üzerinde duran iki yumurtayı işaret ediyor. Ocağın altını kısıyorum ve tavayı tekrar ocağa koyup yumurtaları pastırmanın bıraktığı yağın içine kırıyorum.

Ekmek kızartma makinesinde ekmek olduğunu fark ediyorum ve kızartmaya başlamak için aşağı doğru itiyorum - komik bir gerçek, ekmek kızartma makinesinin kadranındaki sayı ekmeğin kızarma süresini gösteriyor, kızarma miktarını değil

İlk koruyucu kız kardeşlerimden biri bana bu gerçeği anlattı ve onunla geçirdiğim ilk sabah bana bu yemeği nasıl pişireceğimi öğretti. O evdeki ebeveynler inanılmazdı, çünkü neredeyse hiç evde değillerdi, ikişer işte çalışıyorlardı ve büyük çocukları küçüklere bakmaları için bırakıyorlardı.

CPS bu küçük bilgiyi öğrendikten sonra bizi grup evlerine gönderdi. Keşke çocukların çocuklara bakmasına izin vermenin, daha sonra yerleştirildiğim durumdan daha iyi bir durum olduğunu bilselerdi, hayatım biraz daha farklı olabilirdi.

"SugarLife'ta ilginç bir şey buldun mu?"

İrkiliyorum ve neredeyse kendimi yakıyorum. Kızarmış ekmeğe uzanarak iki tabağa koyuyorum ve dört kişilik küçük masadaki Oakley'e götürüyorum, sözleri kalbimi hızlandırmamış gibi davranmak için elimden geleni yapıyorum. "Dürüst olmak gerekirse emin değilim. Dün gece yüzlerce davetiyeye göz gezdirdim."

"Evet, filtreler senin dostun," diye yanıtlıyor, ben pastırmayı almak için geri dönüp masaya koyarken arka planda yumurtalar cızırdıyor. "Kahve ister misin?"

Başımı sallayıp yumurtaları kontrol ediyorum. Neredeyse oldu. "Bu harika olur, teşekkürler. Ve evet, birkaçını sakladım ama mümkün olduğunca çok sayıda yumurtaya bakıp ilgimi çekenleri görmeyi umuyorum."

"Evet, bu mantıklı. Dürüst olmak gerekirse, haftada iki ya da üç akşam yemeği randevusu, seni arabaya geri götürdüklerinde bir öpücük ve banka kazanıyor olacaksın. Krema, şeker?" Tezgâha konan iki fincanın gümbürtüsünü duyuyorum.

"İkisine de evet. Bu kadar çok mu yapıyorsun?" Sesimi soğukkanlı tutuyorum. Eğer o velet işini alırsam, o zaman sadece bir tanesini yapmam gerekecek. Bu da neden uygulamayı kullanmadığım ama birdenbire bir sürü param olduğu konusunda bir hikâye uydurmam gerektiği anlamına geliyor. Oakley'e ek randevulara gidemeyeceğimi söylerim.

Ve harcamalarımı karşılamak için kesinlikle bir iş bulmam

gerekecek. Çok kolay.

Ya da ona neye baktığımı söyleyebilirim.

Ben daha bu fikri düşünmeden elimde bir kahve beliriyor. "Evet. Cuma ve Cumartesi geceleri en kolay. Ama genellikle Pazartesi ya da Salı günleri bir tane yapıyorum. Ve benim de düzenli müşterilerim var, bu yüzden uygulamayı sadece ilgimi çeken bir şey olduğunda ya da hafta için ekstra para istediğimde kullanıyorum."

Sıcak içecekten bir yudum alıyorum. Mmmm. "Güzelmiş. Tamam, bugün bir kez daha bakacağım. Belki birkaç tane seçerim. Gu- babanın beni kabul etme şansı nedir?" Başlığa takıldım, çünkü hâlâ tuhaf.

Babacığım.

Onlara böyle mi hitap etmem gerekecek?

Brat4Us başvurduğum tek davetiyeye sahipti. Diğerleri her ne kadar ilgi çekici olsa da, sadece ... meh. Evet, dört babadan geri dönüş alamazsam, sabitlediğim diğer davetiyelerden birkaçına ulaşacağım, ancak dürüst olmak gerekirse tüm yumurtalarımı tek bir sepete koyuyorum. Yumurtalar.

Saçmalık.

Hemen yumurtaları kontrol ettim. Vay be. Yanmamış.

Ocağı kapatıp tavayı alıyorum ve hepsini masaya taşıyorum. Oakley sıcak tavadan uzakta oturuyor, ben de kızarmış yumurtalardan birini alıp onun tostunun üstüne koyuyorum, aynısını benimkine de yapıyorum.

"Büyük ihtimalle. Şeker bebekler ve baba-anne oranı büyük ölçüde bizim lehimize görünüyor. Dışarıda botlar var-sahte hesaplar. Ancak birkaç Şeker Bebek brunch'ına katıldım ve tüm hesaplara göre, bölgede elliden fazla değiliz, bu yüzden yerel mumyaların ve babaların epeyce bir kısmına hizmet veriyoruz. Henüz geri çevrilmedim." Oakley bir çatalla pastırmayı delip tabağına koyuyor.

Tencereyi lavaboya atıp üzerine biraz su döküyorum ki daha sonra temizlemesi zor olmasın. "Yani diyorsun ki, eğer yüzde yüz istedikleri gibi biri değilsem, bir babadan beni seçmesini istememeliyim?"

Oakley kahve fincanını önünde tutarken bir omzunu silkiyor. "Oldukça fazla."

Lanet olsun.

Keşke telefonumu buraya getirmeyi hatırlasaydım. Ama kendimi savunmam gerekirse, normalde bu şeye neredeyse hiç ihtiyacım yoktu. Tray benimle iletişim kuran tek kişi ve birkaç haftadır ondan haber alamıyorum. Ona çıkacağımı söylediğimden beri.

Bunun dışında, ara sıra sosyal medyada geziniyorum ama pek değil. Son birkaç yılım üniversiteye girme ihtiyacım tarafından tüketildi.

ve kendimi istikrarlı bir duruma sokmak istiyorum.

Sayılar beni gerçekten sıkarsa da, bu konuda iyiyimdir. Evlatlık sisteminde öğrendiğim bir şey varsa o da paranın hemen hemen her şey için motive edici bir faktör olduğudur.

Hayatımın amacı vergi muhasebecisi olmak. İstikrarlı ve güvenilir. Vergiler hiçbir zaman ortadan kalkmayacak ve bu işe büyük talep var.

"Uygulamayı kullanmak zorunda değilsin," diyor Oakley, sesi duymaya alışık olduğumdan daha yumuşak. "Normal bir iş bulmana her zaman yardımcı olabilirim."

Bakışlarımı onunkilere çeviriyorum ve yüzünde endişenin yazılı olduğunu görüyorum. Ah, lanet olsun. Sessizliğim onu kendinden şüphe duyduğu tavşan deliklerine doğru koşturmuş olmalı. "Hayır, teşekkür ederim. Birkaç gün içinde bu konudaki fikrimi değiştirebilirim ama şu anda sanırım şeker bebek olayını deneyeceğim. Bakalım başarabilecek miyim?"

Yalan dilimin üzerinde ağır bir şekilde oturuyor, bu garip bir his. Milyonlarca kez, milyonlarca farklı şekilde yalan söyledim. Genellikle kendimi sıcak sudan uzak tutmak için yalan söylerim ve on seferin dokuzunda bu beni sıcak sudan uzak tutmuştur.

Peki, neden bu yalan beni koltuğumda kıvranmaya itiyor?

Ona bir ton para karşılığında dört erkeğin beni birkaç saatliğine kullanmasına izin vermek istediğimi söylemeliyim. Eminim beni yargılamaz. Kendisi de SugarLife'da. Filtrelese bile orada ne olduğunu biliyor.

Oakley sözlerimi kabul etmiş görünüyor. Yanındaki masada duran telefonunun ışığı yanıyor ve ne olduğuna baktıktan sonra özür dileyen bir gülümsemeyle telefonu açıp cevap veriyor. "Selam baba."

Telefonunu omzuyla kulağı arasına sıkıştırıyor, tabağını ve kahvesini alıyor ve odasında kayboluyor. Minnettarlığın ötesindeyim, çünkü şimdi odama koşup kendi telefonumu alabilirim.

Ekran önümde aydınlanır aydınlanmaz SugarLife'tan gelen bildirimi görüyorum.

SugarLife

Brat4Us sizi sohbet etmeye davet ediyor.

Bölüm 4

Emery

Bildirimın saatini kontrol ediyorum ve dün gece sızmamdan yaklaşık yirmi dakika sonrasına ait olduğunu görüyorum.

Lanet olsun.

Tamam, pekala. Bunu yapabilirim. Sadece mesaj at, tamam mı?

Bu kısım için daha önce hiç endişelenmemiştim. Genellikle her şey tamamdır ve tek yapmam gereken içeri girip bir yatağa ya da en yakın düz mobilyaya uzanmaktır.

Sinirlerim kollarımdan aşağı zıplıyor ve kıcım yapılmamış yatağıma düşene kadar geri çekiliyorum. Başparmağımı bildirimin üzerine kaydırarak SugarLife'in açılmasını bekliyorum, pembe ve mavi dönen top oturum açarken benimle alay ediyor.

Sohbete devam edebilmem için önce lisansım isteniyor ve hemen yüklüyorum. Kendimi hazırlamam için bana hiç zaman vermiyor, *gönder* tuşuna bastığımda doğrudan mesaj talebine açılıyor. Kahretsin, gördüğümü görecekler mi?

Bu düşünceyi kafamdan silkeledim. Gördüğümü bilmeleri kimin umurunda? Onları tanımıyorum ve onlara hiçbir şey borçlu değilim. Onları tamamen hayalete çevirebilirim. Hıyarlaşırlarsa onları engelleyebilirim.

Bu küçük perspektif parçası içimde bir şeyleri yerine oturtuyor. Özel bir hesabım var.

Ben anonimim.

Reddedebilir ve engelleyebilirim. Evet.

Sesimin titrek çıkmasına aldırmadan bir nefes veriyorum.

Kabul et seçeneğine tıkladığımda, doğrudan mesaj dizisine yönlendiriliyorum ve burada birkaç mesaj beni bekliyor.

Brat4Us: *İyi akşamlar, SugarBB_Emma.*

İsme iki kere baktım. Sugar B B Emma mi? Oh, bekle. Şeker Bebek Emma. Mantıklı. Ayrıca, Oakley'e böyle bir isim bulduğu için tebrikler.

Brat4Us: *Umarız harika bir akşam geçiriyorsunuzdur. Bize kendinizden biraz daha bahseder misiniz?*

Brat4Us: *Bize gelince, otuzlu yaşlarımızın sonlarında, sağduyuya ihtiyaç duyan dört profesyonel erkeğiz. Bir gece için paylaşacak ve şımartacak bir kız bebek arıyoruz. Normalde kendi başımıza oynarız ama doğru kız için bir araya geleceğiz.*

Brat4Us: *Hadi sohbet edelim ve bizim için iyi bir kız olup olamayacağını görelim.*

Son mesajı okurken midem titriyor. Aferin kızıma.

Bana daha önce hiç *iyi kız* dememişlerdi.

Susturuldu. Kabullenmem söylendi. Çok yüksek sesle ağlamamam söylendi.

Kötü kız, edepsiz kız, pis kız, yaramaz kız olarak adlandırıldım. Edepsiz konuşmalarının tahrik edici olduğunu düşünen erkeklerle birlikte oldum, ama dürüst olmak gerekirse, hepsini boğdum, her şey boyunca sahte inledim.

Ama iyi bir kız?

Bu yeni bir şey. Birinin iyi kızı olma fikri ilgi çekici.

Başparmağımı bir an için dijital tuş takımının üzerinde gezdiriyorum, yanlış bir şey söyleyip onları korkutabileceğim endişesi midemi çalkalıyor. Ya da onları soğuturum. Bilmem gereken şeker baba görgü kuralları var mı? Onlara hemen baba mı demeliyim? Yoksa onlara böyle hitap etmem için davet edilmem mi gerekiyor?

Başımı kendime doğru sallıyorum. Bunu fazla düşünüyorum. Tüm gürültüyü kafamın arkasına iterek kelimelerin içimden akıp gitmesine izin veriyorum.

Merhaba babalar. Ne yazacağımdan emin değilim. Dürüst olmak gerekirse, çok gerginim. Daha önce böyle bir şey yapmadım. Şeker bebek olmak benim için çok yeni.

Beynimin yetişkin kısmı kendimi bu kadar savunmasız bıraktığım için ürperiyor, çünkü lanet olsun, ama aynı zamanda hepsi doğru. Bu benim için tamamen yeni bir şey. Ayrıca, sevimli ve masum kartını oynamanın burada gidilecek yol olabileceğinden şüpheleniyorum. Sonra aklıma kötü bir fikir geliyor ve parmaklarım ekranın üzerinde uçuşuyor.

SugarBB_Emma: *Bana nasıl iyi bir kız bebek olunacağını öğretebilir misin?*

Mesajlarımı tekrar tekrar okurken kalbim ve midem içimde birleşmeye çalışıyor. Sorularına cevap vermediğimi fark ediyorum, bu yüzden sohbete hızlıca hakkımda biraz bilgi ekliyorum ve bunun beni iyi kız sütununda tutmaya yeteceğini umuyorum.

SugarBB_Emma: *Ayrıca, on sekiz yaşındayım, değersiz aşk romanlarını seviyorum (ama bu aramızda bir sır), oda arkadaşım beni SugarLife ile tanıştırdı ve en sevdiğim renk neredeyse mavi olan mor tonu.*

Cevap beklerken başparmağımın yan tarafını ısıırıyorum ama otuz saniye sonra hiçbir şey olmayınca meşgul olduklarını ya da hâlâ uyuduklarını falan anlıyorum. Telefonumu kilitleyerek muhtemelen artık soğumuş olan kahvaltıma geri dönüyorum, Oakley'nin kapısının hâlâ kapalı olduğunu görünce şaşırmıyorum. Ancak bu sefer telefonumu da yanımda getirdim.

Yemeğimden iki ısırık aldım ve telefonum SugarLife bildirimiyle aydınlandı. Okumak için acele ederken neredeyse boğuluyordum.

Brat4Us: *Günaydın, Emma. Gergin olmayın. Seninle konuşacağımız için çok heyecanlıyız. Ve herhangi bir aşamada kendinizi rahatsız hissederseniz bu konuşmanın ötesine geçmek zorunda değil.*

Brat4Us: Biz kesinlikle kızlarımıza bizim için nasıl iyi olacaklarını öğretmeyi seven babalarız. Biz sizin ilk babalarınız olur muyuz?

Brat4Us: Sırrınız bizimle güvende *göz kırpan surat* Hakkımızda bilmek istediğiniz bir şey var mı?

Başparmağımın yan tarafından keskin bir acı yayıldığında, onu hızla dişlerimin arasından çekiyorum ve şimdi az miktarda kanla çevrili olan yırtık ete bakarak yüzümü buruşturuyorum. Ağzıma atıp emerken bir yandan da kağıt havlu arıyorum.

Görevimi başarıyla tamamladıktan sonra katlanmış havluyu başparmağıma sarıyorum ve telefonumu geri alıyorum. Cevaplarının ilk kısmıyla ne yapacağımdan pek emin değilim.

Ayrıca, onlardan çoğul olarak bahsetmek tuhaf ama değil. Dört kişi olduklarını biliyorum ama bu sanki hepsi aynı fikirdeymiş gibi bir izlenim yaratıyor. Acaba hepsi adına konuşan biri mi var, yoksa hepsi bir arada oturup yanıtları mı formüle ediyorlar?

Umarım ikinci seçenektir.

SugarBB_Emma: Evet, siz benim ilk babalarım olacaksınız. Bu sorun olur mu?

SugarBB_Emma: Daha önce hiç bir kız bebeği paylaştınız mı?

Konuyu açık bırakıyorum, mesajlarının teslim edildikten sonra okundu olarak geleceğini umursamıyorum bile. Telefonumun kilidini açıp içeri girmek için beklemek zorunda kalacağım bir bildirimi bekleyemeyecek kadar heyecanlıyım.

Kullanıcı adlarının altındaki durum bilgisinde yazdıklarını fark edince, cevaplarının gelmesini beklerken kendimi yumurtalarımın bir ısırık yemeye zorluyorum. İkinci lokmamı yutarken cevapları geliyor ve gecikmenin nedeni uzun mesajdan anlaşılıyor.

Brat4Us: Bu tam olarak bir sorun değil, daha çok bir endişe. Şeker bebek yolculuğunuza başlamanın en iyi yolunun derinlere atlamak olduğundan emin misiniz? Yaralanmanı istemeyiz. Bu yaşam tarzını bazı daha evcil tarih türleri aracılığıyla keşfetmenin daha iyi bir fikir olacağını düşünüyor musunuz?

Brat4Us: Sorunuza cevap vermek gerekirse, hayır, daha önce bir kız bebeği paylaşmadık. Henüz bizim için doğru olanı bulamadık.

Brat4Us: Kadınları paylaştık, ama asla bir kız bebek / baba dom ortamında değil.

Koltuğumda kıpırdandıkça dağınık topuzum kayıyor. Benim için mi endişeleniyorlar? Daha önce hiç tanışmadıkları rastgele bir piliç, annesinin bodrumunun karanlığında oturup onları avlayan yaşlı, şişman bir adam da olabilir.

Neden umursuyorlar ki? Endişeleri sahte mi? Söylemeleri gerektiğini düşündükleri bir şey mi? Biri hapşırıldığında "çok yaşa" demeniz gibi, çünkü on metrelik bir yarıçap içindeki herkes sizden bunu bekliyor, ama gerçekten, o kişinin ruhu hakkında iki bok veremezsiniz?

Midemin çukurundaki mutlu, dalgalı his biraz daha az hoş ve biraz da rahatsız edici bir şeye dönüşüyor. Yine kendi gerçek versiyonumla devam etmeye karar veriyorum.

SugarBB_Emma: Diğer davetiyelerin hiçbirisi seninki kadar ilgimi çekmedi. Ben bakire değilim. Seks benim için yeni bir şey değil. Genç olabilirim ama ne istediğimi biliyorum. Evet, gerginim ama bunun dört erkekle birlikte olma fikrinden çok işin şeker bebek boyutuyla ilgisi var. Şeker bebek olarak hata yapmak istemiyorum. Endişen için minnettarım ama buna ihtiyacım yok. Beni tanııyorsunuz ama sizi temin ederim ki sadece yapmak istediğim şeyleri yaparım. Kendi aklımı bilecek kadar bana güvenebiliyorsanız, bu şeyi sizinle, hepinizle keşfetmeye devam etmekten mutluluk duyarım. Ancak bu devam eden bir sorun olacaksa, ilgimi geri çekebilmek ve daha az ilginç, daha uysal birkaç daveti deneyebilmek için şimdiden bilmeyi tercih ederim.

Kendimi sorgulamadan önce gönder tuşuna basıyorum.

Rahatsızlık hissi genişliyor, beni ayağa kalkmaya ve küçük oturma odasını dolaşmaya zorluyor, ekrana bakarken kanepenin ve yemek masasının etrafında tur atıyorum. Mesajım anında okunuyor ve keşke yüzlerinin neye benzediğini bilseydim, böylece ifadelerini hayal edebilirdim.

Kendimi savunduğum için kızgınlar mı? Kendimi başarısızlığa mı hazırladım? Burada söz konusu olan on bin dolar ve en azından gelecek yılki hayatım. Eğer bu işi gerçekten batırırsam, hem onların hem de Oakley'nin önerdiği şeyi yapmam ve haftada üç ila dört akşam yemeği randevusunu kabul etmem gerekecek ki bu da teklif ettikleri parayı kazanmamın aylar alacağı anlamına geliyor.

Birkaç saat içinde aynı miktarda para kazanabilecekken neden tüm bu zamanı boşa harcayayım?

Ekrana öyle sert bakıyorum ki, kullanıcı adının yanındaki küçük yeşil simgenin karardığını fark etmem birkaç saniyemi alıyor.

Göz kırpıyorum. Sonra tekrar göz kırpıyorum.

Sanırım bunu berbat ettim.

Bölüm 5

Emery

Telefonumun hoparlöründen müzik çalarken, karnımdaki ağır duyguyu görmezden gelerek kahvaltı bulaşıklarını yıkıyorum. Mesajımı göndereli bir saatten fazla olmuştu. Duş aldım, odamı temizledim ve şimdi de stresle lanet mutfağı temizliyorum.

Bu benim normlarımdan o kadar uzak ki, çok saçma.

Kendimi romantik komedilerdeki pis bir adamın peşinden koşan aptal kadınlardan biri gibi hissediyorum.

Tanrı aşkına, lanet olası isimlerini bile bilmiyorum.

Urgh.

Süngerini son kalan sabunlu suyun içine atıyorum, dramatik bir sıçrama olmaması tahrişimi daha da kötüleştiriyor.

Dikkat dağıtmak için. Belki daha fazla davetiyeye bakabilirim? Bu fikir pek çekici gelmiyor.

Öncelikle bu durumla ilgili bir çözüme ihtiyacım var.

Tamam, bir sınır koyma zamanı. Eğer bu gece yatana kadar onlardan bir yanıt alamazsam, davetiyelerinden ilgimi kaldıracağım. O zaman artık bana ulaşamayacaklar.

Duruma biraz daha hakim olduğumu hissederek fişi çekip çıkarıyorum ve her şeyi kurulamaya başlıyorum. Tam son kahve fincanlarını toplarken Oakley'nin yatak odasının kapısının açıldığını duyuyorum.

"Hey, bunun için üzgünüm," diye kirli tabakları taşıyarak mutfığa girmeyi teklif ediyor.

Havluyla el hareketi yapıyorum. "Endişelenme. Şeker bebek görevleri önce gelir."

Sırıttırıyor. "Kesinlikle. Neyse, kampüste yürüyüşe çıkmak ister misin? Önümüzdeki hafta sömestr başlamadan önce etrafa göz atıp neyin ne olduğunu görebiliriz. Diğer tüm öğrenciler hafta sonu gelmeye başlayana kadar bugün var."

"Kulağa hoş geliyor," diye cevap veriyorum, dikkatimi dağıtacak bir şey bulduğum için mutluyum. "Alderidge Hall'un önünden geçebilir miyiz? İyi bir çalışma yeri bulmak istiyorum ve birinci sınıf forumlarının hepsi Alderidge'in en iyi odalardan bazılarına sahip olduğunu söylüyor."

Oakley başını sallıyor, sarı bukleleri hareketle birlikte sallanıyor. "Aynı forumları okuyor olmalıyız. Gidip hazırlanayım, yirmi dakika sonra burada buluşuruz."

Göz açıp kapayıncaya kadar gitti, odasına geri döndü ve ben onun kirli tabaklarıyla baş başa kaldım. Onlara bakıyorum, onları lavaboda bırakmanın çok pasif agresif olup olmadığına karar vermeye çalışıyorum. İsteyeceğim son şey, sadece birkaç gün birlikte yaşadıktan sonra böyle bir pisliğin onun yanına kalmasına izin vermek.

Öğrendiğim bir şey varsa, o da birinin sizden bir kez bir şey aldığında, hayatının geri kalanında bunu bekleyecektir.

Daha sonra başıma bela olmasınlar diye onları kurulamaya karar vererek lavaboda çoğunlukla kirli bir şekilde bırakıyorum. Önemli olan düşünmek, değil mi? Umarım öyle görünür.

Müzik sustu ve sonra masadan bir ses geldi.

Dişlerimi sıktım ve kendimi saldırmamaya zorladım. Olmadı. Bunun yerine havluyu nazikçe katlayıp fırının kulpuna asıyorum. Ancak o zaman sakince telefona doğru yürüyorum.

SugarLife.

Brat4Us size yeni bir mesaj gönderdi.

Derin bir nefes alarak bildirime dokunuyorum ve uygulama mesaj dizisine açılıyor.

Brat4Us: *Özür dileriz, Emmy.*

Midem bulanıyor. Sanırım bu kadar. Mesaj dizisini kapatmak için parmağımı X işaretinin üzerine getiriyorum, ancak başka bir mesaj beliriyor ve kalbim boğazıma fırlıyor.

Brat4Us: *Haklısınız, sizi tanımıyoruz. Tek mazeretimiz, sadece bir avuç mesaj alışverişinde bulunmuş olsak da, hepimizin size karşı küçük bir miktar koruma hissi duymasıdır. Eğer isterseniz sizinle konuşmaya devam etmek isteriz. Güven, yönetilmesi zor bir şeydir, ancak işler rahatsız edici hale gelirse veya olanlardan hoşlanmadığınızı bize söyleyeceğinize söz verdiğiniz sürece, bunu denemeye hazırız.*

Brat4Us: *Sizin yararınıza olmayan bir şey yaptığınızı düşündüğümüzde endişemizi göstermeyeceğimize söz veremeyiz, ancak kendi kararlarınızı vermenize izin vermek için elimizden gelenin en iyisini yapacağız. Tabii bunu sizin için yapmamızı istemiyorsanız. Eğer izin verirlerse küçük kızlarımıza bakma eğilimindeyiz.*

Göğsüm sıkışıyor ve kafam çok karışık.

Kız bebeklerine bakmak mı?

Ama ... tüm bunlar, ben onlara baba derken ve onlar bedenimi istedikleri gibi kullanırken, benim birkaç saatlik zamanım için onların "hediyesini" takas etmek değil mi? Neden kız bebeklere bakmak zorunda olsunlar ki?

Ayrıca davetiyelerinde *sadece bir gece* yazıyordu. Bu vur ve bırak tarzı bir durum. Duyguların karışmasına gerek yok.

Belki de ...

Belki aramızdaki bu şeyi bu gece gibi yakın bir zamanda gerçekleştirirsem, duygusal pisliği başkasının uğraşması için bırakabiliriz. Onlar gecelerini yaşar, ben de paramı alırım. Sonra hepimiz kendi yolumuza gideriz.

Bir dakika boyunca bu düşünce üzerinde kafa yoruyorum, tüm bunları gerçekten düşünmek için zaman ayırdığımda ekranım kararıyor, ancak zihnim banka hesabımda on bin dolarımın olmasının nasıl bir şey olacağına takılıp kalıyor.

Bırakın beş haneyi, daha önce banka hesabımda dört hane olduğundan bile emin değilim. Aslında, hiç üç rakamım olmadığından eminim.

Potansiyel olarak beni önemsiyor olabilecekleri gerçeğinin paralarını almamı engellemesine gerçekten izin verecek miyim?

Cevap hemen gelir: Hayır.

Hiçbir şey benimle o kadar para arasına giremez.

Uygulamayı yeniden açıyorum ve cevabımı yazıyorum. Onlara karşı ciddi olduğum için mutluyum ama aynı zamanda flört tonunu geri getirmek istiyorum.

SugarBB_Emma: Teşekkür ederim. Ve herhangi bir aşamada kendimi rahatsız hissedersen bunu dile getireceğime söz veriyorum. Sınırlar, değil mi? Dün gece onlar hakkında bir şeyler okudum.

SugarBB_Emma: Varsayımsal olarak, bir şeker bebek, bir davetin babasının tarif edilen randevuyu gerçekten gerçekleştirmesini isterse, şeker bebeğin ne yapması gerekir? Bir arkadaş istemek *smirky face*

Mesajım anında okunmaya başlıyor ve dört yetişkin erkeğin gergin bir şekilde oturup on sekiz yaşındaki bir kızdan yanıt beklediğini hayal ediyorum. Bu görüntü beni gülümsetiyor. Acaba bebek kızlarından herhangi biri onları parmaklarına dolamayı başarmış mıdır?

Brat4Us: Evet, bunlar sınırlar. Ve varsayımsal olarak, eğer bir şeker bebek bir davet üzerine bir babayla buluşmakla ilgileniyorsa, kesinlikle sınırları tartışmaları gerekir. Küçük kızı için sınırlar koymayan her baba, bela arayan bir babadır.

Brat4Us: Eğer bir şeker bebek bizimle buluşmak isterse, tek yapması gereken bize şahsen birlikte oynamak istediğini söylemektir. Akşam için bir otel odası ayarlar ve ona ayrıntıları sağlardık.

Tereddüt bile etmiyorum. Bunu istiyorum. Onlarla bir gece geçirmek istiyorum. Zihnimin arkasında bir ses isimlerini bile bilmediğimi haykırıyor. Yüzlerimizin fotoğraflarını paylaşmadık. Ya çirkin ağaçtan inerken her dala çarpmışlarsa?

Ama bu sese kapıyı çarpıp çıkıyorum. Geçmişte bedenimi kullanan erkeklerin çoğu yürüyen Gucci reklamları değildi. Genellikle, eğlence amaçlı uyuşturucu kullanımından dolayı aşırı derecede zayıf ya da tam tersi, pantolonlarının tokasından sarkan bira bağırsakları o kadar kötüydü ki, onu gerçekten nasıl içeri sokacaklarını merak ediyordum. Hijyenden tamamen yoksun olmalarından bahsetmiyorum bile. Lanet olsun, iğrenç.

Çaba sarf ederek o anıları zihnimden uzaklaştırıyorum ve şu anki durumuma odaklanıyorum.

SugarBB_Emma: Babalar, şahsen oynamak istiyorum.

Yine, anında okundu. Keşke onlara numaramı verebilseydim ve telefonda konuşabilseydik.

Duraksıyorum. Bunu neden yapamıyoruz? Ciddiyim, bu telefon numarasına bağlı değilim. Bu numaraya sahip olan tek kişi Tray. Ve Oakley, ama o da kolayca güncellenebilir. Dürüst olmak gerekirse, Tray'le bağlantıyı kesmek fena bir fikir olmaz.

Brat4Us: *Teşekkürler, Emmy. Bir şeyler organize edeceğiz ve detayları size bildireceğiz. Müsait olmadığınız bir gece var mı?*

Brat4Us: *Biz de sizinle sohbet etmeye devam etmek istiyoruz, sorun olur mu? Sınırlar, sınırlar. Onlar sizi korumak için olduğu kadar bizi de korumak için varlar.*

Kahvaltımı yaparken oturduğum sandalyeye geri kayıyorum. Sınırlar ve sınırlar. Daha önce yalan söylemedim. Sınırlar Urban Dictionary'den baktığım bir şey. Görünüşe göre iki tür sınır varmış: sert ve yumuşak.

Yumuşak sınırlar, yüzde yüz heyecan duymadığınız türden görünmektedir, ancak doğru kişi ve durum göz önüne alındığında, denemeye ikna olabilirsiniz.

Kesin bir hayır olan katı bir sınırla karşılaştırıldığında, son sahne.

SugarBB_Emma: *Bu gece benim için en iyisi.*

Dudağımı ısııyorum. Açıkça, elbette. Ama aynı zamanda hayatımın geri kalanında her gece özgür olacağımı da itiraf etmek istemiyorum. Bu kulağa on üzerinden on kötü geliyor.

SugarBB_Emma: *Sınırları tartışmaktan kesinlikle mutluluk duyarım. Sınırlarım olduğundan emin değilim.*

İsimlerini sormak istiyorum, sahte isimler olsa bile, sadece onları ayırt etmenin bir yolu olsun diye. Şu anda hangisiyle sohbet ettiğimi bilmediğimden değil. İsimlerini sormak sorun olur mu?

Daha önce kimse bana Emmy dememişti, bu yüzden şimdilik sahte bir Emmy kadar iyi.

Tamam, ne olmuş yani? Fotoğraflar. İsimler. Sınırlar.

Telefonum elimde titriyor ve sarsılıyorum, neredeyse düşürüyordum.

Brat4Us: *Herkesin sınırları vardır, Emmy. Sadece sen henüz kendininkini bulamadın.*

Kaşımı kaldırıyorum. Sanırım bu doğru olabilir.

SugarBB_Emma: *Sınırlarımın ne olduğunu bulmama yardım edebilir misin?*

Brat4Us: *Buna güveniyoruz.*

Cevapları o kadar hızlı ki, ne söyleyeceğimi bilip bilmediklerini merak ediyorum. Ve eğer durum buysa, bu biraz ... eğlenceli. Sadece istediklerini almak yerine, neyi sevdiğimi anlamama yardımcı olabilecekleri fikri omurgamda baş döndürücü bir heyecan yaratıyor.

SugarBB_Emma: **Melek surat* Daha fazla fotoğrafını istememe izin var mı? Ayrıca ... sana ne diyeceğim? Hepiniz baba mısınız?*

Yanıt yerine Brat4Us'un özel bir albüm paylaşmak istediğine dair bir bildirim alıyorum. Hemen *kabul et*'e tıklıyorum ve ağzım açık kalıyor.

Vay anasını.

Clzpscc 2

Emery

Sik. Büyük, kalın, sert penis. Dördüncü kez. Ve bu bir . . .

Parmaklarımı ekrana sıkıştırıp birbirinden ayırıyorum ve resmi yakınlaştırıyorum.

Lanet olası çizburgerler. Bunun tepesinin altından çıkan yarıktaki bir delik var.

Dört sik beni o kadar etkiliyor ki, onların bedenlere bağlı olduğunu fark etmem birkaç uzun ve ağır nefes almamı gerektiriyor. Yine başsız gövdeler, yine hepsinin tişörtü yok. Ama bu kez pantolonlar, her erkeğin sikini ve taşaklarını dışarı çıkarmasına izin verecek kadar çözülmüş.

Daha fazla yakınlaştırmaya çalışırken, çünkü tamam, biraz susadım, yanlışlıkla sola kaydurdım. Kalbim yerinden çıkacak gibi oldu, yanlışlıkla silmiş olabileceğimi düşündüm.

fotoğrafi incelemeyi bitirmeden önce, ama hayır, ekranımda başka bir görüntü belirdi ve göğsüm çırpınmaya başladı.

Bu lanet duygu da ne?

Bunu görmezden gelerek yeni fotoğrafa dikkat kesiliyorum ve erkeklerden biri olduğunu görüyorum. Koyu kahverengi deri bir kanepede arkasına yaslanmış, gömleksiz -çünkü neden olmasın- kısa sarı saçları var, öndeki birkaç tutam yukarı doğru savruluyor. Açık kahverengi kirli sakalları yüzüne yapışmış. Şimdiye kadar gördüğüm en soluk mavi gözlere sahip, dikenli kahverengi kirpiklerle çerçevelenmiş. Dudaklarındaki sırtış onu şakacı gösteriyor ama gözlerindeki parıltı tüylerimi diken diken ediyor.

Daha fazla olduğunu varsayarak, tekrar kaydırıyorum.

Ciddi koyu kahverengi gözler bana bakıyor ve her nasılsa, 2D renderda derinliklerini kaybetmemişler. Kirli sakallar adamın dudaklarını çerçeveye kaplıyor ve elmacık kemiklerinin altındaki çukurluk gözlerinizi temelde simetrik olan yüzünün merkezine çekiyor. Kalın, koyu renk kaşları -üstte uzun, yanlarda daha kısa olan saçlarıyla aynı renkte- gözlerini çerçeveliyor.

Çok rahat görünüyor, sanki bir kanepeye uzanmış gibi.

Gözlerim kısıldı.

Koyu kahverengi deri

kanepede. Ve bu . . . mı?

Sağında çıplak bir omuz var.

Bir önceki resme geri dönüyorum ve evet, cilt tonu aynı. Bronz, sanki güneşte vakit geçiriyor ama güneşte yaşamıyor.

İkinci adam biraz daha bronz, ama çok değil.

Tamam, bu fotoğrafları yan yana oturdukları sırada çekmiş olmaları, şu anda yan yana oturdukları anlamına gelmiyor.

Ayrıca, o ilk resim-

İlkine geri dönüyorum, ama hayır, bu başka bir zamanda çekilmiş gibi görünüyor. Bunda, hepsi gömleksiz, pantolonlarının fermuarları açık, bir elleri iç çamaşırlarının kemerini aşağı çekerek aletlerinin altına gelecek şekilde bir sıra halinde duruyorlar. Hepsi yaklaşık aynı boyda görünüyor ve söyleyebileceğim kadarıyla, hepsi benden birkaç santim daha uzun olacak.

Diğer ikisinin de bir numaralı babayla aynı ten rengine sahip olmadığını varsayarsak -kendi kendime kıs kıs gülüyorum- onun

Piercing takmıyor ve iyi büyüklükte bir aleti var, uzun ve biraz yana doğru kıvrılmış.

Tamam, baş çekimlerine geri dönelim.

Baba bir ve ikiye geçiyorum, sonra üçe bakıyorum. Ağzım açık kaldı.

Hayır. Asla olmaz.

Üç numaralı baba çok ateşli.

Ayrıca deri koltukta oturuyor gibi görünüyor, kamera açısı telefonu doğrudan kendi üzerinde tutuyormuş gibi gösteriyor, başı arkaya doğru gevşemiş, vücudunun büyük bir kısmını çekime kaydırıyor. Ayrıca gömleksiz ve çok düşük spor şortuna kadar kasların izini sürdüğümde karın kaslarının belirginliğini görebiliyorum.

Biraz daha düşse, ailesinin mücevherleri sergilenecekti.

Vücudunu tekrar tarıyorum ve meme ucu piercingini görüyorum, bu da onu penis delici bir adam olmaktan çıkarıyor. Yani ya iki numaralı baba ya da dört.

Üç numaranın koyu kahverengi saçları dağınık bir erkek topuzu şeklinde toplanmış. Sakalları kirli sayılır - ve tüm bu erkeklerin sakallı olmasının sebebi ne? Yaşlı erkeklere özgü bir şey mi? Benim yaş grubumda sakalı olan birini düşünemiyorum. Belki de bir erkeğin otuzuna geldiğinde yaptığı bir şeydir?

Yüzünde yaramaz bir gülümseme var, sanki yaramazlık planlıyormuş ve beni de mutlulukla peşinden sürükleyecekmiş gibi. İlk başta gözlerinin iki numaralı babaninki gibi koyu kahverengi olduğunu sanıyorum ama değil. Maviymiş. Çok, çok, çok koyu bir mavi ama yine de mavi.

Birden sinirlerim bozuldu.

Kendime karşı dürüst olursam, ilk üçünü oldukça çekici bulduğumu teyit edebilirim. Ama Tray'i de çok seksi buluyorum. Seksilik yatakta iyi olmak anlamına gelmiyor. Hiçbir şekilde. Sadece daha kolay elde etmeyi bekledikleri ve daha az emek harcadıkları anlamına gelir.

Ve genellikle vermek istediğinizden daha fazlasını alırsınız.

Bu düşünce üzerine gözlerimi kapatıyorum ve derin bir nefes alıyorum.

Hayır. Yeni bir başlangıç. Üniversite. Bütün o diğer şeyler artık geride kaldı.

Bu beyefendilerle geçireceğim bir gece hariç. Sadece kendimi ayarlamak için.

Son bir kez. Hepsi bu kadar.

Nasıl göründükleri ya da yatakta ne kadar iyi oldukları önemli değil. Önemli olan tek şey banka hesabıma yatan para.

Gözlerimi açıyorum, aynı anda sağa kaydırıyorum ve son fotoğrafı gördüğümde gülümsüyorum. Diğerlerinden daha bebek bir yüz ve evet, daha fazla sakal. Bu kez açık kahverengi, yüzünün etrafına dökülen kumral buklelerine uyuyor. Ela gözleri bana bakıyor. Gülümsemem yüzümden kayıp gidiyor. Gözlerinde karanlık dürtüleri ima eden bir durgunluk var.

Bu adam kalbimi mengeneyle kavırıyor ve karşımda bana benzeyen bir ruh olduğunu biliyorum.

Titreyerek nefes alıyorum ve görüntünün geri kalanını inceliyorum.

Bu fotoğrafla son üç fotoğraf arasındaki en büyük fark, adamın kanepede oturmuyor olması. Bunun yerine kanepenin arkasında duruyor ve kamerayı diğer üç adamın önlerindeki duvarda asılı devasa televizyonu izlerken kafaları fotoğrafta olacak şekilde açıyor.

Tamam, yani, evet. Hepsi çekici.

Tüm resimlere son bir kez göz attıktan sonra X tuşuna basarak simge durumuna küçültüyorum ve sohbete geri dönüyorum.

Brat4Us: *Şimdilik hepimize baba diyebilirsiniz. Bu değişirse size haber veririz. Sorduğun için teşekkürler, Emmy.*

Kaşlarımı çattım.

Bu kafa karıştırıcı olacak.

Duraksıyorum. Öyle mi olacak? Sadece biraz sohbet ettikten sonra bu gece birkaç saat yüz yüze görüşeceğiz.

Ve gerçekten, bana aletlerini sokan isimless erkeklerin sayısıyla, bu noktada dört tane daha fark yaratacak mı?

Bunu doğrudan *hayır'ın* altına koyarak, bir an ilham geldiğinde bir cevap düşünmeye çalışıyorum.

Banyoya dalıp hızla uyku şortumu çıkarıyorum ve saçımdaki tokayı çekerek uzun kahverengi tellerin sırtımdan aşağıya düşmesine ve kırımın kabarıklığının hemen üzerinde bitmesine izin veriyorum. Sırtım aynaya dönükken, iç çamaşırımın en alt kısmı etek ucunun altından görünene kadar gömleğimle oynuyorum.

Ön kamerayı kullanarak telefonu yukarı kaldırıyorum, aynadaki yansımamı ve yüzümün sadece bir kısmını çekecek şekilde aç veriyorum. Başımı yana çeviriyorum ve ardından fotoğrafı çekmek için başparmağımla ekrana dokunuyorum.

İyi ama tam olarak doğru değil. Birkaç şeyi yeniden ayarlıyorum - gömleğimi daha yukarı çekiyorum, saçlarımı daha az dağınık bir şekilde topluyorum - sonra fotoğrafı çekmek için pozisyon alıyorum.

Ama bu sefer ayak parmaklarımın ucunda duruyorum ve kığımın gerçekten ortaya çıktığından emin olmak için biraz öne eğiliyorum.

Bu sefer, resim mükemmel.

Çabucak uygulamayı açtım ve fotoğrafı gönderdim.

SugarBB_Emma: *Tamam, babalar. Ben de tam duş almak üzereydim. Bana küçük kızınızla geçirdiğiniz mükemmel bir gecenin neye benzediğini anlatabilir misiniz?*

Resmi ekliyorum ve gönder tuşuna basıyorum.

Kukumun içine doğru küçük bir zing çakarken kalp atış hızım tavan yapıyor. Mesaj *iletildi* durumunu atlayıp doğrudan *okundu* kısmına geçtiğinde telefonuma bakıp sırtıyorum, benim hakkımda, görüntü hakkında ne düşündüklerini merak ediyorum.

Kabarcıklar beliriyor ve bir yalanın içinde yakalanmak istemediğim için telefonumu hızla kilitliyorum ve açmak için duşa uzanıyorum.

Kıyafetlerimin geri kalanını atılmış şortun üzerine bırakıyorum ve saçlarımı bir kez daha dağınık bir topuz haline getiriyorum, çok fazla ıslanmamasını umuyorum.

Sıcak suyun altına girer girmez telefonumdan gelen bildirimi duyuyorum. Hemen dışarı çıkıp kontrol etme dürtüsüne karşı koymak zor, ama kendimi hareketleri yapmaya zorluyorum.

Önümüzdeki birkaç saati onlarla dalga geçerek geçireceğim. Onlara sürekli günümün fotoğraflarını göndereceğim.

Ve her bir resimde, onlara vücudumdan bir parça vereceğim.

Bölüm 7

Emery

Brat4Us: Mükemmel bir geceyi tarif etmek zor. Davetiyede listelediğimiz karışıklıklar kapsamlı değil. Sadece bir gecemiz olan bir kız bebekle, bizim için mükemmel olan onu paylaşmakla ilgili olacaktır. Seksi ama sevimli bir şeyler giyiyor olmalı. Belki oyuncak bebeklerini ve ayılarını çıkarmıştır. Dördümüzü de öperdi. Dizlerinin üzerine çöker ve o güzel dudaklarını her birimizin sikinin etrafına sarardı. Eğilir ve açgözlü küçük amcığını kullanarak her birimizi kuruturdu. Biz onu sırayla yerken o boşalmak için izin isterdi. Ve bütün gece bizim uslu kızımız olur ve bize baba derdi.

Cevaplarını yaklaşık yirmi kez okudum. Vay anasını.

Havlumu çözüyorum ve küvetin üzerine örtüyorum çünkü aniden duşta olduğumdan daha sıcak oluyorum.

Zihnim anlattıkları her bir şeyin görüntüsünü canlandırıyor, bir karikatür kitabı gibi aralarında geziniyorum.

Ben diğerine sakso çekerken biri beni becermek ister mi?

Bu düşünceyle kalçalarımı birbirine bastırıyorum ve klitorisimde donuk bir zonklama başlıyor.

Ve sırayla beni yemek mi istiyorlar? Kesinlikle hayır. Benimle seks yapmak için para ödüyorlarsa, neden isteyerek üzerime çıksınlar ki? Tray bile bana bunu yapmadı.

Mesajı tekrar okudum ve dikkatim iki önemli şeye odaklandı. Şirin ama seksi bir şeyler giymek.

Bebekleri ve ayları.

Lanet olsun. Bunları nasıl alacağım? Düşünürken parmağımı telefonun kenarına vuruyorum.

Bu benim hızlı para kazanma planım. Ama ön harcamaları nasıl finanse edeceğim?

Aynadaki yansıma bakıyorum, kızarmış yüzümün etrafında ıslanan saç tutamlarından nemli bukleler oluşuyor. Oakley'den borç isteyebilir miyim? Randevumdan eve döner dönmez geri ödeyebilirdim. Ama bir haftadır birlikte yaşadığı ve beş parasız olduğunu bildiği birine borç vermek için deli olması gerekir.

Değil mi?

Sanırım tek yapabileceğim sormak.

Vücudumu tekrar havluya sarıyorum, kirli kıyafetlerimi topluyorum ve oturma odasına geri dönüyorum. Oakley kanepede uzanmış, telefonunu başının üstünde tutmuş, bir yandan da geziniyordu. Ona yaklaşıırken, söyleyeceğim yalanı zihnimden geçiriyorum, böylece sorunsuz bir şekilde ortaya çıkıyor.

"Hey, kampüsteki yürüyüşümüzü ertelemem gerekiyor. Bu gece çıkacağım bir baba buldum," diye başlıyorum kalçamı kanepenin arkasına dayarken. "Sevimli bir şeyler giymemi ve en sevdiğim peluş hayvanımı yanımda getirmemi istiyor."

Oakley doğruluyor, yüzünde bir gülümseme beliriyor. "Gerçekten mi? Bu harika bir şey.

Gördün mü, bunun senin için işe yarayacağını söylemiştim!"

Omuz silkiyorum ve biraz utanmış gibi yapıyorum, ki bu hiç de zor değil, çünkü borç para istediğim için çok utaniyorum. Her ne kadar Oakley

Şeker randevuları konusunda çok havalı, platonik randevulardan ve öpüşmelerden öteye gitmediğini söyleyebilirim.

Ayrıca, onu ilk ve tek kez şeker bebek olacağını söyleyecek kadar iyi tanımıyorum.

Yaşam düzenimi zorlaştırmaya ihtiyacım yok. Bu yüzden yalan söylüyorum. Bu muhtemelen en iyisi, çünkü kendimi korumak için yalan söylemiyorsam, o zaman açıkça dürüstüm demektir. Bunu herkes kaldıramaz.

"Evet, ama bir kıyafet almam lazım." *Lütfen bana bunu söyletme.*

Ona bakıyorum, ne söylemeye çalıştığını anlamasını istiyorum ama bunun için ona yalvarmak zorunda kalmıyorum.

Uzun saniyeler boyunca bana bakıyor ve sonra çizgi filmlerdeki gibi kafasının üzerinde bir ampul yanıyor. "Oh! Paraya ihtiyacın var mı?"

Omuzlarım rahatlayarak çöktü. Gergin olduklarının farkında bile değildim. "Evet, bu harika olur, teşekkürler."

Oakley ayağa fırlayıp odasına koşar ve uzattığı elinde birkaç banknotla geri döner. "Al bakalım. Geri ödemek için acele etme. Nerede yaşadığını biliyorum." Son cümleyi göz kırparak söylüyor.

Sonuçlarını düşündükçe midem sıkışsa da gülüyorum. "Teşekkürler."

"Alışveriş için yardıma ihtiyacın var mı?" diye soruyor tekrar kanepeye uzanırken.

Başımı salladım. "Hayır, sanırım böyle iyiyim. Bir yerden küçük siyah bir elbise alacağım."

Yalan. Yalan. Yalan.

Başını sallıyor, telefonunu eline alıyor ve bir kez daha uzanıyor. "Tamam, fikrini değiştirirsen bana haber ver. Gidip paylaşacağımız bir çalışma odası ayarlayabilirim ve yarın kampüs turu yapabiliriz."

Telefonumu ve parayı elime alıp odama dönüyorum ve bana ne kadar nakit verdiğine bakmadan önce kapıyı arkamdan kapatıyorum.

Gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Beş yüz dolar mı?

Hay sikeyim.

Bırakın yirmi beş katını, birine yirmi kat borç verseydim çok sinirlenirdim.

Uygulamayı yeniden açarak, cevap vermek için sevimli bir şey bulmaya çalışıyorum ama elimde hiçbir şey yok. Bu yüzden, şımarıklığı hedefliyorum ve hedefi vurmayı umuyorum.

SugarBB_Emma: *Alışverişe gitmem gerek.

Ayrıca, resimli mesajıma hiç yanıt vermediklerini şimdi fark ediyorum. Kaşlarımı çatıyorum. Belki bir tane daha göndermeliyim?

Vücudumu saran havluya bakıyorum ve sonra stratejik olarak alt kenarı neredeyse am görünene kadar ayarlıyorum. Yani, kamerayı başımın üzerinde tuttuğum yerden biraz daha aşağı eğersem, kesinlikle am görecekler. Ama her şey illüzyon sanatıyla ilgili.

.. ya da ben öyle duydum.

Daha önceki fikrim biraz daha netlik kazanmış olarak geri dönüyor.

Onlara sadece rastgele seksi resimler göndermeyeceğim. Hayır. Bu gece için hazırlanırken günümün fotoğraflarını göndererek onları kendime bağlayacağım. Şeytani planım hakkında biraz kendini beğenmiş hissederek, fotoğraf için hazırlandım. Planımız onlara şu andan randevumuza kadar sürekli fotoğraf göndermek olduğu için, *gönder* tuşuna basmadan önce fotoğrafların doğru olması için fazla uğraşmıyorum. Hepsi mükemmel olmayacak, ama mükemmelin peşindeyseler, yanlış kıza gelmişler demektir.

Yaralandım, kırıldım, biraz paramparça oldum ama çoğunlukla dünyamın bu versiyonuyla işim bitti. Kendi zamanımın başlamasına hazırım ve bunun Cumartesi sabahı uyandığımda başlamasını umuyorum.

Uygulamadan çıkıyorum, tarayıcıyı açıyorum ve yeni bir arama başlatıyorum.

Bir şeker bebek babasıyla yaramaz bir randevuda ne giymelidir?

Çoğu blog sitesi olmak üzere bir sürü sonuç var. Yalnızca resimleri görüntülemek için filtre düğmesine tıklıyorum ve internette bulunan çeşitli iç çamaşırı türleri arasında geziniyorum.

Kızların hepsinin saçları örgü ve at kuyruğu şeklinde yapılmış ve kabarık tokalar takılmış. Gecelikler transparan, dökümlü kumaştan, fırfırlı ve fiyonklu. Modellerin altında tesettür kıyafetleri var, ancak şeffaf kumaşın altına herhangi bir şey giyilmemesi gerektiği açık.

Yolun yarısına geldiğimde, siyah dantel bir bodysuit görünce duraksıyorum. Bacak kesimleri modelin kalçalarının yukarısında ve omuz askıları çok küçük. Ama asıl dikkatimi çeken, göğüs kısmındaki devasa siyah saten fiyonk. Kup olmasını beklediğiniz yerde sadece balenler var, siyah dantelin kenarları kavisli metali sarıyor ve fiyonk olmasa modelin göğüslerini açıkta bırakıyor.

Resme tıklıyorum ve ekranımda kıyafetin daha da net bir görüntüsünü sağlayan bir çevrimiçi mağazaya yönlendiriliyorum. Resmin yanında küçük bir ok var, ben de ona tıklıyorum ve kıyafetin başka bir açısıyla ödüllendiriliyorum

i amaşırı. Sırt dekoltelidir ve kık, modelin kıkının şımarık yarığında kaybolan kalın bir G-string'e dönüşür.

Başka bir tıklama bana üçüncü bir görüntü sağlıyor ve bu bir düz yatış. Odak noktam kasıklara geldiğinde, neden tuhaf görüldüğünü nihayet anladığımda ağızım açık kalıyor.

Yanılmışım. Bu bir G-string değil, şey ... kıkı öyle. Ama amımı örtecek kısmın ortasında, kolay erişim sağlamak için olduğundan emin olduğum bir yırtma var.

Bu kıyafet hediye paketi gibi.

Mükemmel.

Bölüm 8

Emery

İç çamaşırı mağazasının girişinin kenarında durmuş, son moda iç çamaşırları giyen muhteşem kadınların posterlerine bakıyorum. Yüzleri tamamen makyajlı ve muhtemelen fotoğraf çekiminden önceki günlerde kendilerini aç bırakmışlar. Tüm rötuşlardan ve ortam aydınlatmasından bahsetmiyorum bile. Ama lanet olsun, harika görünüyorlar.

Sahte bronzluk kesinlikle yardımcı oluyor.

Ön kollarımın açıkta kalan derisine bakıyorum ve tek gördüğüm soluk bir ten. Yani, güneşte vakit geçirmeyi hatırladığımda tenim bronzlaşıyor. Ama on sekiz yaşına bastığımın ertesi günü, koruyucu babamın evde kalmamla çok ilgilendiği belli olduğu için son koruyucu ailemi terk ettiğimden beri biraz evcimen oldum.

Üniversitede kalacak yerimin açılmasını beklerken kanepa sörfü yapmak ve barınaklarda zıplamak tam zamanlı bir iş haline geldi. Arada sırada bebek bakıcılığı ve köpek gezdirme gibi ufak tefek işler de yapıyordum ama bu işleri yaptığım insanların o kadar da fazla parası yoktu.

Şimdi, yırtık kotumun cebindeki beş Benjamin'le birlikte mağazaya girecek cesareti bulmakta zorlanıyorum. İçeri girmek istiyorum ve buna kesinlikle ihtiyacım var, çünkü eminim ki başlangıçta düz beyaz olan ama şimdi gri olan külotum ve tekrar dikmeye çalıştığım askılı braletim on bin dolar ödemek isteyecekleri şeyler değil. Ayaklarımı hareket ettirmek için uğraşıyorum.

Bir kadın yanımdan geçip gidiyor ve yan gözle bile bakmadan, sanki bir bakkala girmek kadar kolaymış gibi iç çamaşırı mağazasına giriyor.

Yani, eminim o kadar kolaydır. Oraya girmemi engelleyen herhangi bir fiziksel engel yok gibi. Zihinsel engeller var. Yaşamak için gerçekten ihtiyacım olan yiyecek ve iyi bir kışlık mont gibi şeyleri almak yerine, elimde tuttuğum en fazla parayı yırtılıp atılmak üzere tasarlanmış kıyafetlere harcama düşüncesi.

Bu kesinlikle tam bir akıl tutulması.

Alışverişe en son ikinci el bir mağazaya gittiğimde bütün bir yazlık gardırop için toplam elli dolar harcamıştım. İki yıl önce. Şu anki kıyafetimin yırtık pırtık olmasının sebebi de bu. Gerçekte hangi beden sütyene ihtiyacım olduğunu bile bilmiyorum, her zaman ne uyuyorsa onu satın almışımdır.

Tamam, bunu yapmam gerekiyor. O paranın hafta sonuna kadar banka hesabımda olmasını istiyorsam, oraya gidip bunu gerçekleştirmek için ihtiyacım olan şeyleri satın almalıyım. Yarın uyanır uyanmaz Oakley'e geri ödeyebileceğim.

Derin bir nefes alarak, SugarLife uygulamasını açıp mağazanın önünün fotoğrafını çekerek, altın logoyu da eklediğimden emin olduktan sonra kararımı verdim.

SugarBB_Emma: İlk durak.

Alışverişe gideceğimi söylediğimden beri bir sessizlik var. Bu yüzden, uygulamadan çıkamadan mesajım *okunmaya* başladığında, bir tür şeker bebek çizgisini geçip geçmediğimi merak etmeye başladım.

Brat4Us: Ne aldığına görebilecek miyiz?

Somurtuyorum.

Onlara göstermeyi planlamıyordum, çünkü istediğim kıyafet o kadar mükemmel ki, onları bununla şaşırtmak istiyorum.

Ama belki onlarla bir oyun oynayabilirim? Bir sürü başka kıyafet deneyip onları bunlarla kızdırabilirim ama asla giymeyi planladığım kıyafeti görmelerine izin vermem?

Bu onlar için eğlenceli olur mu?

Omuz silkerek devam etmeye karar verdim.

Sana ne denediğimi göstermeme ne dersin? Yine de gecemiz için gerçek kıyafetimi sürpriz olarak saklamak istiyorum.

Dudağımı ısıırıyorum ve bir şey daha eklemeyi edemiyorum.

Olur mu babalar? Yoksa kıyafetimi seçmeyi mi tercih edersiniz?

Gerçekten iyi olmasını istiyorum, çünkü internette gördüğüm o zıbın mükemmel. Seksi ama sevimli. Ve eğer makyajımı doğru yapmayı başarabilirsem, o zaman kafamdaki görünümü yakalayabilirim.

Brat4Us: *Bu bizim için mükemmel, bebeğim. Bize göstermek istediğin her şeyi görmek için sabırsızlanıyoruz.*

Vay be. Tamam. Şu ana kadar iyi gidiyorum. Onları daha önce korkutmadım. Sözlerinden güç alarak ayaklarımın beni mağazaya taşımasını sağladım.

Girişte, ana alana girmek için etrafından zikzak çizmeniz gereken bir mahremiyet duvarı var. Ve, lanet olsun, hiç bu kadar çok dantel ve bu kadar çok küçük fiyonk bir arada görmemiştim.

Gözlerimi kocaman açarak baktığım birkaç saniyenin ardından, satış görevlisi kadınlardan biri bana acıyor. Vücudunu saran, siyah tunik elbisesinin önü derin bir V ile geniş göğüs dekoltesini sergiliyor ve kalın platin sarısı kakülleri alnında bir çizgi oluştururken saçlarının geri kalanı sert bir at kuyruğu şeklinde geriye doğru toplanmış. Yüzündeki kocaman gülümseme olmasa beni mağazadan kovduğunu düşünebilirdim. "Merhaba, biraz yardıma ihtiyacın var gibi görünüyor."

Başımı sallıyorum, hissettiğim *rahatlık alanından ciddi şekilde çıkmış* gerginlikle zıplamak yerine hareketi normal bir hızda tutmaya çalışıyorum. "Ah, evet. Yani, evet, lütfen. Özür dilerim. Daha önce hiç böyle bir şey almamıştım."

Yüz ifadesi anlayışa dönüşüyor. "Peki, daha önce hiç düzgün bir sütyen provası yaptırmadığınızı varsayabilir miyim?"

Bakışları üzerimdeki atletin içinde fazla açıkta olmayan göğüslerime kayınca, ben de aynısını ona yapıp isim etiketini gördüğümde kendimi kötü hissetmiyorum. Lisa.

Sorusuna cevaben başımı sallayarak telefonumun kilidini açıyorum ve daha önce arama yaptığım web tarayıcısını açıyorum. "Aslında buradayım, özellikle bunu arıyorum."

Cheshire kedisi gibi davranmadan önce bakışları telefonuma yöneliyor. "Ah, Lola. Çok güzel, değil mi?"

Yüzümü nötr kalmaya zorlarken kaşımın üstündeki kas seğiriyor, çünkü kim kıyafetler hakkında böyle konuşur ki? "Um, evet. Muhteşem. Ayrıca birkaç şey daha denemek istiyorum. Şu transparan geceliklerden var mı sizde?"

Lisa'nın duygularını belli etmeme sırası yüzünde, ama bakışları tekrar vücudumda gezinirken, bu kez giysilerimde duraklıyor ve daha iyi günler gördüğü belli oluyor, kafasının içindeki kelimelerin başının üzerinde yanıp sönen neon harflerle yazıldığını görebiliyorum.

Zavallı. Dükkan hırsız. Bu mağazanın havasını solumaya gücüm yetmiyor.

Bu yüzden, o yöne doğru giden konuşmaları kesmek için hızla cebime sokuşturduğum bir tomar paraya uzanıyorum, çünkü iç çamaşırını kendimi utandırmaktan daha çok istiyorum. "Ödeyebilirim. Param var."

Lisa bir süre teklif ettiğim paraya baktı, ama sonra sopa kışından çıkarılırken tüm gerginliği vücudunu terk etti. Mecazi anlamda. "Kusura bakmayın. Son zamanlarda birkaç soyunma odası hırsızımız oldu. Hadi, Lola'yı alalım ve sen onu denerken ben de sana vücut tipine yakışacak başka şeyler bulayım."

Sinirden karnıma ağırlar girerken, mağazada onu takip ediyorum. Dantelli tek parçalarla dolu bir rafa yaklaştığımızda Lola'yı görüyorum ve sırtıyorum. Lisa rafları karıştırıyor, seçimini yapmadan önce beni eleştirel bir gözle süzmek için duraklıyor. Tek kelime etmeden beni prova odasına götürüyor ve siyah ipek kaplı askıyı duvardaki bir kancaya bağlıyor.

"İç çamaşırın üzerinde kalsın ama sütyenini çıkar. Giydikten sonra seslenin, bedeninize uyup uymadığını kontrol edeyim."

Ben daha soru sormadan, ağır kırmızı kadife perdenin etrafındaki altın ipi çözüp perdeyi kapatıyor ve beni iki duvardaki yansımadandan ve köşedeki koyu kırmızı minderli koltuktan başka bir şeyle baş başa bırakıyor.

Peki, tamam o zaman.

Clzpscc c

Emery

Ceplerimdeki telefonumu, nakit parayı ve dudak kremini boşaltıyorum ve hepsini sandalyenin üzerine koyuyorum. Sonra yıpranmış spor ayakkabılarımı çıkarıp iç çamaşırlarıma kadar soyunuyorum ve yerde yıpranmış ve yırtık bir kumaş yığını bırakıyorum.

Yansımam bana bakıyor. Bakışlarıma samimiyetle karşılık veriyorum, kendimi ilk kez görüyormuşum gibi görmeye çalışıyorum. Muhtemelen olmam gerekenden daha zayıfım ama en azından göğüslerimi öne çıkarıyor. Kremi bir etle çevrili, koyu pembe meme uçlarıyla her zaman iyi bir avuç dolusu göğüsüm olmuştur. Göğüs kafesim ince bir bele doğru iniyor ve kalça kemiklerim biraz çıkıntı yapıyor.

Birkaç gün Oakley gibi yemek yemenin iyileştiremeyeceği bir şey değil.

Askıya uzanarak askıları ve iç çamaşırlarının güzelce asılmasını sağlayan küçük ekstra kurdeleleri nazikçe çözüyorum. İç çamaşırlarımı

Bir ayağımı kaldırıp kumaşı bacağımdan yukarı kaydırmadan önce dantelin görüldüğünden daha da narin oluşuna hayret ediyorum.

Aynısını diğer bacağım için de yapıyorum ve mümkün olduğunca dikkatli bir şekilde vücudumun etrafında dolaştırıyorum. Dantel ikinci bir ten gibi hissettiriyor; Lisa belli ki bedenimi mükemmel seçmiş. Kayışları yerine yerleştirdikten sonra her şeyi düzeltmeye başlıyorum ve şunu söyleyebilir miyim, memelerinizi klimadan koruyan kalın bir siyah saten parçasından başka bir şey olmaması çok garip.

Saten biraz fazla bol, bu yüzden fiyongu açıyorum ve evet, işte meme uçlarım. Güzel fiyongu taklit etmek için elimden geleni yapıyorum ama orantısız oluyor.

"Burada ne yapıyoruz?"

"Biz" kelimesini kullanınca gözlerimi deviriyorum. "Ah, iyi, sanırım. Ama yayı mahvettim."

"İçeri girip bir göz atmamın sakıncası var mı?" "Tabii."

Kırmızı kadife kenara doğru çekiliyor ve sonra soyunma odasında o kadar da yalnız değilim. "Oh, bu sana çok yakışmış!"

Yansımda kaşlarının havaya kalktığını görmeseydim, ağzından çıkanın bir-bir satış elemanı lafı olduğunu düşünecektim. Ama hayır, sanırım gerçekten ciddi. "Ah, teşekkürler."

Lisa gülümseyip başını salladıktan sonra ellerini önüne kaldırıyor, gözleri kurdeleye ve sonra tekrar yüzüme kayıyor. "Alabilir miyim?"

Yüzümü ona dönerek onay veriyorum.

"Ellerinizi kalçalarınızın üzerine koyabilirsiniz ..."

İstenileni yaptığımda dikkatim başının arkasındaki duvara iliştirilmiş küçük altın kancalardan birine odaklanıyor. Siyah saten gevşiyor ama o sadece tavşan kulaklarını çözüyor, alttaki düğümü yerinde bırakıyor.

Parmakları tenime değiyor ve ben bunu düşünmemek için elimden geleni yapıyorum.

"Yani, özel bir durum mu yoksa ...?"

"Ah." Heceyi sürükleyerek cevap veriyorum, çünkü lanet olsun, ne söylemem gerekiyor?

Evet, tamamen özel bir durum. Dört yaşlı herifin birkaç saatliğine beynimi sikmesine izin vereceğim, sonra da bana para yağdıracaklar. Evet.

Hayır. O yüzden bir yalan daha söyleyeceğim. Çünkü bir tane daha nedir ki?

"Özel bir durum yok, sadece erkek arkadaşına sürpriz yapmak için sevimli bir şey almak istedim."

Sadece bir kadının yapabileceği o bilmiş bakışıyla bana sırtıyor. "Ona neyin çarptığını anlamayacak."

Bunu beklediğini bildiğim için sırtıyorum ve başımı sallıyorum. "Tamam mı?"

Aynaya dönerek kendimi eleştirel bir gözle değerlendiriyorum; kumaşı çekiştiriyorum, kayışı düzeltiyorum. Evet, dantelin arasından iç çamaşırımı görebiliyorum ve arkama bakmak için döndüğümde, tanga kış yanaklarımın arasına giriyor ama aslında içeri kaymıyor.

"Aslında bugün bir indirimimiz var. Bir parça alın, ikincisini yarı fiyatına alın," diyor Lisa kayıtsızca. "İstersen gidip sana yakışabilecek birkaç şey daha bulabilir miyim diye bakabilirim. Koyu mor ya da kırmızının ten rengine çok yakışacağını düşünüyorum. Sabahlık istediğini söylemiştin?"

Yanıt olarak mırıldanıyorum ve fiyat etiketini çıkarıyorum. Bir göz atmadan önce, giydiğim kumaşın ne kadar az olduğuna göre müstehcen olacak bir rakam için kendimi çelikleştiriyorum.

Ve, oh, evet. Haklıymışım.

Yüz altmış dört dolar, artı vergi. Aman Tanrım.

Ama sorun değil. Oakley'den beş yüz dolar aldım ve geriye bir oyuncak ayı ya da başka bir şey almaya yetecek kadar para kalacak. Ve yirmi dört saat içinde hesabımda 10 bin dolar olacak. Derin bir nefes alıyorum. Daha fazla parçaya evet. Bu şekilde, tüm bunları yeniden yapmak istersem ya da buna ihtiyaç duyarsam, bunun için doğru gardıroba zaten sahip olacağım.

"Ah, evet, lütfen," diye cevap veriyorum sonunda, her şeyi kabul ederek. Lisa belli ki ne yaptığını biliyor ve dışarıda bocalayan bir aptal gibi görünmektense, bekleyip tüm işi benim için yapmasını sağlayacağım.

Odadan kayboluyor ve ben orada öylece durmuş, çıplak kendime bakarken gülme isteğimi bastırmak zorunda kalıyorum. Nasıl oluyor da bu benim hayatım oluyor?

Telefonuma uzanıyorum ve biraz alay etmenin yerinde olacağına karar veriyorum. Telefonumu kaldırıp boş elbise askısının fotoğrafını çekiyorum ve sonra sandalyeye oturup dizlerimi biraz açarak bacaklarımı önüme uzatıyorum. İkinci fotoğrafı çektiğimde, kameranın açısı çıplakmışım gibi görünmeme neden oluyor.

Mükemmel.

Hemen uygulamayı açtım ve iki fotoğrafı gönderdim.

Telefonu arkamdaki minderin üzerine koyuyorum ve kendime bakıyorum. Şu anda bunu çıkarmam gerekir mi? Lisa çıplak olmamı umursayacak mı? Yani, üstsüz. Muhtemelen umursamaz, değil mi? Muhtemelen striptiz kulübünün müdavimlerinden daha fazla meme görmüştür.

Kurdeleyi yerinden oynatmamaya dikkat ederek tulumu çıkarıyorum ve dikkatlice askıya geri koyuyorum.

Sonra dikkatimi dağıtacak yansımamdan başka bir şey olmadan orada öylece duruyorum.

Tam kendimi rahatsız hissetmeye başlamıştım ki, odamın kapısına vuruldu. "İçeri girebilir miyim?"

Kollarımı kavuşturuyorum ve meme uçlarımı onun görüşünden saklıyorum. "Evet."

Bana üç yeni kıyafet asarken ikimiz de göz teması kurmuyoruz. "Bunlardan birini giy ve sonra seslen. Dışarıda bekliyor olacağım."

Perde dalgalanarak yerine oturur oturmaz, koyu mor transparan elbise şeyine uzanıyorum. Sabahlık mı? Ona böyle mi diyordu? Tek bildiğim süper şirin olduğu.

İnce omuz askıları, göğüs dekoltemin aşağıya bakacağı sevimli açık mor çiçekler ve sonra birbirine sürttüğümde ses çıkaran akıcı mor kumaş.

Başıma geçiriyorum ve kayışları çok gevşek olsa bile tüm uzuvlarımı örtecek şekilde ayarlamakla meşgul oluyorum. "Hazır."

Lisa bir gülümseme yayılmadan önce bir an bana bakıyor. "Evet, bu rengin sana yakışacağını biliyordum."

Aynada benimle göz göze gelmeden önce omuz askılarını ayarlamaya koyuluyor. "Öne doğru eğilin ve göğüslerinizi kaldırın, böylece balenlere daha iyi otururlar."

En ufak bir utanç bile duymadan, istediği gibi yapıyorum ve doğrulduğum anda sonuçları görebiliyorum. Kahretsin, göğüs rafım varmış gibi görünüyorum.

Lisa sırtıyor. "Mükemmel. Bunu evet yığınınına koyalım mı?"

Yan dönüp bakışı değerlendiriyorum. "Evet. Ama altına ne giyeceğim?"

"Bunu sorabileceğini düşündüm, bu yüzden sana birkaç seçenek sundum, bir dakika." Lisa perdeyi biraz kaldırıyor ve bir şey almak için uzanıyor. Eli, önünde en küçük kumaş üçgeni olan koyu mor, ince bir G-string ve dantelli bir erkek şortuyla geri dönüyor. "Bu ikisi en iyisi. Ya da çıplak da olabilirsin."

G-string ne kadar seksi görünse de, sanırım erkek şortunu tercih edeceğim. Şirin görünmem gerekiyor, sürtük gibi değil, değil mi? Bekle, G-stringler sürtükçe mi? Babamlar G-string ister mi? Ya da tamamen çıplak?

Kararsızlıktan midem bulanıyor ama beni daha rahat ettiren şeyi seçiyorum. Eğer bir tercihleri varsa, bana söylemeleri gerekirdi.

Erkek şortunu gösteriyorum ve Lisa başını sallıyor. "Mükemmel. Tamam, sıradaki kıyafet."

Lisa yine ortadan kayboluyor ama çok uzağa gitmediğini hissediyorum. Perdenin bu tarafında büyük bir satışı olduğunu bilmesinin muhtemelen bununla bir ilgisi var.

Telefonum titriyor ve neredeyse üzerine atlıyorum.

Brat4Us: Bizimle dalga mı geçiyorsun?

Cevabımı yazarken dudaklarımdaki aptal gülümsemeye engel olamıyorum.

SugarBB_Emma: Resimleri beğenmediğinizi mi söylüyorsunuz? Daha fazla göndermeyeyim mi?

Ekranımda hemen beliren baloncuklar, göğsümün içinde kabarcıklı bir hisle eşleşiyor.

Brat4Us: Şimdiden bizim için palazlanmaya mı başladın? *kötü sırıtan surat*

Bir kakhaha attım.

SugarBB_Emma: *Hiç de değil. Sadece beğenmezsen resim göndermeye devam etmek istemiyorum.

Brat4Us: Göndermeye devam edin.

Nedense bu son cevap kafamın içinde bir hırıltı gibi okunuyor ve bu da amıma doğru bir ateş hattı gönderiyor. Sıkışıyorum; kalçalarım, göbeğim, kığım. Bu da *neydi* böyle? Lanet olası mesajlardan nasıl tahrik oluyorum?

Telefonumu tutarak aynaya doğru kaldırıyorum, belimden öne doğru eğiliyorum, göğüslerimi yukarı itmek için dirseklerimi kaburgalarım sokuyorum ve koyu mor ve taşan dekoltenin fotoğrafını çekiyorum. Kap hafifçe kıpırdarsa ve gölgeli bir meme ucu ipucu varsa, ben kimim ki bunu işaret edeyim?

"Her şey yolunda mı?" Lisa sesleniyor ve ben içinde bulunduğum baloncunun dışına çıkıyorum.

"Ah, evet. Üzgünüm, telefonum dikkatimi dağıttı." Gönder tuşuna bastım ve telefonu sandalyeye bıraktım.

Kalbim boğazımda düğümleniyor ama yine de hassas kıyafete mümkün olduğunca özen gösteriyorum, çıkarıp kendi kancasına geri takıyorum.

Lisa ve ben bu süreci birkaç iç çamaşırı setiyle daha tekrarlıyoruz ve mümkün olduğunca çok sayıda alaycı fotoğraf çekiyorum. Hiç cevap alamıyorum, bu da mideme kramp girmesine neden oluyor.

Görüntüleri beğenmediler mi?

Onları çok mu seksi yaptım? Daha ince mi olmalıydı? Oh, kahretsin.

Yeterince seksi değiller miydi?

Bölüm 10

Emery

Düşünceler içinde kıyafetlerimi tekrar giyip ceplerimi tekrar dolduruyorum ama ödeme yapmak için kasaya gitmeden önce telefonumu ve nakit parayı dışarıda tutuyorum. Kelimenin tam anlamıyla dendiğim her ürünü ve birkaç tanesini daha kağıt mendile sarılmış halde gördüğümde şaşkınlıkla kaşlarımı çatıyorum.

"Sanırım bir karışıklık oldu," diye başlıyorum, kelimeler ağzımdan yavaşça çıkıyor.

Lisa çiçek kabartmalı çıkartmayı pembe kağıt mendile ustalıkla yapıştırırken gülümseyerek bana bakıyor. "Hayır, karışıklık yok. Erkek arkadaşın aradı ve her şeyin parasını ödedi bile. Ayrıca birkaç parça daha ekledi."

Ona göz kırpıyorum. Sonra tekrar göz kırpıyorum.

Sonra ellerime bakıyorum ve odağımı telefonum ile para arasında değiştiriyorum. İçimi garip, boş bir his kaplıyor ve bayılacakmışım gibi hissediyorum ama aynı zamanda bayılmıyorum.

"Ben ... hayır ... boyfr-" Telefonum elimde titrediğinde konuşmayı kesiyorum. Kendimi biraz robotik hissederek telefonuma bakıyorum ve SugarLife'tan gelen bir uyarı görüyorum.

Başparmağımı üzerinde kaydırıyorum ve mesaj yükleniyor.

Brat4Us: *Talimatlara uyan iyi kızlar ödüllendirilir. Resimler için teşekkürler. Hepsinde muhteşem görünüyorsun.*

Cevabımı yazarken zar zor nefes alabiliyorum.

SugarBB_Emma: *Peki kötü kızlar ne alır?*

Brat4Us: *Veletler tam olarak istediklerini alırlar.*

Şaşkınlıkla kaşlarımı çatıyorum. Ne istiyorlar? Bu ne Oh.

Ekranımda bir resim beliriyor ve lanet olsun. Siyah deri bir kürek ekranımı doldururken nabzım fırlıyor ve kalçalarım geriliyor. Kelimeler küreğin ortasına tersten kabartılmış ve kalın italik yazıların ne dediğini anladığımda ambulansa ihtiyacım olup olmadığını merak etmeye başlıyorum.

Babasının veledi.

"Emmy, her şey yolunda mı?"

SugarLife isminin kullanılmasıyla başım dikleşti. Lisa'nın yüzü endişeyle kısılmıştı ve ben de ona gülümsemek için elimden geleni yapıyordum. Ama ellerini tezgâhın üzerine koyup bana sert bir bakış attığında, onu ikna edemediğimden oldukça eminim. "Her şey yolunda mı?"

Bu beni kendime getirdi. Derin bir nefes alıyorum ve o duygular her neyse üzerimden silkeliyorum. "Ah, evet, iyiyim. Özür dilerim. Her şey yolunda, erkek arkadaşım ...

. o sadece, beni şaşırttı. İyi anlamda." Son kısmı çabucak ekliyorum. Buna boyun eğmenin en iyi plan olabileceğine karar vererek dudağımı ısırıyorum ve utangaç görünmek için elimden geleni yapıyorum. "Bana iç çamaşırlarıyla ilgili açık saçık bir mesaj gönderdi ve şimdi ben ..."

Sözlerimin yarım kalmasına izin veriyorum ve bu istediğim etkiyi yaratıyor gibi görünüyor, çünkü Lisa gülümseyerek arkasına yaslanıyor ve her ne ise anlamış gibi görünüyor

Ona göndermeye çalıştığım mesaj. "Ah, pekala. Şunları senin için paketleyelim. Onu çok bekletmek istemeyiz."

Başımı sallıyorum, sonra bir sürü siyah ve pembe kağıt mendille sarılmış paket birkaç çok şık, işaretsiz hediye çantasının içinde kaybolurken tezgahın yanında duruyorum. Lisa fişi yazdırıp çantalarımın biri yerine kendi çekmecesine koyduğunda kalbim garip bir ka-thud atıyor.

Peki, tamam o zaman.

Lisa tezgâhın etrafında dönüyor ve kırmızı halat tutacaklarını tutmama yardım ediyor. "Başka bir şeye ihtiyacınız olursa, içeri gelmekten çekinmeyin. Ben burada değilsem, kızlar seninle ilgilenebilir."

"Teşekkürler," diye cevap veriyorum küçük bir gülümsemeyle. Eğer her şey plana uygun giderse, bu benim onun mağazasına tek gidişim olacak.

Şaşırtıcı derecede hafif olan çantalarımın dışarı çıkıyorum, bacaklarım beni alışveriş merkezinin çıkışına doğru götürüyor. Devasa cam sürgülü kapılar görüldüğünde dikkatimi büyük bir oyuncak mağazası çekiyor. Peluş hayvanlarla dolu cam vitrinin önünde duruyorum ve boynunda soluk pembe bir fiyonk olan güzel kahverengi bir ayıcığa bakıyorum.

Bu çok mu fazla olur?

Rol yapmak istiyorlar, değil mi? Çantalarımı dikkatlice yere bırakıyorum, telefonumu çıkarıyorum ve orijinal reklamlarını kontrol edebilmek için arkamdaki alışveriş yapanlara sırtımı dönüyorum.

Evet, işte burada.

Yaş oyunu gerekmez, ancak rol oyunu şarttır. Gerçek hayattaki yaş sadece bir sayıdır; eğer bir kız çocuğunun ruhuna sahipseniz, lütfen bizimle iletişime geçin.

En kötü ne olabilir ki? Onu kaldırmamı isterler ve gece devam eder.

Telefonumdaki saate bakıyorum ve zihinsel bir hesap yapıyorum. Alışverişi bitirip eve dönmek için yeterli zamanım var ve sonra ... aklıma bu akşam için detayların ne olduğu hakkında hiçbir fikrim olmadığı geliyor.

Etrafa göz gezdirirken bir kahve dükkânı görüyorum. Çantaları toplayıp duvarın yanındaki bir masaya doğru ilerliyorum. Bu geceyle ilgili sorular sormadan önce bir önceki mesajlarına cevap veriyorum.

Daha önce hiç şaplak yemedim.

En azından seks yüzünden değil. Dayak yedim, hem de sadece kıcımdan değil. O zihinsel yolun kapılarını çarparak kapattım.

SugarBB_Emma: Ayrıca, randevumuzun planlarını ne zaman alacağım? Hepiniz için hazır olduğumdan emin olmak için öğleden sonramın geri kalanını planlıyorum.

Gönder tuşuna bastıktan sonra dudağımı kemirdim. Çok mu ileri gittim? Bu flört işi çok zor.

"Merhaba, size bir şey getireyim mi?"

Şaşkınlıkla başımı kaldırıp garsona bakıyorum ve sonra etrafıma göz gezdiriyorum. "Um, evet, ah ..."

Sıkı bir gülümsemeyle bana bir menü sunuyor.

"Teşekkürler," diye mırıldanıyorum ve menüdeki en ucuz içeceği bulmak için hızlıca tarıyorum. "Bir sıcak çikolata alayım, lütfen, paket olsun."

Kadın başını sallıyor ve devasa paslanmaz çelik kahve makinesinin yanındaki kasanın arkasında kayboluyor.

Muhtemelen kendime beş dakika kazandırdım.

Telefonumun kilidini açıp yeni mesaj var mı diye bakıyorum ama henüz cevap vermemişler. Ben de bir tarayıcı açıp yeni bir arama yapıyorum.

Babam için nasıl velet olunur.

İlk sonuç bazı forumlara giden bir bağlantı ve ben de buna tıklıyorum. Hemen aradığım şey için mükemmel olan bir yazı buluyorum - iyi olmayı seven ama babasıyla şımarık olmayı keşfetmek isteyen ve bunu nasıl yapacağından emin olmayan yepyeni bir kız bebek.

Bazı yanıtlar beni utandırıyor, ona yürümeye başlayan bir çocuk gibi davranmasını ve kelimenin tam anlamıyla öfke nöbeti geçirmesini söylüyorlar. İğrenç.

Ama sonra gerçekten yardımcı olan bir yorum buluyorum.

u:Daddys_Perfect_Girl

Bu, kız bebeğe ve babaya göre değişir. Eğer normal dinamiğiniz iyi davranışları için ödüllendirilen iyi bir kızsaa, o zaman sadece birkaç küçük ayarlama yapmanız gerekir. Sizden bir şey yapmanızı istediğinde cevap verin ya da oyun oynamakla veya boyama yapmakla meşgul olduğunuzda ona sessiz davranın. Küçük defanslar işe yarayacaktır. Ben ve babam için işe yaradığını biliyorum. Resmimi temizlemeyi ya da banyo için hazırlanmayı reddettiğimde, aslında istemeden de olsa bir şaplak istediğimi biliyor. Genellikle boşalmamı sağlamadan önce beni can evimden vurarak karşılık verir. Sonra benden isteneni yapıyorum ve normal iyi kız halime geri dönüyorum.

Vay anasını.

Klitorisimin zonklamasını hafifletmeye çalışmak için tam anlamıyla bacaklarımı çaprazlamak zorundayım.

Benden istedikleri bu mu?

Peki bu fikir beni neden bu kadar tahrik ediyor?

Şaplak yemek istemiyorum, değil mi? O raket ciddi şekilde acıtacak gibi görünüyor. Acı benim sapkınlığım değil. Sertlikten hoşlanan erkeklerle seks yaptım ve dürüst olmak gerekirse bana hiçbir şey yapmadı. Normal seks de pek bir şey yapmadı.

"Bir sıcak çikolata."

Telefonumu hızlıca kilitliyorum ve sıcak çikolatamı almadan önce yüzü aşağı bakacak şekilde yerleştiriyorum. Kadın ayrıca bana içinde faturamın olduğunu tahmin ettiğim bir dosya uzatıyor. Almadan önce elimi cebime atıp bir tomar para çıkarıyorum. Bir elliliği soyup ona uzatırken hızlıca gülümsüyorum.

Elimdeki paraya bakıyor, ağzı biraz açık, sonra parayı ve dosyayı yanına alıyor, bahşişten bahsetmeme fırsat vermeden. Pekala, eğer bir tane almazsa, geri döndüğünde ona veririm.

Kızgın görünse de, yine de ona vereceğim. Misafirperverlik çok zor bir iş ve fazladan alabileceği her şeyi hak ediyor.

Telefonu ters çevirdiğimde ekranımda yeni bir bildirim belirmiyor ve aynı anda o muhteşem içecekten bir yudum alıyorum. Oyuncakçı vitrinindeki oyuncak ayıya tekrar bakıyorum ve görüldüğü kadar yumuşak olup olmadığını merak ediyorum.

Kadın geri geldi ve bana dosyayı uzattı. Aldım ve hızlıca bahşiş durumunu kontrol ettim. Bahşiş almamıştı, ben de bozuk paraları karıştırıp bir beşlik buldum ve ona uzattım. "Teşekkür ederim."

Gülümsemesi ilki kadar sıkı değil ama teşekkür ediyor ve mağazaya geri dönüyor.

Bunu gitmem için bir işaret olarak kabul edip eşyalarımı topladım ve oyuncakçıya yöneldim.

Bölüm 11

Emery

İki saat, biraz market alışverişi ve bir taksi yolculuğundan sonra evdeydim ve detaylarım vardı.

***Brat4Us:** The Armitage Hotel. Check-in tamamlandı. Konsiyerjde bazı evraklarla birlikte sizi bekleyen bir anahtar kartı var. Vardığınızda bize bir mesaj gönderin. Saat tam 7'de geleceğiz. Bizim için hazır olun.*

Midem beklenmedik bir şekilde
çırpınıyor. Altı saatten az kaldı.
Tamam o zaman.

Aldığım dondurulmuş tavuk ve sebze yemeğini mikrodalgaya atıyorum ve rezervasyon yaptırdıkları oteli arıyorum. Arabayla yirmi dakika uzaklıkta. Oraya nasıl gidebileceğime dair seçenekleri düşünürken telefonumun kenarına dokunuyorum.

Uber bitti, banka hesabımda para yok. Her ne kadar paramı harcamam gerekse de, bu gece otobüs yerine taksiyi tercih edeceğim.

Mikrodalga çalışıyor ve yemeğimi çıkarıyorum. Buharı önlemek için sadece köşeleri sıkıştırarak kanepeye taşıyorum ve telefonumu, çatal bıçak takımımı ve içeceğimi almak için mutfığa dönmeden önce televizyonu açıyorum. Sonra odamdan şarj cihazımı alıyorum çünkü boktan eski telefon boktan eski telefona gidiyor.

Kanepeye dönüp, bacaklarımı kırımın altında birleştirerek rahatlıyorum. Yemeğim aslında bir değişiklik olarak yarı iyi ve daha pahalı olan dondurulmuş seçeneği tercih ettiğim için memnunum.

Yerleştikten sonra kanallar arasında gezinmeye başlıyorum ama hiçbir şey dikkatimi çekmiyor. Sonunda pes ediyorum ve odaklanmaya bile çalışmadığım bir realite TV programında duruyorum - çok heyecanlıyım.

Yedi.

O zamana kadar hazır olmak için ne yapmam gerekiyor?

Parmaklarımı saçlarımda gezdiriyorum. Eğer yıkarsam, kurutmam gerekecek. Ve şekil vermem. Bu bir ila bir buçuk saat sürer. Ve yıkarken ... evet, bacaklarımı tıraş etmem gerekiyor. Kollarımın altını hızlıca kontrol edeceğim ve evet, orayı da. Sonra . . .

Kot şortuma, kapalı kasıklarına bakıyorum.

Bu çok mu ileri gitmek olur? Yani, derli toplu biriyim ama çıplak değilim. Bir kız bebeğin çıplak olması gerekir mi?

Bir internet araştırması daha yaptıktan sonra, çoğu forumda bunun kişisel bir tercih olduğu, ancak çıplak olmanın kız bebek zihniyetinde kalmalarına yardımcı olduğu söyleniyor.

Orayı da tıraş ediyorum. Ve dikkatlice. O bölgede jilet yarası ya da kesik olmasını gerçekten istemiyorum.

Tamam, saçları yıkayın, kurutun ve şekillendirin, her yeri tıraş edin.

Penceredeki oyuncak ayıyı aramaya gittiğimde aldığım çocuk sanat malzemeleri ve oyuncaklarla odayı dekore edebilirim. Ki onu da satın aldım. Oakley'nin kredisi, babasının tüm iç çamaşırlarını ödemesi sayesinde başladığımın yaklaşık yüzde ellisinde ve taksi için kesinlikle geri kalanını yemem gerekecek.

... tarafından ödenmeliyim. Kahretsin, hala isimlerini bilmiyorum. "Hey, Ems, alışveriş nasıldı?"

Koltuğumda sarsılıyorum, arkamı döndüğümde elim göğsüme gidiyor. "Kahretsin, ödümü kopardın."

Oakley omuz silkiyor. "Pardon? Pek sessiz değildim. Telefonunda dikkatini bu kadar dağıtan ne var?"

Cevap vermek için kendime zaman tanıyarak telefonu cebime sokuyorum ve öğle yemeğinden kalan dağınıklığı toparlıyorum. Oakley'e planlarımı anlatmalı mıyım? Birkaç gündür birlikte yaşıyoruz ama düne kadar neredeyse hiç konuşmadık.

Eğer yargılayıcı bir sürtük gibi tepki verirse, bu önümüzdeki dokuz ay boyunca birlikte yaşamamızı gerçekten garip hale getirecek.

Ama Tray için bu tür şeyler yaptığımda, ona ihtiyacım olduğunda her zaman yanımda olurdu. Genellikle yan odada. O kanepede beklerken ben on dakika boyunca adamla meşgul olurum ve her şey bittiğinde dışarı çıkıp hamburger ya da dondurma yedik. Bazen sonrasında bana küçük hediyeler bile alırdı.

Hepsi bu akşamki planlarıma çok benziyor.

Ama bu son kez. Bu beni yılın geri kalanı için hazırlayacak, özellikle de yarı zamanlı bir işle desteklersem. Bu, dünyanın geri kalanının beni kullanmasına izin vermek yerine hayatımı gerçekten istediğim şekilde gerçekleştirme şansım.

Karar verildi. Oakley'e söyleyeceğim ek güvenlik katmanı, huysuz bir oda arkadaşına sahip olma potansiyeline değer. Bu şekilde, sevgililerim beni parçalara ayırırsa polisler sıfır ipucu bırakmayacağım.

Benim gibi kimsesiz bir yetim için fazla enerji harcayacaklarını sanmıyorum. "Bu gece tanışacağım babaları düşünüyordum."

Yara bandını sökmek gibisi yok. Oakley de hızlıdır; çoğulu kaçırmaz.

"Babalar? Bu gece birden fazla randevunuz mu var? Hepsi telefonda mı?" diye soruyor bir muzun kabuğunu soyarken.

"Uh, hayır. Bir randevu. Birden fazla baba. Şahsen." Bunun üzerine kızarmayı reddediyorum. Utanmıyorum. Sadece verimli olmaya çalışıyorum. Ve kendimi sadece bir kez bu duruma sokuyorum.

Mutfaktaki sessizlik boynuma dolanmış bir mengene gibi, daha fazla kelime üretmek için yavaşça sıkıyor. Onları vermiyorum. Vermemem gerektiğini biliyorum. Daha fazla kelime sadece daha derin çukurlara ve daha karanlık odalara yol açar.

Televizyonda iki piliç birbirine giriyor, sahte tırnaklar birbirini tırmalarken aptalca uzun saç uzantıları koparılıyor. Oakley gelip yanımdaki kanepede boşalan yere oturduğunda, orospu kavgasının gürültüsü neredeyse sessiz adımları örtüyor.

Kendimi güvenlik, rıza, istismar edilmeme ve bu tür randevulardaki potansiyel tehditler ve sorunlarla ilgili derse hazırlıyorum.

Ama benim anladığım bu değil.

Oakley ıslık çalıyor, uzun bir ses. "Derinlere atlamanın yolu. Sanırım bütün gün ortalıkta görünmeyen kırmızı kutu bu?"

Kaşlarımı kaldırarak ona döndüm. "Gittiğini nereden biliyorsun? Daha uysal randevu tiplerine sadık kaldığını sanıyordum?"

Oakley omuz silkiyor ve muzundan bir ısırık alıyor. "Forumlarda bütün gün uğultu vardı."

Bu konuda nasıl hissedeceğimi bilemiyorum. "Ne tür bir uğultu?"

"Sadece hesabın karartılıp karartılmadığını ya da birinin nihayet tarihi kabul edip etmediğini merak ediyorum. Görünüşe göre tarih bir süredir orada. Birkaç bebek onlarla sohbet etmiş ama sohbetten öteye gidememişler."

Bir lokma daha alıp ağzıma atıyorum ve çatalımı ona doğrultuyorum. "Hiçbir şey söyleyemezsin. İşimin tüm internete yayılmasını istemiyorum. Ayrıca, davetiyeler kayboldu mu?"

Dudaklarını sıkıyormuş gibi yapıyor. "Evet, baba ya da babalar şeker bebeğin isteğini kabul ettiğinde."

Başımı sallayarak su bardağıma uzanıyorum ve bir yudum alıyorum, başka ne söyleyeceğimi bilemiyorum.

"Hatırladığım kadarıyla, o davette rol yapma da vardı - özellikle de kız bebek. Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

Sesi hafif, bu konuda ne hissettiğine dair bir ipucu yok. Bu iyi bir şey, çünkü bu konuda onun fikirlerine ihtiyacım yok. Görüşler göt deliği gibidir. Herkeste bir tane vardır ama kimse onları görmek istemez.

"Evet, şimdi biliyorum. Bu konuda bir araştırma yapmam gerekti. Oldukça açık görünüyor. Bana küçük kızım dememi ve benim de onlara baba dememi istiyorlar. Daha genç davranmam, tatlı ve biraz da şımarık olmam gerekiyor." Omuz silkiyorum, midem bir şişe soda içmişim gibi davranıyor olsa da kendi sözlerimden etkilenmemeye çalışıyorum. "Sadece birkaç saatliğine ve paraya dikkat edersem yılın geri kalanında hazır olurum."

Ona baktığımda Oakley dudağını kemiriyordu.

İçimi çektim. "Sadece söyle."

Başını iki yana sallar. "Hayır. Bunu yapmayacağım. Seni çok az tanıyorum. Belli ki ne istedikleri konusunda araştırma yapmışsınız ve eğer bu konuda rahatsanız, o zaman ben kimim ki size aksini söyleyeyim? Ama

Bana bir sebepten dolayı söylüyorsun, belki bana neden söylediğini açıklarsan, neye ihtiyacın olduğunu çözebiliriz."

Ona bakıyorum. Ve göz kırpıyorum. Sonra biraz daha baktım. Açık konuşması kelimeleri işlememi biraz zorlaştırıyor, çünkü açıkçası bu kelimelere alışık değilim.

Tüm hayatım, bana hayatımı en iyi nasıl yaşayacağımı söylemek isteyen sosyal hizmet uzmanları ve ebeveyn tipi figürlerle doluydu. Ne yapmam gerektiğini. Ne yapmamam gerektiğini.

Çok yeme, şişmanlamak istemezsin. Kimse şişman bir kızı sevmez.

Emery, daha çok gülümsemelisin. Koruyucu aileler kızgın küçük kızlar istemezler.

Tray kötü haber, Emery. Ondan uzak durmalısın. Ne yaparsan yap, ağlama. Sen farkına bile varmadan bitmiş olacak.

Gözlerimi kısarak yüz ifadesini inceliyor, amacını anlamaya çalışıyorum. Ben onu incelerken Oakley tamamen hareketsiz kalıyor. Hayatımda ilk defa bir şeyi çözemiyorum.

Ya art niyeti yok ya da sosyopatın teki.

Ve tarih bana herkesin bir art niyeti olduğunu söylediği için sosyopatta karar kıldım. Çünkü neden beni umursasın ki? Dediği gibi, birbirimizi sadece birkaç gündür tanıyoruz. Ben insanları yıllardır tanıyorum ve umurumda bile değiller.

Beni tanımıyor ve işime karışmak istemiyor, bu da benim işime geliyor. İşime burnunu sokan sürtüklere ihtiyacım yok. Oakley'i ne kadar sevsem de -en azından bir oda arkadaşı olarak- hedeflerimle arama girerse onu kışına tekmeyle basmaktan çekinmem.

Ve şu anda tek hedefim mezun olmak, CPA'mi almak ve eski hayatımdan kaçmak için koca bir eyalet uzağa taşınmak.

Bu gece hariç tabii ki.

"İşler ters giderse diye birilerinin nerede olduğumu bilmesi gerektiğini düşündüm," diye cevap veriyorum sonunda.

Oakley başını sallar ve yarım kalan muzundan bir ısırık alır. "Mantıklı. Tamam, ayrıntıları bana mesaj at, ben de polislere vermek üzere her şeyi hazırlayayım. Dönüş için ne kadar zaman istersiniz?"

Bu hatun. Ona kesin tecavüz ve potansiyel cinayet yerimin detaylarını öğrenmek istediğimi söyledim, o da kabul mü etti?

Lanet olsun. Toplu tecavüz. Bu gece böyle, değil mi? Dört adam, bir delik. A s l ı n d a üç tane. Elimi bardağımın etrafında sıkıyorum ve

boğazımı sıkarak yutkunmak. İki, eğer isteklerime saygı gösterirlerse.

"Yarın öğle yemeğine kadar dönmezsem, muhtemelen en iyisi telefon etmek olacaktır. Özellikle de benimle telefonda konuşamıyorsan. Herhangi biri mesajla benmişim gibi davranabilir." Bir an için bana bakma sırası onda, belli ki bu hayat tecrübesini nasıl edindiğimi merak ediyor.

Yavaşça başını sallar. "Tamam, tabii. Bu gecenin tüm detaylarını ve kullanıcı adlarını bana göndereceksin. Bu onları takip etmeme yardımcı olur. Ve eğer yarın öğle yemeğinden önce senden haber alamazsam, polisleri arayıp her şeyi onlara teslim edeceğim. Bunu yapabilirim."

Dudaklarımda sıkı bir gülümsemeyle, aşırı bronzlaşmış iki insan televizyonda öpüşürken eşyalarımı topluyorum. "Şimdi eşyalarımı hazırlayıp otele gideceğim."

Gözlerinde endişe var ama gülümsüyor. "Hey, sadece düşün. Bir dahaki görüşmemizde on bin dolar daha zengin olacaksın."

"Evet. Eksi beş yüz. Döner dönmez sana getiririm." Elini bana doğru salladı. "Acelesi yok."

"Teşekkürler," diye cevap veriyorum ve dağınıklığımı mutfığa bırakıp odamda kayboluyorum.

Yatak odamın kapısını arkamdan kapatırken kalbim hızla çarpıyor. On iki saat içinde on bin dolar daha zengin olacağım.

Ve ben de ilk toplu tecavüzümü yaşamış olacağım.

Sik beni. Gerçekten.

Bölüm 12

Emery

Otele giderken ve sonra odaya çıkarken, babalarımı ikna etmek için fotoğraf çekerek kendimi sinirlerimden uzaklaştırıyorum.

Taksinin arkasında bacaklarımın ve çantalarımın bir fotoğrafı, yepyeni oyuncak ayım sergileniyor.

Resepsiyondaki konsiyerj tabelasının bir resmi.

Asansörün düğmesine basarken elimde daha önce bahsettikleri evrakların bulunduğu dosya var.

Çantalarım kanepedeyken odanın bir fotoğrafı.

Bize küçük bir yaşam alanı olan tek yatak odalı bir süit ayırttılar. Bir kanep, dört kişilik yemek masası ve küçük bir mutfak bulunmaktadır.

Yatak odası

Ayrı bir odada, pürüzsüz, beyaz bir yorgan ve yarım düzine yastıkla kaplı büyük boy yatağa bir kez bakmak neredeyse dizlerimin bağının çözülmesine neden oluyor.

Odanın sofistikeliği karşısındaki şaşkınlığım, evrak işlerini halletmek için masaya oturana kadar geçmiyor.

Klasörde birkaç sayfa kağıt var. İlki, bu gece olacak her şeyin rızaya dayalı olduğunu ve herhangi bir tepki olmaksızın istediğim zaman vazgeçebileceğimi detaylandıran birkaç uzun paragraf içeriyor. Geceye devam etmemeyi seçersem, randevu başlamadan önce bana ödenecek beş bin doları alıp gidebilirim.

Randevuyu atlattığımı varsayarsak, hediyein geri kalanını gecenin sonunda herkes yollarını ayırmaya hazır olduğunda alacağım.

Güvenli kelimeler ve bu sahnenin trafik ışığı sistemiyle -kırmızı, sarı, yeşil- nasıl işleyeceği ve erkeklerin periyodik olarak nasıl kontrol edeceği hakkında koca bir paragraf var. Soru sorulduktan sonra saniyeler içinde cevap vermem ve devam etmeye istekli olduğumu doğru ve kesin bir şekilde belirtmem gerekiyor. Herhangi bir noktada durmayı seçersem, babalarımın memnuniyetini beklerken, kalan hediye edilmemiş miktarın bir yüzdesi bana ödenebilir.

Bence tamamen adil.

Gerçekten de, yönergeler sonuna kadar takip etmek için sadece teşvik edicidir.

Sonraki dört sayfa, sadece birkaç aylık olan ve hepsinin temiz olduğunu gösteren en son sağlık kontrollerinin kopyalarıdır.

Son iki sayfa, her bir maddeyi denemek isteyip istemediğimi, isteksiz olup olmadığımı veya ilgilenip ilgilenmediğimi cevaplamak için kutularla birlikte cinsel aktivitelerin listesidir.

İlk sayfa beklediğim her şeyle dolu: benim için oral, onlar için oral, tek partner, çoklu partner, vajinal penetrasyon, kondom kullanımı, anal penetrasyon, oral ve vajinal eş zamanlı penetrasyon, oral ve anal eş zamanlı penetrasyon, vajinal ve anal eş zamanlı penetrasyon, çift vajinal penetrasyon, meme ucu oyunu, nefes oyunu, tükürme, saç çekme, öpüşme ve daha fazlası.

Oradaki hiçbir şey beni çok fazla şok etmiyor ve her türlü anal dışında hemen hemen hepsine evet cevabını veriyorum. Ve prezervatifler. Hamile kalmamı engellemekten daha fazlası için olduklarını biliyorum, ama eğer onlar temizse ve ben de temizsem ve doğum kontrolü kullanıyorsam, bunu *isteksiz* olarak işaretliyorum. Zaten çoğu erkek kullanmaktan nefret eder.

İkinci sayfa biraz şaşırtıcı. Bazı seçenekler için internette arama yapmam gerekiyor.

Rol yapma-bebek kız, rol yapma-kedi yavrusu, yumuşak kısıtlamalar-bilekler, yumuşak kısıtlamalar-ayaklar, yumuşak kısıtlamalar-diğer, tasma, tasma, şaplak, kürek çekme, sert kısıtlamalar, shibari, penetratif seks oyuncakları, germe seks oyuncakları, titreşimli seks oyuncakları, meme kelepçeleri, dil kelepçesi, yaş oyunu, serbest kullanım, horoz ısıtma, ceza, aşağılama ...

Listeyi okurken klitorisim zonklıyor. Rol yapma-bebek kız ve yaş oyunu arasındaki farka bakıyorum. Yaş oyunu, daha genç gibi davranmak ve partnerime "Baba" demek yerine biberon, bebek bezi ve yetişkin bedenlerinde bebek kıyafetleri gibi gerçek bebek eşyalarının kullanımını içeriyor gibi görünüyor.

Ayıcığım ve boyama malzemelerime bakıyorum. Kendimi rol yaptığım yaşta düşündüğümde, altı yaşlarında falan görüyorum. Kesinlikle bebek bezi kullanmıyorum. Ya da biberon. Ama emzik fikri ilgi çekici. Nihayetinde, yaş oyununu *denemeye istekli* olarak işaretliyorum ve yanına altı rakamını yazıyorum.

Uygulama aracılığıyla tepkilerimin fotoğraflarını ve son kaldığım barınaktaki klinikten kendi tıbbi kayıtlarımın bir kopyasını gönderdikten sonra, çıtayı yükseltmeye karar verdim.

Eğer bana bu listeyle işkence edeceklerse, o zaman buna değmesini sağlamalıyım.

Telefonumu banyodaki tezgahın üzerine koyuyorum, duşun cam kapısına doğrultuyorum, odanın buharlanmasını bekliyorum ve sonra her şeyi ayarlıyorum. Telefonumdaki zaman geciktirme özelliğini kullanarak, buharın silüetim dışında her şeyi gizlediği duşta kendi fotoğraflarımı çekiyorum.

Birkaç denemeden sonra, babalara şaşırtıcı derecede iyi sonuç veren birkaç çekim gönderdim.

Hazırlanmak için acele etmediğimde, dakikalar bir şekilde aynı anda hem uzuyor hem de uçup gidiyor. Ne olduğunu anlamadan, seksi, siyah dantelli kıyafetimle yatağın kenarında oturuyorum, saçlarım kurutulmuş ve uçları kıcımlı gıdıklayacak şekilde düzleştirilmiş. Saçımın üst kısmını iki küçük atkuyruğuna ayırdım, yarı yukarı yarı aşağı bir görünüm. Makyajım için bugün erken saatlerde sadece rimel sürmeye karar vermiş, başka hiçbir şeye para harcamamayı tercih etmişim. Kiraz aromalı bir dudak parlaticısı dışında sahip olduğum tek şey bu olduğu için bu çok uygun.

Komodinin üzerindeki dijital saate bakıyorum, kırmızı rakamlar on beş dakika içinde burada olacakları gerçeğini aydınlatıyor. Ellerim titreyerek telefonuma sarılıyorum ve babaların fotoğraflarına geri dönüyorum.

Tanrım.

Şu anda neden bu kadar gerginim? Düşüncelerim bile karmakarışık. Tray için bir iyilik yaptığımda hiç böyle olmamıştı.

Burada olmadığı için mi?

Ya da artık bunu yapmayacağımı söylediğim ve işte burada sözümünden döndüğüm için mi?

Ama bu sefer farklı, değil mi?

Bu sefer benim için. Geleceğim için. Tray'i bir pislikten kurtarmak ya da ilerlemesine yardım etmek için değil. Ya da kendini bir pislik gibi hissettiği için değil.

Lanet olsun, son yirmi dört saattir düşüncelerimin çoğunu o kapladı.

Onunla bağlarımı koparmamın hayatımı ondan temizlemesi gerekiyordu.

Onu son gördüğümünden bu yana üç hafta geçti, beni son kez göreceğini bilmiyordu. Kendimle ilgili planlarımı kendime saklamıştım. O bana ulaşmadı, ben de ona ulaşmadım.

Telefonum elimde vızıldıyor ve ekrana bakıyorum. Lanet olsun, onlar gelene kadar sadece iki dakikam var.

Saatın altında bir SugarLife bildirimi var ve işte orada. Hediyelerinin ilk yarısı.

SugarLife

Brat4Us tarafından size 5.000 \$ hediye edilmiştir. Hediyenizi Kasanızda bulabilirsiniz.

Yavaşça ayağa kalkıp şarj aletimi duvardan çıkarırken ve tüm eşyalarımı sakladığım dolaba gidip telefonumu çantama koyarken nabzım gümbür gümbür atıyor.

Ayaklarım hafifçe ağırlaşarak odanın ana bölümüne çıkıyorum ve her şeyin bıraktığım yerde olduğundan emin olmak için etrafa bakıyorum.

Oyuncak ayım kanepede, boyama kitabım ve büyük pastel boya paketim sehpanın üzerinde. Televizyonda bir müzik kanalı var ve ben onu bir çocuk kanalıyla değiştirmeyi düşünüyorum ama değiştirmemeye karar veriyorum. Eğer çizgi film ya da başka bir şey olmasını istiyorlarsa değiştirebilirler.

Sehpanın yanına diz çöküyorum -sırtım kapıya dönük, çünkü kendimi toparlamak için fazladan birkaç saniyeye ihtiyacım olacağını hissediyorum- ve boya kalemlerinden birkaçını döküyorum.

Rastgele bir tane seçiyorum, hangi rengi seçeceğimden bile emin değilim ve ilgimi çeken ilk resmi boyamaya başlıyorum - bir yün yumağıyla oynayan yavru kedi.

Tamam, bunu yapabilirim.

Yavru kedinin içini maviyle doldururken sakinleşmeye başlıyorum,
sinirlerim alarm zillerinden uzakta sessiz bir sese dönüşüyor.
Bunu yapabilirim.

Bölüm 13

Derek

Asansör müziği, dördümüze ancak yetecek kadar büyük olan küçük alanı dolduran gerilime karşı sarsıcı.

En fazla on üç kişi, kırımın kenarı.

Kapıların metali parıl parıl parlıyor ve yansımasında diğer üçünü görmemi sağlıyor. Hepimiz nispeten aynı giyinmişiz.

-Pantolon ve düğmeli gömlek. Xavier ve Darcy'nin kolları mürekkepli ön kollarını ortaya çıkaracak şekilde kıvrılmış.

Gösterge panelindeki sayılar arttıkça, sanki bu iki şey bir şekilde ilişkiliymiş gibi, kemerimin altındaki kan daha fazla akıyor.

Bu gece hepimizin yaşadığı kurak dönemi sona erdirecek. Seks açısından çok fazla değil, çünkü bu bir sorun değil; bol miktarda var

bireysel olarak bizim için. Ama grup olarak tüm ihtiyaçlarımızı karşılamaya istekli bir kadın açısından? Bir yıldan uzun bir süredir bunu bulamadık ve bu etkinlik ilk etapta geceyi elde etmek için harcadığımız çaba için yeterince tatmin edici değildi. O zamandan bu yana geçen sürede de bankayı doldurmadı.

Umarım bu gece farklı olur.

Bugün elimize ulaşan tüm resimler öyle olacağını gösteriyor.

Emmy. Şimdiden hepimizi etkiledi.

Onu sorguladığımızda bize haddimizi bildiren, onun hakkında bilmem gereken her şeyi anlatan şımarık küçük velet.

Evet, o genç.

Evet, şeker hayatı konusunda tecrübesiz. Ve bir kız bebek olmak konusunda.

Ama aklından geçeni söylediğinde kendine güveniyor. Bizden ne istediğini açıkça ifade edebiliyor. Bu da beni çok heyecanlandırıyor - onunla görüştüğümüzde verdiği yanıtlara güvenebileceğimizi bilmek, bu gece hepimizin rollerimizi kolaylıkla benimsememizi sağlayacak.

Ve sonra . . .

Bu düşüncede frene bastım.

Hayır. Hayır *ve sonra*. Sadece bu gece. Tek bir olay. Teklif ettiğimiz ve alacağımız tek şey bu.

O bize bir hizmet sunuyor ve biz de ona ödeme yapıyoruz. SugarLife uygulaması bunu karşılıklı bir zaman ve hediye alışverişi gibi göstermeyi sevse de, aslında dördümüzün aynı anda bu kızın vücudunu kullanmak için ödeme yapmamıza dayanıyor.

Daha fazlasını düşünmeyi aklımdan bile geçirmeyeceğim.

Bu yoldan daha önce de geçtik ve sonrası bizi neredeyse parçalıyordu.

Asansör zili çalıyor ve kapılar yavaşça boş, sıradan bir koridora açılıyor. Her birkaç kapı aralığında bir duvar aplikleri, anahtar kartı panelleri, ağır güvenlik kapıları ve boydan boya uzanan simetrik desenli bordo halısıyla herhangi bir otel koridoruna benziyor.

Asansörden çıkıp odamıza doğru ilerlerken başparmağımı bu gecelik fantezimize girmemizi sağlayacak anahtar kartın üzerinde gezdiriyorum, en iyi üç arkadaşım sadece birkaç adım arkamda.

Hediyenin ilk kısmının ödendiğine ve tarihimizin teyit edildiğine dair bir bildirim almış olmalı. Ne zaman varacağımızı biliyor.

Küçük kızımız diğer taraftayken kapıya ulaştığımda saatime bakıyorum. Altı elli dokuz.

Diğer üçünü kontrol etmek için dönüyorum.

Sadece Hudson bana bakıyor, dudaklarında bir gülümseme. Normalde açık mavi olan gözleri daha koyu renkte ve bunun ışıktan mı yoksa bu gece için ne kadar heyecanlı olduğundan mı kaynaklandığını anlayamıyorum. Bu gece en çok arzuladığı şeyi elde edemeyebilir ama diğer her şeyi elde edecek.

Birlikte eğlenmeden önce Emmy'yi korkutmaya gerek yok.

Xavier'in bebek yüzü sert, çenesi sıkılı, sanki kendini dizginliyor. Sarı bukleleri, birlikte olduğu kadınları onun daha yumuşak bir baskın olduğunu düşünmeleri için kandırma eğilimindedir. Tamamen bakıcılıkla ilgilenen ve itaat etmeleri için altlarını ikna eden türden.

Yanırlılar.

Dördümüz arasında en aşırı uçta olanımız ve genellikle memnun edilmesi en zor olanımız o. Emmy onunla çok uğraşacak.

Darcy kaşlarını kaldırarak gözlerime bakıyor. Ben de onun ifadesine uyuyorum ve o da bana başını sallıyor.

Saatin tam yedi olup olmadığına bakma zahmetine girmeden, beyaz plastik parçasını tarama plakasına tutarak gösterge ışığının yeşile dönmesini bekliyorum.

Bip sesiyle birlikte geliyor.

Kendime tereddüt edecek bir an bile tanımadan kolu kavriyorum, aşağı doğru dönüyorum ve ağır kapıyı itiyorum. Emmy'nin bize gönderdiği fotoğraflardan odanın neye benzediğini biliyorum, ama havaya hazırlıksızım.

Işıkları karartmış ve televizyonda sessizce oynayan şehvetli bir müzik videosu var.

Ama benim asıl dikkatimi çeken, kanepeyle sehpa arasında yere diz çökmüş kızın sırtı, siyah dantelle kaplı poposunun altından görünen ayak parmaklarının uçları, bir şeyin üzerine eğilirken uzun kahverengi saçları neredeyse gıdıklıyor.

Bu kesinlikle bize fotoğrafını göndermediği bir kıyafet.

Arkadaşlarıma yer açıyorum ve kapı arkamızdan kapanıncaya kadar Emmy varlığımıza tepki vermiyor.

Arkasını döndüğünde nefesimi tuttum, çünkü lanet olsun. Bugün gönderdiği onca fotoğrafa rağmen hazırlıksızdım. Hiçbirinde yüzü tam olarak görünmüyordu ama çekici, hatta güzel olduğunu söyleyebilirdik. Yalan söylemeyeceğim, bu da beni biraz şüpheli bırakmıştı.

Bu, bir SugarLife hesabının bizi ilk kez dolandırmaya çalışması değil.

Ama Emmy gerçek. Ve çok güzel. Ve genç. Hem de çok genç. Yüzündeki gülümseme içimde bir şeylerin kopmasına neden oluyor. Elindeki her şeyi bırakıp ayağa kalkmak için acele ederken sevinç tüm varlığını aydınlatıyor.

Neredeyse kontrolümü kaybediyor ve yüksek sesle inliyordum. Orosu çocuğu.

Giydiği kıyafet ... günahkârca ve bir kız bebek için hiç uygun değil. Lezzetli.

Göğüslerini örten saten bir kurdeleden başka hiçbir şeyi olmayan, paketlenmiş bir hediye gibi. Gözlerim onun üzerinde geziniyor, belinin küçücük bir miktar aşağı inişine bakıyorum. Bakışlarım daha da aşağıya iniyor, iç çamaşırının kasıklarında bir tuhafılık olduğunu anlıyorum ama sesi dikkatimi dağıtıyor.

"Babalar! Geldiniz." Ellerini uzatarak bize doğru koşuyor. "Gelin ve ne yaptığıma bakın!"

Benim ve Hudson'ın elini tutuyor ve bizi aşk koltuğuna doğru çekmeye başlıyor.

Hudson'a bakıyorum, o da gözlerini kocaman açmış bana bakıyor. O da hissediyor olmalı. Bu çalkantılı hissi.

Ben dengesizim.

Ve her adımda aletim daha da sertleşiyor.

Daha önce hiçbir oyun böyle başlamamıştı, sanki biz sahnenin ortasındaymışız ve kuklalarmışız, efendiler değilmişiz gibi.

Bizi görmemizi istediği şeye yaklaştırmak Emmy'nin gülümsemesi kaybolmuyor. "Hadi, bu mükemmel. Göreceksiniz."

Bir şekilde sesimi buluyorum, konuşmadan önce boğazımı temizliyorum. "Eminim mükemmeldir bebeğim. Görmek için sabırsızlanıyorum."

Işıldıyor, sonra ellerimizi bırakıyor, yana dönüyor ve bir ta-da hareketiyle sehpayı işaret ediyor.

Bakışlarımı işaret ettiği yere çeviriyorum ve dudaklarıma bir gülümseme yayılıyor. Kısmen tamamlanmış mavi bir kedi yavrusu.

Açıkça görülüyor ki boya kalemleriyle yapılmış, ancak bir çocuğun tüm dış hatları doldurma çabasıyla gelişigüzel ve birbirinden kopuk vuruşlar yapacağı yerde, onunkiler bir amaç için yapılmış. Kedinin kürkü, çeşitli ton ve kalınlıklarda hafif kavisli vuruşlarla hareket ediyor.

Çizim mükemmel ve eğer ondan bu geceden daha fazlasını istemek gibi bir planımız olsaydı, bu resmi ihtiyacım olduğunda görmek için ofisimde tutardım.

"Peki, sen ne düşünüyorsun?"

Hâlâ dezavantajlı olduğumu hissederek odağımı sanat eserinden ona çeviriyorum ve elleri kalçalarında dördümüze dik dik bakarken bir kahkahayı bastırmak zorunda kalıyorum. *Yukarıdan* bahsediyorum. Neredeyse bir adım önündeydik. Ve kesinlikle yaşı hakkında yalan söylemedi.

Neredeyse yasal.

Ve çok sevimli.

SugarLife profilinde on sekiz yaşında olduğunu kanıtlayan bir doğrulama rozeti olduğunu bilmek beni odada tutan tek şey.

Ve onu özüne kadar parçalamanın mutlak bir zevk olacağı gerçeği.

Darcy öne çıkıp bakmak için çömeliyor, eliyle çizimi kendisine daha doğrudan bakacak şekilde ayarlıyor. "Emmy, bu mükemmel."

Adam gülümseyerek ona bakıyor ve kadın eriyor, aniden biraz utangaç görünüyor, elleri parmaklarını sıkmak için bir araya geliyor. "Henüz bitmedi."

Dudakları titriyor. "Sorun değil, belki sonra bitirirsin?"

Duraksıyor, sözleri ona çarptıkça göğsü inip kalkıyor. Gitmeyi düşündüğü o anı, kendini korumanın o küçük çekirdeğini görebiliyorum.

Televizyondan gelen renkler loş ışıktaki beşimizin üzerinde yanıp sönerken oda hareketsiz kalıyor.

Sahnedeki düştü mü?

Ayrılacak mı?

Bütün gün ekranının güvenliği aracılığıyla alay ettiği dört erkekle gerçekte yüzleşmek ona çok mu ağır geliyor?

Ama sonra başını sallıyor, rolüne geri dönerken yüz hatları yumuşuyor.

Bizimle birlikte olduğu için onu ödüllendirmek isteyerek yaklaşıyorum ve ellerimi kalçalarına koyarak onu göğsüme doğru çekiyorum. Bana yaslanıyor ve kulağına fısıldamak için eğiliyorum.

"İyi kızların ne aldığını hatırlıyor musun?"

Kollarımda titriyor ve ben de elimde olmadan çelik gibi sert sikimi kışına bastırıyorum.

"Ödüller," diye yanıtlıyor fısıltılı bir sesle.

Ben küçük kızımızın kontrolünü ele geçirirken arkadaşlarım da odada dolaşıyor, bulabildikleri her yere oturuyorlar. Bu gece herhangi birimizin kendi özel zevklerini tatmin etmesiyle ilgili değil; daha çok bir kız bebekle grup oyunu oynamakla ilgili. Ben arkama yaslanıp izlerken arkadaşlarım Emmy'yi tekrar tekrar ele geçirirken, Emmy'nin bağlanmış ve çaresiz bir şekilde serbest bırakılmak için yalvardığını hayal etmeme bile izin vermiyorum.

Hayır.

Bu gece karşılıklı, çoğunlukla vanilya, herkes için tatmin hakkında. Daha fazlası değil.

Belki biraz daha fazla. Gecenin bizi nereye götüreceğini göreceğiz.

"Bize böyle mükemmel bir kedi yavrusu boyadığınız için ödülünüzün ne olmasını istersiniz?"

Sözlerimi alçak sesle söylüyorum ve bir elimi kalçasının üzerinde gezdiriyorum, parmak uçlarım göbek deliğinden karşı uyluğun çıplak tenine ve uyluklarının tepe noktasının hemen üstüne kadar uzanıyor. Nefesini içine çekiyor ve ben de diğer elimi ters yönde hareket ettirerek fiyonkun sateni üzerinde, göğüslerinin kabarıklığı üzerinde, boğazının dibini kavrayana kadar kaydırıyorum.

"Bir öpücük," diye cevaplıyor nefes nefese, içgüdüsel olarak tehditten kaçınmaya çalışırken başını geriye yatırıyor.

Elimi o kadar sıkıyorum ki nabzının düzensiz çırpınışları avucumu dolduruyor. "Kimden?"

"Hepinizden."

Onun kokusunu içime çekiyorum, yüzümü boynunun kenarına bastırıyorum. Temiz, yeni yıkanmış ama kimyasal madde içermeyen bir kokusu var. Parfüm ya da aşırı güçlü bir vücut yıkaması yok. Başka bir şeye dair bir ipucu var, sadece ona ait olduğundan emin olduğum bir şey.

Mavi gözlerini bizden saklamak için abartılı bir makyaj yok. Yaşını büyütmek için aşırı güçlü parfüm yok.

Ve her şeyi basit tutmasına bayıldım. Detaylara gösterilen özen mükemmel.

İkimizi de çeviriyorum ve onu masanın kenarına yaslanmış olan Darcy'ye doğru yönlendiriyorum. "Bebeğim ne isterse, onu alır."

Sonra kanepede Xavier'in yanına oturuyorum ve şovum için hazırlanıyorum.

Bölüm 14

Emery

Vücudunun sıcaklığı sırtımı terk ediyor ve ben odanın ortasında, muhteşem bir adamla karşı karşıya kalıyorum. Yavaşça diğer erkeklere bakıyorum ve onların yoğun bakışları altında kıpırdanma dürtümle savaşıyorum.

Bu kadar çok alfa erkeğinin ilgisinin odağında olduğum için sinirlerim tepeme çıkıyor. Bu, daha bir dakika önce onları ilk gördüğümde fotoğraflardaki erkekler olduklarını doğruladığımda hissettiğim rahatlamayla tam bir tezat oluşturuyor. Fotoğraflardaki yüzler ile bu odadaki yüzler arasındaki fark, hepsinin takındığı açlık ifadesidir.

Bu bakışı, bu adamların bedenimi kendi ihtiyaçları için kullanacaklarını bilecek kadar çok gördüm ve bununla bir sorunum yok. Bu yüzden buradayım. Ve beni kalan paradan kandırsalar bile, hala beş bin dolar daha zenginim.

ve bu Tray'in bana verdiğinden çok daha fazla para. Tabii hiç vermediyse.

Şu anda karşımdaki adam işkence görmüş sanatçı diye bağıyor ve ruhum, bir kaleme her baktığımda onu çevreleyen acıya bir eş bulmuş gibi ağlıyor. Uzun kahverengi saçları doğal röfleli ve şık bir şekilde dağınık topuz yapılmış, bu da sadece koyu mavi gözlerinin benim için nasıl yandığına dikkat çekiyor. Beni izle. Beni bekle.

Aklıma ilk hamleyi benim yapmam gerekebileceği geliyor.

Nefes almak dışında hareket etmiyor. Düz, kara kaşları yüz hatlarına tehditkâr bir nitelik katıyor, bu da ağzını ve çenesini çerçeveleyen kirli sakaldan biraz daha uzun sakalıyla uyumlu.

Daha önce hiç ilk hamleyi ben yapmak zorunda kalmamıştım. Genellikle adam bana yaklaşırdı. Bazen, muhtemelen seksi bir şekilde olması gereken ama hedeften çok uzak olan bir şekilde ağzını boynumun üzerinde gezdirirdi. En azından o adamlar benim için iyi şeyler yapmaya çalışıyordu. Gerçi onlardan çok fazla yoktu.

Tipik olarak kapı kapanır ve bana kıyafetlerimi çıkarmamı, sırtüstü yatmamı ve bacaklarımı açmamı söylerlerdi. Hazırlık için prezervatif kullanmanın ötesinde bir şey yoktu ve birkaç dakika sonra bitiyordu. Bazıları prezervatifin içine boşaldı, ancak çoğu çekildi ve yüklerini üzerime boşalttı. Çok azı beni temizlemeye yardım etmeyi teklif etti.

Bu o durumlardan biri değil.

Gözleri karanlık bir parıltıyla dolu bir şekilde bana sırtıması, kararımı bir an önce vermem gerektiğini söylüyor. "Fikrini mi değiştirdin prenses?"

Neredeyse alay edecektim.

Ben kimsenin prensesi değilim.

Ayrıca kızarmış, masum bir bakire de değilim. Ve neden bu kadar çekingen davrandığımı hakkında hiçbir fikrim yok.

Bu sadece seks. Bacaklarımı açacağım, onlar beni sikecek ve sonra benim olanı alacağım.

Bunun diğer zamanlardan hiçbir farkı yoktur.

Aslında bir şey farklı. Bu sefer ödemeyi alacak olan benim.

Zihnim hızlı bir hesap yapıyor ve saatlik ücretimin ne olacağını hesapladığımda neredeyse yüksek sesle gülüyorum. Üç bin üç yüz otuz üç dolar, bunun üç saat süreceğini varsayarsak.

Bu da yılda altı milyon doların üzerinde bir maaşa denk geliyor.

Paranın henüz benim olmadığını kendime hatırlatarak, şimdi ve buraya yeniden odaklanıyorum. Muhteşem adamla göz göze geliyorum ve derin bir nefes alıyorum. Bu, çizimimi beğenen babam. Bana mükemmel olduğunu söylemişti ve bu içimde kendimi çok iyi hissetmeme neden olmuştu ama sonra bitmediğini söylemek zorunda kalmıştım. Ama o gülümsedi ve sonra bitirebileceğimi söyledi.

Bir ayağımı diğerinin önüne atarak yemek masasının ucuna yaslandığı, ellerini kalçalarının iki yanına sardığı ve sırtışının yavaşça kaybolduğu yere doğru yürüyorum.

Nasıl bir ifade takındığımı hakkında hiçbir fikrim yok ama dokunma mesafesine girer girmez yüzünün yan tarafına uzanıyorum, kaşından yanağına doğru bir parmağımı gezdiriyorum. Göz temasını kesmiyorum, elleri kalçalarıma dolandığında ve ben onun ayrık bacaklarının arasına girdiğimde bile, aniden kendimi küçük ve narin hissediyorum.

Ne yaptığımdan emin değilim, sadece içgüdülerimi takip ediyorum. Ellerimi göğsüne dayayarak, alt bedenim onunkine bastırana kadar öne doğru eğiliyorum. Aletin sert izi karnımın alt kısmına baskı yapıyor.

Bakışları yüzümde bir yol açıyor ve ben de bakmasına izin veriyorum.

Ne gördüğünü biliyorum. Büyük badem biçimli ela gözlerim, koyu renk kaşlarım, yüksek elmacık kemiklerim ve mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş, gevşek, dalgalı koyu kahverengi saçlarım. Burnumun kenarındaki yaz güneşinin neden olduğu ve beni olduğumdan daha genç gösterdiğini bildiğim çillerden bahsetmiyorum bile.

Ben lanet olası bir kız çocuğunun ıslak rüyasıyım, o da düşmüş bir melek.

Ama orada durup ona baktıkça, üzerinde durduğum uçurum daha da yükseliyor ve dudaklarımın onunkilere değdiği anın felaketim olacağını biliyorum.

Bu düşünceyi kafamdan atıyorum ve öne doğru eğiliyorum, dudaklarımı onunkilere bastırırken kirpiklerim titreyerek kapanıyor. Öpüşmeye hemen katılmıyor, ben de alt bedenimi onunkine sürtüyorum ve dudaklarını yalıyorum.

Parmakları sıkılaşıyor, kığımın yanaklarında çukurlar açıyor ve ben öpüşmenin kontrolünü kaybederken kalçalarımda sıcaklık oluşuyor. Dili benimkine katılıyor ve o beni yutarken ben de onun içine çekiliyorum.

Daha da yaklaşmak, ona doğru eğilmek istiyorum ama beni tutuşu olduğum yerde kilitli kalmama neden oluyor.

Ben daha hazır olmadan geri çekiliyor ve dudaklarında yine o lanet sırtış beliriyor. İstedğini almak için beni yemlediğini fark ettim.

Ona kaşlarımı çatıyorum ve o da sırtarak sessizce fısıldıyor: "Sana her zaman ihtiyacın olanı vereceğim prenses, ama bunun her zaman bir bedeli

olacak."

Kafam karışmış bir şekilde ona bakıyorum, ama daha soru soramadan eli çenemi kavırıyor ve yüzümdeki baskı acı vermekten bir adım ötede, beni bir öpücük daha vermeye zorluyor.

Bıraktığında beni çeviriyor, sonra da sarışın adama doğru itiyor. Ona çarpmadan önce kendimi yakaladım. Masadaki sandalyelerden birinde oturduğu için Angel'la öpüşmemi en ön sıradan görebiliyordu.

Angel'inkinden çok daha açık olan buz mavisi gözlerine bakarken dudaklarım hâlâ karıncalanıyor. Gülümsemesinin gözlerindeki bakışı yumuşatması gerektiğinden eminim, ama sert, neredeyse soğuk kalıyorlar, sanki beni değerlendiriyor ve beni arzulu buluyor.

Kalbimin bir sonraki atışı acı verici, sanki başım beladaymış ve cezalandırılacağımı biliyormuşum gibi, ama neyi yanlış yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok.

Sahte gülümsemesi hâlâ yerinde, bana elini uzatıyor ve engerek yılanının inine çekildiğim hissine kapılıyorum. Tek bir yanlış adımda kalbimi durduracak kadar zehirle dolacağım.

"Hey, kedicik," diyor sessizce, iki eliyle beni kendine çekmek için. Açılmış kalçalarının arasında duruyorum, ondan biraz daha uzunum, ama beni bacaklarından birine oturacak şekilde konumlandırıyor. Ellerimi nereye koyacağımdan emin olamadan dik oturuyorum.

Tray dışında hiç kimsenin kucasına bu şekilde oturmamıştım. Ama beni etrafına sarardı, genellikle eli pantolonumun arkasındaydı ve herkesin görmesi için kıcımlı avuçlardı.

Bu babanın eli çıplak kalçama indiğinde nefesim kesiliyor, parmakları amıma doğrudan erişmesini sağlayacak olan danteldeki yarığa inanılmaz derecede yaklaşıyor. Angel'ın başlattığı ateş, Viper'ın alaycı parmakları hassas etimde hafif daireler çizerken alevleniyor.

Normal nefes almaya çalışarak gözlerinin içine bakıyorum ve ilk hamleyi benim yapmamı isteyip istemediğini merak ediyorum.

Sanki aklımı okuyabiliyor. Bakışları dudaklarıma düşüyor, tekrar yukarı bakıyor ve beni kendisine doğru çekmek için sırtımı destekleyen kolunu kullanırken tekrar aşağı bakıyor. İsteyerek gidiyorum, bir kolumu boynunun arkasına doluyorum ve dengemi sağlamak için diğerini göğsüne koyuyorum.

Dudakları nazik, sanki arkadaşının tadını bulmaya çalışıyormuş gibi benimkiyle alay ediyor. Ama bu hisse konsantre olamıyorum, ağzıma istediğini yapmasına izin veriyorum, çünkü tüm odağım kalçamda aşağı yukarı hareket eden elinde. Beni bu kadar etkileyen şey hareket değil.

baskı ve parmak uçlarının kazınması, kesinlikle çürüklere neden olacak kadar derin kırmızı çizgiler bırakıyor.

Yukarı doğru kayarken acımı dindiriyor ama aşağı doğru inerken benim itiraz etmeye başlayana ve kucağında kıvrandığımı hissedene kadar işkenceye devam ediyor. Gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve sert uzunluğunu kalçamda hissettiğimde öpücükten geri çekiliyorum.

Bana zarar vermesi zor mu?

Gözlerindeki buz, yüzündeki alaycı bakışla kararıyor. "Ne? İşleri senin için kolaylaştıracağımızı mı sanıyorsun? Para için fahişelik yapan pis bebek kızlar biraz acıdan şikâyet edemez."

Ona göz kırpıyorum. Ve tekrar göz kırpıyorum. Kirli bebek kız mı?

Biraz acı mı? Bu daha fazlasına sebep olacağı anlamına mı geliyor?

Boğazım kilitleniyor ve içimde ağır bir his ortaya çıkarken kalçalarımı birbirine bastırıyorum. Kelimeler gelmiyor. Ve gelseler bile, ne olacaklarını bilmiyorum. Şehvet zihnimi bulanıklaştırıyor.

Düşüncelerim kendi kendine çözülmeye başlamadan önce beni ayağa kaldırıyor ve başını sarı bukleli adama doğru eğiyor. "Bir sonraki babana git, eğer bu işi şimdi bitirmek istemiyorsan?"

Omzumun üzerinden bana boş bir ifadeyle bakan sarışın adama bakıyorum, kollarını kanepenin arkasına ve sağındaki kolçağa açmış. Viper ayağa kalkıyor, belime tutunuyor ve kulağıma fısıldamak için eğilirken alanıma giriyor. "Bizim için kötü bir kız mı olacaksın, yoksa korkmuş küçük bir fare gibi kaçacak mısın? Sana verdiklerimizi alacak mısın, yoksa kaçıp gidecek ve neler sunabileceğimizi öğrenmeyecek misin? İyi bir kız mısın yoksa kötü bir kız mı?"

Bakışlarımı onunkilere çevirerek, sözleriyle zihnime çöken bulanıklığı dağıtmak için elimden geleni yapıyorum. *İyi kız* deyince sanki kötü bir şeymiş, kötü bir kız istiyorlarmış gibi geliyor. Ama mesajları hep iyi bir kızla ilgiliydi.

Viper'ın gözleri bana bir şey söylemiyor.

Ama bunun bir önemi yok, değil mi? İyi ya da kötü bir kız olmak isteyip istemediğim. Nihayetinde önemli olan, kalmak isteyip istemediğim.

Ve öyleyim.

Viper'ın dediği gibi.

Para için kendimi pazarlıyorum.

Benim geleceğim. Kendi evim ve istikrarlı bir hayat hayallerim. İşte bütün mesele bu.

Buna karar verdikten sonra olduğum yerde dönüyorum ama Viper'ın elleri hâlâ belimi sardığı için fazla uzaklaşamıyorum.

Eğiliyor, kulağıma tekrar konuşurken sıcak nefesi yanağımda geziniyor. "İyi kız, git bizim için kötü ol."

İyi kız deyince nabzım hızlanıyor.

Önümdeki babaya odaklanıyorum, yaklaşmamı izlerken televizyon ekranından yayılan renkler yüzünde yanıp sönüyor. Ayaklarının arasındaki boşluğa doğru birkaç adım atarken tek bir kasını bile oynatmıyor. Ona aşağıdan bakmak yanlış geliyor ve açılmış kalçalarının arasına diz çökmek için çılgınca bir istek duyuyorum.

Öylece kalıyoruz, birbirimize bakıyoruz - o kollarını ve bacaklarını açmış arkasına yaslanmış, sarı bukleleri gözlerindeki yıkıcı bakış tarafından tamamen ve tamamen yok edilen çocuksu bir görünüm bırakıyor. İçimi bir gerginlik kaplıyor ama göz temasını koparamıyorum; sanki kapana kısılmışım ve kendimi kurtaramıyorum.

Benden ne istediği hakkında hiçbir fikrim yok. Ya istediği şey bende yoksa?

Ya geceyi sonlandırmak isterse ve ben yeterli tatmini sağlayamazsam?

Başka ne yapacağımı bilemediğim için dürtüme boyun eğiyorum ve dizlerimin üzerine çöküyorum. Dizim halıya çarptığı anda keskinleşiyor; odağı, vücut dili, onunla ilgili her şey gerginleşiyor. Ama hareketsiz kalıyor.

İki ayağımı da altıma alarak topuklarıma oturana kadar alçalıyorum ve içgüdülerimi takip ederek iki elimi dizlerimin üzerine koyuyorum. Yerleştiğimde başımı eğiyorum ve kirpiklerimin arasından ona bakıyorum.

Bana bakarken çenesindeki bir kas kıpırdıyor.

Avını inceleyen bir avcı gibi.

Bir avcı.

Kontrollü bir hareketle öne doğru eğiliyor ve elini yüzüme doğru kaldırıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve yanağıma inen elinin etkisine hazır oluyorum. Sarsılıyorum, nabzım hızlanıyor, tek hissettiğim parmak uçlarının yanağımın üzerinde kayması oluyor.

Elmacık kemiğıme, kulağıma ve sonra kafatasımın dibine ve saçlarıma.

Parmakları sıkılaşıyor ve saçlarıımın arasında bir yumruk oluşturuyor. Gerginlik anında kafa derimi dolduruyor ve şok içinde nefes nefese kalıyorum.

"Bana bak," diye emrediyor, derin sesi ancak bir mırıltıyı aşıyor, ama bu sesin altındaki çelik akıntısını ortadan kaldırmıyor.

Komutla birlikte gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve onu yüzümden sadece birkaç santim uzakta buluyorum. Saçlarıımdan tutarak başımı daha da geriye yatırıp boynumu rahatsız edici bir şekilde uzatmadan önce bakışları gözlerimin arasında geziniyor.

Karnımdaki ağır his ısınıyor ve içimde bir kafa karışıklığı dalgasının yükselmesine neden oluyor.

Ne haltlar dönüyor burada?

Neden kaçma içgüdüm devreye girmiyor? Neden bana bunu yapmasına izin veriyorum?

Neden amım zonkluyor?

Daha önce de hırpalandım ve daha kötüsü oldu ama beni hiç bu kadar tahrik etmemişti. Bir kere bile.

Ellerim dizlerimin üzerinde duruyor, beni kurtarmak için seğırmiyorlar bile. Hayır. Tüm hayatta kalma içgüdüğü odayı terk etti.

Yüzümdeki bir şey Hunter'ın bana gülümsemesine neden oluyor. Göğsümde küçük bir rahatlama ipliğı çözülmeye başlıyor, ama aramızdaki mesafeyi kapatıp dudaklarını dudaklarıma çarpınca kısa kesiliyor.

Dudaklarıım saldırının altında parçalanıyor ve öpücüğü kontrol etme şekline zar zor ayak uyduruyorum. Saçlarıımdaki tutuşu sıkılaşıyor ve sonra diz çökene kadar beni sürükleyen bir baskı oluyor. Öpüşmeyi yumuşatıyor ve dillerimizin ileri geri hareket etmesine izin veriyor. Alt dudağıımı emiyor ve sonra daha fazlası için geri geliyor.

Nefes nefese kaldım ve bir şeye ihtiyacım var.

Ona dokunmaya cesaret edemiyorum, belki bu öpücüğü durdurur diye.

Kucağına tırmanmak istiyorum. Ellerinin beni tuttuğunu, içime işlediğini hissetmek istiyorum.

İstiyoru

m-

"Ah!"

Öpücüğüümü geri çekerken elim yanan dudağııma gidiyor, ağızımda metalik bir tatla gözlerim fal taşı gibi açılmış Hunter'a bakıyorum. Dudaklarıındaki kan damlasını yalarken kendini beğenmiş bir şekilde gülümsüyor ama sonra kepenkler iniyor

ve sanki son otuz saniye hiç yaşanmamış gibi kollarını tekrar iki yana açarak minderlere uzanmaya devam eder.

Elimi dudaklarımdan çekiyorum ve elimdeki küçük kan parçacıklarını görüyorum. Kafa karışıklığım geri döndü. Kanıyor. Ve yalnızım.

Gözlerim kapıya kayd.

Gideyim mi?

"Bebeğim, buraya gel."

İlk babaya geri dönüyorum. Elini bana doğru uzatıyor ve yüzündeki gülümseme gerçek ve güvenilir görünüyor. Nabzım neredeyse duyabileceğim kadar sert atarken parmaklarına bakıyorum. Yavaşça elimi onun elinin içine koyuyorum ve yanlış bir karar vermemek için dua ederek bakışlarımı ona çeviriyorum.

Gülümsemeye ve cesaret verici bir şekilde başını sallamaya devam ediyor. Üç arkadaşının beni maruz bıraktığı sert muameleden sonra beni şaşırtan bir nezaketle beni kendisine doğru çekiyor. Ayağa kalktım ve ona doğru yürüdüm.

Boştaki eliyle dizlerimden birinin arkasını kavıyor ve kalçasının yanındaki kanepeye yönlendiriyor. Ona yaslanmamı istediğini anlıyorum. Elini bırakıyorum ve diğer bacağımı onun diğer tarafına doğru indirirken iki elimi de omuzlarına koyuyorum.

İç çamaşırdaki yarık sonunda ayrılmasına yetecek kadar baskı altına girdiğinde nefesim titriyor ve pantolonunun içinden sert uzunluğunun doğrudan bana doğru bastırıldığını hissedebiliyorum. Yutkunuyorum ve nefes almaya çalışıyorum. Yaramaz sırrımı bulması ne kadar sürecek?

Elleri kıcımda dinleniyor. "Selam, bebeğim. Eğleniyor musun?" Bana *bebek* denmesi içimi kıpır kıpır ediyor.

Başımı sallıyorum, parmaklarımı gömleğinin kumaşına geçiriyorum.

"Evet baba," diye düzeltiyor, sesi nazik ama sert. Koyu kahverengi gözlerinin köşelerinde kırışıklıklar var, sanki çok gülümsüyormuş gibi. Ama şu anda ciddiler, sanki dikkat etmem gereken bir kural koyuyormuş gibi.

Bunu aklımda tutarak, onu şimdiden hayal kırıklığına uğrattığım için biraz üzgün bir şekilde sözlerini ona tekrarlıyorum. "Evet, baba."

Elleri kıcıımı yoğurup sertliğine karşı hafifçe sallanmamı sağlarken, "Aferin kızım," diye cevap veriyor. "Bu çok iyi. Daha ister misin?"

Klitorisim aramıza sürtünürken öğretici basınç içimde yavaş bir yanma başlatıyor. İçimden arzu akarken inliyorum ve tekrar başımı sallıyorum. "Evet, baba."

Uzanyor ve başparmağını incinmiş dudağıma bastırıyor. "Bu çok acıtmıyor mu?"

Orada donuk bir ağrı var ama geçmişte dikiş gerektiren tamamen yarılmış bir dudağım vardı. Onunla kıyaslandığında bu pek fark edilmiyor, bu yüzden başımı sallıyorum. "Hayır, baba."

Kavrayışı çeneme doğru ilerliyor ve dudaklarım onunkilere değene kadar hafifçe çekiştiriyor. Babam bırakıyor ve dudaklarımı tekrar yakalamadan önce biraz geri çekiyor. Eli tekrar kıcıma gidiyor ve beni tekrar tekrar ona doğru sallıyor, kalçalarımın her dalgalanması ağızlarımızın hareketleriyle mükemmel bir şekilde zamanlanıyor.

İçine düşüyorum, göğsüm sıkıca onunkine bastırıyor, saten fiyonkun sert düğümü göğüs dekolteme batıyor ama aldırmiyorum. Babamın parmakları keşfetmeye başlıyor, yavaşça kıcımın arkasından aşağıya doğru iniyor ve parmakları kasıklarına bastırıyor.

Ama parmakları kumaşı bana bastırmıyor ve ikimiz de irkilerek birbirimizden uzaklaşıyoruz.

Ben, çünkü parmağı parmak boğumu derinliğinde içime kaydı. Ve o, çünkü onlar için sürprizimi buldu.

Parmağını çekip tekrar içime sokarken şaşkınlığı yerini ateşli bir gülümsemeye bırakıyor. İnliyorum, gözlerimi kapatıyorum ve başımı arkaya eğiyorum.

Parmaklanmak hiç bu kadar iyi hissettirmemişti.

"Bebeğim, arkanı dönüp diğer babalarına bizden sakladığın yaramaz sürprizi göstermelisin." Sözleri sadece benim için yeterince yüksek ve emrini bir parmağını ikiye çevirerek noktılıyor ve yardım edemiyorum ama onlara geri sallanıyorum.

Sözleri bulanıklığımı dağıttığında yüzüm kızarıyor ve ona bakmak için gözlerimi açıyorum. Bir şey söylemek için ağzımı açıyorum, herhangi bir şey, ama nedense utanıyorum, başından beri planım bu olmasına rağmen. "Arkanı dön, kucağıma otur ve o küçük güzel bacaklarını aç. Göster kendini İç çamaşırının içindeki yaramaz yarığı babalara göster. O küçük amcığın ne kadar ıslak olduğunu ve seni istedikleri gibi kullanmaları için ne kadar hazır olduğunu görsünler."

Fısıldadığı sözlerle göğsüm kabarıyor ve bir anlığına dikkatini çekiyor, sonra odağı yüzüme dönüyor.

"Şimdi."

Sesindeki imalı tehdit karşısında midem sıkışıyor.

Bakışlarımı indiriyorum ve hareket etmeye başlıyorum. "Evet, baba."

İşte bu kadar. Öpüşme ve sürtünme sadece başlangıçtı. Bu, onların benden zevk almasının ve benim de hediye kazanmamın başlangıcı.

Sadece birkaç saat daha ve geleceğim biraz daha istikrarlı olacak.

Bu son kez.

Bu son kez para için kendimi pazarlayacağım.

Bölüm 15

Darcy

Tüm dikkatimi Derek'in parmaklarının tatlı Emmy'mizin kıcının altında nasıl pompalandığına odakladığımda sikim taş gibi sertleşiyor. Kalçaları sallanıyor ve sessizce çalan müzik videosunun üzerinden inlemeleri ve nefes alışları yakalıyorum.

İç çamaşırını kenara itip parmaklarını içeri mi soktu? Yoksa küçük Emmy'nin bizim için yaramaz bir sürprizi mi var?

Dikkatim Derek'in yüzüne kayıyor, sertleşmiş gözleri ona bakıyor. "Şimdi."

Emmy'yi inceliyorum, bir nefes alıyor ve sonra sessiz bir "Evet, baba" diyerek dizlerinin üzerinden kalkıyor.

Derek, sikik herif, parmaklarını tam olarak oldukları yerde tutuyor ve buradan bile, düşük ışıktaki, iki parmağı kaplayan ıslaklığı görebiliyorum

Emmy kendini çekip onun üzerinde dururken. Aletimin daha da sertleşebileceğini düşünmüyordum, ama yanılmışım - eğer yakında pantolonumu çıkarmazsam, boylu boyunca uzanan bir fermuar girintisi olmazsa şaşıracağım.

Emmy dönüyor ve sırtını onun göğsüne yaslayacak şekilde yeniden konumlanıyor. Dizlerini birbirine bastırmış ve gözlerini kapatmış, sanki kendini destekliyor. Derek kulağına bir şeyler fısıldıyor ve Emmy gözleri hâlâ kapalı bir şekilde başını sallıyor.

Elleri, dizlerinin arkasını kavrayabilmek için hafifçe öne eğilmek zorunda kalana kadar kadının uyluklarının dışından aşağı doğru kayıyor. Onları göğsüne doğru çekiyor, alt bacakları görmemizi istediği her neyse onu gizlemeye devam ediyor.

Ama küçük bayan Emmy'nin bize ne göstereceğini bildiğimden şüphelenmeye başladım. Ve eğer haklıysam, bu kızı ciddi hafife almışım demektir.

Derek üçümüze bakıyor, Emmy onun kucağında rahatlıyor ve kendini kaderine bırakmış gibi görünüyor. "Beyler, küçük kızımızın görünüşe göre çok yaramaz bir tarafı var ve şimdi hepinize göstereceği bir şey var."

Adam kadının kalçalarını ayırırken kadının elleri adamın kollarını kavramak için havalanıyor. İlk başta tek gördüğümüz, ortasında koyu renk bir dikiş olan siyah dantelli tek parça. Ama sonra dikiş açılıyor ve ağzım tükürükle doluyor.

Çok güzel. Pembe. Pürüzsüz.

Şimdiye kadar gördüğüm en şirin amcık ve şimdiden iplerimin dudaklarını yarmasıyla nasıl görüneceğini hayal ediyorum. Ama ne renk? Siyah mı? Pembe mi? Mavi mi?

Zihinsel imgelemimde o kadar kaybolmuşum ki Derek'in söylediklerinin başlangıcını kaçırıyorum.

"... bizim için küçük yaramaz bir sürpriz. Ne düşünüyorsun?"

Islak, pembe teni doğrudan görebilen tek kişi benim. Hudson ayağa kalkıyor ve yanımdan geçerek sehpanın uzak tarafına gidiyor ve onu televizyona doğru sürükleyerek Derek'in önündeki alanı açıyor. Hem o hem de Xavier daha sonra bunu bir koltuk olarak kullanıyor, böylece hepimizin ödediği şeyi incelerken iyi bir bakış elde edebiliyorlar.

"Hudson öne uzanıp bir parmağını tam ortasından geçiriyor ve çekmeden önce ilk boğuma kadar sokuyor. Elini geri çekiyor ve sonra başparmağıyla işaret parmağını ovuşturarak kadının neminin parmaklarını nasıl kayganlaştırdığını inceliyor. "Islak. Pürüzsüz.

Muhtemelen şimdiye kadar gördüğüm en güzel amcıklardan biri. Kendimi içine gömmek için sabırsızlanıyorum. Sıkı görünüyor."

Hudson'ın en mahrem yerini rahatça tarif edişi karşısında Emmy'nin göğüsleri kabarıyor ve gözüm göğsünü süsleyen devasa yaya takılıyor. Nefes aldıkça fiyongun altındaki tene dair bakışlar yakalıyorum ve kolay erişimli yarığın Emmy'nin bizden sakladığı tek yaramaz sürpriz olup olmadığını merak etmeye başlıyorum.

Xavier'e bakıyorum, her zamanki gibi metanetini koruyor ve her şeyi derinlere gömüyor. Adam bir sahnede olmadığı zaman nadiren bir şey belli eder; bu kişilik özelliği, altuzaya tamamen dalmış bir oyun partneri olduğunda daha da artar. Bu gece kink-itch'inin çizilmesi pek olası değil. Az önceki küçük ısırık hariç.

Geri kalanlarımız şeytanları uzak tutacak kadar tat alabilmelidir.

Bu bebek kızdan istediğimi almak için bir plan oluşturmaya başlıyorum. Babasının onu doldurması için yalvarırken onu bağlı görmek için.

Evet, bu gece kesinlikle bunu kendim için yapacağım.

"Gözlerini aç prenses," diye sesleniyorum, pantolonumun sikime gerçek bir zarar vermediğinden emin olmak için kendimi ayarlıyorum.

Emmy yutkunuyor ve dizlerini açıp genişçe yayarak o uzun kirpiklerinin yavaşça açılmasına izin veriyor. Ela gözleri, burnunun altında parmağıyla başparmağını birbirine sürtmekte olan Hudson ile gözlerini o tatlı mı tatlı amcıktan ayırmayan Xavier arasında gidip geliyor.

Sonra nihayet bana bakıyor ve ben de çenemi kaldırıyorum. "Rengin ne?" Cevabı biraz soluksuz olsa da hemen geliyor. "Yeşil."

Arkadaşlarım arasında ince bir değişim var. Hepimiz Emmy'nin bizim için çok güzel bir şekilde düzenlediği sahneye kendimizi o kadar kaptırmıştık ki, kontrol etmek için durmadık. Ama şimdi bitti.

"Bu yay çözülüyor mu?" Soru ağızımdan çıkma hızıyla dilimi adeta yakıyor.

Çözmek için ona ihtiyacım var. Lanet olası iplerimin hiçbirini getirmedi, tıpkı Derek'in kırbaçlarını, Hudson'ın oyuncaklarını ve Xavier'in bıçaklarını getirmediği gibi.

Geri almak zorunda.

Hepimizin iyiliği için, geri almak zorunda.

Emmy'nin gözleri kocaman, parmakları Derek'in kollarında girintiler bırakarak onu bize doğru açık tutmaya devam ediyor. "Evet."

Derek bir şeyler yapmalı, çünkü nefesini içine çekiyor ve sonra yeniden ifade ediyor. "Evet, baba."

Sikim seğiriyor ve diğerlerinin de etkilenmediğini biliyorum.

Bu sözleri duymak asla eskimeyecek ve Emmy'nin bunları söyleme şekli, nefes nefese ve zahmetsizce

Masadan kalkıyorum, Xavier'in yanından geçiyorum ve Derek'in bacaklarının arasına girip ileri uzanıyorum ve uçlardan birini kavrayıp çekiştiriyorum. Saten yayını tutuyor, serbest kalmadan önce bir saniyeliğine protesto ediyor. Düğüm göğüslerinin arasından sarkıyor ama parlak siyah kumaşın arkasına gizlenmiş sert kabarıklığı görebiliyorum.

Emmy'nin gözleri ön koluma dikilmiş, açıkta duran dövmeleme bakıyor. Ben de ona bakması için bir saniye veriyorum, siyah ve gri mürekkepleri göstermek için kolumu yavaşça döndürüyorum. Çatlamış bir ressam paleti, yarım kalmış bir kadını tasvir eden yırtık bir tuval, yere dökülen yarım sıkılmış boya tüpleri, başı ayaklarının dibinde duran ahşap bir manken, hepsi koyu renkli kumaş ve ölü çiçeklerin etrafında bir araya geliyor - tutkumun karanlık tarafı.

Karnını doyurmasına izin verecek sabrım olmadığından kolumu uzatıyor ve Emmy'nin sahip olduğu son asalet kırıntılarını da çözüyorum. Her iki göğsünü de ortaya çıkardığımda, orada durup ona bakıyorum ve karnımı doyuruyorum.

İç çamaşırının siyah baleni göğüslerini mükemmel bir şekilde çerçeveleyiyor, iki yarım daire ortada keskin bir noktada birleşiyor. Sergilenen esmer meme uçlarından sarkan güzel süslemeleri hayal edebiliyorum - püsküller, kelepçeler, piercingler.

Kalıcı sahiplik gösterileri düşüncesinden kendimi alıkoyuyorum ve Hudson ile Xavier'in de aynı manzarayı görebilmesi için geri çekiliyorum. "Bacaklarınızı indirin ve benim için dik oturun prenses."

Derek onu serbest bırakıyor ve Emmy'nin istediğimi yapmasına izin veriyor. Dik oturur oturmaz, dalgalı kahverengi saçlarını topluyorum ve bir omzunun üzerinden akacak şekilde bir araya getiriyorum. Çabucak yüz ifadesini kontrol ediyorum ve yere baktığını görüyorum.

Parmağımı çenesinin altına koyarak yüzünü bana bakması için kaldırıyorum. "Ellerini arkana koy, avuç içlerin dışarıda, parmakların karşı dirsekleri gösterecek şekilde." Çenesini bıraktığımda, talimatlarımı uygularken arkamdaki iki adama baktığından emin oluyorum.

Derek, belli ki neyin peşinde olduğumu anlamış, satenin yarım kalmış uçlarını çoktan toplamış. Bana bir tarafını uzatıyor, ben de ona sırtıyım. Kabul ediyorum.

Siyah kumaşı karşı bileğin etrafında bir tam tur döndürdükten sonra avucunun üzerine örtüyorum.

Kalan uçları sırtının ortasında bir balıkçı düğümüyle birbirine bağlamadan önce diğer elime de aynısını yapıyorum.

Siyah saten tenine karşı harika görünüyor.

Amcığının iplerle ayrıldığı ve sonra bir dizi düğüm ve bağla vücudundan yukarı aktığı zihinsel imgelemim, oyun dairemizdeki kancalardan birinde sakladığım siyah setle doluyor. Hiç kullanılmamış ama ideal kız bebeğimiz için mükemmel bir şekilde ayarlanmış olan daire.

Çabucak, her bir kıştırma noktası ile teni arasında bir parmağımı kaydırarak hiçbir şeyin çok sıkı olmadığını kontrol ediyorum. Tatmin olduğumda, Emmy ile göz hizasında olacak şekilde Derek'in bacaklarının arasına çömeliyorum ve ellerimi birbirine bastırılmış dizlerinin üzerine koyuyorum.

Gözleri Xavier'e odaklanmış durumda ve eminim ki ona düşünceleri hakkında hiçbir ipucu vermiyor. Ne tür sapkınlıkları olduğunu bilmeseydim, zihin sikişlerinden hoşlandığını düşünürdüm.

Ama hayır, o Hudson.

Bana hemen bakmayınca gülümsedim. "Prenses." Seçiriyor ama odağını Hudson'a çeviriyor.

Elimde olmadan sırtıyorum. "Prenses, bana bakabilirsiniz."

Gözleri bana kayıyor ve ben uzanıp dudaklarını okşuyorum, başparmağımı hafifçe yırtılmış etin üzerinde gezdiriyorum. "Hâlâ yeşil mi?"

Tekrar rahatlamadan önce omuzları gerilirken kirpikleri titriyor. "Evet, baba."

"Aferin kızım, değişirse bize söyle." Duraksıyorum ve başını sallayana kadar bekliyorum. Derek'e bakıyorum. "Lütfen Emmy'nin önceki pozisyonuna dönmesine yardım eder misiniz?"

Emmy'nin ağzı açılarak küçük bir O harfi oluşturuyor, ama o itiraz edemedi ya da Derek'in kucağından inemedi, Derek öne doğru eğiliyor, onu tekrar kucağına alıyor ve dizlerini benim için açıyor.

Yarık açılıp da leziz görünümlü amcığı tam önüme serildiğinde, boğazımdan saf bir açlık sesi yuvarlanıyor. "Bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel amcık prenses."

Ve öyle.

Pembe. Pürüzsüz tıraşlı. Narin görünümlü bir klitoris. Kendi ıslaklığıyla parlayan dudaklar. Ve etrafı çok iyi esneyecek gibi görünen bir açıklık

her bir sikimizi. İçine birden fazlasını soktuğumuzda muhtemelen itiraz edecek, ancak hepimizi çeşitli deliklerine alması için onu eğitmek eğlencenin bir parçası olacak.

Eğer sadece bir gecemiz olmasaydı öyle olurdu.

Dizlerimin üzerinde öne doğru eğiliyorum, gömleğimin altına sıkıştırdığım gümüş kolye yakamdan çıkmaya çalışıyor. Bunu görmezden gelerek yüzümü onun güzel küçük amının bir santim yakınına kadar indiriyorum ve kokusunu içime çekerek derin derin nefes alıyorum. Çok lezzetli.

Kadınsı bir ses Emmy'ye bakmamı sağladı. Gözbebekleri büyümüş ve nefes alıp veriş hızlanmıştı. "Ne yapıyorsun?"

."

O daha sorusunu bitiremeden, girişinden dudaklarına doğru, klitorisinin üzerinden yukarı doğru yalıyorum.

"Oh, lanet olsun."

Kalçasını çimdikliyorum ve bir ses çıkarıyor.

"Ağzından çıkanı kulağın duysun, küçük kız."

Başını sallıyor, gözleri şok ve şaşkınlıkla kocaman. "Evet, baba. Üzgünüm ama beni gafil avladın. Daha önce hiç kimse bana böyle bir şey yapmamıştı."

Göğüslerinden yanaklarına doğru bir kızarıklık yükseldi ve ne kadar iyi bir oyuncu olduğunu sorgulamak zorundayım. Sahnenin derinliklerine daldı ve daha önce hiç kimse ona oral seks yapmamış gibi mi davranıyor? Yoksa bana doğruyu mu söylüyor? Çünkü eğer öyleyse, bu gerçekten utanç verici. Oral seks benim nirvanam.

Onu tavanımdaki kancalara bağlayıp yüzümün üzerinde gezdirirken, ben de onu ağlayıp durmam için yalvarıncaya kadar yiyorum.

..

Düşüncesi bile sikimi zonklatıyor.

Bunun onun sahnesinin bir parçası olup olmadığına bakmaksızın, birlikte oynamaya karar verdim. Elimi kasık kemiğinin tümseğine koyuyorum ve başparmağım la klitorisinin başlığını çok nazık daireler çizerek yuvarlıyorum. "Daha önce hiç kimse senin küçük güzel amını yemedi mi?"

Başını sallıyor, göz kapakları titriyor, ağzı bir kez daha açılıyor. "Hayır, baba."

İçimden bir ses şu anda oynamadığını söylüyor. Hayır, oynamıyor.

Daha önce hiç durması için çığlık atacak kadar amını yedirmemişti.

Bunun derhal düzeltilmesi gerekecek.
"Bana söylediğiniz için teşekkür ederim
prenses." Sonra başparmağımı ağızımla
değiştiriyorum.

Clzpscc s2

Emery

Kollarım arkamda bağı Angel'a bakıyorum, o tek yalamanın verdiği zevk şoku beynime kısa devre yaptırıyor.

Kendimi kurtarmak için hiçbir yol olmadan onun için tamamen açıldım. Am, göt ve memeler sergileniyor. Tamamen onun merhametine kalmıştım. Onların merhametine. Neden beni sikmiyor ki? Bunun için para ödüyor, değil mi? Beni sikmek için?

Neden amımı yalamak istiyor ki?

O lanet başparmak, onu çıkarmadan önce klitorisimin etrafında bir daire daha çiziyor ve içimde biriken gerilim hafifliyor. Beni daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde zonklatıyor ve muhtaç bırakıyor. Tamamen istemeden, inliyorum ve kalçalarımı yuvarlıyorum.

ama endişelenmeme gerek yoktu çünkü o başparmağın -o sıcak, kuru, baskı uygulayan başparmağın- yerini sıcak, ıslak, emici bir ağız almıştı.

Ağzım bu kadar açıkken çenem yerinden çıkacakmış gibi hissediyorum. Yavaşça ya da nazikçe girmiyor, hayır. Angel son yemeğini yiyen bir adam gibi giriyor. Ağız emiyor, dili klitorisimin üzerinde geziniyor, bu sırada elleri kalçalarımın alt tarafına dayanıyor ve dizlerimi daha da yukarı bastırarak beni onun için daha da açıyor.

Çekirdeğimdeki genel ısı keskinleşip tüm ateşini bacaklarımın arasında diz çökmüş bu adam tarafından manipüle edilen sinir yumağına odakladığında kenetleniyorum.

Ben içgüdüsel olarak Angel'ın ağzına doğru sallanırken babamın dizlerimin altındaki elleri sıkılaşıyor ve kıcımlı altımdaki sert yarağa sürüyor. Babamın sıcak nefesi omzumun üzerinden aşağı doğru akarken arkadaşının beni yalamasını izliyor.

İçimdeki ateş en yüksek gökdelenin tepesine kadar körüklenirken bile midem kasılıyor ve amım boş hissediyor. Angel'ın ağzının açısı değişiyor ve dili klitorisimin üzerinde bir çizimin gölgeli bölümünde gölgelenen bir kalemin ucu gibi geziniyor.

"Ah, kahretsin," diye fısıldayarak nefes alıyorum, çünkü tam anlamıyla sızmaya başladığımı hissedebiliyorum.

Daha önce de orgazm oldum ama hepsi kendi ellerimle oldu. Ve dürüst olmak gerekirse, buna gerçekten değmediler. Çok fazla çaba harcadım. Ve kendimi parmaklama açısı çok garipti, bu yüzden gerçekten çok fazla rahatsız etmedim. Ve hiçbir zaman kendime bir vibratör alacak kadar param olmadı. İsteseydim Tray bana bir tane almazdı. Görünüşe göre, işi halledecek kadar erkek ama ona hiç doğru düzgün saat yaptırmadım.

Ama, kahretsin, bu çok farklı. Boşalmaya o kadar ihtiyacım var ki altıma işeyecekmişim gibi hissediyorum. Ve bu çok utanç verici olmaz mı? *Orgazmım için teşekkürler, iyi duşlar.*

Göğüslerim çok sıkı, meme uçlarım ağrıyor.

Dudaklarım kulağımın kabuğuna değince bir an için kenara çekiliyorum.

"Kurallar hakkında konuşmadık," diye fısıldıyor babam kulağıma o derin sesiyle ve tüylerim diken diken oluyor. "Diğerleri adına konuşmayacağım çünkü onların da kendi kuralları olduğunu biliyorum ama benimkilerden biri izin vermek." Burnu boynumun yan tarafına sokuluyor ve ona daha iyi erişim sağlamak için başımı yana eğdiğimde gözlerim kapanıyor.

Yapabileceğimin en iyisi bu. Angel'ın dudakları bacaklarımın arasındaki dudaklara dokunduğu anda beynim bedenimi terk etti.

"Gelmek için izin istiyorum."

"Ben-ne?" Kafam bulanık ve ne ima ettiğini anladığımdan emin değilim. Benim orgazmım. Doğru. Orada.

"Ben açıkça izin vermedikçe küçük kızlarımın gelmesine izin yok." Sözlerinin her biri dudaklarını kulağıma sürtüyor ve sesinin gürültüsünü hem hissediyor hem de duyabiliyorum.

Hala takip etmekte zorlanıyorum, ama şükürler olsun, anlamadığımı hissediyor ve benim için açıklıyor.

"Bebeğim, önümüzdeki birkaç saati senden istediklerimizi alarak geçirmeden önce bu senin orgazm olma şansın. Dördümüzün de seninle işi bitene kadar tekrar orgazm olma iznin yok. O zaman, ancak o zaman, yüzümü o küçük dar amcığın içine gömeceğim ve ağzımı istediğin gibi kullanmana izin vereceğim. Bu yüzden, onu orgazmınızla kaplayana kadar yüzünü sürmenizi öneririm, çünkü bir sonraki için yalvaracaksınız."

Babamın sözleri zihnimde dolaşırken, Angel'ın ellerinden biri kalçamdan aşağı kayıyor, parmakları çıplak tenimde gezinerek giriş yerimin dışına kadar geliyor. Ellerimi iki avucumun arasından geçen saten kayışın etrafında kenetliyorum.

Tek bir parmak içime girdiğinde nefes nefese kalıyorum, gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve Angel'ın omzunun üzerinden Viper'ın yoğun bakışlarıyla karşılaşıyorum. Yüz hatları arkasındaki televizyonun gölgesinde kalmış ama öne doğru eğilmiş, kollarını geniş dizlerine dayamış, ellerini birbirine kenetlemiş beni inceliyor.

... lanet olsun, çok sıcak.

Sanki ödüllü kısrakının eğitmeni tarafından yönlendirilmesini izliyormuş gibi.

Angel aşırı ısınmış etime üflerken sıcak, ıslak emişin yerini serin hava alıyor. Dikkatimi tekrar ona verdiğimde, parmağını içimden çekip tekrar sokarken bana sırtıttığını görüyorum. Ama bu sefer bir saniye daha eşlik ediyor. Parmaklarını içime sokup çıkarırken göz temasını sürdürüyor ve gözlerindeki ateşli parıltı beni tamamen ele geçiriyor.

Ama sonra parmaklarını içime soktu, ve Tanrım. Bu da neydi böyle? Sahip olduğumu bilmediğim sinirlerim parlıyor ve baskı oluşmaya başlıyor. Bunu tekrar tekrar yapıyor ve zar zor nefes alabiliyorum, zihnimin her parçası birleştiğimiz noktaya odaklanıyor.

Başımı babamın omzuna düşene kadar geriye atıyorum ve göğüslerimi yukarı kaldırıyorum, sırtımı kamburlaştırıyorum, dudaklarımdan bir inilti yuvarlanıyor. Klitorisim zonkluyor ve parmaklarının içime pompalanışı kalçalarımı sallıyor, beni terk etmesini engellemeye çalışıyorum. Onu daha derinde hissedebilmek için bacaklarımı biraz daha yukarı çekebilseydim, çekerdim. Ama bu haliyle, parmak eklemlerinin giriş yerimin her iki yanına çarptığını hissedebiliyorum.

Kanım damarlarımda karıncalanıyor, sanki tüm organlarım bir yana, el ve ayak parmaklarıma bile yeterince akıyormuş gibi. Ama daha az umursayamazdım. Şu anda o kadar yeşilim ki beni ateşe verseler yine de yeşilim diye bağırırım.

"Neye ihtiyacın var, bebeğim?" Babam soruyor, sesi hepsinin duyabileceği kadar yüksek. "Bizim için seni uçurumun kenarına ne itecek? Babanın parmaklarına boşalmanı sağlayacak şey ne? Neye ihtiyacın var?"

Ağzım kurudu ve boğazım ağrıyor. "Onun ağzı, lütfen. Daha fazlasına ihtiyacım var." "Lütfen, ne?" Babam azarlıyor, elleri neredeyse kalçalarımı sıkıyor

bırakmadan önce acı çekiyordu. "Ondan iste. İhtiyacın olan şey için ona yalvar."

Acı uyluklarımdan arkasına doğru bir sıcaklık gönderiyor ve nefes nefese kalıp kalan az miktardaki saygınlığımı da çöpe atıyorum. "Lütfen baba. Ağzına ihtiyacım var, amımın üzerinde. Lütfen. Parmakların amımda ve ağzın klitorisimde olsun. Lütfen. Durma."

Angel yüz hatları sertleşirken duraksıyor ve kulağıma bir hırıltı geliyor, sırtıma bastırılmış göğsümde de bu hırıltıyı hissediyorum. Gözlerimi Viper ve Hunter arasında gezdiriyorum ve onların da aynı şekilde durgunlaştığını görüyorum ve mideme bir batma hissi doluyor.

Yanlış bir şey mi yaptım?

Bu yeterli değil miydi?

Yutkunuyorum ve doğru kelimeleri bulmaya çalışıyorum. "Lütfen baba, sana ihtiyacım var. Boşalmam gerek." Kalçalarımı hâlâ içimde olan parmakların üzerinde sallıyorum, yavaşça kendimi parmakların üzerinde beceriyorum. "Lütfen ağzını amımda kullan, buna ihtiyacım var. Çok ihtiyacım var. Lütfen baba. Bunu istiyorum. Her şeyi istiyorum. Boşalmak istiyorum. Sonra beni kullanmanı istiyorum. Her şeyini içimde hissetmek istiyorum. Buna ihtiyacım var."

Bu son üç kelimenin gerçekliği beni vuruyor. Gerçekten de hepsini içimde hissetmeye ihtiyacım var. Bu sadece şu anda içime çarpan yoğun arzu dalgası mı yoksa değil mi, hiçbir fikrim yok. Sadece istiyorum.

Bu dört adamın beni mahvedene kadar içimi sikmelerine

ihtiyacım var. İçimden bir ses çoktan mahvettiklerini söylüyor.

Odadaki hava bir anda değişiyor ve Hunter Angel'ın hemen yanında dikiliyor, sarı bukleleri yüz hatlarını yumuşatmak için hiçbir şey yapmıyor. Babamın yanına oturup eliyle dizimin arkasını kavradığında omurgamda bir korku kıvılcımı akıyor. Bacağımı kontrol altına alışını ve kalçalarının üzerine sarkana kadar yavaşça indirilişini izlerken kalçalarımın hareketini durduruyorum.

Angel ağzını tekrar amıma indirip sonunda bana istediğimi verdiğinde Hunter'dan uzaklaşıyorum. Güzlerini kapatıp bana ziyafet çekmeye devam etmesini izlemek için sadece birkaç saniyem var, parmakları ağzının hareketiyle aynı anda kıvrılıyor. Dilini klitorisimin üzerinde iki kez gezdirmesiyle içimdeki ateş yeniden tüm gücüyle parlıyor.

Sonra Hunter üzerime eğilip meme uçlarımdan birini ağzına aldığında onu görüşüm sarı buklelerle kapanıyor. Dilinin sertleşmiş tepe noktasının üzerindeki sıcak girdapları göğsümü bir iniltiyle onun ağzına doğru itmeme neden oluyor. Güzlerimi kapatıyorum, sadece *her şeyi* hissetmek istiyorum.

Kumaş koluma sürtünüyor ve sonra diğer bacağım da ilkiyle aynı pozisyona getiriliyor. Babamın elleri kııma doğru kayıyor, ikinci bir ağız diğer meme ucumu sıcaklığıyla emerken kavırıyor ve sıkıyor. Engerek. Öyle olmalı.

İşte o zaman ağzımla beynim arasındaki bağlantı kopuyor ve kelimeler serbestçe dökölüyor. "Oh, lanet olsun. Lütfen. Evet, lütfen, buna ihtiyacım var. Aman Tanrım. Evet, lütfen baba. Amım, oh, evet, yapabilirim, tam orada, oh lanet olsun, evet, lütfen. Biraz daha. Daha fazla. İhtiyacım var . . ."

Ne söylediğim hakkında hiçbir fikrim yok; tek bildiğim hemen şimdi gelmem gerektiği. Hemen şimdi, yoksa lanet olası aklımı kaybedeceğim.

Hunter'ın ağzındaki meme ucuna keskin bir acı saplanıyor ve klitorisime bir şimşek akıyor.

Isırığı tutup aynı anda emerken yarı çığlık atıyor, yarı soluk soluğa kalıyorum. Ateş havai fişekler gibi patlarken göbeğim kasılıyor ve kendimi Angel'ın ağzına doğru itiyorum. Orgazmım sonsuza dek sürerken karnım ağrıyor. Hiçbiri durmuyor. Hayır, beni çok yükseğe çıkaran zevki çekmeye devam ediyorlar, yanacağımı düşünüyorum, ama sonra Viper'ın ağzı emmeden yalamaya dönüyor ve Hunter diliyle hassas etimi kucaklamak için ısırılışını bırakıyor.

Angel ağzını klitorisimden çekiyor ama yine de parmaklarını zonklayan amıma sokup çıkarmaya devam ediyor. Kıımı avuluyor ama masaj durdu. Tek yapabildiğim kollarında yatmak ve az önce ne olduğunu anlamaya çalışırken düz beyaz tavana bakakalmak.

Yani, ne olduğunu biliyorum.

Ama nasıl? Neden?

Bu daha önce hiç olmamıştı. Hem de hiç. Bırak dört kişiyi, bir adamla bile. Neye bulaştım ben böyle?

Bölüm 17

Hudson

Kahretsin, o muhteşem. Çok duyarlı.

Boynundan yukarısı kızarmış, orgazmdan inerken gözleri boş bakıyor.

İhtiyacı olan şeyi ona vermemiz için bize yalvarma şekli, hepimizin beklediğinden çok daha fazlaydı. Emmy'mizden sürprizden başka bir şey gelmedi.

Bu düşünceyle sırtışıma bastırıyorum.

O bizim değil. En azından kalıcı olarak değil. Sadece bir geceliğine.

Ve bu düşünceyle koltuktan kalkıp ayağa kalkıyorum. Xavier de beni takip ediyor, ikimiz de üçünden uzaklaşıyoruz. Emmy sonunda kendine geliyor ve ben Derek'e bakıyorum. Dudakları Emmy'nin yanında.

Kulağına övgü ve teselli sözcükleri fısıldadığını biliyorum; bu onun baba doğası. Genellikle kızın cildini kırmızıya boyadıktan ve gözyaşlarını kuruttuktan sonra ortaya çıkan.

Hepimiz aynıyız. Onu yıkacağız, parçalara ayıracağız ve sonra tekrar bir araya getireceğiz. Tekrar ve tekrar.

Belki o da bunu
hissediordur. Ona sahip
çıkma ihtiyacı.

Gece şu anda sona erseydi, ona en yüksek miktarı hediye edeceğimizden hiç şüphem yok. Her şey mükemmeldi. O mükemmel.

Emmy yavaşça göz kırpmıyor, sonra tekrar kırpmıyor, başı Derek'in omzunda sallanmakta olduğu yerden yavaşça kalkıyor. Bakışları önce benim yüzüme, sonra Xavier'inkine, sonra da yavaşça parmakları hâlâ içinde olan Darcy'ye kayıyor. Bacaklarının arasından ona baktığında, ağzı bir O harfi oluşturuyor ve iki elini bir kez daha kalçalarına koyarken başı aşağı eğiliyor.

Dudaklarından gıcırtilar ve iniltieler fişkırırken kalçalarını oynatmaya çalışır, ancak Derek ve Darcy onu orgazm sonrası işkence için sabit tutar.

Bu sefer sırtıtışımın dudaklarıma yayılmasına izin veriyorum. İkisini de yerinden oynatmaya çalışırken başı bir o yana bir bu yana sallanıyor ama bir kez *olsun hayır* ya da *dur* kelimelerini telaffuz etmiyor.

Tam gerçekten acı çekiyormuş gibi görünürken, Darcy geri çekilir ve ayağa kalkıp ona bakarken bacaklarını bırakır. Derek ellerini kızın kışından kalçalarına doğru yeniden konumlandırıyor ve onu bizim için açık tutmaya devam ediyor.

Kahretsin, o güzel pembe amcığı yalama sırası bende olsun istiyorum. Dölünün ve Darcy'nin tükürüğünün birleşimi kabarık, pembe eti kaplıyor, parlatıyor ve ağzım sulanıyor.

Ama şimdilik bu kadar. Onun zevki bitti.

Şimdi sıra bizde.

Ancak daha ileri gitmeden önce bir kez daha kontrol etmemiz gerekiyor.

"Emmy, senin rengin ne?" Sürekli kontrol etmemiz gerektiği için içimde küçük bir kızgınlık oluşuyor. Emmy gibi birini hiç bulamamıştık. Bize sadece grup oyunu değil, aynı zamanda bir sahne de vermeye istekli biri. Ve bize ne sahne verdi ama.

Göğsü kabarıyor ve kalçaları sıkılıyor ama benimle göz teması kurmayı başarıyor. "Yeşil, baba."

Sikeyim. Ben.

Bu hiç eskimeyecek.

Bir sahnenin akışını çekebilse de, hepimiz oyundaki her durgunluk sırasında Emmy'yi kontrol etmeyi kabul ettik. Bu yaşam tarzıyla ilgili deneyimsizliği ve kişisel sapkınlıklarımızın her birinin biraz aşırı doğası göz önüne alındığında, onun hala razı olduğundan emin olmanın bize bağlı olduğunu biliyoruz. Güç dinamiği bizim lehimize.

Tecrübemiz var.

Rakamlarımız var.

Genel fiziksel varlığımız var. Ve onun istediği nakit bizde.

Bu son kısmı kendime sürekli hatırlatmak zorundayım.

Sık sık gittiğimiz BDSM kulübü Obsession'da dört baba sadistle bir toplu tecavüz sahnesini keşfetmiyor. Hayır, sadece bu gece için, dört erkeğin teklif edebilecekleri para karşılığında vücudunu istedikleri gibi kullanmalarına izin veriyor.

İçinde bulunduğumuz durumu hatırlamak ağzımda ekşi bir tat bırakıyor ve keşke sert bir içki içip bu tadı giderebilseydim diyorum. Ama hiçbirimiz içki içtikten sonra oynamayız. Asla. Bir itaatkâr bize tüm gücü verdiğiğinde sorumluluklarımızı ciddiye alırız.

Derin bir nefes alıyorum ve kendimi o ana geri getiriyorum.

Bunun tek bir sahneden ibaret olmamasını dileysem de artık bu konuda yapabileceğim bir şey yok.

Derek'le göz göze geliyorum ve hafifçe başımı sallıyorum. Kulağına bir şeyler fısıldıyor, muhtemelen ona ne olacağını söylüyor, çünkü gözleri genişliyor ve üçümüz arasında gidip geliyor. Bacaklarını yavaşça oynatıyor, önce dizlerini birleştiriyor, sonra ayak parmakları yere değene kadar indiriyor. Yanına uzanıyor ve hemen önlerinde yere dekoratif bir yastık atıyor.

Benim, Darcy'nin ve Xavier'in pantolonlarının altındaki kabarıklığa bakarken dilinin ucu dışarı fırlıyor ve alt dudağını ıslatıyor, üçümüz de açıkça biraz daha fazla tahrik oluyoruz. Açıkta duran göğüsleri, hala arkadan bağlı olan kolları ve biz onunla oynarken savurduğu için dağılmış olan uzun, esmer saçlarıyla tamamen çökmüş görünüyordu.

Derek ayağa kalkıyor ve Emmy'yi göğsüne yaslayarak onu da oturmaya zorluyor. Kolları hâlâ bağlı olduğu için kendi başına pek bir şey yapamıyor, ki biz de tam olarak böyle olmasını istiyoruz - merhametimizle.

Ayağa kalktığında öne çıkıyorum ve Derek'in onu aramızdaki yastığın üzerine diz çöktürmesine yardım ediyorum. Onu sabit tutuyorum, elimle yüzünü kavriyorum ve bana bakması için zorluyorum. Gözbebekleri hâlâ kocaman açılmıştı ve

yanagını avucumun içine aldı. Onun hizasına kadar eğildim, bunu yaparken sikime yer açmak için pantolonumu çektim.

Göz hizasına geldiğimde onu yakınıma çekip öpüyorum. Yüzünü bırakıp iki göğsünü de avuçluyorum. Nefes nefese kalıyor, ağzını benimkinin altına açıyor ve meme uçlarını cımbızlarken dilimi içine sokuyorum. Emmy doğrudan sikime giden bir ses çıkarıyor ve geri çekilmek için mutlu olduğumdan daha fazla disiplin gerekiyor.

"Bu güzel küçük ağzı kullanmamıza hazır mısınız? Muhtemelen ne kadar sert kullanacağımızdan dudakların morarmış ve şişmiş olacak. Sadece içine girip sikebileceğimiz bir delik. Tıpkı senin amın gibi. Delikten başka bir şey değil." *İlgilenmediğini* belirttiği için kışından bahsetmiyorum, her ne kadar kayganlaştırıcıyla kayganlaştırılmış horozumun o dar küçük deliğe girip çıkmasını umutsuzca görmek istesem de. "Yarın ağzını her kullandığında ya da oturmaya çalıştığında, her irkilmende bizi düşüneceğinden emin olana kadar ikisini de kullanacağız ve istismar edeceğiz."

Boğazı çalışıyor ve gözleri kocaman ama gözlerimin içine bakmaktan vazgeçmiyor; nefes nefese kalana kadar meme uçlarını büküp çekiyorum. Ancak o zaman bırakıp ayağa kalkıyorum ve hiç tereddüt etmeden kemerimi çözüyorum, metal tokaların genellikle denizaltıların aklını kaçırmaya neden olacak şekilde birbirine çarpmasına izin veriyorum.

Xavier ve Darcy de aynı şeyi yapıyor ve Emmy'nin gözleri üçümüzün arasında gidip geliyor, hepimiz fermuarlarımızı indirip külotlarımızın bel bandını aletlerimiz yüzüne birkaç santim uzakta görünecek kadar aşağı çekerken bizi izliyor.

Bu sabah ona erişim izni verdiğimiz fotoğraflarda hepimizi gördü. Birimizin tepesinde bir piercing olduğunu ve diğerimizin de kavisli bir siki olduğunu biliyor. Gözleri Xavier'in sikine takılıp genişlediğinde piercingi bulunduğunu anladım. Sadece o değil. Gönderdiğimiz resimler yaklaşık bir yıl önce çekilmişti.

O zamandan beri hepimiz vücut modifikasyonları yaptırarak, çoğunlukla daha fazla mürekkep, ancak birkaç tane daha piercing. Bu gece hepsini keşfedeceğinden şüpheliyim, çünkü bu onun her birimizi keşfetmesiyle ilgili değil. Hayır, bu hepimizin onu grup kink dinamiğimiz için kullanmamızla ilgili.

Bir gecemiz daha olsaydı. Lanet olsun.

Sikime uzanıyorum ve Emmy'nin dikkatle izlediği tek bir uzun vuruş yapıyorum. Ona doğru adım atarak başını dudaklarına bastırıyorum. Direnmiyor ve sikimi pembe dudaklarının arasından geçiriyorum, dilinin sıcak ıslaklığı alt tarafa masaj yapıyor.

Durakladığımda yanakları çukurlaşıyor, uzunluğumun yarısı ağzında ve uyguladığı emişi hissediyorum, taşaklarım bu hisle endişe verici bir şekilde geriliyor. Geri çekilip, tam başını emerken ona bakıyorum, dili yarıkla oynamak için dışarı çıkıyor. Yutkunuyorum ve burnumdan nefes almak zorunda kalıyorum, sikimin sakinleşmesini istiyorum.

İlk emişte boşalmayacaksın.

Tanrım, sanki yeniden on dört yaşında olmak gibi.

Vites değiştirerek çenesine uzanıyorum ve çenesinin her iki yanını sıkıca kavriyorum, sonra ağzını sık bir şekilde sikmeye başlıyorum. Küçük itişler, harekete alışmasına izin veriyorum. O iyi, tamamen hareketsiz duruyor, işimi yapmama izin veriyor.

Emmy'nin odağı yüzümde, başı hafifçe arkaya eğik ve sikimin böyle melek gibi görünen bir yüze girip çıkmasını izlemek beni bir kez daha sınıra itiyor.

Onu biraz daha hırpalamam lazım.

Bir sonraki hamlemde yukarı çekmiyorum. Boğazının arkasına bastırana kadar yavaşça itmeye devam ediyorum. Gözleri açılıyor ve bu sefer yanakları içe doğru çöktüğünde bunun nedeni emiyor olması değil. Hayır. Bu akşamki ilk öğürmesi.

Geri çekildiğimde tüm vücudu sarsılıyor ve gözleri sulanıyor ama geri çekilmiyor. Bunun yerine ağzını açık bırakıyor, kendini kontrol altına almak için mücadele ederken sikimin başı dilinin ucunda duruyor.

Bu kız.

Onun bende kalmasını istiyorum.

Saçlarını sıkıca kavrayarak tutuşumu değiştiriyorum ve sonunda hassas boğazını taciz etme tehdidine boyun eğerek sikimi ona geri sokuyorum. Ama sürprizler gelmeye devam ediyor. Boğazının arkasına tekrar vurmaya beklediğim yerde, vurmuyorum. Bunun yerine, burnu sikimin üstündeki çukura gömülene ve açtığı nedeniyle göz temasını kesmek zorunda kalana kadar tam yanından geçip batıyorum.

Ve sonra yutkunuyor. Boğaz kasları sikimin etrafında kasıldı. Nefes alabilmesi için geri çekilmeyi hatırlamam bir anımı aldı.

Çok yanılmışım.

Onu mahvetmeyeceğiz. O bizi yok edecek.

Bölüm 18

Emery

Viper'ın gözleri erimiş bir halde bana bakıyor. Aleti yüzümün hemen önünde parlıyor ama ağızıma geri sokmak için herhangi bir hamle yapmıyor. Dilimi dışarı çıkarıp ucunu yalıyorum, onun tadına tekrar ihtiyaç duyuyorum. Ağızımı tıka basa doldurmadan önce memelerimle oynarken söylediği o iğrenç sözler içimdeki yangını yeniden başlattı. O kadar çıldırıyorum ki Kendimi ikinci kez yakmaya hevesliyim ki onlar için bir velet gibi davranmaya hazırım.

Yakıp kavuran bir bakışla bana bakıyor. Bir adım geri atmadan önce burun delikleri alevlendi.

Angel onun yanında yerini alıyor, hayatımın en ateşli anında kafasını bacaklarımın arasına gömdükten sonra dağınık topuzu biraz daha dağılmış. Hala biraz kafam iyi. Eğer hepsinin sikini yaladıysam

Sanki bir profesyonel bana böyle bir orgazm daha yaşatacakmış gibi, her birini lolipop gibi emeceğim, çubuğuna kadar.

Angel sikini bana doğru uzatıyor ama ağzımı çoktan açmıştım. Viper gibi o da önce yavaş başlıyor ama yarı yolda durmuyor. İlk darbeden itibaren sonuna kadar ve lanet olsun, amım bundan hoşlanıyor. Bacaklarımı biraz açıyorum, çoğunlukla denge için ama aynı zamanda bir kez daha başlayan ağrının bir kısmını hafifletmeyi umuyorum.

Yardıma olmuyor. Aksine, zonklamaya yardımcı olmak için bacaklarımı sıkıca birbirine bastırmak istiyorum.

Boğazımın arkasına çarptığında nefes almaya çalışıyorum. Geçmiş deneyimlerim bana, eğer boğazımdan aşağı inmelerine izin vermeye konsantre olmazsam, yarın sorun yaşayacağımı söylüyor.

Yeterince penis emdim, rahatlamamanın ve derin boğazlamanın çok ileri gitmelerini engellemeye çalışmaktan daha iyi olduğunu biliyorum. Ben istesem de istemesem de sonuna kadar gidecekler. Rahatlayarak, en azından önümüzdeki birkaç gün boyunca acı çekmeyeceğim.

İkinci hamlesinde doğru yapıyorum ve arkaya doğru kayıyor. Öne doğru eğilerek öğürme refleksim üzerindeki baskıyı hafifletmek için biraz daha iyi açıyor. Ama hâlâ öğürüyorum ve sulu gözlerimle onun o lezzetli V kıvrımını görüyorum.

Bunu seviyor.

Ben de ona istediğini veriyorum.

Her itişinde dürtüye teslim oluyorum ve boğazımın sikiinde boğulmasına izin veriyorum, onu içimden çıkarmaya çalışıyorum. Yüzümün iki yanını kavırıyor ve ağzımı gerçekten sikmeye başlıyor. Dilimin üzerinde ritmik bir şekilde kayarken sikiinin alt tarafındaki her çıkıntıyı ve damarı hissediyorum.

Angel'a ait olmayan eller ensemden gezinirken irkiliyorum ve gerçekten öğürüyorum. Saçlarım başımın dibinde toplanıyor ve sonra tutuş sıkılaşıyor, teller kafa derimi çekiyor. Omurgamdan aşağı zevk zonları çıkıyor ve eğer yapabilseydim inlerdim.

Neler olup bittiğini ve bu seferin neden diğerlerinden bu kadar farklı olduğunu merak etmeyi geçtim. Tek bildiğim bunun harika bir his olduğu ve bana ne verilerse kabul edeceğim.

"Küçük sik emicimize bak. Babanın yüzünü sikmesi hoşuna gidiyor mu?" Herkes babamı duyabiliyor ama Angel'ın siki ağzımı kapladığı için ağzımdan tek kelime bile çıkmıyor.

Umarım bir inilti yeterli olur, çünkü dudaklarım Angel'ın sikinin dibine sarılmış ve burnum onun erkek tıraşlı kasık bölgesine gömülmüşken tek yapabildiğim bu.

Angel başını geriye atarken gözleri kayarak kapanır.

"Siktir." Sonra tamamen geri çeker ve uzaklaşır.

Ona suratımı astım. Neden onu benden aldı?

Saçlarım yana doğru çekiliyor ve Hunter'a bakmak için dönüyorum. Yüz ifadesi hâlâ taş gibi, ama aleti gergin, kırmızı ve kızgın. Ve lanet olsun, piercingi olan da o. Yakından bakınca yüzüğün gümüşü parlıyor, yarığa yapışmış küçük bir sperm incisi metalden aşağı yuvarlanmakla tehdit ediyor.

Hunter sikini tutuyor ve yavaşça vurarak inciye biraz daha ekliyor. Bu manzara karşısında ağızımdan salyalar akıyor. Yaklaşıyor ama babam hâlâ saçlarımı tuttuğu ve ellerim arkamdan bağlı olduğu için ona uzanamıyorum.

Yerimde kıpırdanıyorum ve Hunter'a bakıyorum. Neden bu kadar uzun sürüyor? Neden bana vermiyor?

Sonra dudağımı ısırışını hatırlıyorum, canımı acıtmaktan zevk alıyor gibiydi. Kanattığını.

Kan mıydı yoksa acı mı?

Sonra dudaklarını yalayışı... tamamen kandı.

Hâlâ hassas olan deriyi ağızıma alıyorum ve gözleri harekete geçiyor. Dişlerimi kullanarak, metal tadı alana kadar oradaki küçük kesikte endişeleniyorum. Dudağımı serbest bırakıp dilimi dışarı çıkararak kesikle oynuyorum, yırtılmış eti çekiştirdiğime emin oluyorum. Sonra ağızımı sonuna kadar açıyorum, acının keskin titreşimi bana pozun yarayı çektiğini bildiriyor.

Hunter'ın gözbebekleri büyüyor ve yaklaşıp sikinin alt tarafıyla kanı ovuşturduktan sonra ruj sürer gibi dudaklarıma sürdüğünde onun için hedefi vurduğumu anlıyorum. Piercinginin metalinin soğuk değil de sıcak olması beni şaşırtıyor.

Gözlerimi yüzünden ayırmıyorum. Ağızıma ve onun için nasıl kıpırdamadan durduğuma odaklanıyorum. Yavaşça içime girmeye başladığında ifadesi değişmiyor. Her şeyimi gevşetiyorum -dilimi, çenemi, boğazımı- ve o boğazımdan aşağıya doğru kayıyor.

Odadaki birinden hızlıca bir "Tanrım" mırıldanması geliyor ama kimin söylediği hakkında hiçbir fikrim yok. Gözlerim kapalı ve nefesimi tutmuş, nefes alabilmek için onun geri çekilmesini bekliyorum.

Ama bekler. Ve bekliyor. Ciğerlerim hava istedikçe boğazım düğümleniyor, ama tamamen hareketsiz kalmaya ve onun için iyi bir kız olmaya kararlıyım.

Sonunda geri çekiliyor ve ben çok ihtiyacım olan havayı içime çekerken, dilimin üzerindeki delici sürtünmeyi hissedebiliyorum. Gözlerimi açıp ona bakıyorum, öğürmemek için harcadığım çaba yüzünden yüzümün kenarından bir damla gözyaşı süzülüyor.

Hunter'ın dudakları ayrılmış, sikinin yarısı hâlâ ağzımda. "Renk" diyor çakıllı bir ses.

Aletin etrafında konuşmaya çalışırken Hunter'la göz temasını kesmiyorum. "Yeşil."

Mesajı almış olmalı çünkü ileri atılıyor, aleti tekrar boğazımın arkasına gidiyor.

Bu sefer daha uzun süre dayanırken parmaklarım saten bağları büküp kavırıyor ve sonunda sonuna kadar çekerken vücudumun kabarmasına engel olamıyorum. Ben nefesimi tutmaya çalışırken tükürük sikine yapışıyor.

Babamın tutuşu beni Viper ve Angel'a dönmeye zorlarken saçlarım kafa derime doğru geriliyor. Üç sik de yüzüme birkaç santim mesafede ve umutsuzca ellerimin serbest olmasını diliyorum. İkisini okşayıp birini emme fikri -hatta ikisini aynı anda okşayıp emme fikri- dizlerimin üzerinde kıvranmama neden oluyor.

"O ağzını kapatma. İyi bir küçük kız gibi açık tut. Ara vermek istersen iki elini de yumruk yap."

Babamın sözleri üzerine iki elimi açıp parmaklarımı genişçe açtım, gözlerim üç sik arasında gidip geliyordu. "Evet, baba."

Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz ağzım Viper'ın sikiyle doldu. Hızlı ve kısa hamlelerle başlıyor, ben de emmek ve yalamak için elimden geleni yapıyorum. Ama sonra hızlanıyor ve düzgün nefes almaya konsantre olmam gerekiyor.

Sıcaklık omzumun üzerinden geçip sırtımdan aşağı iniyor ve sonra babam kulağıma konuşuyor.

"Yanaklarından süzülen yaşlarla çok güzel görünüyorsun."

Nefes alırken kekeliyorum ve boştaki eli vücuduma dolanıp göğsümü kavrayınca ritmimi kaybediyorum; bu nazik dokunuş, saçlarımdaki cezalandırıcı tutuşla ve Viper'ın kalçalarının sert itişiyiyle çelişiyor.

Babam başparmağını gergin meme ucumun üzerinde ileri geri ovuşturuyor ve iki göğsüm de acıyla geriliyor. İnliyorum ama ses tırtıklı ve bozuk çıkıyor. Engerek

Dudaklarım aletinin dibine değene kadar içine giriyor. Sığ bir şekilde itiyor ve ben onun etrafında yutmaya çalışıyorum.

Viper son iki kısa hamlesini yapıp çekilmeden önce beni sabit tutarken elini başımın üstündeki saçlara gömüyor.

Angel'ın siki soluk soluğa ağzıma sokuluyor ve ben öğürüyorum, nefes almaya başladığımda ani saldırı dilimin arkasına çarpıyor. Ama onun umurunda bile değil; hatta bu onu daha da cesaretlendiriyor. Bir elini başımın arkasına koyuyor ve zevkini ağzımdan alıyor.

"O yanakları içine çek, bebeğim. O deliği onun için güzel ve sıkı yap. İşte böyle, aynen böyle. Bizim için çok iyi gidiyorsun. Aletlerini önce amına, sonra da gırtlığına sokmalarını izlemek için sabırsızlanıyorum. Hiç kendi tadına baktın mı?"

Başımı hafifçe sallamayı başarıyorum, ama lanet olsun, görüntüler. Daha önce hiç aynı anda birden fazla erkekle sevişmemiştim. Evet, bir gün içinde, hatta bir seansta birden fazla oldu, ama bu şekilde aynı anda değil, birbiri ardına oldu.

Kukum kasılıyor, neredeyse şu anda bir siki onu doldurmasını talep ediyor. Bu his çok yabancı. İç duvarlarım daha önce hiç hissetmediğim bir ihtiyaçla ağrıyor. Dizlerimi daha da açtığımda mide kaslarım çılgılık atıyor, rahatsızlığı hafifletmenin bir yolunu bulmaya çalışırken topuklarım kırımın etine sürtünüyor.

Angel tam boğazıma girerken, babam meme ucumu çimdikliyor, ucundan göbeğime doğru bir acı çizgisi gönderiyor ve nefesim kesiliyor. Angel boğazımdan aşağı kayarken bir dizi küfür mırıldanıyor. Boğuluyorum ve sıcıyorum, boğazım aletinin etrafında spazm geçiriyor. Kıpırdamadan duruyor, o da çekilmeden önce gırtlığından bir inilti çıkıyor.

Hunter tekrar ağzıma girmeden önce soluk soluğa iki nefes almayı başarıyorum. Sadece başını dudaklarıma yerleştiriyor, sadece başının dudaklarıma girip çıkmasını sağlayacak kadar derin itiyor.

Daha sıkı bir çember oluşturmak için ağzımı kapatıyorum ve sonra olabildiğince sert emiyorum, dilimi ucunun etrafında döndürüyorum, halka ve yarıkla oynuyorum, bulabildiğim her tadı kovalıyorum. Gömleği, alt karın kaslarının kasıldığını görebileceğim kadar yükseliyor ve beni kullandığı süre boyunca onu esnetmeyi kendime görev ediniyorum.

"Bunu seviyorsun, değil mi?" Babamın eli göğsümü sıkıyor, neredeyse dikkatimi dağıtıyor. "Ellerin gevşekçe sallanıyor, bir seğirme bile yok. Onların seni kullanma şeklini, benim seni kontrol etme şeklimi seviyorsun. Sen

bizim oyuncağımız olmak istiyorsun. Senin küçük ateşli vücudundan zevk almamız için. Seni döllerimizle kaplayana kadar kullanmak için. Değil mi, küçük kız?"

İnliyorum, ses o kadar şehvetli ki, benden geldiğine şaşırıyorum.

Tekrar kıpırdandığımda dizlerimden biri yastıktan kayıyor ve Hunter'ın sikine olan bağlılığımı kaybediyorum. Ani hareketim Hunter'ı odaya geri getirmiş gibi görünüyor. Ağzıma sokuyor ve bunu tekrar tekrar yapmaya devam ediyor, ta ki tek konsantre olabildiğim şey ağzımın içi olana kadar.

Aleti çıkarılır ve bir başkası eklenir.

Gözlerim kapanıyor ve damarlarımda dolaşan sıcak hissin tadını çıkarırken ağzım açık, dizlerimi açmış, göğüslerime masaj yaparken sürüklenmeye başladığımı hissediyorum. Sesler çıkardığımı, inlediğimi, inlediğimi ve ağzımdaki aletin etrafında höpürdettiğimi biliyorum, ama sesler çok uzakta geliyor. Sanki başka biri çıkarıyormuş gibi.

Başım geriye doğru sallanmaya başlıyor ve beni dik tutan tek şey babamın saçlarımı tutması oluyor.

Ağzımda bir alet olmadığını fark etmem bir dakikamı alıyor. Gözlerimi aralıklarla açıyorum ve odanın biraz bulanık ve karanlık olduğunu görüyorum. Başım arkaya doğru eğik, babam hâlâ saçlarımı tutuyor ama kendimi zar zor destekliyorum.

Saçlarım serbest kaldı ve öne doğru yığıldım. Yere düşmeden önce yakalandım.

"Buraya gel prenses."

Kaldırıldım ve oda bir saniyeliğine döndükten sonra tekrar dizlerimin üzerine çöktüm, yastık da altlarındaydı. Halsiz beynim bir kez daha diz çökene kadar bunu fark etmedi ama beni kaldıran kişiyle ten tene temas halindeydim.

Hepsi çıplak mı? Yoksa sadece gömleksiz mi?

Zihnimde hafif bir gezintinin ötesini umursayacak kadar sisin içinden çıkamıyorum.

"Benim için gözlerini aç, güzel kız." Nazik parmaklar çeneme dokunuyor ve ben de yavaşça gözlerimi açıp babama bakıyorum. "Senin rengin ne?"

Mırıldanıyorum. "Yeşil, baba." "Aferin kızıma.

Benim için aç."

Gülümsüyorum. Bana *iyi kız* dedi. Ağzımı açıyorum ve sonra doluyor. Bu sik diğer üçünden daha kalın ve babama ait olduğunu biliyorum. I

Eğilip onu ağızıma alabilmek için daha da yaklaşıyorum, onu memnun etmek istiyorum. Tekrar onun iyi kızı olmak istiyordum.

Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor ve başını arkaya eğip tavana bakarak inlediğini hayal ediyorum.

Amım zonkluyor ve daha içimde bir alet istemeyi düşünemedim, girişime sıcak, küt bir cismin bastırıldığını hissediyorum.

İnliyorum, ses derin ve durgun, her iki ucumdan yavaşça dolduruluyorum, babam başıma bastırıyor ve ellerim kalçalarımı kavrarken bir alet içime tamamen batıyor.

"Unutma, bebeğim. Gelmek yok. Sonuna kadar olmaz. Gelmekten kendini her alıkoyduğunda bir ödül alacaksın. Gelirsen, cezalandırılacaksın."

Amım sıkıştı.

Cezaları ne olacak?

Clzpscc sc

Xavier

Emmy'nin ıslak amcığı sikimin etrafını sıkıyor ve gecemi çok erken bitirmemek için dişlerimi o kadar sert sıkmak zorunda kalıyorum ki azı dişlerim neredeyse çatlayacak. O kadar ıslak ki, tahminime göre alt uzaya dalmak üzere -eğer zaten orada değilse-.

Peki ya benim için kanını akıtması? O lanet olası mükemmel.

Çekilmek yerine, Emmy'yi dizlerinin üzerinde öne doğru sallıyorum, böylece yüzü Derek'in kasıklarına gömölüyor ve tüm sikiinin o inanılmaz ıslak sıcaklıkta kaybolduğunu hissetmesine izin veriyorum. Kolları hâlâ bağlı olduğundan, onu ayakta tutan tek şey kendi çekirdek gücü ve her iki ucundan onu dolduran sikler.

Ve biz onun ağzını suistimal ederken sarhoş olduğu için, çekirdek gücü büyük olasılıkla boka battı. İkimizin arasında resmen bir bez bebek gibi kaldı ve bu beni taş gibi sertleştirmiyorsa ne olayım.

Onu kendime doğru çekiyorum, dişlerimi sıkarak kendimi kabzasına kadar içine gömüyorum. Hareketleri üzerinde daha fazla kontrol sahibi olmak ve onu daha fazla desteklemek için kalçalarını serbest bırakıyorum ve kısıtlanmış ön kollarını kavriyorum.

Kollarını geri çekiyorum, onu birazcık yukarı kaldırıyorum ve yeni aç daha derine girmemi sağlıyor. O inerken ve kışını bana geri çekerken sikim içinde seğiriyor.

Onu tekrar öne doğru iterek Derek'in üzerine yatırıyorum. Ona baktığımda gözleri vücudumun onunkıyla birleştiği yere dikilmişti. Herif izlemeyi seviyor, bu da hepimizin işine geliyor çünkü insanların işimizi izlemesini seviyoruz. En azından çoğu zaman.

Ama sapkınlığının derinliklerine indiğimde, bunu seyirci olmadan yapmayı tercih ediyorum. Çoğu insan bunu kaldıramayacak kadar ... hassas.

Onunla sevişmeye karar vererek, Emmy'yi ağzında adamın sikinden neredeyse hiç kalmayacak şekilde yukarı çekiyorum ve sonra hızımı artırarak içine giriyorum. Televizyonda çalan müzik videosunun arka sesine, tenin tene müstehcen bir şekilde çarpması ve Emmy'nin ağzından serbestçe akan top sıkma sesleri eşlik ediyor.

Derek'in ifadesi sertleşiyor, Emmy'nin saçlarındaki elinin boğumları beyazlaşıyor. Her itişte saçları sırtının etrafında dalgalanıyor ve sikimin ucunun göbeğinin tepesini dürttüğünü hissetmeme rağmen hiç direnç göstermiyor.

Omurgamdan aşağı elektrik akıyor ve duruyorum, nefesime konsantre olurken nabzım hızlanıyor ve orgazmımı uzaklaştırıyorum. Henüz değil. Alnımda terler oluşuyor ve bir kez daha itmemek için kendimi kontrol etmem gerekiyor.

Çekilmek yeterince zor olacak.

Kendimi utandırmayacağımdan emin olduğumda geri çekiliyorum ve Emmy'yi yavaşça aşağı indiriyorum. Derek saçlarını bir tarafa topluyor ve başını kalçasına yaslaması için yönlendiriyor. Gözbebekleri mutluluktan uçuyor ve yanakları pembeleşiyor.

Derek'in sertleşmiş siki tükürükle kaplı ve dudakları tükürükle parlıyor. Pantolonunun açıklığını çevreleyen karmaşaya sırtıyorum.

Hudson, Darcy ve ben oral seks arasında kıyafetlerimizi çıkarmak için mola verdiğimizden beri aramızda hâlâ giyinik olan tek kişi oydu.

Ayağa kalkıp uzaklaşırken, elimin altında Emmy'nin ıslaklığının verdiği kaygan hissin tadını çıkararak sikimi birkaç kez okşuyorum. Ucumdaki piercingi çevirirken taşaklarımı kavramak zorunda kalıyorum, baştaki sinir dalgalanmasının tadını çıkarıyorum.

Emmy dilini metalle oynamak için kullandığında, tüm işlev yeteneğimi kaybettim. Evet, daha önce de kadınlar piercingimle oynamıştı; her zaman partilerin favorisidir. Ama hiç kimse Emmy'nin yaptığı gibi emmemiş ve yalamamıştı. Dilinden ve dudaklarından başka bir şey kullanmadan aletimde yukarı ve aşağı ateş gönderirken dudağındaki kesik beni şaşkına çevirdi.

Benimkini.

Bu kelime kafamın içinde tekrar tekrar çalıyor, zihnimin en karanlık köşelerinden yükseliyor. Hudson benim yerime geçip sikini hizaya getirip tek bir yumuşak vuruşla kızın içine girerken, zihnimde görüntüler yanıp sönüyor.

Emmy yastıklı masamda, bilekleri başının yanında kelepçeli, ayak bilekleri alt kenara kelepçeli, dizleri bir ayırıcı ile zorla ayrılmış. Uyluklarında kırmızı çizgiler vardı.

İçim daralıyor ve kanım damarlarımda yanıyor. Teni dövmelemlerden ve piercinglerden arınmış. Mükemmel pürüzsüzlükteki kremi teninde izlerimi görmek, kendime seve seve çektireceğim bir eziyet.

Hudson, Emmy'den özellikle yüksek sesli bir inilti çıkarıyor ve onun yeni bir görüntüsü zihnimde dalgalanıyor.

Yüzü St Andrew Haçı'na dönük bir şekilde bağlanmış, kıyafetleri vücudunun etrafında lime lime olmuş. Muhteşem kahverengi saçları yana doğru çekilmiş ve bıçağımı boğazına dayayarak onu becerdikten sonra, eğer ses çıkarırsa boynunu keseceğimi ona fısıldadıktan sonra döllerim kalçalarından aşağı akarken başı haça doğru sarkıyor. Kanı ikimizin de üzerine akarken onu sikmeye devam edeceğimi. Ama o benim için çok iyiydi, tüm korkmuş seslerini içinde tutuyor, işim bitene kadar onu becermeme izin veriyordu.

Hudson kendini Emmy'nin sırtına ve bağlanmış kollarına bırakıyor ve kollarını onun beline dolayarak göğüs göğüse gelene kadar onu dik tutuyor. Aleti hâlâ Emmy'nin içine girip çıkmaya devam ediyor ama şimdi göğüsleri hepimizin görebileceği şekilde zıplıyor ve Hudson meme uçlarıyla oynuyor. Kafamda başka bir sahne beliriyor ve inliyorum.

Emmy kolları başının üzerinde bağlı, yeni delinmiş meme uçları kıpkırmızı, kan göğüslerinin yanlarından aşağı akıyor, bir vibratör bastırılmış

kapatmam için yalvarırken, kafası bir o yana bir bu yana savruluyor.

Önümdeki tabloya sırtımı dönüyorum, burnumdan nefes alıyorum ve dört saniye boyunca tutuyorum. Lanet olsun, iğnelerimden birini kaydırma düşüncesi bile . . . Hay sikeyim. Gerçekleşmeyecek şeyleri düşünmeyi bırakmalıyım.

Bu sadece bir gece.

Hepimiz aynı

fikirdeydik.

Vücudu asla benim işaretlerimle süslenmeyecek. Metalim asla derisinden geçirilmeyecek.

Kana susamışlığımı asla dindiremeyecek.

Onu asla kimsenin çığlıklarını duyamayacağı zindanımda kilitleyemeyeceğim.

Emmy asla gerçekten benim

olmayacak. Onu sadece bu gece

için alıyorum.

Sadece bu gece.

Bölüm 20

Emery

Eller göğüslerimi okşuyor ve içimde oluşan sıcaklık patlamaya o kadar yakın ki nefesimi tutuyorum. Şu anda beni kimin becerdiği hakkında hiçbir fikrim yok; tek bildiğim bunun harika hissettirdiği. Meme ucum sıkıştırılıyor ve sıcaklık arttıkça nefesim kesiliyor, ama hatırlamam gereken bir şey var Oh, lanet olsun.

Başımı sallıyorum ve uzaklaşmaya çalışıyorum. "Hayır, hayır, dur."

Her şey duraklıyor ve ben hıçkırarak ağlıyorum, içimdeki ateş damarlarımı yakıyor.

Evet. Lanet olsun. Yaklaştın.

"Emmy? Bu bizim güvenli kelimelerimizden biri değil," diyor arkamdaki ses, aleti içime o kadar derin gömülmüş ki karnımın şeklinden eminim

her itişte değişir.

Titriyorum ve uyuşmuş dudaklarımın arasından kelimeleri çıkarmaya çalışıyorum. "Boşalacaktım."

Parmaklar meme ucumu çimdikliyor ve aynı anda vajinamdan yukarıya doğru bir zing fırlarken nefes nefese kalıyorum, kalçalarımı sıkıyorum. Sonra iki el de gidiyor ve vücudumun üst yarısı tekrar babamın bacaklarına dayanana kadar alçalıyorum. Aleti yüzümden sadece birkaç santim uzakta ve umutsuzca ağızıma geri girmesini istiyorum.

Başımın altındaki kumaş kaplı kalça kayıyor, babam öne doğru kayarken kaslar geriliyor. Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor ve başımı geriye doğru eğerek boynumu zorlasa da ona bakmamı sağlıyor.

Nedense bana yaşattığı acıdan zevk aldığını düşünüyorum. Bir parmağını yanağımda gezdiriyor. "Bize anlattığın için teşekkür ederim."

Gözlerimi kırıştırıyorum, beynim bir dakika öncesinin uçucu bulanıklığında olmayı tercih ederken çevrimiçi olmaya ve katılmaya çabalıyor. "Ödül mü?"

Babam bana sırtıyor. "Evet bebeğim, ödülünü alacaksın. Onları sayacağız ve gecenin sonunda iyi kızımızın hak ettiği her şeyi alacaksın."

Kirpiklerim titriyor. İyi kız. Olmak istediğim şey bu.

Ben hiç kimsenin iyi kızı olmadım.

Çok pis

davrandım.

Sürtük.

Fahişe.

Kaltak.

Kirli.

Ama asla iyi bir kız olmadı.

"Tamam baba," diye sessizce cevap veriyorum ve içimdeki alet dışarı çıkmaya başladığında bir inilti çıkarıyorum. Kalçalarımın arkası ıslak hissediyorum ve bunun benden mi kaynaklandığını merak ediyorum. Altıma mı işedim yoksa bu ...?

Kesinlikle olmaz.

Ama çok azdım.

Ve ben zaten bir kez

geldim. Evet, bu olmalı.

Alet beni tamamen terk ettiğinde içimden şok roketleri geçiyor ve nefesim kesiliyor. Amım açık ve boş hissediyor. Eller kalçalarımı kavırıyor ve biri üzerime eğilip omzuma bir öpücük kondurmadan önce vücudunu sırtımdan geçiriyor.

"Kukun muhteşem, kedicik." Viper.

İçimdeki duygu kabarırken bir nefes çekiyorum ve gözlerimi tekrar kapatıyorum, ama sonra o gidiyor. Neredeyse haykıracaktım ama sonra arkamda başka birinin diz çöktüğünü hissediyorum.

Angel. Bu o olmalı.

Önce Hunter beni aldı. Biliyorum, çünkü içime her girdiğinde, girişimi geçtikten sonra içimde beni içten dışa aydınlatan o noktaya sürtündüğünde piercingi hissettim.

Beni babamın sikinin üzerinde tutmak için kollarımı kullandı, dudaklarım onu içimde tutmaya çalışıyordu, ama Hunter içimi yeniden düzenlerken tek yaptığım sessizce çığlık atmak oldu. Tükürük açık ağzımdan babamın sikinin üzerine akıyordu ve ona bakmaktan başka çarem yoktu.

Kör bir kafa yarığıma bastırıyor ve sonra içime kayıyor ve rahatlamayla ağlayabilirim.

Parmaklar saçlarımı çekiştiriyor. Nazik görüldüğünden eminim ama hiç de öyle değil. Çekiştiriyorlar ve takılıyorlar, ama dirence asla aldırmıyorlar.

"Bir dahaki sefere orgazma yaklaştığında, bebeğim, gelmek için yalvardığını duymak istiyorum."

Gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve babama bakıyorum, arkadaşı beni arkamdan yavaşça sikerken yüzüm hafifçe kalçasına doğru ileri geri sallanıyor. Kaşlarımı çatıyorum.

Gelmek için iznim yok. Ama

yalvarmamı istiyor.

"Ama ..."

Başparmağını dudaklarıma bastırıyor ve ben de hevesle ağzıma alıyorum, ağzımda onun bambaşka bir parçasının olmasını dileyerek. "Ama hiçbir şey. Hâlâ boşalmak için iznin yok. Hepimiz senin yalvarışlarını dinlemeyi çok isteriz."

Engerek aniden babamın omzunun üzerinden beliriyor ve halsiz beynimin onun kanepenin arkasında durduğunu anlaması bir dakikamı alıyor. "Ve kedicik, bu bize yavaşlamamız gerektiğini bildirecek, böylece kendine bir ceza hak etmeyeceksin."

"Yani, bizim için yalvarabilirsin ya da gelebilirsin. Ödül. Ya da ceza. Seçim senin bebeğim," diye açıklıyor babam başparmağını ağzımdan çıkarırken.

Bakışlarımı indirirken dudaklarım bir O harfi oluşturuyor ve bu da bakışlarımın babamın sikine takılmasına neden oluyor. Kahretsin, tekrar ona gömülmek istiyorum. Çaresiz hissediyorum. Sıkışmış. Kullanılmış. Aşağı yukarı sallanamamak ve onu memnun etmek için sadece dilimi ve çenemi kullanabilmek ...

Bunu düşünmek bile ihtiyaçtan boğazımın ağrmasına neden oldu.

Bakışlarımı babamın kilere ve sonra tekrar sikine çeviriyorum.

Kaşını kaldırıyor. "Yine sikimi emmek ister misin bebeğim?"

Başımı sallıyorum, gözlerim yüzü ve aleti arasında gidip geliyor. "Evet, lütfen baba." "Bebeğim ne isterse," diye cevap veriyor saçlarımdan tutup beni yönlendirirken

sikinin üzerinde.

Angel yavaşça geri kaymadan önce içimden sonuna kadar çıkarken, yüzümü orada tutuyor, lanet olası harika aleti ağzımın ulaşamayacağı bir yerde. Babamın tadına bakmaya ihtiyacım olduğundan, Angel neredeyse tamamen girene kadar bekliyorum ve sonra onun momentumunu kullanarak dilimle uzanıp babamın sikinin başını lolipop gibi yalıyorum.

Babam başımın arkasına baskı uygulamadan önce tıslama sesi çıkarıyor. Ama onun tutuşuna karşı zorlandığım için, tek bir hareketle onu derin boğazlıyorum. Önce öğürüyorum ve öksürüyorum, midem sıkışıyor ve Angel'in arkamdan inlediğini duyuyorum.

"Kahretsin, tıksırdığında amı kasılıyor. Tekrar yap." İki eliyle kıcımlı kavırıyor ve sertçe sıkıyor, her iki yanakta da acı alevleniyor.

Babam yüzümün iki yanındaki tutuşunu ayarlıyor ve başımı kaldırıyor. Sonra başımı aşağı doğru iterken pelvisini yukarı doğru itiyor. Görevi anlayınca o kadar sert öğürüyorum ki, karın kaslarım omurgama değiyormuş gibi hissediyorum.

Angel hızını artırır. "Siktir, siktir, siktir. Prenses, çok sıkı hissediyorsun."

Kalçalarımın ona her çarpışında vücudum ileri doğru sekiyor ve ağzım babamın sikiyle dolu olmasaydı ona sikinin harika hissettirdiğini söylerdim.

Angel hızını artırdıkça ciğerlerimin yanması ikincil bir his haline geliyor, aleti bana doğru vuruyor ve içimdeki ateşi körüklüyor.

Çok hızlı bir şekilde orgazm olduğumu hissediyorum ama kelimeleri çıkaramıyorum. Panik başlıyor çünkü kötü bir kız olmak istemiyorum.

Hayır. Bu gece olmaz. İyi olmak istiyorum. Çok iyi. Ceza istemiyorum. Bu gece benim tek gecem.

iyi bir kız ol. Bu benim tek şansım.

Başımı iki yana sallıyorum ve sonra yumruklarımla ilgili şeyi hatırlıyorum. Çabucak, önce bir tane oluşturuyorum ve başımı yana çevirmeye çalışıyorum. En kısa sürede

Dudaklarım babamın aletinden kurtulunca onlara duymak istediklerini söyledim. "Lütfen, boşalmam gerek. Aman Tanrım, buna ihtiyacım var.

Lütfen. Baba, lütfen

Gelmek mi? Babalar. İhtiyacım var. Sikilmeye ihtiyacım var. Lütfen. Sikin çok iyi hissettiriyor. Boşalabilir miyim? Gelebilir miyim? Lütfen? Gelebilir miyim? Tutabileceğimi sanmıyorum. Babalar, size ihtiyacım var, lütfen."

Angel'ın hamleleri yavaşlıyor ve sonra içimden tamamen çıkıyor.

"Hayır," diye hıçkırığa hıçkırığa bağıyorum. "Hayır, yapma, lütfen, iyi olacağım. Sakın durma. Daha fazlasına ihtiyacım var. Lütfen."

Gözlerim doluyor ve göğsüm ağrıyor.

"Şşş, bebeğim. Sorun yok. Ödülünü alacaksın," diye yatıştırıyor babam, gözyaşlarımı silme zahmetine girmeden. Bir sonraki sözü bana yönelik değildi. "Yatak odası mı?"

Anlaşmaya varılmış olmalı çünkü nazik eller beni dik tutuyor, sonra Hunter önümde çömeliyor.

Şimdiye kadar geçirdiğimiz süre boyunca onların muhteşem vücutlarına doyma şansım olmadı ve şimdi de durum farklı değil.

Ellerini pazularıyla kaburgalarımın arasına sokuyor ve elleriyle kığımın yanaklarını kavrayarak beni yerden kaldırıyor. "Bacaklarını etrafıma sar" dediğinde sesi alçak ve boğuktu.

Kalçalarım sızlıyor ve karın kaslarım itiraz ediyor ama bacaklarımı kaldırıp beline sarılıyorum. Hunter ellerini yeniden konumlandırıyor, birini sırtıma ve kollarıma sararken diğeriyle kığımın kıvrımlarını okşuyor. Beni hafifçe kaldırıyor ve sonra elini giriş yerimde hissediyorum, ardından da içime giriyor. Tamamen oturduğumda, ikimiz de nefesimizi tutarken beni göğsüne yaslıyor.

Onun içimdeki ezici hissi biraz yatıştığında, kalçalarımı onun etrafında sıkıyorum ve kalçalarımı sallıyorum, boşalma dürtüsü hala beni zorluyor.

Boynumun yan tarafında keskin bir sızı alevleniyor ve bedenim acı veren ısırtığa yaklaşmalı mıyım yoksa uzaklaşmalı mıyım diye ikilemde kalıyor. Dişlerini serbest bırakıyor, sonra kanımı içmeye çalışan bir vampir gibi boynumu emiyor.

Belki de öyledir. Belki bir kez daha tatmak istiyordur.

Sonra fısıldar, "Keşke bıçaklarımı yanımda getirseydim."

Bölüm 21

Derek

Xavier, Emmy'ye bir şeyler fısıldar ve Emmy kollarının arasında kaskatı kesilir, sonra başını geriye atıp ona bakar, uzun kahverengi saçları hafifçe dalgalanır. Aleti içine gömülmüş halde ona bakıyor.

Gerginim, acaba onu çok mu zorladı diye düşünüyorum. Müdahale etmem gerekir mi?

Ama sonra ileri atılıyor ve bir öpücükle onu tamamen şaşırtıyor. Kendini yukarı çekerken kalçalarındaki kaslar geriliyor, tekrar yere çökmeden önce neredeyse Xavier'in üzerinden çekiliyor. Parmakları kışını örten siyah dantele saplanıyor ve biliyorum ki yarın bu cezalandırıcı tutuş yüzünden morluklar oluşacak.

Ellerimi yumruk yapıp oturduğum minderin kenarına sıkıştırıyorum, kumaş tatmin edici olmayan bir ezilmeyle yol veriyor. Sikim öyle bir kalktı ki

O kadar sert ki onunla çivi bile çakabilirim. Daha terbiyeli olsaydım, açıkta kalan tek parçam olduğu ve lanet olası bir bayrak direği gibi tavana doğru baktığı için bir çeşit saçmalık yapardım.

Ama değilim, en azından hayatımın bu bölümünde. Ailemde ve iş hayatımda, kuralcı, kurallara uyan bir pislik olarak görülürüm. Aslında bu hayatımın bu kısmında da geçerli; sadece temel doğamı ve arzularımı serbest bırakıyorum.

Xavier bir şekilde Hudson ve Darcy'nin çoktan kaybolduğu odaya doğru yürümeyi başarıyor. Onları artık göremeyinceye kadar boynumu eğiyorum ve ancak o zaman kendimi durup bir an düşünmeye zorluyorum.

Bu kız.

Aletimin tabanını kavriyorum ve kendime tek bir vuruş izni vermeyi reddederek onu sıkıyorum. Sınıra çok yaklaşmış durumdayım ve bu gecenin bitmesine daha çok var.

Davetimizi tüm hafta sonunu kapsayacak şekilde genişletmekle ilgilenir mi? Bu şekilde, eğer bu gece planladığımızdan çok daha erken biterse, o zaman onunla daha fazla vakit geçirebiliriz.

Daha sonra gündeme getirilecek bir şey.

Odadan kadınsı bir inilti geliyor ve sıcaklık ensemden yukarı fırlıyor.

Ona ne yapıyorlar? Xavier

hala onun içinde mi?

Darcy, Emmy'yi Hudson'la arasına mı sıkıştırdı?

İçlerinden biri tünel kazarken Hudson o güzel küçük amcığı mı yiyor?

Sikim avucumda sarsılıyor ve taşaklarım yukarı kalkarken dişlerimi sıkıyorum. Hızla aşağı uzanıyorum ve onları yeterince sert sıkıyorum, böylece bir acı şoku mideme giriyor ve uçurumdan uzaklaşmama yardımcı oluyor.

Sikeyim.

"Siktir, evet prenses, işte bu." Darcy'nin sesi boğazına cam parçaları takılmış gibi çıkıyor, bu da onun gecesinin de benimki gibi sona yaklaştığının bir işareti.

Orgazmım artık topuklarımın üzerinde olmadığına göre, kalkıp kıyafetlerimi yemek masasının üzerindeki yığına ekleyebiliyorum.

Ellerim Emmy'ye işkence etmek için birkaç oyuncak çıkarma ihtiyacıyla kaşınıyor ama oyun çantamı yanıma almadım. Hayır, onu oyun evimizde bırakmıştım.

Birkaç yıl önce, hepimiz sadece yerel BDSM kulübümüz Obsession'da oynayabilmekten memnuniyetsizlik duymaya başlamıştık. Sorun kulübün vasatın altında olması değildi, hiç de öyle değildi. Kulübün sahibi Madam Devangeline, her eşyanın, aletin ve dekorun en yüksek kalitede olmasını sağlamıştı. Her oda amacına veya temasına uygun olarak iyi bir şekilde donatılmıştır. Hiçbir şey zararlı bir şekilde yıpranmamıştır, sadece kullanımdan dolayı yıpranmıştır. Ve üyelerin hepsi hayatlarının bir santimine kadar incelenmiştir.

Hayır, sorun kulüp değildi. Bunun yerine, mekanın rahatlığı, laissez-faire havası bizi rahatsız etti. Bugüne kadar hiçbirimiz sıradan oyunlarla ilgilenmedik - bu gece bir istisnaydı. Hangi yaşta olursa olsun, grup oyununa katılmak isteyen bir kadın bulmak zor bir şey. Ve onları bir BDSM kulübünde grup oyununa katılmaya ikna etmek daha da zor bir satışı. Ara sıra bizim için şıarmaya istekli bir kız çocuğuna duyduğumuz özlemiden bahsetmeyi aklınızdan bile geçirmeyin.

Böylece, oyun ortaklarımız için kendi küçük teras evimizi yaratarak sorunu çözmüş olduk. Ev artık bir çeşit açık plan. Ebeveyn yatak odası ve banyosunu geride bıraktık, ancak kalan iki yatak odası ve banyoyu yıktırdık. Açık alan, ihtiyaçlarımızı karşılayan özel yapım, el yapımı ahşap ve deri mobilyalarla dolu. Yemek masasından Aziz Andrew haçına kadar her şey var. Ne yazık ki, burayı sadece solo seanslarda ve bir avuç üçlüde kullandık. Tek boynuzlu atımızı bulmayı hiç başaramadık. Emmy'ye kadar.

Emmy'nin kabul ettiği davetiye birkaç aydır, daha doğrusu neredeyse bir yıldır asılı duruyordu. Bu süre zarfında birkaç meraklı şeker bebek bize mesaj gönderdi, ancak düne kadar hiç kabul almamıştık. Ve Emmy'nin kabul etme hızı neredeyse her şeyin başlamadan bitmesine neden olacaktı.

Ama tıpkı söylediği gibi, kim olduğunu ve neyle başa çıkabileceğini biliyor. Ve dördümüzü de iyi idare ediyor.

Bir başka kadınsı inilti, ardından çok daha derin erkek iniltileri beni odanın diğer ucuna, kapı çerçevesine doğru itiyor. Ter ve seks kokusu bana çarptığında ve dördünün birlikte yatakta kıvrandığını gördüğümde içim sıkıştı.

Xavier, Emmy'nin bacakları arasındaki yerini, arkasına tüm yastıkları koymuş olan Darcy'ye bıraktı ve Emmy'nin ters-cowgirl tarzında sikine dayandığı yatağın başına yaslanmasına izin verdi. Emmy'nin kolları sırtıyla Darcy'nin önü arasında sıkışmış, böylece o muhteşem

göğüsleri sergileniyor. İkisinin yanında diz çökmüş olan Hudson'ın ağzını sikebilmesi için başı yana çevrilmiştir.

Aletin onun inlemelerini anlaşılmaz, özensiz gurultulara dönüştürmesi her şeydi.

Bakışlarım vücudunda geziniyor ve Xavier'in kıvrıcık saçlarında, açılmış bacaklarının tepesinde duruyor. Darcy'nin elleri uyluklarının alt kısımlarını kavıyor ve Xavier'in arasına sığması için mükemmel bir V oluşturuyor.

Odaya adım attığımda köşede bir koltuk görüyorum ve oraya oturmak için hareket ediyorum. Açık, yataktaki aktiviteleri izlemek için mükemmel. Yerime oturuyorum, sonra arkama yaslanıyorum, izlerken yudumlamak için bir içkim olmasını diliyorum. Ama içki içip oynamak bizim yaptığımız bir şey değil, özellikle de ilk oyunda.

Bu yeni bakış açısından, Darcy'nin yüzündeki gergin ifadenin, sikinin Emmy'nin içine gömülmüş olmasından kaynaklandığını görebiliyorum. Kalçalarını kavrayışı sadece onu açık tutmakla kalmıyor, tekrar tekrar içine girerken onu yukarıda tutuyor.

Xavier'in elleri onun kık yanaklarını kavrayarak onu desteklerken, ağzı da klitorisinin tam üzerinde hareket ediyor.

"Lanet olsun, kedicik. Evet, açgözlü küçük kız gibi sikimi yala," diye gürlüyor Hudson ve pozisyonunu o kadar derin tutuyor ki Emmy'nin boğazının onun etrafında kasıldığını görebiliyorum.

Yanağından bir damla gözyaşı süzülüyor, gözleri geniş ve yalvarıyor ve başını hafifçe sallıyor. Hudson çekiliyor, bir tükürük dizisi ona bağlı kalmasını sağlıyor.

Boşalmak için yalvarmaya başlamadan önce bir dakika bile kaybetmez. "Tanrım, lütfen, lütfen. Gelebilir miyim? Lütfen, baba. Lütfen. Çok yaklaştım, lütfen."

Darcy bana bakıyor ve ben de başımı hafifçe sallıyorum.

Emmy'yi üzerinden kaldırmadan ve parlayan sikini Xavier'in ağzıyla Emmy'nin amının arasına koymadan önce sırtıyor. Xavier dizlerinin üzerine çöker ve Emmy'ye bakar.

Hıçkırığa hıçkırığa ağlıyor ve kalbim onun için gerçekten acıyor, çektiği acıdan olsa gerek. Ama sonra sikimin yarığına bir damla precum damlıyor ve onun acısı için o kadar da kötü hissetmiyorum.

Kendimi yavaşça pompalarken, "Kıyafetini çıkar," diyorum. "Onu yatağın içinde becerirken tüm o pürüzsüz, kremi etini görmek istiyorum."

Darcy kaşlarını çatarak bana baktı.

İçimden gözlerimi deviriyorum. İç çamaşırını çıkarması artık bağlı olmamasına neden oluyor. Çok kötü oldu. Zaten onu bu gece bağlamaması gerekiyordu.

Ben grubun alfası sayılmam - dördümüz de diğerlerini kontrol edemeyecek kadar baskınız. Hayır, ben sadece aklını diğerlerinden daha iyi koruyabilen biriyim. Bu da karar verme rolünü bana bırakıyor.

Ve şu an onu çıplak görmek istiyorum. Hudson ve Xavier'ın da benim gibi oy kullanacağını biliyorum.

Hudson seçimi Darcy'nin elinden alır ve bağları hızlıca çözebilmesi için onu yeterince öne eğdirir. Bir kolunu çözüyor ve yavaşça ön tarafına doğru çeviriyor. Emmy yeni keşfettiği özgürlüğüne neredeyse hiç tepki vermiyor gibi görünüyor, başı öne doğru sarkmış, saçları omuzlarının üzerine düşerek yüzünü benden perdeleyen Darcy'ye sürtünmeye çalışırken sessiz inleme sesleri çıkarmakla çok meşgul.

Xavier onun omuzlarından tutuyor ve Hudson diğer kolunu tutarken onu sabitliyor. Hareket etmiyor gibi görüldüğünde kaşlarımı çatıyorum ve Xavier de benimle aynı sıkıntılı duyguyu yaşıyor olmalı çünkü çenesinden tutup onu kendisine bakmaya zorluyor.

Yüzündeki ifade muhteşemdi. Göz bebekleri patlamış.

Islak dudaklar, kabarık ve pembe.

Yanağında belli belirsiz bir rimel çizgisi. Saç çizgisinin etrafında ter.

"Renk," diye soruyor.

Titriyor, sonra tek bir kelime gevelemeyi başarıyor. "Yeşil."

Ben rahatlıyorum ve hepsi hareket ediyor, Emmy elleri ve dizleri üzerinde kışını Hudson'a doğrultana kadar yeniden konumlanıyorlar. Aşağı uzanıyor, girişine yerleşiyor ve yüzünün her yerinde mutluluk yazılı olarak içeri kayıyor. Kendini tuttuğunda öne doğru eğiliyor ve saçlarını tek yumruk halinde topluyor ve başı dikleşene kadar yavaşça gerilim uyguluyor.

Kızın ağzı sıkı bir hisle açılıyor ve Xavier bu fırsatı değerlendirerek sikini başı kızın dudaklarına dayanacak şekilde tutuyor. Dili dışarı çıkıyor ve ucunda geziniyor, piercingi bulana kadar pürüzsüz derinin etrafında dolaşıyor. Halkayı emiyor, dişlerinin arasına alıyor ve yalıyor.

Sonra Hudson cezalandırıcı bir hız bulduğunda tüm vücudu sallanıyor, tenlerinin çarpışmasının şaklamaları odayı dolduruyor. Karşı hamlede Xavier kendi ritmini başlatıyor, ikisi birden ona sahip oluyor.

Baş bu kadar keskin bir açıyla eğilmişken ikisini de almakta zorlanan Emmy'nin boğazında damarlar beliriyor. Bakışlarını onun üzerinde geziniyor, vücudunu şiddetle kullanırken göğüslerinin nasıl zıpladığına takılıyorum. Parmakları altlarındaki yatağı kazıyor ve kıcı havaya kalkıyor.

Xavier geri çekilip Darcy'nin içeri girmesine izin verince aniden nefesi kesilir. Aletini ona doğru uzatıyor ve prekum ortaya çıkana kadar yavaşça pompalıyor. Emmy açgözlülükle onu kucaklıyor ve ben de onun dilinin benimkiyle aynı şeyi yaparken nasıl hissedeceğini hayal ediyorum.

Bir noktada, elimi sikimi pompalamak için hareket ettirdim ve bağırsaklarım sıkışmaya başlayana kadar fark etmedim, orgazmım bir kez daha beni yönetmeye çalışıyor. Büyük bir çabayla elimi çekiyorum ve onu uzaklaştırmak için birkaç kez burnumdan nefes alıyorum.

Bundan üçüncü kez kurtulabileceğimi sanmıyorum.

Darcy bir ritim bulma zahmetine girmiyor; sadece kendi zevki için onun ağzını kullanıyor ve bence Emmy bundan daha çok zevk alıyor olabilir.

Hudson alnında ter boncukları belirirken, "Bu lanet olası amcık çok sıkı," diye homurdanıyor. "Benim için çok iyi bir oyuncaksın. Sanki benim için, bizim için yaratılmışsın gibi bütün sikimi alıyorsun. Benim için boşalacak mısın, kedicik? Küçük sürtük kız gibi sikimin üzerine boşalacak mısın?"

Darcy çekilmeden önce bir kez daha itiyor ve Emmy bir ciğer dolusu hava emiyor. "Baba, lütfen."

Darcy onun sızlanmasını keserek tekrar ağzına sokar. Onun dikkatini dağıtmakla meşgulken, Xavier ve Hudson yer değiştiriyor. Darcy'nin inlemeleri acı verici gelmeye başladı ve Hudson'ın sikini okşama şeklinden, kendisinin de sınırla savaştığını biliyorum.

Hepimiz öyleyiz.

Xavier Emmy'ye arkadan girdiğinde, Darcy tüm vücudunu onun ağzına sokar ve orada tutar. Saçları tutulmadığı için sırtından aşağıya doğru bükülmüş bir ip halinde uzanıyor ve açısını kontrol edebiliyor. Ama buna rağmen, boğazının adamın sikiyle nasıl dolduğunu görebiliyorum.

Kadın öğürüyor, vücudu yabancı cismi dışarı atmaya çalışırken midesi sıkışıyor ama Xavier olduğu yerde duruyor, ona bakıyor. Xavier kızın içine pompalamaya başlıyor, elleriyle kalçalarını kavrarken içeri ve dışarı sallanıyor.

Emmy'nin yüzü kıpkırmızı, gözlerinin arasında bir damar belirmiş ve hayatta kalmak için duyduğu ilkel dürtüyü bastırmaya çalışırken vahşi bir parıltı oluşmuş. Ama o çok iyi. Kıpırdamadan duruyor, Darcy'nin ihtiyaı olduğunda ona hava vereceğine gveniyoer.

Ve yapıyoer da. Sonunda kızın nefes almasına izin verdiğinde, sonuna kadar çekerek kızın başını yere düşürür. Kız ğrmeye devam ediyoo, tüm vücudu Xavier'in güçlü itişleriyle birlikte hayat kurtaran eylemlerinden sarsılıyor.

Hudson ona sikini biraz erken yedirmek için orada, Emmy'nin dudakları gerildike gözleri büyürken içimdeki baba ne çıkıyor. Dördünün çıkardığı müstehcen sesler Hudson ve Darcy'den gelen edepsiz konuşmaların arka planını oluşturuyoer.

"Evet, em şu siki, küçük kız. Sen ğrrken boğazının arkasını hissedebiliyoerim. Etrafımda sıkılaşıyoer, lanet olsun, evet, aynen böyle."

"O kadar iyi bir saksocu ki, bu işte kesinlikle mkemmek." "Biraz hava almak ister misin, kedicik? Nefes almak ister misin? Ya da tutabilir misin Benim için mi? İyi bir kız olup biraz daha tutabilir misin? Yapabilirsin, bebeğim. Sadece birkaç saniye daha, evet, lanet olsun, boğazın çok sıkı, kedicik. Beni çok gururlandırıyoersun."

Tüm bu süre boyunca Emmy, Hudson yüzünü sikerken ona bakar. Gözleri parlıyor ve Hudson'ın ona verdiği her övgüyle daha da rahatlıyoer. Gönderiliyor.

Tanrım.

Sanırım bu hayatımın en güzel gecesi olabilir.

Bölüm 22

Emery

Başım bulanık ve uzuvlarım ağır, ama o ateş . . . beni içten dışa yakıyor. Tüm vücudum onun sıcaklığıyla titrerken, patlayacağımdan eminim.

Her şey aşırı hassas ve Hunter'ın beni sürüklediği orgazma karşı koymaya çalışıyorum. İçimde daha önce hiç şu anki kadar aydınlanmamış bir noktaya vuruyor ve bunun sadece ondan mı, kolanından mı yoksa piercing'den mi kaynaklandığı hakkında hiçbir fikrim yok, ama lanet olsun, buna bayılıyorum.

Hiç bitmesini istemiyorum.

Birden ciğerlerimdeki yanma o kadar kötüleşiyor ki, puslu ve uçucu hissi bastırıyor ve başımı Viper'dan çekmeye çalışıyorum. Çaresiz olduğumu anlamış gibi görünerek o da çekiliyor.

Havanın ciğerlerime girip çıkması uzak bir endişe, boşalmak üzere olduğum gerçeğinden çok daha az aciliyet taşıyor. Ağzımı çalıştırabildiğim anda izin için yalvarıyorum. Daha kaç kez tutabileceğimi bilmiyorum ama bunu başarabildiğimde bana iyi bir kız olduğumu söylemelerini seviyorum.

"Lütfen, gelebilir miyim? Babacığım, gelmem gerek. Lütfen. Lütfen baba.

I

-" Bir hıçkırıkla kesiyorum. Lanet olsun, yanıyorum. Başımı eğip nefes almaya çalışıyorum, sırtımı kamburlaştırıp Hunter'ın itişinden uzaklaşmaya çalışıyorum. "Kötü olacağım, hayır, hayır, hayır, lütfen, dur. Kötü olmak istemiyorum. Baba, hayır, lütfen. Dur. Tutamıyorum. Tutamıyorum. Lütfen beni kötü olmaya zorlama. Senin iyi kızın olmak istiyorum. Hayır, baba. Dur. Lütfen."

O kadar aniden boşaldım ki neredeyse yatağa yığılacaktım. Kollarım titriyor ve amım hiçbir şeyin etrafında kenetlenmiyor, orgazmım tam zirvede. Tek yapmam gereken birinin üzerime hava üflemesi ve alevler içinde kalmam. İğrenç, iğrenç bir his omurgamdan aşağı inmeye başlarken bile teşekkürlerimi hıçkıra hıçkıra söylemeyi başarıyorum. Sanki beni terk etmişler gibi. "Teşekkür ederim."

Ama sonra sakinleştirici bir el sırtımı hafifçe okşuyor. "Şşş prenses. Seni yakaladık. Bir tane daha, tamam mı? Bir tane daha, bizim için. Bunu bizim için yapabilir misin? Çok iyi gidiyorsun."

Başımı kaldırıp Angel'ın lacivert gözlerine bakıyorum ve cevabımı hıçkırarak söylüyorum. "Evet, baba. Bir tane daha. Yapabilirim."

"İyi kız, prenses. Gel bakalım buraya. Tıpkı daha önce olduğu gibi, gel kucağıma otur. Seni tekrar dolduracağım ve kendini çok iyi hissedeceksin." Angel elini bana doğru uzatıyor, ben de yavaşça elimi onunkinin içine sokuyorum.

Ben dizlerimin üzerinde yükselirken o başını sallıyor ve gülümsüyor. Angel tekrar yastıklara yaslanana kadar herkes yerinden kıpırdıyor. Bacağımı göğsüne doğru sallıyorum ama dengemi kaybedip öne doğru devriliyorum ve o da arkamdan inliyor.

Angel'ın elleri kış yanaklarımı kavırıyor ve deliklerime daha iyi bakmak için onları ayırıyor. Sonra bir parmağın amımın girişinde gezindiğini hissediyorum ve ağzım açık kalıyor.

"Şu amcığa bak, kabarık ve pembe. İçinden yüklerimiz damlarken nasıl görüldüğünü görmek için sabırsızlanıyorum."

Omurgamın tepesinden, parmağının hâlâ beni izlediği yere kadar bir ürperti yayılıyor. Daha önce hiç kimse içime boşalmamıştı. Bir kere bile. Ama lanet olsun, babalarımın içime boşalmasını istiyorum. Üzerime. İstedikleri her yere.

İnliyorum ve kalçalarımı sallıyorum ama kıcıma öyle bir şaplak yiyorum ki, acı yayıldıkça nefesim kesiliyor.

"Yaramaz kız, sana ne verirsek onu alacaksın," diyor Angel hassas etimi sıkarken.

"Özür dilerim baba," diye kekeliyorum kendimi dik tutmaya ve ağlamamaya çalışırken.

Neden bu kadar duygusalım? Neden her şey çok fazlaymış gibi geliyor?

Karnına oturduğumda, elleri belimi kavradığında, saçlarımı topluyorum, sonra aramızdaki uzun telleri hissetmek istemediğim için ona yaslanıyorum. Ona karşı sallanırken aleti amımın dudakları boyunca kayana kadar vücudundan aşağı kayıyorum, bu temasa tarif edemeyeceğim kadar çok ihtiyacım var. Angel kulağıma fısıldamadan önce şakağıma bir öpücük konduruyor. "Sen bizim için mükemmelsin prenses. Yaramazlık yaptığında bile."

Canlı canlı derim yüzülmüş gibi hissediyorum; tüm içim dışımda ve onları geri koyamayacağımdan korkuyorum. Başımı çeviriyorum ve dudaklarımı ona uzatıyorum. Bana biraz şaşkınlıkla bakıyor ama sonra eğilip ağzımı morartan bir öpücükle alıyor. Her biriyle ilk öpüşmemiz ve Hunter'ı neredeyse yuttuğum an dışında hiçbirinin beni öpmediğini şimdi fark ediyorum.

Altımda geriliyor, kalçalarını döndürüyor, sonra aletin başı içime girmeden önce açıklığı dürtüyor. Nefesim kesiliyor ve başımı geriye atıyorum, içime girip çıkmasının tadını çıkarıyorum.

"Sikimin amına girmesi hoşuna gidiyor mu? Eminim şu anda seni çok iyi geriyordur, değil mi?"

"Evet," diye inliyorum bacaklarımı yukarı çekerken, onu daha fazla içime almak istiyorum. Daha fazlasına ihtiyacım var. Sadece biraz daha.

"Orada ikinci bir horoz olduğunda nasıl hissedeceğini hayal et, seni çok iyi iyi dolduruyor."

Bulanık beynimin onun ne demek istediğini anlaması birkaç kalp atışı alıyor ve anladığımda gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Viper, Angel'ın ve benim bacaklarımın arasına diz çökmüş, yumruğu yavaşça sikini yukarı aşağı pompalıyor, arkadaşının sikinin etrafında gerilen amımı izlerken yüz hatları gerginleşiyor.

"O-"

"Evet, bu daracık küçük amcığa iki sik," diye sözümü kesiyor Angel, sesi derin bir hırıltıya dönüşüyor. "Bunu mu istiyorsun? Seni iki kez doldurmasını? Daha önce hiç amına iki yarak girmiş miydi? Yoksa biz senin ilkin mi olacağız?"

Görüntü zihnime saldırırken nefesim kesiliyor ve başımı sallıyorum.

"Hayır, asla. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamadım. Ama istiyorum.
Seninle istiyorum. Lütfen, baba?"

Alabilir miyim?"

Birkaç boğazdan inilti gelir, ama tek görebildiğim Viper'ın yaklaştığı ve kalçaları benimkilerin alt tarafına değdiğinde durduğu.

"Kedicik, ne istersen alabilirsin." Viper'ın sesi çakıl taşı ve burbon gibi ve umutsuzca bunu kastetmesini istiyorum.

Onları istiyorum. Hepsini istiyorum.

Angel hareketlerinde duraklıyor, içimin derinliklerine yerleşiyor, sonra Viper'ın girişime baskı yaptığını hissediyorum. Görmeye çalışmak için başımı kaldırıyorum ve lanet olsun, ikisi birden nasıl sığacak?

"Derin bir nefes al kedicik, bunu bizim için yapabilirsin. İyi bir kız ol ve bunu bizim için yap," diye homurdandı Viper ve ben de emrettiği gibi yaptım, derin nefes aldım. "Aferin kızıma, şimdi rahatla ve nefesini dışarı ver."

Söylediklerini yapmak için çok çabalıyorum, elimden geldiğince rahatlıyorum. Dudaklarım basınçla dolduğunda ayrılıyor, çok fazla basınç. Giriş yerim yanıyor ve kalçalarımı sıkıp kapatmak istiyorum ama Viper kafasını içeri sokar sokmaz kalçalarımı kavrayıp yukarı ve dışarı doğru iterek beni tamamen açıyor.

Ve lanet olsun.

Yanma geçti ve Viper yavaşça, çok yavaşça, ona sürtünürken içimdeki o lezzetli yer yeniden aydınlandı. İnliyorum ve başımı çeviriyorum çünkü bu düşündüğümünden çok daha fazlası.

Neredeyse çok fazla.

Bunu yapabilir miyim
bilmiyorum. "Renk?"

Söz, babamın oturduğunu bildiğim karanlık köşeden geliyor. Sesi ağır, tek kelimenin derinliğinde cevabımı bekliyor.

"Yeşil." Ama sonra fikrimi değiştirdim. "Sarı."

"Acıdığı için mi sarı, yoksa başka bir nedenden dolayı mı sarı?"

"O kadar doluyum ki, yapabilir miyim bilmiyorum. Hissediyorum . . . Ben sadece ..." Kalçalarımı yuvarlarken sözümü kesiyorum ve gözlerim başımın içine doğru dönüyor. "Fuuuuckkkkk."

Birisi -Viper olduğunu varsayıyorum- aynı küfrü homurdanıyor. "Fikrimi değiştirdim, yeşil. Yeşil, baba. Ben çok yeşilim."

Yatak yana doğru eğiliyor ve o yöne baktığımda Hunter'ın yanımda diz çöktüğünü görüyorum, aç gözleri neredeyse beni yakarken bir eli sikinin tabanını sıkıyor.

Viper çekilip tekrar içeri iterken gözlerimi tekrar kapatıyorum. Viper çekilirken Angel'ın içimdeki varlığını hatırlıyorum.

içeri itiyor. İnliyorum, kıvranıyorum ve biraz daha inliyorum.

Göğüslerim acıyla geriliyor ve karnım sıkılıyor. Yavaşça hızlarını artırıyorlar ve amımdan gelen ıslak sesler ağır nefes seslerine karışıyor.

"Aman Tanrım, Aman Tanrım, Aman Tanrım." Tüm odağım babamlara bağlı olduğum noktaya daralırken nakaratı defalarca tekrarlıyorum.

"Aç," diyor karanlık bir ses, bir alet dudaklarıma bastırılmadan önce.

Gözlerimi açmadan ağzımı açıyorum ve Hunter ağzımı sikmeye başlıyor. Derine inmiyor, itişlerini sık tutuyor. Ona bakmak için gözlerimi açıyorum ama yüzüme bakmıyor. Konsantrasyonu benim gerilmiş açık amımda.

Dilimi onun etrafında döndürüyorum ve onu ağzıma alıyorum. Bana aldırış etmiyor, önündeki canlı pornoyu izlemeye devam ediyor. Puslu his tekrar beni ele geçirme tehdidinde bulunuyor ve ben de bu adamların içimde uyandırdığı uçucu hissi severek onunla birlikte gidiyorum.

Sanki zihnimin rahatladığını hissediyorlarmış gibi, üçü de hızlarını artırıyor ve Viper'ın seksi sesi odayı dolduruyor.

"Kendine bir bak, bizim için açılmışsın. İyi bir küçük kız gibi üç siki birden alıyorsun. Göğüslerin inanılmaz, kedicik. Pembe meme uçların sınımsıkı ve sıkılmaya hazır. Bizim için onlarla oyna. Göğüslerini avuçla ve o meme uçlarını sık."

Sözleri bedenimi doğrudan kontrol ediyormuş gibi ellerim kalkıyor ve memelerimi avuçlayıp sıkıyorum. Başparmaklarımı meme uçlarımla üzerinde gezdirip Hunter'ın aletinin etrafında soluk soluğa kalırken, o da kendi lanetiyle boğazımın arkasına kayıyor.

"Meme uçlarıyla oynanmasını seviyor musun?" Viper soruyor, ama bu daha çok bir ifade gibi geliyor. "Keşke birkaç oyuncağımı getirseydim. Meme uçlarının bizim için çok güzel görünmesini sağlayabilirdim. Püsküller mi takılı? Ya da ikisini birbirine bağlayan bir zincir? Kahretsin, evet, zincir. Sonra çekiştirip çekiştirip seni delirtebilirdik. O meme uçlarını tekrar sık."

Yutkunuyorum ve bana söyleneni yapıyorum, ama sonra inliyorum çünkü gergin tepeler ve amım arasında uzanan zevk şimşekleri beni orgazma doğru götürüyor. Gözlerimi sıkıp kapatıyorum ve her yerimi sıkıyorum.

Ben gelmeyeceğim.

Gelmeyeceğim.

Ben değilim.

Şimdiye kadar iyiydim.

Hissedebiliyorum, patlamayı, tam orada. Tam orada.

Kahretsin, hayır. Lanet olsun.

Göğüslerimi bırakıyorum ve Hunter'ın aletini ağzımdan çıkaracak kadar sert bir şekilde başımı sallıyorum. "Hayır, yapmam, yapma."

Yatak diğer tarafa doğru eğiliyor, sonra saçlarım sıkıca çekilirken kafa derim boyunca acı alevleniyor. Sonunda yatakta bize katılan babama bakıyorum; yüzü tehditkâr ve kızgın.

"Tut şunu, küçük kız. Sakın gelme. İznin yok. İzin verdiğin an her şey bitecek. Seninle işimiz bitecek. İstedğin bu mu? İşimizin bitmesini mi? Yoksa daha fazlasını mı istiyorsun? O aç küçük deliği dolduran siklerimizden daha fazlasını mı? Günlerce yürüyemeyecek hale gelene kadar seni sikmemizi. Amından döllerimizin damlamasını mı? Tut şunu, anladın mı?"

Göğsüm daralıyor ve korku içimi doldurarak beni ateşten geri çekiyor. Gözyaşlarımdan boğazım ağrırken, titrek bir sesle "Evet, baba. Onu tutabilirim. İyi bir kız olabilirim."

Başımı kabaca Hunter'ın sikine doğru çeviriyor ve saçlarımı bırakıyor, hareketlerindeki düzen belli oluyor. Ağzımı açıyorum ve Hunter tekrar içine giriyor. Daha önce olduğu gibi sıkı kalıyor ama sonra Viper'ın hızı kesiliyor.

"Siktir, hazır mısın, kedicik? Bu güzel küçük amcığı döllerimle dolduracağım. İşte geliyor."

İtişleri sertleşiyor ve uzuyor, sonra içimde hareketsiz kalıyor, elleri beni o kadar sıkı kavıyor ki yarın morluklarla kaplı olacağımı biliyorum.

Bu düşünceye bayılıyorum.

"Oh lanet olsun, hissedebiliyorum, çok ıslak. Tanrım, prenses, amcığının içine iki yük girmek üzere."

Engerek hareketsiz duruyor, Angel'ın hızı arttıkça yüzü acı ve coşku çizgileriyle çiziliyor. Angel altımda tamamen geriliyor, kalçaları birkaç kez tekliyor ve kulağıma yüksek sesle inliyor.

Şu anda uçmanın ötesindeyim. Onları içimde hissedebiliyorum ve Hunter'ın aletini emmeye ve yalamaya devam ederken ıslaklığın arttığını hissedebiliyorum. İlk çekilen Viper oluyor, onu Angel takip ediyor ve ikisi de sanki amımdan çıkmak fiziksel olarak canlarını acıtıyormuş gibi inliyorlar.

Bu beni incitiyor. Kendimi boş hissediyorum. Çok boş. Ve gerilmiş. Ağzım açık kalmış gibi hissediyorum, dudaklarım acıyor ve yanıyor.

Engerek yataktan kalkıp sürünerek onun yerine geçerken Hunter ağzımdan kurtuluyor. Angel'ın hâlâ sert olan sikini kalçalarımın arkasında hissedebiliyorum ama bu Hunter'ı rahatsız etmiş gibi görünmüyor. Yüzünde vahşi bir ifade var, kendini hizaya sokuyor ve hiçbir uyarıda bulunmadan içine giriyor.

Ne kadar ıslak ve dolu olduğumu görünce nefesim kesiliyor ve eğer amımın daha önce çıkardığı seslerin yüksek ve özensiz olduğunu düşündüysem, şimdikiyle kıyaslanamaz bile. Hunter bana vurmaya devam ediyor ve ben bacaklarımı kapatmak isteyerek inliyorum. Amım çok ama çok acıyor. Ama yine de boşalmaya çok ihtiyacım var.

Hunter kaval kemiklerimi tutuyor, bir çocukmuşum gibi bacaklarımı çaprazlıyor, ayak bileklerimi kavıyor, sonra onları karnıma doğru zorluyor. Kalçaları hiç duraksamıyor; acımasız temposu beni kıvrandırıyor ve inletiyor.

Angel belimi kavradı ve sertçe sıktı. "İyi bir kız gibi al."

Gözlerim doluyor ve dudagım titriyor ama kalçalarım onunla birlikte sallanıyor. Acı zevkime karışıyor ve bir şekilde iyi hissettiriyor. Beni incitmesini istiyorum. Beni incitmeye devam etmesini istiyorum.

Asla durmasını istemiyorum.

Hunter'ın yüzü taştan, çocuksu yüz hatları kaşları birbirine yaklaşırken geriliyor. Sonra homurdanıyor ve kalçalarını iki kez daha içeri sokuyor, sonra tamamen hareketsiz kalıyor, gözleri kapalı birkaç nefes alırken ağzı gevşiyor.

Benden çekiliyor, eli ayak bileklerimin etrafında gevşiyor, ama ben onları çözemedim, babamın eli orada, sıkıca kavıyor ve kalçalarımı daha da yukarı kaldırmaya zorluyor. İçimdeki dölleri hissedebiliyorum, üçü de birbirine karışıyor.

"Benim sıram, bebeğim."

İnliyorum ve başım yana kayıyor.

O beni doldururken, boşalmamak için tüm konsantrasyonumu harcıyorum. Bedenimi ve zihnimi içimdeki çok acil ihtiyaçtan uzaklaştırarak bu hisse odaklanıyorum.

"Neredeyse bitti prenses. Yapabilirsin. Baban için iyi biri olabilirsin. Çok mükemmel oldun. Son babanın seni kullanmayı bitirmesine izin ver ve sonra sana kendini çok iyi hissettireceğiz." Angel uzanıp saçlarımın bir kısmını kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve kulağıma çok uzaklardan gelen cesaretlendirici sözler fısıldıyor.

Babamın aleti tüm hassas yerlerime sürtünüyor ve içe doğru her itişinde başparmağını klitorisime sürüyor. Bacaklarımı daha yukarı çekmek istiyorum. Dışarı itmek istiyorum. Daha fazlasını istiyorum. Bunun

bitmesini hiç istemiyorum.
Sonsuza kadar yüzmek istiyorum.

"Babanın yükü için hazır mısın, bebeğim?"

"Evet baba, çok hazırım," diye mırıldanıyorum, dudaklarım garip bir şekilde uyuşmuş hissediyor.

Babam inlerken Angel'ın parmakları kaburgalarımda aşağı yukarı bir sıcaklık çizgisi oluşturuyor, aleti içimde birkaç uzun ve derin vuruş yapıyor.

Gurur beni dolduruyor.

Bunu ben yaptım. Hepsinin gelmesini sağladım. Beni.

Küçük bayan hiç

kimse. Ben yaptım.

Hepsi beni

istiyordu. Ben

yeterliydim.

Babam içimden çekiliyor ve elleriyle kıcımlı kavrayarak beni daha yukarı kaldırıyor. "Benim için sık, bebeğim."

Tam olarak ne demek istediğinden emin değilim ama vücudum vajinamın iç duvarlarını sıkarak karşılık veriyor. İçimden sperm sızıyor.

Sonra parmaklar orada, tekrar içeri itiyor. Şimdi boşum ama ıslaklıkla doluyum.

"Tekrar."

Tembelce tekrar sıkıyorum ve dölün kıkırdığıma doğru damladığını hissediyorum. "Siktir."

Her şey toparlandı ve tekrar içime bastırıldı.

"Bizim için çok iyi bir kız oldun. Mükemmel. Mükemmel bebeğimiz. Ve iyi kızlar ödüllendirilir. Gel bebeğim. Ne zaman hazır olursan. İznin var." Babamın sözleri, parmaklarının içimin derinliklerine doğru kıvrılmasıyla noktalanıyor. İçimdeki o hassas noktayı sıyrıp geçiyorlar ve bu sefer ben ateşe teslim oluyorum.

İnliyorum ve kalçalarımı sallıyorum ve sanki tam olarak neye ihtiyacım olduğunu biliyormuş gibi, babamın ağzı klitorisimin üzerine geliyor ve emiyor.

Doğruca ateşin içine sürüklenirken iniltiğim çığlığa dönüşüyor. Dünyam hem zihinsel hem de fiziksel olarak patlıyor. Isı beni sarıyor, çekirdeğimden alevleniyor ve ruhumu da beraberinde götürüyor.

Puslu, uçucu his yükseliyor ve beni akıntısına kaptırıyor ve ben de mutlulukla onunla gidiyorum.

Onları benim kadar iyi hissettirdiğimi bilmek, her şey kararmadan önceki son tutarlı düşüncem.

Bölüm 23

Darcy

Prenses'in vücudu benimkinin üzerinde tamamen gevşemiş durumda ve ya uykuya daldığını ya da altuzaya daldığını biliyorum.

Yanlarını okşamaya devam ediyorum, çok fazla duygusal değişikliğin onu gittiği yerden şok edeceğini ve eğer bu alt uzay ise, bizimle bu odaya çok hızlı bir şekilde geri dönmenin onun için korkunç bir düşüş olacağını biliyorum.

Odağımı Hudson'a çevirerek onu kontrol ediyorum. "O iyi mi?"

Yatağın üzerine diz çöküyor ve yavaşça yüzüne dokunuyor, dikkatlice gözlerinin içine bakıyor ve sonra sırtıyor. "Evet, yüzüyor."

Topuklarının üzerinde geriye doğru otururken Derek'e bakıyorum, kalçalarına hafifçe masaj yapmadan önce bacaklarını dikkatlice kapatıp indiriyor. "Muhteşemdi amına koyayım."

İçime derin bir mutluluk yayılıyor ve ona sırtarak karşılık veriyorum.

"İlk girdiğimizde oda düzenlenmişti..." Xavier diğer tarafımıza oturup onun saçlarını okşamak için uzandığında sözünü kesiyor. "Nereden biliyordun?"

Başımı salladım. "Bilmiyorum. Ama mükemmeldi. Çok mükemmeldi." Saçlarına bir öpücük konduruyorum.

Hepimiz sesimizi alçak tutuyoruz, onu uyandırmak istemiyoruz.

Sessiz bir kahkaha atıyorum ve onu hafifçe sıkıyorum. "Onu yanımda tutmak için delice bir istek duyuyorum."

"Ben de," diye yanıtlıyor Hudson, kızın ellerinden birini tutup parmaklarını onunkilerle birleştirerek el ele tutuşmalarını sağlarken.

Xavier onaylarcasına homurdanıyor, parmakları hâlâ kızın saçlarıyla oynuyor.

Emmy'nin vücudu titriyor ve yan dönüp göğsüme kıvrılmaya çalışmadan önce küçük bir miyavlama sesi çıkarıyor. Bakışlarım Derek'inkilere kayıyor, ben de onun etrafında kıvrılıp onu kendime doğru çekiyorum.

Derek yataktan kalkıyor ve dolaba doğru yürüyor. Dolabı açtıktan sonra duraksıyor, raftaki bir şeye bakıyor ve sonra uzanıp bir battaniye çıkarıyor. İkimizin üzerine örtüyor ve Emmy'nin tamamen örtüldüğünden emin oluyor. Her şey yoluna girdiğinde ikimize de bakıyor. "Daveti tüm hafta sonu için uzatmaya ne dersiniz? Onu eve geri götürebiliriz."

İçim daralıyor. Oraya hiç grup oyunu götürmemiştik. Ama Emmy'yi oyun odamızda görebiliyorum. Kanepeye uzanmış. İplerimle kancalarım asılı. Xavier'in masasına bağlanmış. Derek'in haçına bağlı. Hudson'ın zemininde güzelce ağlıyor. "Evet."

Hudson ve Xavier benim düşüncemi yineliyor ve Derek rahatlıyor. "İki katı hediye mi?"

"Üstte." Para umurumda bile değil. Derek başını sallıyor.

"Peki ya hafta sonundan sonra?" Xavier, kızın bir tutam saçını parmaklarının arasında dolaştırırken gürlüyor.

Oda sessizleşiyor.

"Önce hafta sonunu atlatalım. Davetini uzatmak istemeyebilir. Bu onun için tek seferlik bir şey olabilir. Ölmeden önce yapılacaklar listesinden çıkarmak istediği bir şey. Uyanana kadar bekleriz ve ona sorarız. Ona daireyle ilgili tüm detayları ve bunun ne anlama geleceğini anlatırız."

Hudson, "Ona hepimizin ne istediğini daha fazla tattırın," diye ekliyor. "Bu gece grup olarak ne istediğimize bir göz attı. Hafta sonunun geri kalanına evet derse, onu bireysel sapkınlıklarımızla tanıştırmak için kırk sekiz saatimiz var. Eğer hafta sonunu kaldıramazsa, o zaman bu sorunun sorulmasına bile gerek yok."

Hepimiz başımızı sallıyoruz.

Ama hissedebiliyorum. Umudu.

Onu bir geceden daha fazla tutabileceğimiz umudu. Sadece hafta sonundan daha fazlası.

Bu umudun etrafına sardıkları lanet kısıtlamaları da hissedebiliyorum.

O bizim için, bunu biliyorum. Bütün hafta sonunu bunu onlara kanıtlamak için harcayacağım. Emmy bizim.

Yatağın üzerinde ayarlama yaparak onu göğsümde daha yukarıya çekiyorum. Hareket onu sarsıyor ama yanağını bana yaslayarak yeniden yerleşiyor. Çıplak bedeninin benimkiyle aynı hizada olması içimde bir şeyleri rahatlatıyor ve onu o kadar sıkmak için delice bir istek duyuyorum ki bedenim onu emiyor.

Kollarını arkadan bağladığımız anı ve ne olduğunu anladığında gözlerinin nasıl açıldığını tekrar hatırlıyorum. Mücadele etmemiştii ama bunun onun yeni durumu olduğunu kabullenmişti. Bir kez olsun bağlarına karşı koymadı; aksine, sahnenin içine daha da gömülmüş gibiydi.

Onun ahşap sütunuma karşı Hashira deseninde poz verdiği görüntüler zihnime saldırıyor ve eğer on yıl daha genç olsaydım, seğiren horozum yine tam direkt olurdu. Bu haliyle, kollarımdaki bu genç kızla neredeyse yirmi yılım var.

Onu bir sözleşmeden daha uzun süre tutmak söz konusu değil. Daha yaşayacak çok ömrü var. Ve hepimiz fiziksel olarak formda ve sağlıklı erkekler olsak da, hayatımızda en iyi olarak kabul edilen dönemin diğer tarafında olacağımız aşamaya geliyoruz.

Ayrıca, ya bir noktada yerleşmek isterse? Evlenmek isterse? Çocuk sahibi olmak. Bunu grup olarak teklif edemeyiz. İkimizden birini seçmek zorunda kalır ve diğerleri de kanatlardan izlemek zorunda kalır. Bu bizi öldürür.

Tam da bu nedenle, kendisiyle bir sözleşme dönemi üzerinde anlaşmamız gerekecek.

Ve bu sadece onunla hafta sonundan daha fazlasını geçirebilirsek olur.

Kalçama serin ve ıslak bir şey damlıyor ve bir sahne sırasında vücut sıvıları konusunda ne kadar iyi olsam da, bacağıma sızan cinsel ilişki sonrası meni

benim için geç.

"Temizlenmesi gerekiyor," diyorum rahatsızlığımı bastırmak için elimden geleni yaparak. Akan sıvı kalçamdan aşağı, çok acelemiz olduğu için soyma zahmetine katlanmadığımız yorgana doğru yuvarlanıyor. "Ben de öyle."

Derek bana sırtıyor, piç herif ne olduğunu tam olarak biliyor, ama kalkıp tuvalette kayboluyor. İki ıslak bezle geri gelmeden önce birkaç dakika su akıyor.

Xavier oturduğu yerde kollarını uzatır. "Bırak onu ben alayım."

Emmy'yi kollarımın arasında kaydırarak dikkatlice Xavier'in yanına götürüyorum - battaniye ve her şeyiyle - ve Derek'ten sıcak, ıslak bezi alıyorum. Ben kendimle ilgilenirken, Derek battaniyeyi kaldırıyor ve onu dikkatle temizliyor.

Bezle işim bittiğinde kalkıp banyoya atıyorum.

Arkamı dönüp odaya bakıyorum.

Hudson geldi ve gitti, görünüşe göre külotuyla geri döndü ve yatağın başucundaki masada birkaç bardak su belirdi. Derek hâlâ Xavier'le oturuyor, ikisi de çıplak -benim gibi- ama Xav Emmy'nin battaniyesiyle örtülü.

Siktir, Emmy.

Onun gerçek adını bile bilmiyoruz.

"Ona adını soralım mı?" Görünüşe göre filtrelerim kaybolmuş. Üçü de bana bakıyor, şaşkınlığım yüzlerine yansıyor.

Sonra hepimiz Xav'ın kollarındaki güzel kadına bakıyoruz.

"Daha fazla ayrıntı istediğimden emin değilim. Birlikte geçireceğimiz zamanı uzatmayı kabul etse bile, ya hafta sonundan fazlasını istemezse?" Hudson sessizce düşünüyor. Elinde yarısı dolu bir bardak tutuyor ve onu izlerken yavaşça çeviriyor. "Eğer hafta sonundan fazlasını kabul ederse, o zaman-"

"Açık olmak gerekirse, bir sözleşmeden bahsediyoruz, değil mi?"

Onaylıyorum, çünkü bu durumda iletişimsizliğe kesinlikle yer yok. Hudson başını bana doğru eğdi. "Kesinlikle, bir sözleşme. Eğer istemezse, Pazar akşamı onu bir daha görmemek üzere yollarımızı ayıracağız. Biz gerçekten iki gün daha onun adına ihtiyacımız var mı?"

Düşünüyorum. Onun gerçek adını bilmemek, tüm bunları bir perspektif içinde tutmama yardımcı olacak. Bu kız komodinin saatine baktığım süre içinde içimdeki pek çok düğümü çözdü - kahretsin, iki saat bile olmadı. Biz dört kişiyiz, o da bir kişi ve iki saat bile sürmedi mi?

"Ya bizimkini isterse?" Derek yataktan kalkıp kapıya doğru ilerleyerek soruyor.

Cevap verirken onun peşinden gidiyorum. "Bence isimlerimizi bilmeli, böylece dördümüze birden sadece baba diyebildiğinde garip bir durum ortaya çıkmaz."

Emmy kollarında kıpırdanırken Xavier, "Darcy'ye katılıyorum," diye mırıldanıyor.

Hudson yatağa oturuyor ve bana başını sallamadan önce parmaklarını Emmy'nin parmaklarıyla birleştirerek ona uzanıyor.

"Derek?" Ona sesleniyorum.

Külotunu çekti, sonra bana baktı. "Üç evet."

Sadece başını sallıyor.

Çok ürkek, neredeyse hüzünlü bir ses konuşmaya girdiğinde başım dönüyor. "Baba?"

Derin bir nefes alıyorum. İşte başlıyoruz.

Bölüm 24

Emery

Göz kapaklarım yüz metrik tonluk bir şey tarafından ağırlaştırılıyor.

Düşünmek acı veriyor.

Tam olarak acıtmaz ama düşünceler zordur.

Sanki beynim pembe bir pamuk şekeri gökyüzünde süzülüyormuş gibi düşünceler arasında kovalıyor, bir çeşit tutarlılığı bir araya getirmeye çalışıyor. Ama ne zaman bir düşünce yakalamayı başarsam, pembe parıltılara dönüşüyor.

Etrafımdaki mırıltı odakta değil ve daha çok pamuk şekeri bulutları tarafından engellenen bir uğultu gibi geliyor.

Canımın acıyacağını düşünerek -içimden kendime kıs kıs gülüyorum, çünkü gerçek bir kıs kıs gülmek çok fazla enerji gerektiriyor- tüm vücudum sanki son üvey babamla on raunt yapmışım gibi acıyor.

Hayır, bekle.

Kalçalarımı birbirine bastırıyorum ve amımda ve üst kalçalarımnda derin bir ağrı zonklıyor. O hiç böyle bir acıya sebep olmamıştı. Sadece kırık bir kol ve dağılmış bir yüz.

Üzerinde yattığım sıcak yastık gümbürdüyor ve kelimelerini net bir şekilde seçebiliyorum.

"Darcy'ye katılıyorum."

Kaşlarımı çatıyorum. Yastığım neden Darcy ile aynı fikirde? Hem Darcy kim ki? Tanıdığım bir Darcy var mı?

Kendimi yukarı itebilmek için kollarımı altına almaya çalıştığımda kollarım ağırlaşıyor ama işbirliği yapmak istemiyorlar.

İki çelik bant ortamı sararak hareketlerimi kısıtlıyor.

Saten kurdelelerle bağlandığım başka bir anı aklıma geliyor ve her şey gözümün önünde canlanıyor.

Dört adam. Babalar. Seks, çok fazla

seks. Vay anasını. Başardım.

Gerçekten başardım.

On bin dolar daha zenginim.

Lanet olası on bin dolar. Bitti artık.

Tamamdır.

İşleri bitti.

Benimle işin

bitti.

Bir umutsuzluk tsunamisi başımın üzerine çöküyor, nefesimi alıyor ve boğazımı kilitliyor. Parıltılı, uçucu his, bir köpük banyosunun giderden akıp gitmesi gibi çekiliyor ve nefesimi tutamıyorum.

Benimle işleri bitti.

Her şey bitti.

Kafamın arkasındaki alaycı bir ses benimle alay ediyor.

Neden bu kadar duygusal davranıyorsun? Bu tam olarak senin istediğin şey. Sikişip kaçmalarını. Kapıdan çıkarken parayı bırakabilirler.

Gözyaşları boğazımı yakıyor ve mide bulantısı beni ele geçirmekle tehdit ediyor.

Onlara söylemek için ağzımı açtım, ama hala lanet olası isimlerini bilmiyorum.

İnleyerek gözlerimi zorla açıyorum ve onlara sahip olduğum tek isimle hitap ediyorum. "Babacığım?"

Yastıktan adama dönüşen adam göz göze gelene kadar beni itip kakıyor. Çatık yüz hatlarının çerçevelediği ela gözler bana bakıyor ve ben yine inleyerek kollarına daha da gömülüyorum. Gözlerimin kenarlarından yaşlar süzülüyor.

Oh, Tanrım.
Ağlayacağım. Onların
önünde.

Hunter'ın kaşları endişeyle kalkıyor ve çelik bantlardan biri etrafımdan çözülüyor. Parmak uçlarını alnımda o kadar hafif gezdiriyor ki neredeyse hiç hissetmiyorum. Saçlarımın arasından kulağımın arkasına doğru yavaşça bir çizgi çizerken, topladığı telleri sıkıştırdığı yerde benimle göz temasını bir kez bile kesmiyor.

"Sus, Emmy, iyisin." Sesi sessiz ve pürüzsüz, güneşte bekletilmiş bal gibi. "Biraz su ister misin?"

Çevremdeki bir hareket dikkatimi Hunter'dan uzaklaştırıyor.

Babam orada iç çamaşırıyla duruyor, çıplak göğsü sergileniyor. Hiçbirine iyice bakma şansım olmadı ama yaşlı bir adam için bu iyi durumda. Altılı bir paketin ipucu var ve göğüs kasları tanımlanmış.

Ona bakmaktan ve göz kırpmaktan başka bir şey yapmadığımda, yavaşça yatağa yaklaşıyor ve kenarına oturuyor, bana bardağı uzatırken vücudunu benden saklıyor. "Bebeğim, rehidrasyona ihtiyacın var. Bir damla bile içmeni istemiyoruz. Sana bir kez daha bakmamıza izin verir misin?"

Anında kalçalarımı birbirine kenetliyorum çünkü istesem bile bana tekrar sahip olmalarına izin verebileceğimi sanmıyorum. Ki kesinlikle istemiyorum. Bu gece tek seferlik bir şeydi. Tek bir gece. Tekrarı yok.

Babam kıkırdıyor ve boştaki eliyle öne uzanarak belime yakın battaniyeyi çekiştiriyor. "Hayır, öyle değil. Temizlenmene ve yerleşmene yardım etmemize izin verir misin? Geceyi burada mı geçirmeyi yoksa eve mi gitmeyi planlıyordun?"

Battaniyeyi yeterince gevşettikten sonra elini yumuşak kumaşın altından geçiriyor. Babamın parmakları elimi bulana kadar ön kolumda geziniyor, yavaşça sıcak kozadan çekip çıkarıyor ve ardından soğuk bardağı avucuma bastırıyor.

Başımı salladım. "Eve gidiyorum."

Gülümseyerek başını bardağıma doğru eğiyor. "İç."

Hemen itaat ediyorum ve biraz daha dik oturmaya çalışmadan önce bir yudum alıyorum. Hunter altımda esniyor ve sonra oturana kadar kaldırılıyorum.

Kucağında dik duruyorum, sırtımın teni göğsünün tenine değiyor ve battaniye her nasılsa bedenimi onlardan korumaya devam ediyor.

"Eee?"

Bakışlarım, gülmemek için kendini zor tutan babama yöneliyor. "Ha?"

Dudakları sırtarak bükülür. "Temizlenmene yardım etmemize izin verecek misin? Tekrar kendin gibi hissedene kadar sana bakabilir miyiz?"

Oh, doğru, o.

Odanın diğer tarafından öksürüklü bir kahkaha geliyor ve başımı o yöne çeviriyorum. Viper'ın yumruğu ağzını kapatıyor ama gözlerinin kenarlarında kırışıklıklar var. Elini indiriyor ve ilk kez o muhteşem gülümsemesini görüyorum.

Bembeyaz dişleri için bir dişçi reklamında oynayabilirdi.

İçimi çekip Hunter'ın yanına sokuluyorum, kadeh ellerimin arasında.

Bekle, bir soru vardı.

Gözlerimi kısıyorum ve sonra aklıma geliyor. Başımı sallıyorum. "Evet."

Kaşlarımı çatarak bardağa bakıyorum. Neden beynim bedenimden bu kadar kopuk hissediyor?

"Hadi prenses. Seni duşa sokalım," diyor Angel bana elini uzatırken.

Bir elimle bardağımı tutmaya devam ederken diğer elimi onun avucuna koyuyorum. Hunter'ın kolları sanki beni bırakmak istemiyormuş gibi etrafımda geriliyor, ama sonra yumuşuyor ve Angel elimi çekiştiriyor.

Bacaklarım battaniyeye dolanıyor ama babam beni açmaya yardım ediyor. Odanın serin havası sıcak tenime karşı harika bir his veriyor. Ağırlaşan uzuvlarımla doğrulmaya ve bacaklarımı yatağın kenarına doğru sallamaya çalışıyorum ama tüm vücudum, yorucu bir spor seansının ertesi günü olacağını hayal ettiğim gibi itiraz ediyor.

Hunter'ın vücudunun altımda sert ve boyun eğmez olması yardımcı olmuyor ve ben de inmek istemiyorum.

"Dur, şunu ben alayım. Sonra Darcy duşa girmene yardım edebilir."

Bardak elimden alınıyor ama buna hiç dikkat etmiyorum. Hayır, tüm odağım topuzundan kurtulup yüzünün etrafında uçuşan kahverengi saç tellerine sahip muhteşem adamda.

Boştaki elime uzanıp beni Hunter'ın üzerindeki tüneğimden çekerken dudaklarının bir tarafı yarım bir gülümsemeye dönüşüyor. "Tanıştığımıza memnun oldum, Emmy."

Angel, Darcy'dir.

Kaba olduğundan emin olduğum bir şekilde onu inceliyorum ama elimde değil. Ona verdiğim ismi seviyorum ama Darcy'nin ona yakıştığını da kabul etmeliyim. Koyu mavi gözleri, düz ve sert kaşları, dudaklarını ve çenesini çevreleyen düzgün kesilmiş sakalıyla yumuşatılmış, tam bir Darcy.

Ama ben yine de ona Angel diyeceğim, en azından kafamda.

Ayak parmaklarım halıya değer değmez dik durmaya başladım. Bu, kahramanın kıza yardım ettiği ve kız onun göğsüne tökezlediğinde, birbirlerinin gözlerine sevimsiz bakışlar attıkları o klişe film anlarından biri.

Ama kesinlikle sevimsiz değil. Elimi çıplak göğsüne koyuyorum ve vücudumun tamamı onun kine yapışıyor, ten tene. Yavaşça, çok yavaşça, göz göze gelene kadar başımı arkaya eğiyorum ve göz bebeklerini çevreleyen mavide boğulabilirim.

Tüm vücudum doksan yaşındaki birininki gibi ağrıyor olmasaydı, son birkaç saatin tekrarlanmasını kesinlikle isterdim.

Bekle, ne kadar oldu? Hepsi

memnun mu?

Yeterli miydi?

Kaşlarım çatıldı ve bakışlarımı

indirdim. Yeterli miydim?

"Hey, az önce nereye gittin?" Parmaklarım çenemi kavırıyor ve başımı tekrar yukarı kaldırıyor, böylece Darcy ile tekrar göz teması kurmak zorunda kalıyorum.

Sıcak, iğrenç duygular göğsümde dönüyor ve boğazımı tıkıyor. Dudağımı ısıyorum ve başımı hafifçe sallıyorum. Kaşlarını çatıyor, eğilip alnıma bir öpücük kondurmadan önce gözlerimi yüz hatlarımda gezdiriyor.

Dürüst bir alın öpücüğü.

Gözyaşları tehdit ediyor.

Uzaktan, kafamın içinde kendimi toparlamam için bağırان bir ses duyabiliyorum. Bunun bir alışveriş olduğunu. Şu anda bana karşı sadece tatlı davranıyor çünkü o ve üç arkadaşı bedenimi istedikleri gibi kullandılar ve istismar ettiler.

Ama ben o sesi dinlemiyorum. Onu alıyorum, kanvas bir örtüye sarıyorum ve zihnimin en ücra köşesinde rafa kaldırdığım bir kutuya tıkıyorum.

Bu, bu duyguları yaşayabileceğim tek zaman olabilir ve ben hepsini hissetmek istiyorum. Mantıklı olmasalar bile.

Darcy bir kolunu omuzlarıma doladı, sonra geriye doğru adım atarak tuvaletin girişine doğru döndü. Hazırlanmak için kullanmıştım.

Yapacak çok şey var.

Şimdiye kadar kaldığım en güzel oda. O kadar.

Duş, kapısı olmayan gömme tarzda ve duş başlığı tavandan sarkıyor. Fayanslar tamamen beyaz ve tavana kadar uzanıyor, sadece bir duvarın yarısından fazlasını kaplayan ayna ile bölünüyor. Lavabo, açık bir şelale musluğuna sahip yükseltilmiş bir porselen kase.

Lanet olsun. Oakley ile paylaştığım dairede oldukça güzel bir banyo var. Her şey beklendiği gibi çalışıyor ve hiçbir şey akmıyor. Çatlak fayans ya da kırık ayna yok. Bunun güzel olduğunu düşünmüştüm. Ama bu her şeyi mahvediyor.

Darcy beni tuvalete doğru götürürken ayaklarımın altındaki fayanslar soğuk, beni fazla kullanılmış amıma karşı mutluluk verici bir şekilde serin olan kapağın üzerine oturmaya yönlendiriyor. Duşun cam duvarına yaslanıp suyu akıtmak için musluğu kurcalarken elimi tutuyor.

Mutlu olduğunda bana dönüyor ve gülümseyerek beni ayağa kaldırıp buhar dolu duşa götürüyor. Beni suyun dışında konumlandırıyor ve hızlıca çağlayan akıntının altına giriyor.

Suyun altında geriye doğru adım atarken saçındaki bandı çeker. Dalgali kahverengi saçları anında kafasına yapışıyor. Darcy elini bana doğru uzatıyor ve ben de elimi onunkine koyduğumda, sırtım ona dönük olana kadar beni bir dansçı gibi döndürmeden önce beni biraz daha yaklaştırıyor.

"Muhtemelen saçlarınızı yıkamalıyız ama diğerlerinin sizinle bu kadar çok vakit geçirdiğim için benden memnun olacaklarını sanmıyorum." Ellerini boynumla saçlarımın arasına sokuyor ve yavaşça hepsini tek elinde topluyor. Saçlarımı dağınık bir topuz haline getirene kadar ağır ağır başımın üzerinde çalışmaya devam ederken, saç bağını yerinde tutmak için kullanırken gözlerim kapanıyor.

Boynuma öpücükler konduruyor, ben de ona daha fazla erişim sağlamak için başımı yana eğiyorum. Öpücükler kanımı tutuşturacak türden değil. Hayır. Bunlar kendimi parça parça toparlamama yardımcı olacak türden. Sanki bu küçük cam odada, fayanslarda yankılanan su sesiyle rahatlamak mümkünmüş gibi.

Darcy güçlü kollarını bana doluyor, biri belime diğeri köprücük kemiğime sarılıyor. Başımı yana kaydırıyorum ve dirseğinin kıvrımını yastık olarak kullanıyorum. Bizi geriye doğru iterek beni düşen suyun çoğundan koruyor.

"İyi misin prenses?"

Mırıldanarak gözlerimi açıyorum ve onu görene kadar başımı eğiyorum.
"Hâlâ biraz uçuyorum. Ama sorun değil. Hoşuma gidiyor."

Ve görünüşe göre, filtrelerim yok.

Sırıtıyor ve bir parmağını alnımda gezdirerek ıslak saç tutamlarını tenimden uzaklaştırıyor. "Beğendiğine sevindim. Bu gece mükemmeldin. İsteyebileceğimiz her şey vardı."

Yüzümdeki sırtışın aptalca olduğunu biliyorum ama bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok. Sanki beynim yüzüme gülümsemememi söylemeyi reddediyor. Mükemmel olduğumu düşünmesi neden umurumda olsun ki? Göğsümde kesinlikle sıcak, yapışkan bir his yok.

Ve beni tutması için ona yalvarmak için kesinlikle ölmüyorum. Hayır. Siktir, hayır.

"Hadi seni temizleyelim. Sonra konuşabiliriz."

Konuşmak mı? Konuşacak ne var ki?

Kalbim göğsümde sertleşiyor.

Bana tüm ihtiyaçlarını karşılamadığımı ve hediyenin tamamını ödemeyeceklerini söyledikleri zaman mı?

Bölüm 25

Emery

Darcy ve ben düşün geri kalanında hiç konuşmadık. Otel tarafından sağlanan vücut yıkama suyu ve küçük bir bezle vücudumu yıkamak için birkaç dakika harcadı. Dışarı çıktığımda, Viper'ı paketini saran boxer külotundan başka bir şey giymemiş, elinde bir havluyla beni beklerken buluyorum, sanki beni kendisi kurulamayı planlıyormuş gibi.

Bir kızarıklık yanaklarıma yayılmakla tehdit ediyor, ama bunun beni daha iyi hale getirmesine izin vermeyi reddediyorum. Bu adamın ya da diğerlerinin önünde çıplak olmak utanılacak bir şey değil. Beni sadece kendi seks bebekleriymişim gibi kullandılar.

Su arkamdan kapanıyor ve Darcy raftan kalan havluyu alırken dövmeli bir kol etrafıma uzanıyor. Orada duruyorum,

Minderin üzerine damlıyor, Viper'a bakıyorum ama şakağıma değen yumuşak dudakları hissedince irkiliyorum.

"Dışarıda görüşürüz prenses."

Darcy beline sardığı havluyla etrafımda dolanıyor, ben de sırtına ve omzunu saran dövmenin karmaşık hatlarına bakıyorum.

Sadece ben ve Viper kaldığımızda dikkatimi tekrar ona veriyorum, şu anda içinde bulunduğum serin hava ve ıslak ten kombinasyonu yüzünden tüylerim diken diken olmaya başlıyor.

Havluyu iki elinin arasına alıp uzatıyor. "Alabilir miyim?"

Yüzümün tüm düşüncelerimi açığa vurmasını engellemeyi başarıyorum ama bu çaba bir baykuş gibi göz kırpmama neden oluyor. Sonunda başımı sallamayı başarıyorum ve Viper'ın omuzlarındaki gerginlik azalıyor.

Benim alanıma doğru adım attı. *Kazara* parmaklarını bana değdirmesini bekliyorum ama değdirmiyor. Havluyla vücudumun her santimini gözden geçirirken tenime dokunan havlu kumaştan başka bir şey yok.

Kalçalarım geldiğinde sessizce "Aç," diyor.

Ayaklarımı sürüyerek açıyorum ve ayaklarımın dibinde diz çökmüş, vücudumdaki suyu dikkatle temizleyen adamın sarı saçlarına bakıyorum.

Nedense parmaklarının amıma değdiğini hissetmemem kalbimi yerinden oynatıyor. Lanet organ ne yapacağını bilemiyor ve bu rahatsız edici.

Sadece göğsümde atması, vücuduma kan dolaştırması ve beni hayatta tutması gerekiyor. Akrobasi yapması gerekmiyor.

Engerek vücudumda tek bir damla bile sıvı bırakmadığına kanaat getirdiğinde başını arkaya yatırıp bana bakıyor -kabul etmek gerekir ki başı göğüs kafesimle aynı hizada olduğu için o kadar da yukarıda değil- ve gülümsüyor. "Hepsi tamam."

Ayağa kalktığında, göğsüyle ve derisine işlediği, aslında zamanla birbirine dikilmiş bir dizi görüntüye benzeyen, kesinlikle muhteşem parçayla yüz yüze geliyorum.

Boğazının dibinde bir kartal oturuyor, kanatlarını açmış, ayakları sağ göğüs kafesinin üzerine yazılmış birçok el yazısı harften birine tutunuyor. Yazı tipi eskimiş, okunması biraz zor ama azim ve güçle ilgili bir alıntı olduğunu söyleyebilirim.

Omzu gece gökyüzüne dönüşüyor ve birkaç takımyıldızı açıkça görülebiliyor. Dövmesinin diğer tarafı ise geometrik desenlerden oluşuyor,

dikenli g ller ve müzik notaları arasında. Ne yaptığının farkına bile varmadan, parmak uçları bir çizgi halinde dizilmiş bir dizi üçgenin kenarını izliyor.

Elimi tutuyor, başparmağıyla avucumun içinde gezinirken elimi kendi eliyle kavıyor. "Hudson."

Gözlerim yüzüne dikiliyor ve son anda terbiyemi hatırlıyorum. "Pardon?"

"Benim adım. Hudson. Bilmek istersen diye söylüyorum. Kendimizi tanıtmak için fazla vaktimiz olmadı," diye göz kırparak cevap veriyor.

O kadar zaman varken, Şimdi yanaklarım kızarmaya karar veriyor. Gözlerimi indiriyorum, ne ima ettiğinden pek emin değilim. Be enmediler mi? Öyle görünüyorlardı. Bir kuralı mı  i nedim? Biri hamle yapacak cesareti bulmadan önce aptalca garip bir sohbete mi oturmamız gerekiyordu?

Utanç hala g  s m  yakarken, bir yanıt bulmaya çalışıyorum ama sonunda bir dizi anlaşılmaz ses çıkarıyorum. "Ben, ah, o

...

"Haydi, kedicik. Seni giydirelim, sonra da gidip diğerlerinin ne yaptığına bakalım."

Kula a bir öneri gibi geliyor, ama Hudson'ın onu yatak odasına kadar takip edene kadar elimi çekmesi, bu konuda kendi yoluma gitmeyece imi anlamamı sağlıyor.

Sorun değil.

Birkaç dakika daha oynamaya devam edebilirim. Sonra yollarımızı ayıraca ız ve her Şey bitecek.

Ayrıca, bir kez olsun başkasının kontrolü ele almasına izin vermek hoşuma gidiyor. Oakley'nin dün gece bana yemek hazırlaması dışında. Vay anasını. Bu sadece dün gece miydi?

Lanet olsun, sanki bir milyon yıl  nceymi  gibi geliyor.

"Derek  antanı buldu. Tüm eşyalarının içinde olduğunu varsayıyorum?"

Hudson'ın son derece nötr tonu dikkatimi çekiyor, gözlerim onun yüzünden koli bandı ve  engelli i nelerle bir arada tutulan eski püskü sırt çantama kayıyor.

Ah, lanet olsun.

Gözlerim sırt çantasında, başımı sallıyorum.

Yanımdaki adamdan bir bacadan çıkan zehirli duman gibi sessizlik yayılıyor ve bana çok özel bir Şey beklediğini fark ediyorum.

"Evet, baba." Sesimdeki hafif titremeyi görmezden geliyorum. Hudson da bunu görmezden gelecek kadar terbiyeli.

Göz ucuyla kolunu kaldırdığını görüyorum ve irkiliyorum, küçük bir inilti kaçıyor.

Orospu çocuğu.

Az önceki sessizlik zehirliyse, bu sessizlik beni boğuyor ve görüşümü karartıyor. Nefeslerim kesiliyor ve çantamı kapıp otel odasından dışarı fırlamamak ve doğduğum günkü gibi çıplak bir şekilde koridora çıkmamak için tüm irademi kullanıyorum. Paranın canı cehenneme.

Ama sonra, sıcak bir el enseme kavırıyor ve aynı derecede sıcak bir beden koluma sürtünüyor, ardından dudaklar saçlarımı okşuyor. "Giyin, kedicik. Sonra dışarı gel ve bizimle konuş. Seninle konuşmak istediğimiz bir konu var."

Başımı sallamaya başlıyorum ama sonra kendimi hatırlıyorum. "Evet, baba."

Bir öpücük daha, sonra benden uzaklaşıyor, yatak odasının kapısını arkasından kapatıyor. Ben yalnızım. Çok, çok yalnız.

Gözyaşlarım gözlerimin arkasını yakıyor, bu yüzden onları kapatıyorum. Ağlamayacağım.

Ağlamayacağım.

Neden ağlamak istediğimi bile bilmiyorum.

O zamandan beri ağlamadım, hayır, oraya gitmiyorum.

Burnumdan derin nefes alıyorum, bir zamanlar bir TikTok terapistinin canlı yayında tavsiye ettiğini gördüğüm bir şey ve dört dakika tutuyorum. Duygularım bir Jackson Pollock tablosu gibi odanın içinde patlayacakmış gibi hissetmeyene kadar kutu nefes almaya devam ediyorum.

Kendimi kontrol altına aldığımda çantayı açıyorum ve temiz eşofman altımı, büyük boy yırtık tişörtümü, yeni külotumu ve braletimi yatağın üzerine serene kadar eşyalarımı karıştırıyorum. Kıyafetlere bakıyorum ve bana aldıkları geceliklerden birini almadığıma pişman oluyorum.

Kendimi savunmam gerekirse, bu şekilde etrafta dolaşmalarını beklemiyordum. Adamlar normalde ben daha oturamadan giderlerdi.

Her şeyi giydikten ve çantamın fermuarını tekrar kapattıktan sonra, onu kapıya doğru taşıyorum ve elimi kapı koluna koyuyorum. Hayatımın geri kalanını bu odada geçireceğime dair kendimle konuşmadan, aşağı bastırıp kapıyı iterek açıyorum.

Yaşam alanına girdiğimde erkek seslerinin alçak mırıltısı kesiliyor. Hepsi öpüştükleri pozisyonda oturuyorlardı.

Darcy masanın ucuna yaslanır. Hudson onun yanındaki sandalyede. Hunter ve babam da kanepede. Acaba onların da isimlerini öğrenebilecek miyim? Kapının açılma sesiyle başlarını bana doğru çeviriyorlar. Bu hareketin ne kadar psiko-filmsel olduğuna gülerdim ama midem o kadar sıkı bir şekilde tek bir devasa düğüm halinde bağlanmış ki, şu anda ağzımı açarsam kusacağımdan oldukça eminim.

Sırt çantama daha fazla dikkat çekmek istemediğim için onu mutfağın yanında yere bırakıyorum, sonra da hâlâ televizyona çok yakın olan sehpa doğru ilerliyorum. Umutsuzca bacaklarımı yukarı ve altıma kıvrırmak, sıkı bir küçük top oluşturmak istiyorum, ama kendimi ayak bileklerimi masanın altında çaprazlamaya ve iki elimle kenarı kavramaya zorluyorum.

Hepsi kıyafetlerini tekrar giymeyi başardı, ancak gömlekleri farklı aşamalarda. Tamamen sökülmüş, kısmen yapılmış, tamamen yapılmış. Neden bütün bu küçük detayları fark ediyorum ki?

"Emmy."

Gözlerim irkilerek kapanıyor ve kendimi babama bakmaya zorlamadan önce bir nefes alıyorum. Bakışları üzerimde dolaşüyor, yüzüme gelmeden önce beyaz parmak eklemlerimde duruyor.

"Ne yapabiliriz? Şu anda bizden ne istiyorsunuz? Yanlış cevap yoktur."

Ona bakarken ağzım açık kaldı.

Onlardan ne istiyorum?

Alternatif bir gerçekliğe mi adım attım? Yatak odasından buraya açılan kapı, becer ve kaç'ın aslında kaçmak anlamına gelmediği bir diyara açılan bir tür portal mıydı?

Ne demek istiyor, onlardan ne istiyorum? Benden hangi kelimeleri istiyor?

Ona bakarken kaşlarımı çatıyorum.

Hunter babamın yanında sinirli bir ses çıkarıyor ve ben daha cevabımın ne olması gerektiğini çözmeden Hunter odanın öbür ucuna doğru adım atıp beni gelin gibi kucaklıyor. Bizi hızlı adımlarla kanepeye götürüp döndükten sonra beni kucağına alıp tekrar oturması başımı döndürüyor.

Şimdi ağzım açık bir şekilde babama bakmak yerine Hunter'a bakıyorum.

Bu sefer kelimelerim beni yanıltmıyor. "Çok özür dilerim. Koy beni sehpanın üzerine geri koy."

Masanın yanından bir kahkaha sesi geliyor ama ben göz temasını kesmiyorum.

Hunter bana tek kelimelik bir cevap vermeden önce, karanlık gözleri okunamaz bir şekilde bana bakıyor. "Hayır."

Ona ters ters bakıyorum ve ellerimi göğsüne doğru itmek için kaldırıyorum ama iki bileğimi birden tutuyor.

"Bırak beni," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından. İstemsizce, gözlerim babamla onun oluşturduğu boşluktan geçerek kapıyı gözetliyor. Kalp atışlarım hiç de hoş olmayan bir şekilde hızlanıyor ve birden Oakley'e yarın öğle yemeğine kadar beni kontrol etmemesini söylediğim için pişman oluyorum.

Eğer kurtulabilirsem, saniyeler içinde gidebilirim. Asansör yerine merdivenleri kullanabilirim.

"Tanrım, Xavier, bırak onu. Onu korkutuyorsun."

Dizime inen ve hafifçe okşayan bir elin sıcaklığı kulaklarımdaki uğultuyu bastırıyor. Hunter'ın sesi duyulurken dönüp tekrar babama bakıyorum.

-Hayır, Xavier'in bileklerimdeki tutuşu gevşiyor ama sonuna kadar gitmeme izin vermiyor.

Babamın yüzünün her yerinde endişe okunuyor ve bu endişenin bana yöneldiğini görmek çok tuhaf.

Zihnim bir an önceki düşüncelerime geri dönüyor. Neden benim için endişeleniyor ki?

Ben sadece onun ve arkadaşlarının girebileceği bir delik değil miydim? Bu saçma sapan davranışlar da neyin nesi?

"Emmy, benimle nefes al." Bu çok net bir emir ve eğer kalbim karnımdaymış gibi hissetmesem ve görüşümün kenarları bulanıklaşmasa, ona defolup gitmesini söyler ve gitmeme izin verilmesini talep ederdim.

İstediklerini aldılar. Bana başka ne için ihtiyaçları var?

Bunun yerine, kulaklarımdaki çınlama geçene kadar babamın nefes alıp verişlerini taklit ederek nefes alıyorum.

"İşte böyle, aferin kızıma. Rahatla, nefes almaya devam et."

Sözleri beni büyülüyor ve bilinçli olarak istemesem de bedenim gevşiyor ve göğsüne yaslanana kadar Xavier'e doğru eğiliyorum. Sonunda bileklerimi serbest bırakıyor, sonra kaslı kollarını vücuduma doluyor.

Nedense bu beni daha da sakinleştiriyor, oysa daha otuz saniye önce gitmek için yanıp tutuşuyordum.

Git. Bu doğru. Yapmam gereken şey bu.

Ama henüz değil. Şu anda sadece burada oturup Xavier'e sarılmak istiyorum.

Clzpscc s2

Emery

Yine uyuyakalmış olmalıyım. Sessiz erkek sesleri yavaşça bilincimi delip geçiyor ve beni üzerimi kaplayan ağırlıktan uzaklaştırıyor.

"Ben de aynı fikirdeyim. Daha fazla düşünüş olmadığından emin olmalıyız."

"Tamam, herkes hemfikir. Uzatılmış bakım, onun sözüne güvenmek yok. iyi olduğunu söyle."

Mırıldanmalar duyuluyor ve Xavier'in göğsünden gelen sesini duyduğumda deja vu yaşıyorum.

Onların önünde yaptığım rezilliği düşündükçe utanç midemde kıvrılıyor ve yanaklarımda çiçek açıyor.

Kahretsin, panik atak mı geçirdim? Aman Tanrım.

Koruyucu aile sisteminin güllük gülistanlık olmadığını fark ettiğim ilk gençlik yıllarımdan beri böyle bir Şey yaŐamamıŐtım.

"Bakım sonrası ne?" Sesim beklediğimden daha cılız çıkıyor. Gözlerimi açarak görebildiğim    adamı tarıyorum ve dördüncünün kucağına oturmak için yukarı doğru itiyorum.

Lanet olsun, hala adını bilmiyorum. Aslında Hudson bir Derek'ten bahsetmemiŐ miydi? Yani ben Xavier'in üzerinde oturuyorsam, Darcy masaya yaslanmışsa ve Hudson da sandalyede oturuyorsa, o zaman ellerimi tutan adam Derek'tir. Nedense bu düşünce ağzımdan çıkıverdi. "Sen Derek'sin."

Bana sırtıyor. "Evet. Ve sen de Emmy'sin."

Otomatik olarak onu düzeltme ihtiya ına karşı çenemi sıkıyorum. Gerçek adımları bilmelerine gerek yok. Yavaşça başımı sallıyorum. "Evet, Emmy."

BaŐparmađı elimin arkasını okşuyor. "Sorunuza cevap vermek gerekirse, bakım sonrası seks veya bir sahneden sonra gerçekleŐir. Herkes için farklıdır, ancak genel anlamda, oyun partnerlerinden herhangi birinin ihtiyaç duyduğu rahatlığın paylaŐılması ve fiziksel ihtiyaçların karŐılanmasıdır."

Kaşlarını  atıyorum. Bu çok kafa karıştırıcı. Daha önce hiç böyle olmamıştı. Cevap almamın tek yolu soruyu sormak. "Anlamıyorum. Beni becerdikten sonra neden beni rahatlatmak istiyorsun? Bana  deme yapmanın amacı beni rahatlatmak zorunda kalmaman değil mi? Ben kız arkadaşın değilim."

Odada büyük bir sessizlik var.

Muhtemelen bunu daha iyi ifade etmeliydim.

Derek kaşlarını  atıyor ve halıya bakıyor, Őakađında bir kas tik tak ediyor.

Darcy masaya yaslanarak doğruldu. "Sarılmaktan bahsediyor prenses."

"Ve eğer varsa yaralarla ilgilenmek," diye ekliyor Hudson onun yanından.

Gözlerim açılıyor ve Xavier'e bakmak için dönüp bakıyorum, elim dudağıma gidiyor, zihnim açıklamanın *yaralar* kısmına odaklanıyor.

Sessizce uzanıyor ve kendisi dudağıma dokunmadan önce parmaklarını uzaklaştırıyor. Deriyi çekiyor ve gördüklerinden memnun görünüyor. "Artık kan yok."

Birden fısıltıyla söylediği sözleri hatırladım: *Keşke bı aklarımı getirseydim.*

Vücudumda bir sıcaklık parlıyor ve ne düŐündüđümü biliyormuş gibi bana sırtıyor.

"Gelecek sahnelerde size çok daha fazla zaman ve ilgi göstermemiz gerekeceğini düŐünüyoruz."

Derek'in sözleri, köşedeki bir çocuğun "Po-po" diye bağırdığını duyan bir satıcının kulakları gibi dikkatimi çekiyor.

"Gelecek sahneler mi?" Yanlış mı anladım? Bu bir geceden fazla mıydı?

"Evet, ama önce sana birkaç şey sormama izin ver," diye yanıtlıyor Derek yeniden ayarlarken

kanepede. "Bu gece eğlendin mi?"

Bu gece yaşadığım iki orgazmın anıları ve utanmadan defalarca boşalmak için nasıl yalvardığım aklıma geliyor. Bir kez daha, utanç beni yutmakla tehdit ediyor, ama bu boku aşağı itiyorum. Yüzümde mümkün olduğunca az duygu göstererek başımı sallıyorum.

"Hoşunuza gitmeyen ya da tekrar yapmak istemeyeceğiniz bir şey var mıydı?"

Ona doğru hitap etmediğim için azar işitmediğimde midemde bir hayal kırıklığı balonu şişiyor. Başımı iki yana sallıyorum. "Hayır, hepsinden keyif aldım."

Ki bu hala çok garip. Acı neden bu kadar iyi hissettirdi?

"Bu gece birkaç sapkınlığımızın tadına baktınız. Onları daha fazla keşfetmek ister misin?"

Lanet kalbim yine yerinden fırlayacak gibi oldu. Bu konuşma çok özel bir yöne doğru gidiyor ve ben aptal değilim.

Gerçekten düşündüğüm şeyi mi soruyorlar?

Ve neden onlarla daha fazla zaman geçirme fikri kalbimi aynı anda hem sakinleştiriyor hem de uçuruyor?

"Bunun neye benzeyeceğine bağlı," diye cevap veriyorum, sakinliğimi korumaya çalışıyorum ama kahretsin, içim içimi yiyor.

Derek, davetiyelerindekine benzer terimlerden oluşan bir listeyi sıralarken kendini tutmuyor. "Grup seks, serbest kullanım, fisting, tıbbi oyun, orgazm kontrolü, vibratörler, şaplak, kürek çekme, kırbaçlama, kısıtlamalar - sert ve yumuşak - shibari, çift penetrasyon."

Elimi kaldırıyorum. "Anal masada değil."

O bana bir kaşını kaldırıyor, ben de ona bir kaş kaldırıyorum.

Sanki çok şirinmişim gibi dudaklarını bükerek gülümsemesini engelliyor. "Yeterince adil."

Her neyse.

"Tıbbi oyun nedir?" Geri kalan her şeyi zaten biliyorum ya da Urban Dictionary'den baktım.

Derek, Hudson ve Darcy Xavier'e bakar.

Altımda kaydığını hissediyorum ve sonra onu duyduğumdan daha fazla fısıldadığını hissediyorum. "Benim için kanını akıtmak istiyorum. Acı zevke dönüşene ve sende izimi bırakana kadar bu bakir eti tekrar tekrar delmek istiyorum. Sonunda."

Ağzım açık kalıyor ve ona bakmak için başımı çeviriyorum.

Kukum zonklıyor, ani zevk seli ne kadar şişmiş olduğumu yeni fark ettiğimle pek de iyi karışmıyor.

"Şu anda cevap vermeniz için size baskı yapmayacağız, ancak size başka bir davetiye göndermek istiyoruz. Kabul edip etmemek size kalmış. Şu anda çekip gidebilir ve bizi bir daha asla görmeyebilirsiniz. Ya da daveti kabul edip bizimle biraz daha keşif yapabilirsiniz."

Yutkunarak Xavier ile göz temasını kesiyorum ve Derek'e dönüyorum. Ne diyeceğimi bilemediğim için başımı sallıyorum.

Derek'in gözlerinde daha önce görmediğim bir nezaket var.

"Bu tamamen sana bağlı, Emmy. Baskı yok."

İçimde bir düğüm gevşiyor. "Evet, tamam."

Ellerimi Derek'in kavrayışından kurtarıyorum ve etrafıma bakıyorum. "Ah, artık gitsem iyi olacak, değil mi?"

Hudson bana gülümsüyor. "Acelelerimiz yok, ama gitmek istersen birimiz aşağı inip seni arabana bindirecek."

"Ah, aslında buraya taksiyle geldim." Hudson başını sallıyor.

"Taksi o zaman."

Xavier'in kollarında kıpırdanıyorum ve tam beni bırakmayacağını düşündüğüm anda kolları etrafımdan kayıyor.

Ayaklarımı yere basarak, dördünün de her hareketimi izlediğini bilerek ayağa kalkıyorum.

Hareketlerimden emin ve kendinden emin görünmek isteyerek çantama doğru yürüyorum ve hala çantaya bağlı olan kayışı tek başına kavriyorum. Xavier ayağa kalkıp bana doğru yürümeden önce adamlar sessiz bir konuşma yapıyor gibi görünüyor.

Yanıma gelip kapıyı açıyor ve diğer elini bana uzatıyor. Tutuyorum ama beni kapıdan içeri çekmeden önce son bir kez arkama bakıyorum.

Her birini içime çekerken boğazım düğümleniyor.

Derek ayağa kalktı, ellerini ceplerine sokmuş benim gidişimi izliyor.

Darcy onun yanında duruyor ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, çıplak göğsünün bir kısmını sergiliyor.

Hudson hâlâ oturuyor ama arkasını dönmüş ve kolunu sandalyesinin arkasına dayamış.

Bana küçük bir gülümseme veriyor ve her nasılsa bu kalbimi acıtıyor.

Tüm bu süre boyunca Xavier sabırla beni bekliyor. O kadar derin bir nefes alıyorum ki kaburgalarım acıyor, sonra topuklarımın üzerinde dönüp dışarı çıkıyorum. Kapı arkamızdan kapandı.

Koridorda yürürken ve asansörü beklerken sessizlik etrafımızı sarıyor. Aşağı inip lobiden geçerek Chicago sokaklarına doğru yürürken de devam ediyor.

Xavier bir kez olsun elimi bırakmadı. O pantolonu ve gömleğiyle, bense parmak arası terlik, eşofman ve tişörtümle olduğumuz için tuhaf bakışlara maruz kalsak bile.

Bir şekilde hemen bir taksi bulmayı başarır. Taksi durur durmaz Xavier arka yolcu kapısını açıyor. Ben arabaya adım atamadan elimi çekerek beni durduruyor.

Ona sorunun ne olduğunu sormak için dönüyorum ama dudaklarını dudaklarıma çarpınca kelimeler ağzımda hapsoluyor. Dili ağzımın içine dalıyor ve parmak uçlarımda yükselip yarattığı girdabın içine çekiliyorum.

Sonra dişleri küçük kesğin üzerinde geziniyor ve özel bir dikkat gösterdiğinde inliyorum. Dudağımı emerken bir sızı yeniden alevleniyor ve amımın başka bir orgazma kilitlenmiş ve yüklenmiş gibi çırpınmasına neden oluyor.

Vay anasını.

Xavier geri çekiliyor ve başparmağıyla yanağımı okşarken gözlerimin içine bakıyor. Sonunda uzaklaşıyor ve taksiye binmem için eliyle işaret ediyor. Sersemlemiş bir halde giriyorum.

Kapıyı arkamdan kapattıktan sonra öne doğru adım atıyor ve yolcu koltuğunun camına vuruyor. Şoför camı indiriyor ve Xavier cebinden lanet olası bir para klipsi çıkarıyor ve işaret ve orta parmaklarının arasına sıkıştırdığı iki banknotla kolunu uzatarak cama doğru eğiliyor.

"Lütfen ayrılmadan önce onun konutuna girmesini bekleyin."

Şoför parayı almadan önce aynadan benimle göz teması kuruyor. "Evet, efendim."

Xavier taksiden geri çekiliyor ve biz kaldırımdan uzaklaşırken bana bakıyor. Trafiğe girdiğimizde, çevredeki binaların ışıkları yanımdan akıp giderken, arka camdan dönüp izliyorum, ta ki o kaldırımdaki birçok kişinin arasında bir ceset olana kadar.

Koltuğuma geri dönüp çantamı karıştırarak telefonumu arıyorum.
Tam elimi cihaza götürdüğümde titreştiğini hissediyorum.
Midem sıkışıyor.
Hafif bir titremeye çıkardım ve ekrana baktım.

SugarLife

Brat4Us tarafından size 5.000 \$ hediye edilmiştir. Hediyeinizi Kasanızda bulabilirsiniz.

SugarLife

Kasa bakiyeniz 10.000 dolar.

Sütyenimin altından ter boşanıyor. On bin dolar. On bin dolarım var.
Elimin tersiyle bir kahkahayı bastırıyorum.
Telefonum yine titriyor.

SugarLife

Brat4Us size özel bir davetiye gönderdi.

Baş döndürücü bir şekilde bildirime dokunuyorum ve SugarLife uygulamasının açılması birkaç saniye sürüyor.
Taksi kırmızı ışıktaki durduğunda davetiye açılır ve mesaj görünür.

Emmy,

Bu gece sizinle harika zaman geçirdik ve eğer isterseniz hafta sonunun geri kalanında da anlaşmamıza devam etmek istiyoruz. Umarız kabul edersiniz.

Reddetmeyi seçerseniz, profilinizi sizin için doğrulayacağız, böylece gelecekteki babalar gerçek olduğunuzu bilecek.

Babalarınız.

Derek'in daha önce bahsettiği karışıklıkların listesi de listelenmiştir.
Bunun altında yeni bir bölüm var.

Zor sınır: Anal.

Biraz daha aşağı kaydırıyorum ve gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacak gibi oluyor.

İki kırmızı hediye kutusu bana bakıyor.

Yirmi tane. Lanet olsun. Bin. Dolar.

Devam edecek . . .

Bonus Sahne

Babaların Emmy ile mesajlaşırken neler yaptıklarını öğrenmek ister misiniz?
The Messages'ın kopyasını şimdi alın.

[Bonus Sahne - Mesajlar](#)

Mesajların bir kopyasını indirerek, Harley'nin size göstereceği tüm gizli zevkleri gösterecek özel bir kulüp üyeliği olan Kırmızı Kapı'ya kaydolacaksınız.

İyi Kız

[Amazon'da mevcut](#)

Dört baba. Zevk ve acıyla dolu bir hafta sonu. Yirmi bin dolar.

Dün gece dünyamı salladılar.

Şimdi de hafta sonu için beni tutmak istiyorlar.

İki kırmızı hediye kutusuyla birlikte özel davetiye bildirimini aldığımda neredeyse bayılacaktım. Zaten kazandığım on bin doların üzerine yirmi bin dolar mı?

Tüm üniversite kariyerim boyunca çalışmak zorunda kalmayacaktım. Çalışmaya konsantre olabilir ve hatta belki de erken mezun olabilirdim. Geleceğim düşündüğümünden daha erken olabilirdi.

Tekliflerini geri çevirmek aptallık olurdu, değil mi? İki gün daha beni istedikleri gibi kullanmalarının ne anlamı var? Ayaklarına kapanıp yalvaran bir kızıdan başka bir şey olmayana kadar saygınlığımı elimden almalarına izin vermek?

Bir hafta sonu daha. Yeni sözleşmeleri bunu kapsıyor.

Sonra benimle işleri bitecek.

Beni sonsuza kadar tutmalarını istemem önemli değil.

Hayır, önemli olan tek şey bu hafta sonundan sonra geleceğime konsantre olacağım.

Beni desteklemesi için asla başkasına güvenmek zorunda kalmayacağım.

Bir daha asla SugarLife uygulamasını kullanmak zorunda kalmayacağım. Onları bir daha görmek zorunda kalmayacağım.

Ben de tam olarak bunu istiyorum.

Good Girl, Sugar Life serisinin ikinci kitabıdır. Bir kız bebek, dört baba dom, aşırı acı ve zevk dolu bir hafta sonu ve kink dünyasının derinliklerine inen yüksek buharlı bir neden romantizmi seçiyor.

Harley Madison hakkında

Harley Madison, The Red Door'da yerleşik Domme'dir. Kenar, O inkar ve NSFW okuma içeriği konusunda uzmanlaşmıştır. Takipçilerine harika zaman geçirtmeyi ve kendisi için iyi olduklarında onları ödüllendirmeyi seviyor. İki veya daha fazla partnerle erotik romantizm okumayı seviyorsanız, o zaman iyi bir kız veya erkek olun ve kitaplarından birini satın alın. Şimdi.

[Web Sitesi](#) - [Amazon](#) - [Goodreads](#)

BONUS

THE MESSAGES
SUGAR

Baby

HARLEY
MADISON

Mesajlar

Şeker Hayat Kitabı #1.5

Harley Madison

Harley Madison

Kitap griahimonas@gmail.com için hazırlandı

Telif Hakkı © 2024 Harley Madison

tarafından. Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, Avustralya telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

İçindekiler

1. Adanmışlık
2. Derek
3. Darcy
4. Hudson
5. Xavier
6. İyi Kız

Adanmışlık

Onları hizada tutacak bir babaya ihtiyacı olan tüm kızlara. Bunu hemen okumayın.

Sevgiler, Harley xxx

Derek

Sessizlik neredeyse boğucu. Aslında ev sessiz olduğundan değil. Televizyonda sabah haberleri gösteriliyor, Hudson mutfak tezgâhında oturmuş yemek yerken sosyal medyada geziniyor, Xavier ocakta cızırdayan bir şeyler pişiriyor ve koridorun sonunda bir kapı açılarak uykuya dalmış Darcy'yi ortaya çıkarıyor.

Aramızdaki sessizlik beni öldürüyor.

Hiçbirimiz SugarB- B_Emma'ye mesajlarımızın *teslim edildiği* gerçeğini ele almadık. Hepimiz kontrol ettik, bundan eminim. Uyandığımdan beri birden fazla kez kontrol ettiğim için suçlu olduğumu biliyorum. Tüm bu durumu çevreleyen endişe yüklü bir hava var. Sanki SugarBB_Emma bizim son şansımızmış gibi.

Bu çok gülünç, değil mi? Ve bir kızın omuzlarına yüklenmek için çok fazla. Davetiyemizi kolayca ayarlayabiliriz. Hudson'un önerdiği gibi istekleri azaltabilir ya da Darcy'nin hediye arttırma fikrini uygulayabiliriz.

İçimi çekiyorum ve pencereden arka bahçeme bakarken dumanı tüten kahvemden bir yudum alıyorum.

Saat sekizi geçiyor.

şimdiye kadar uyanmış olması gerekmez miydi?

Ayak sesleri koridordan gelir, sonra kemerli geçitte duraklar.

"Sanırım henüz cevap vermedi?" şşte böyle, Darcy odadaki gerginliği keser. Bu konuda mükemmeldir, garipliği ortadan kaldırır ve konuşmayı ileri bir yöne doğru zorlar, bu yön o kadar da verimli olmasa bile. Ama en azından öyle ya da böyle ilerliyor.

"Hayır," diye cevap veriyorum ve odanın geri kalanına dönüyorum.

Omuz silkiyor, üzerinde eşofmandan başka bir şey yok. Uzanarak kahverengi saçlarını dağınık bir topuz haline getirmeye başlıyor. "Ya cevap verir ve onu daha yakından tanırız ya da yarın gece kulübe gideriz."

Kayıtsızlığı aldatıcı derecede yumuşak, neredeyse ona inanmamı sağlayacak kadar. Neredeyse. Benimle göz temasını sürdürebilseydi ona inanırdım ama sadece bir saniye sonra gözlerini kaçırdı. Club Obsession'dan bahsetmesi dün gece yaptığım araştırmanın cevabını hatırlamama neden oldu. "Bu bana şunu hatırlattı. Uyumadan önce Obsession'ın takvimine baktım, sadece üyelere özel bir gece. Sınırlı sayıda misafir bileti var."

Darcy burnunu mutfağa kadar takip ediyor ve kıçını Xavier'in kahvaltısını hazırladığı tezgâha dayıyor. "Bu iyi, yeni bir denizaltıyı alıştırmakla ilgilendiğimden emin değilim. Beni zaten tanıyan biriyle oynamak ya da tam tersi, şu anda benim hızıma daha uygun."

Kaşlarımı çatıyorum ama kahvemden bir yudum daha alarak bunu örtbas ediyorum.

SugarBB_Emma ile ilişkilerinin ilerlemesini istemiyor mu? Bilindiği düğüm işinin incelikleri söz konusu olduğunda ona tüm uzmanlığını göstermek istemez mi? Onu tam da arzuladığı türden bir itaatkâr olması için eğitmek?

Mutfaktaki bir kargaşa dikkatimi çekiyor, Darcy dişlerinin arasına sıkıştırdığı bir parça pastırmayla buzdolabına doğru koşuyor ve ellerini havaya kaldırıyor. Xavier bir dizi maşayı kılıç gibi sallıyor. Korkutucu olan şu ki, Xavier'in Darcy'yi o maşayla da kılıçla olduğu kadar kolay öldürebileceğinden oldukça eminim.

Konu geçmişine geldiğinde adam kapalı bir kitap gibi. Tanışmamızın başlangıcında, ailesi ve çocukluğuyla ilgili bazı belirsiz detaylar dışında onun hakkında hiçbir şey bilmemem beni deli ediyordu. Sessiz, neredeyse kitapsever bir yazılım geliştiricisi gibi görünse de bu görüntünün altında vahşi bir şeyler yatıyor.

Paramı CIA'e yatırıyorum ama bunu destekleyecek bir kanıtım yok. Çelişen bir şey de yok. Asla tam olarak bilemeyeceğimi anladığım ve arka planının her zaman bir kara kutu olacağını kabul ettiğim an, arkadaşlığımız filizlendi.

Bir gün bana, diğerlerinden birine ya da sadece birine söyleyeceğini asla ummayacağım, ancak o gün gelene kadar, onun oyununu oynamaya devam edeceğim ve onun çok aranan bir BT ineği olduğuna gerçekten inandığımı önceden eğileceğim.

Hudson telefonundan başını kaldırmadan, "Buzlukta waffle var," diyor. Hepimiz Darcy'ye ve onun saçmalıklarına alıştık. Söz konusu muziplikler, kendimizi onun seviyesine indirene kadar birimizi rahatsız etmeyi içerir. Onu yönlendirmenin durdurmaktan daha kolay olduğunu uzun zamandır öğrenmiş durumdayız.

Darcy arkasından dondurucunun koluna uzandığında, Xavier silahını indirir ve kahvaltısını hazırlamaya geri döner.

Mutfağında yakın zamanda kan dökülmeyeceği için Hudson bana doğru döndü. "Yarın gece için yeterli monitör olup olmadığını biliyor musun?"

Elim, içinde telefonumun bulunduğu cebimde seğiriyor. "Bugün ilerleyen saatlerde teyit etmek için Madam Evangeline'e mesaj atacağım."

SugarBB_Emma'nın bizi monitör olarak kitlemeden önce bize cevap verip vermeyeceğini görmek için beklediğim gerçeğini yüksek sesle söylememe gerek yok - biliyorlar.

Yüce İsa.

Bunun sona ermesi gerek. Dikkat dağıtma. Dikkat dağıtmaya ihtiyacımız var. Hemen şimdi.

"Ben bir ru-" Cebimdeki bir titreşim ve senkronize iki tiz telefon ziliyle kesiliyorum.

Hepimiz donup kalıyoruz, Xavier komik bir şekilde kahvaltılık sandviçinin yarısını açık ağızına götürüyor.

Kimse telefonuna uzanamadan ben bir öneride bulundum. "Telefonumu televizyona aktarabilir miyiz? Böylece tek bir cihazdan izleyebilir ve cevap verebiliriz."

Kimse bana sözlü bir cevap vermiyor. Bunun yerine, üçü de yetmiş inçlik düz ekran televizyonumun karşısındaki kahverengi deri koltuğuma doğru ilerliyor.

Telefonumu çıkarıyorum ve yanlışlıkla bildirimleri açmamak için çok dikkatli davranıyorum. Telefonun yerel uygulamalarını kullanarak ekran paylaşımı uygulamasını açıyorum ve telefonumu TV'ye bağlıyorum. Büyük ekranda bağlantı kesilir kesilmez bildirim ekranıma geri dönüyorum.

SugarLife

SugarBB_Emma'den bir mesajınız var.

İkinci bir bildirim görünür

SugarLife

SugarBB_Emma'den bir mesajınız var.

Ve sonra bir üçüncüsü.

SugarLife

SugarBB_Emma'den bir mesajınız var

Koltuğun arkasında duruyorum ve ilk bildirime dokunuyorum. Uygulama oturum açma işleminden geçiyor, ana sayfada birkaç saniye duraklıyor, ardından gelen kutumuzu açıyor, içeriğin yüklenmesini beklerken ekran titriyor.

Sonunda, gelen kutusu yükleniyor ve tam orada kalın harflerle, üç rakamını içeren kırmızı bir bildirim balonuyla eşleştirilmiş, SugarBB_Emma ile olan mesaj dizimiz.

Başparmağım daha beynim düşünmeden ekrana dokunuyor ve ardından mesajları hepimizin okuması için ekranda beliriyor.

Merhaba babalar. Ne yazacağımdan emin değilim. Dürüst olmak gerekirse, çok gerginim. Daha önce böyle bir şey yapmadım. Şeker bebek olmak benim için çok yeni.

SugarBB_Emma: *Bana nasıl iyi bir kız bebek olunacağını öğretebilir misin?*

SugarBB_Emma: *Ayrıca, on sekiz yaşındayım, değersiz aşk romanlarını seviyorum (ama bu ikimizin arasında bir sır), oda arkadaşım beni SugarLife ile tanıştırdı ve en sevdiğim renk morun neredeyse maviye yakın olan tonu.*

Kalbimin gümbürtüsünü
duyabiliyorum. Bu hiç de robot
sesine benzemiyor.

Değersiz aşk romanları haberine sırtımdan kendimi alamıyorum. Mesajları üçüncü kez gözden geçirdiğimde, patlamakla tehdit eden umudumu nihayet serbest bıraktım. Bu gerçekten olabilir.

"Kulağa hoş geliyor," diyor Darcy son parça domuz pastırmasını çıtırdatırken.

"Ne cevap vermek istiyoruz?" Kahve fincanımı yan masaya bıraktım ve yanıtlamayı yazmaya hazırlandım.

"Belki de ona önden bir çıkış yolu göstermeliyiz? Bunun bizimle konuşmaktan öteye gitmesine gerek olmadığını bilmesini sağlayalım." Hudson'ın bunu neden söylediğini biliyorum ama şimdiden bu işin yürümemesi için hazırlık yaptığı fikri bir rahatsızlık hissi yaratıyor.

Gerçekten onun kitabından bir yaprak almalıyım.

"Hudson'a katılıyorum. Ama diyalogu açık tutalım. Ona bir soru sorun," diye cevap veriyor Xavier kanepenin köşesinden, deri hafifçe gıcırdayarak kayıyor, tabağını dizlerinin üzerinde dengeliyor ve yemeğinin son birkaç lokmasını içine çekiyor.

Başımı sallayarak, başparmaklarımın ekranın üzerinde uçuşmasına izin verdim, kelimelerim okumaları için ekranda belirdi.

***Brat4Us:** Günaydın, Emmy. Gergin olmayın. Sizinle konuşacağımız için çok heyecanlıyız. Ve eğer herhangi bir aşamada kendinizi rahat hissetmiyorsanız, bu konuşmanın ötesine geçmek zorunda değil.*

***Brat4Us:** Biz kesinlikle kızlarımıza bizim için nasıl iyi olacaklarını öğretmeyi seven babalarız. Biz sizin ilk babalarınız olur muyuz?*

***Brat4Us:** Sırrınız bizimle güvende *göz kırpan surat* Hakkımızda bilmek istediğiniz bir şey var mı?*

Şok oldum, mesajlar Gönderiliyor'dan Teslim Edildi'ye ve ardından Okundu'ya geçiyor.
saniyeler içinde.

"İpliği açık tutuyor." Hudson'ın açıklaması benim düşüncelerimi doğruluyor. Eminim hepimiz bunu çözmüştür. Duyduğuma sevindiğim şey ise ses tonundaki şok.

İçimdeki duyguyu yansıtıyor.

Kendimizi toparlamaya fırsat bulamıyoruz çünkü ekranın altında Emmy'nin cevap yazdığını gösteren baloncuklar beliriyor.

SugarBB_Emma: *Evet, siz benim ilk babalarım olacaksınız. Bu sorun olur mu?*

SugarBB_Emma: *Daha önce hiç bir kız bebeği paylaştınız mı?*

Sikim kalınlaşırken iniltimi durdurmaya çalışıyorum. Sözleri beni etkilediği kadar diğerlerini de etkiliyor.

İlk babaları.

"Yani daha önce tek bir babası bile olmadı mı?" Darcy soruyor.

Mesajını tekrar okudum ve karnım sıkıştı. "Sanırım öyle."

"Onu uygulamayla arkadaşının tanıştırdığını söyledi. Davetimizi kabul ettiğinde profili sadece birkaç saatlikti, sanırım daha önce hiç şeker randevusuna çıkmadığını varsaymak güvenli olabilir," diye özetliyor Xavier.

Darcy, "Doğruca derinlere atlıyor," diye mırıldanıyor ve ben onun babalık içgüdülerinin yüzeye çıktığını biliyorum. "Azgın genç erkeklerle çıkan sıradan bir genç kızdan, yaşının iki katı olan dört erkekle toplu tecavüze atlıyor."

"Tamam, buna ne dersin?" Bir cevap yazıyorum ve evet ya da hayır demelerini bekliyorum. Ve sonra ek mesajlarla detaylandırmaya devam ediyorum.

Brat4Us: *Bu tam olarak bir sorun değil, daha çok bir endişe. şeker bebek yolculuğunuza başlamanın en iyi yolunun derinlere atlamak olduğundan emin misiniz? Yaralanmanı istemeyiz. Bu yaşam tarzını bazı daha evcil tarih türleri aracılığıyla keşfetmenin daha iyi bir fikir olacağını düşünüyor musunuz?*

Brat4Us: *Sorunuza cevap vermek gerekirse, hayır, daha önce bir kız bebeği paylaşmadık. Henüz bizim için doğru olanı bulamadık.*

Brat4Us: *Kadınları paylaştık, ama asla bir kız bebek / baba dom ortamında değil.*

Baloncuklar ortaya çıkıp kaybolurken hepimiz nefesimizi tutarak bekliyoruz.

"Ya çok uzun bir mesaj yazıyor ya da ne söyleyeceğine karar veremiyor ve sürekli yeniden başlıyor. Çok mu ileri gittik?" zellikle kimseye sormuyorum. Ama sonra cevabı geliyor.

SugarBB_Emma: *Diğer davetiyelerin hiçbiri seninki kadar ilgimi çekmedi. Ben bakire değilim. Seks benim için yeni bir şey değil. Genç olabilirim ama ne istediğimi biliyorum. Evet, gerginim ama bunun dört erkekle birlikte olma fikrinden çok işin şeker bebek boyutuyla ilgisi var. şeker bebek olarak hata yapmak istemiyorum. Endişen için minnettarım ama buna ihtiyacım yok. Beni tanıımıyorsunuz ama sizi temin ederim ki sadece yapmak istediğim şeyleri yaparım. Kendi aklımı bilecek kadar bana gvenebiliyorsanız, bu şeyi sizinle, hepinizle keşfetmeye devam etmekten mutluluk duyarım. Ancak bu devam eden bir sorun olacaksa, ilgimi geri çekebilmek ve daha uysal, daha az ilginç birkaç daveti deneyebilmek için şimdiden bilmeyi tercih ederim.*

Hay sikeyim. Bunu mahvettik.

Darcy

"Ona cevap vermek zorundayız. Bizi yaramaz küçük çocuklar gibi azarladı diye onu öylece hayal kırıklığına uğratamayız." Derek'in evindeki spor salonunda dambılları raftaki yerlerine yerleştirirken en iyi üç arkadaşımle tartışıyorum.

Birkaç yıl önce bodrum katını yeniden düzenledi ve bu spor salonuna dönüştürdü. O zamanlar burayı kendi kişisel zindanına dönüştürmemesine gerçekten şaşırmıştım. Hepimiz arasında darbe oyununa en çok ilgi duyan oydu ve eline geçirebileceği tüm sapıkça mobilyalara adanmış koca bir oda bulsam şaşırmazdım.

Ama şimdi birlikte satın aldığımız dairede *oyun odamız* var. Emmy'nin durumundan dolayı bu kadar stresli olmasaydım, kendi kişisel zindanımıza verdiğimiz aptalca isme sırtırdım. Körfezin aşağısındaki bir apartman dairesinin on beşinci katında kendimize ait bir kötülük yuvamız vardı. Başlangıçta aile ve yaşam alanlarıyla birlikte iki yatak odalı olan bu yer, şimdi büyük bir ortak sapıkça alana sahip tek yatak odalı.

Bugüne kadar oraya hiç grup oyunu götürmedik. Bekarlar, evet. Ama dördümüzün birden yiyip bitireceği bir kadın? Asla.

İçimden bir ses, Emmy ile sohbeti tekrar doğru yola sokabilirsem, oyun odasına geri getireceğimiz ilk kadının o olabileceğini haykırıyor.

Emmy'nin endişelerimize verdiği yanıt karşısında hepimiz kendimizi azarlanmış hissediyoruz ama o haklı. Onu tanımıyoruz. O ne istediğini ve sınırlarının ne olduğunu biliyor.

-Biz kimiz ki ona aksini söyleyelim?

Son mesajının üzerinden bir saatten fazla zaman geçti ve cevap vermemiş olmak beni kahrediyor. Bizimle olan etkileşimi, aldığımız diğer tüm mesajlardan daha samimiydi ve bunun nihayet aradığımız şeyi elde etmek için bir şans olduğunu biliyorum.

Derek evindeki spor salonunda bench press yaparken bana bir bakış attı. "*Hayalet* mi?

Ne zaman bir ergene dönüştün?"

Gözlerimi deviriyorum ve dördümüzden en yaşlısı olduğu için canını acıtacağını bildiğim yerden vuruyorum. "Aş artık bunu büyükbaba. Tek söylediğim karşılık vermemiz gerektiği. Ve eğer siz pislikler büyük kötü baba egolarınızı bir kenara bırakmadığınız için bunu bizim için berbat ederseniz, tüm bu konuşmayı özel hesabıma taşıyacağım. Hatalı olduğumu kabul edecek kadar erkeğim."

Odanın uzak tarafından bir çınlama sesi geliyor. Xavier'in aynadaki yansıması bana dik dik bakarken ağır ağır nefes alıyor. "Onu çalmayacaksın."

Bir parça tehdit içeren inanılmaz derecede düz ton ensemdeki tüyleri diken diken ediyor ama korkunun kıvrımlarına teslim olmayı reddediyorum. Bir BDSM sahnesi dışında, adamın bir sineği bile incittiğini görmedim. Ama bu his tamamen var ve hakkında hiç konuşmadığımız bir şey.

"Bir saatten fazla oldu ve eğer gerçekten on sekiz yaşındaysa, dikkat süresi -şimdiye kadar geçmediyse- muhtemelen başka bir SugarLife davetine geçiyordur." Bunun Emmy hakkında söylenecek haksız bir şey

olduğunu biliyorum ama en iyisinin

Onları zorlamanın yolu, kaçıracaklarını düşünmelerini sağlamaktır. Bu, geçmişte benim için oldukça işe yarayan bir strateji.

"Belki de dikkatinin dağılmasına izin vermeliyiz," diye mırıldanıyor Hudson, Xav'ı gördüğü yerden. "Belki de yaşının iki katından fazla erkekle, muhtemelen adını bile duymadığı sapkınlıklarla dört yönlü bir seks partisi ona göre değildir."

En iyi arkadaşşıma gözlerimi kısıyorum. Neden bunu bizim için sabote ediyor? "O bir yetişkin ve bize ne istediğini bildiğini söylüyor. Bunun Obsession'da ondan sadece birkaç yaş büyük bir kadına inanmanızdan ne farkı var? Hepimiz bireysel olarak herhangi birimizle ilgilenmesi muhtemel alt gruplardan geçtik. Bizimle oynayacak kadar meraklı olabilecek kadınlar genellikle ziyaretçi kartına sahipler ve üyelik inceleme sürecinden geçmedikleri için ne istediklerini bilme olasılıkları daha da düşük. Bana onların kendi akıllarını bildiklerine güvendiğinizi ama Emmy'ye güvenmediğinizi mi söylüyorsunuz?"

Hepsi başını çeviriyor çünkü onlar da en az benim kadar farkında ki, kendi hatamızdan kaynaklanmayan bir şekilde, düzenli olarak denizaltılarımız bize saldırıyor. Nedense, diğer üyelerin bizim hakkımızda yaptığı pek çok uyarıyı dikkate almıyorlar ve canavarlarımızı evcilleştirebileceklerine inanıyorlar. Karanlık bir aşk romanında okuduklarından çok daha sert oynadığımızı her zaman zor yoldan öğrenirler.

Sessizlik biraz fazla uzayınca ben bozuyorum. "Peki, onu birlikte mi arıyoruz, yoksa ben tek başıma mı kapıyorum?"

Onun peşinden tek başıma gitme fikri içimi sıkıyor, çünkü dördümüz için çalışacağını çok iyi biliyorum. Nasıl bildiğimi sormayın ama biliyorum. Ancak, bu üçü kafalarını kışkırtılardan çıkarmazlarsa bunu yapmamam için hiçbir şans yok.

"Ona tek başına mesaj gönderemezsin."

Xavier'i gösteriyorum. "Bu grup için bir. Ben grup için iki kişiyim. Hud? Derek?"

Derek, Hud'a sert bir şekilde bakıyor ve bana bir cevap vermesi memnun olduğumdan çok daha uzun sürüyor. "Grup."

Ergen bir çocuk gibi yumruk atma isteğime karşı koyuyorum.

Hud'ın omuzları çöküyor ve bana bir cevap vermiyor ama vermek zorunda da değil. Biraz rahatsız olduğu için kendimi kötü hissetsem de çoğunluk kuralları böyle. Ayrıca, Emmy ile bağlantı kurmak istememesinin nedeninin sürekli reddedilmekten kaynaklandığını biliyorum.

Oyun partnerlerimi renkli ve içten düğümlerle sarılmış görme arzum, bir denizaltının sert sınırlarına ulaşmasına neden olabilirken, Hud ve Xav'ın deneyimlediğinden çok daha az sıklıkta oluyor.

"Mesajlaşmayı benim yapmama ve ondan iyi bir titreşim aldığımıda üçünüzü tekrar aramama ne dersiniz?"

Herkes başını sallıyor, ben de hepimizin telefonlarımızı attığı kapının yanındaki rafa gidip benimkini alıyorum çünkü görünüşe göre kendimi kontrol etme yetim tamamen kaybolmuş durumda. Ben kıcıım yere çarpana kadar duvardan aşağı kayarken üçü de antrenmanlarına geri dönüyor.

Hızla SugarLife'ı açıyorum ve Emmy ile mesajlaşmaya gidiyorum. Hasar kontrolü yapmak için yeterli olacağını umarak üç mesaj gönderirken başparmaklarım ekranda uçuşuyor.

Brat4Us: Özür dileriz, Emmy.

Brat4Us: Haklısınız, sizi tanımıyoruz. Tek mazeretimiz, sadece birkaç mesaj alışverişinde bulunmuş olmamıza rağmen, hepimizin size karşı küçük bir koruma duygusu hissetmemizdir. Eğer isterseniz sizinle konuşmaya devam etmek isteriz. Güven, yönetilmesi zor bir şeydir, ama biz

İşler yolunda gitmezse ya da olanlardan hoşlanmazsanız bize haber vereceğinize söz verdiğiniz sürece bunu denemeye hazırız.

Brat4Us: *Sizin yararınıza olmayan bir şey yaptığınızı düşündüğümüzde endişemizi göstermeyeceğimize söz veremeyiz, ancak kendi kararlarınızı vermenize izin vermek için elimizden gelenin en iyisini yapacağız. Tabii bunu sizin için yapmamızı istemiyorsanız. Eğer izin verirlerse küçük kızlarımıza bakma eğilimindeyiz.*

Mesaj *ileilmeyi* geçmiyor. Sinirlerimin tepeme çıkmasını engellemek için Instagram'a geçiyorum ve biraz akılsızca geziniyorum. Kendime bunun sadece beş dakika süreceğine dair söz veriyorum ama bunun bir yalan olduğunu zaten biliyorum. Egzersiz yapmaya geri dönmek bana göre değil ve şu anda burada oturup Emmy ile mesajlaşmak için ücretsiz bir iznim var.

Önce onun cevap vermesini beklemem gerektiği gerçeği önemsiz. En iyi üç arkadaşımın bilmediği şey onları öldürmez.

Ancak kıyamet parşömenime giremiyorum ve bu sadece bir yanıt beklerken midemin huzursuz hissetmesinden kaynaklanmıyor. Diğerlerinden aldığım yan bakışlardan da kaynaklanıyor. Hepsi sanki fırlayacakmışım gibi beni izliyor, şu hafif korkunç kutudaki jack-in-the-box'lardan biri gibi.

Telefonum beklenmedik bir şekilde elimde titriyor ve ekranımın üst kısmında bir mesaj başlığı beliriyor.

SugarLife.

SugarBB_Emmy size bir mesaj gönderdi.

Üzerine dokunuyorum ve bildirim beni doğrudan mesaj dizimize götürüyor.

SugarBB_Emmy: *Teşekkür ederim. Ve herhangi bir aşamada kendimi rahatsız hissedersen bunu dile getireceğime söz veriyorum. Sınırlar, değil*

mi? Dün gece onlar hakkında bir Şeyler okudum.

SugarBB_Emma: Varsayımsal olarak, bir şeker bebek, bir davetin babasının tarif edilen tarihi gerçekten gerçekleştirmesini isterse, şeker bebeğin ne yapması gerekir? Bir arkadaş istemek.

Sırıttıyorum. Bir arkadaş, ha? Çok sevimli.

Brat4Us: Evet, bunlar sınırlar. Ve varsayımsal olarak, eğer bir şeker bebek bir davet üzerine bir babayla buluşmakla ilgileniyorsa, kesinlikle sınırları tartışmaları gerekir. Küçük kızı için sınırlar koymayan bir baba, bela arayan bir babadır.

Brat4Us: Eğer bir şeker bebek bizimle buluşmak isterse, tek yapması gereken bize şahsen birlikte oynamak istediğini söylemektir. Akşam için bir otel odası ayarlar ve ona ayrıntıları sağladık.

Bu kez mesajım hemen gönderildi'den okundu'ya geçiyor ve tekrar telefonuna bakacak kadar ilgili olduğu için duyduğum rahatlamayı itiraf etmek neredeyse utanç verici. Aldığım cevap beni zıplatıyor ve yumruğumu havaya kaldırmama neden oluyor. "Siktir, evet."

SugarBB_Emma: Babalar, şahsen oynamak istiyorum.

Ergen bir çocuk gibi davranmamak için çok fazla.

Hudson

Dönüp Darcy'ye bakıyorum, göğsümdeki ısrarcı ve sıkı düğüm dayanılmaz bir şekilde sıkışıyor. "Ne? Ne dedi o?"

Adam deli gibi sırtıyor ve ben de cevap vermeyince dişlerimi gıcırdatma isteğime karşı koyuyorum. Emmy'yle arasında olup bitenlere kendini tamamen kaptırmış bir halde durup onu izlemek zorunda kalıyoruz.

"Siktir et," diye mırıldanıyorum ve telefonumu alıp profile giriş yapıyorum ve mesajın ortasında çıkış yapıp yapmayacağını hiç umursamıyorum.

Hızlıca sohbete giriyorum ve en son mesajları okumaya başlıyorum. Bize aklından geçenleri anlattığı mesaja kadar ilerliyorum ve oradan başlıyorum, yüz yüze oynama isteğine geldiğimde kalbim düzensiz bir şekilde atıyor.

Brat4Us: Teşekkürler, Emmy. Bir şeyler organize edeceğiz ve detayları size bildireceğiz. Müsait olmadığınız bir gece var mı?

Brat4Us: *Biz de sizinle sohbet etmeye devam etmek istiyoruz, sorun olur mu? Sınırlar, sınırlar. Onlar sizi korumak için olduğu kadar bizi de korumak için varlar.*

SugarBB_Emma: *Bu gece benim için en iyisi.*

SugarBB_Emma: *Sınırları tartışmaktan kesinlikle mutluluk duyarım. Sınırlarım olduğundan emin değilim.*

Brat4Us: *Herkesin sınırları vardır, Emma. Sadece sen henüz kendininkini bulamadın.*

SugarBB_Emma: *Sınırlarımın ne olduğunu bulmama yardım edebilir misin?*

Brat4Us: *Buna güveniyoruz.*

SugarBB_Emma: **Melek surat* Daha fazla fotoğrafını istememe izin var mı? Ayrıca ... sana ne diyeceğim? Hepiniz baba mısınız?*

Ekranı izlerken, özel fotoğraf albümümüzün paylaşım bağlantısı beliriyor, ardından Darcy'den bir mesaj daha geliyor.

Brat4Us: *Şimdilik hepimize baba diyebilirsiniz. Bu değişirse size haber veririz. Sorduğun için teşekkürler, Emma.*

İşte o zaman sağımda beliren figürün farkına varıyorum. Telefonumu Xavier'e veriyorum ve boş zamanlarında mesajlara göz atmasına izin veriyorum. Dürüst olmak gerekirse, sanırım şoka girmiş olabilirim.

Oynamak istiyor. Hepimizle.

Sadece Derek ya da Darcy ile değil. Ama Xavier ile. Ve benimle.

Tabii ki bizim özel sapkınlıklarımızı bilmiyor ve bilmesine de gerek yok. Bu gece benim için sadece grup oyunu olacak. Akıl oyunları yok. Striptiz yok-

ve onu yeniden inşa etmek. Bunu daha önce yaptım, yine yapabilirim.

"Oynamak istiyor."

Xavier'in sesi zar zor duyuluyor. Göz göze geliyoruz ve inanmazlığımın gözlerine yansıdığını görebiliyorum.

"Ne zaman?" Derek, sanki mesajlarla arasındaki fiziksel boşluk onu güvende tutacakmış gibi, bench press masasından kalkmadan soruyor.

Duruşu gergin ve kalkıp mesajları kontrol etmemek için kendini zor tuttuğunu söyleyebilirim.

"Bu gece," diye cevap veriyor Darcy, gülümsemesi o kadar büyük ki kelimeyi söylerken neredeyse boğulacak gibi oluyor. "Ona her şeyi organize edeceğimizi ve detayları ona göndereceğimizi söyledim."

Derek bir an için kaşlarını çatar, sonra silkelenir gibi olur. Spor ayakkabılarına bakar ve sonunda sohbete katılır. "Armitage'da yer ayırtabilir miyim? Tek odalı bir süit."

"Evet."

Hepimiz Xavier'e bakıyoruz, o da sanki tüm soruların cevabı ondaymış gibi telefonuma bakıyor.

"Fotoğraflara cevap verdi mi?" Elimi telefona uzatırken soruyorum.

Başını sallıyor ve bana geri veriyor. "Hayır."

Tek heceli cevaplara geri döndü. Muhtemelen bugünlük kelime kotasını doldurmuştur.

Darcy kıkırdar. "Muhtemelen Xavier'in piercingini yakınlaştırıyor ve kime ait olduğunu bulmaya çalışıyor."

Gülüyorum ve köşedeki serbest ağırlıklara yönelmeden önce Xavier'i omzundan alkışlıyorum. "Doğru ya, o fotoğrafın orada olduğunu unutmuşum. Fotoğrafını diğer piercingini de içerecek şekilde güncellem gerekebilir."

Aynada gözlerini devirdiğini görebiliyorum. "Son zamanlarda piercing taktıran tek kişi ben değilim."

Sırıtarak Darcy'ye bir bakış fırlattım. "Evet, ama bu piercing her yönden bir sohbet başlatıcı."

Derek'in yansıması hâlâ onu pençesine almış olan karanlık ruh halini koruyor. Yanına gidiyorum ama onun ruh haliyle ilgilenmek yerine bankın tepesinde duruyorum. "Seni on dakika daha izleyeceğim."

Bir an için beni görmezden geleceğini düşünüyorum ama sonra arkasına yaslanıp ellerini başının üzerindeki çubuğa koyuyor ve çekiş teklifimi kabul ediyor. "Sıra sende."

Başımı sallıyorum ve çubuğu sehpadan kaldırdığında saymaya başlıyorum. Daha dörde bile gelmemiştim ki Darcy'nin telefonundan gelen iki SugarLife bildirimi ağır nefes alış verişlerimizi ve ara sıra çıkan metal şıngırtılarını böldü. Hepimiz durakladık.

"Setlerinizi bitirin," diye sesleniyor Derek sıkılmış dişlerinin arasından ve onluğunu bitirmek için barı indiriyor.

Darcy'nin biceps curl hareketlerini bitirmesini beklemek zorunda kalıyoruz ve sonra Derek spor salonunda işimizin bittiğini söylüyor. Karşılıklı konuşulmayan bir anlaşmayla, Derek'in telefonu televizyona bağlıyken kanepeye geri dönüyoruz.

Derek mesaj dizisini açar açmaz, üzerinde kapalı göz simgesi olan gri bir kutu bize bakıyor. Nefesimi tuttum. Bize bir resim göndermiş. Resmin hemen altında bir mesaj var ve sikim her kelimedede kalınlaşmaya başlıyor.

SugarBB_Emma: *Tamam, babalar. Ben de tam duş almak üzereydim. Bana küçük kızınızla geçirdiğiniz mükemmel bir gecenin neye benzediğini anlatabilir misiniz?*

Derek fotoğrafi açıyor ve sanki bu kız az ama öz fotoğraf çekme dersi almış gibi.

Kıcının alt tarafı dışında herhangi bir deri görmüyoruz, ama lanet olsun, bu görüntü

"Lanet olsun," diye mırıldandı Darcy yanımdan. "Bu kız tam bir velet olacak."

Profilini tekrar çekmiş ama bu kez kameraya yakın. Kirpikleri uzun ama makyajdan kaynaklanan topaklanma yok. Buna çok fazla odaklanmıyorum, çünkü makyaj benim için ne burada ne de orada. Bunun yerine, görüntünün arka planına bakıyorum, yani banyo aynasındaki yansımasına.

Gömleği bir taraftan toplanmış, sadece yuvarlak küresinin ipucunu ve külotunun kenarını gösterecek kadar. Sanki bizimle oynuyor. Bizimle dalga geçiyor.

İçimde bir heyecan yumağı oluşmaya başladı ve Darcy'ye sırtıyorum. "Sadece umut edebiliriz."

Veletler benim kriptonitimdir.

Arkadan konuşma. Küstahlık. Ortaya çıkıp doğrudan sormadan ceza isteme şekilleri. Sonra onları bir saatten fazla bir süre boyunca bağladıktan sonra bitmesi için umutsuzca yalvarmaları, boşalmalarına izin vermem için yalvarmaları. Çok lezzetli.

"Sorusuna nasıl cevap vermeliyiz?" Derek özellikle kimseye sormuyor, *onu korkutmadan* söylemeyi bırakıyor.

"İşte, bana bırak." Elimi ona uzattım.

Derek çok az bir isteksizlikle telefonu bana uzattı. Başparmaklarım ekranın üzerinde uçuşuyor ve mesajım televizyonda beliriyor. Bekliyorum

Gönder tuşuna basmadan önce kimsenin itiraz etmesini bekledim. Sessizce mırıldanan bir "Lanet olsun" var ama itiraz yok.

***Brat4Us:** Mükemmel bir geceyi tarif etmek zor. Davetiyede listelediğimiz karışıklıklar kapsamlı değil. Sadece bir gecemiz olan bir kız bebekle, bizim için mükemmel olan onu paylaşmakla ilgili olacaktır. Seksi ama sevimli bir şeyler giyiyor olmalı. Belki oyuncak bebeklerini ve ayılarını çıkarmıştır. Dördümüzü de öperdi. Dizlerinin üzerine çöker ve güzel dudaklarını her birimizin sikinin etrafına sarardı. Eğilir ve açgözlü küçük amcığını kullanarak her birimizi kuruturdu. Biz onu sırayla yerken o boşalmak için izin isterdi. Ve tüm gece boyunca uslu kızımız olur ve bize baba derdi.*

Mesajımız teslim edildi. Son birkaç mesajı tekrar okumak için resmin arkasına geçiyorum.

Onun sınırlarını bul . . .

Fotoğraf istemek . . .

Fotoğraf albümümüz.

"Duşta," diyorum ve odadaki gerilim yüzde seksen oranında düşüyor. Oturup beklemek istemediğim için koltuktan kalkıyorum. "Ben de duş alacağım."

Diğerlerinin de beni izlediğini varsaydığım için arkamdan onay mırıltıları ve hışırtılar geliyor.

Misafir odalarının her birinin kendi banyosu var ve ben de benimkine giriyorum. Zaman kaybetmeden duş rutinimi hızlıca yerine getiriyorum. Diğerleri de benimle aynı şeyi düşünmüş gibi görünüyor çünkü on beş dakika sonra hepimiz kahverengi deri kanepeye geri döndük.

Emmy'den gelen bir cevapla ödüllendirildik.

SugarBB_Emma: *Alışverişe gitmem gerek.

Xavier

Sohbet bir saatten uzun süredir sessiz.

Huzursuzluk sinirlerimde geziniyor ve duygularıma teslim olan biri olsaydım, odanın içinde volta atıyor olurdum. Şu ya da bu şekilde tam olarak bunu yapan diğer üç kişiyi yargıladığımdan değil.

Emmy'nin simgesi karardı, bu da çevrimdışı olduğunu gösteriyor ve ne zaman tekrar çevrimiçi olacağına dair herhangi bir işaret vermedi. Akıl sağlığını kurtaran tek şey, Derek'in bu gece onunla oyun randevumuz için Armitage'daki sütlerden birini tutmayı başarmış olması. Onunla gerçekten yüz yüze görüşüp görüşemeyeceğimizi zaman gösterecek.

Eğer o bize durmamız için yalvarana kadar vücudundan çalabileceğimiz her zevki alırken onu dördümüzün arasına yayacaksak.

Zihinsel imgeler omurgamdan taşaklarıma doğru bir elektrik çarpması gibi. Derin bir nefes alarak o görüntüyü kafamdan uzaklaştırıyorum ve yarı sakinleşmemi istiyorum. Dikkatimi dağıtmak için telefonumu alıp

Fotoğraflarım, başparmağım Emmy'nin kayıtlı iki fotoğrafının üzerinde soldan sağa doğru ilerliyor.

Resimler kesinlikle aynı kıza ait. Elmacık kemiğinin ve kulağının şekli aynı. Bu yeni görüntü, içimdeki arzuyu yavaş yavaş kaynama noktasına getirdi. Yeni fotoğrafta dudaklarında hafif bir eğim var ve ben bunun ne olduğunu görüyorum.

Bizi kızdırmaktan zevk alıyor.

Kanepede oturduğu ilk görüntüye geri döndüğümde, telefonum elimde titriyor. Ekranımın üst kısmında bir bildirim beliriyor.

SugarLife.

SugarBB_Emma size bir mesaj gönderdi.

Bakışlarım hâlâ sohbete giriş yapmış olan televizyona kayıyor. Bir görüntüyü gizleyen başka bir gizlilik simgesi ve onunla birlikte gelen bir başlık var.

SugarBB_Emma: İlk durak.

"Bir mesajımız var," diye sesleniyorum odanın geneline. Üçü birden kanepeye koşuyor, Darcy de sanki ergenlik çağındaymış gibi kanepenin arkasına atlıyor.

Derek telefonunu eline alıyor ve resmi genişletmek için üzerine tıklıyor. Bir an için nasıl nefes alacağımı unutuyorum. İç çamaşırı alıyor. Bizim için.

Ekranımızda, hepimizin aşına olduğu üst düzey bir iç çamaşırı mağazasının resmi var. Oyun eşyalarım için franchise'dan, hatta muhtemelen tam olarak bu mağazadan ürün satın aldığımı biliyorum.

Darcy bir elini ağzına ve çenesine götürürken, "Sanki şeker babanı nasıl kızdıracağına dair bir kitap okumuş," diye mırıldanıyor.

Onaylayarak homurdandım.

Derek görüntüden çıkıyor ve cevap vermek için sohbete geri dönüyor. "Şimdi ona odadan bahsedeyim mi?"

Hudson başını sallar. "Hayır, bunu şu küçük alışveriş gezisinden sonraya bırakalım. Bu onu sinirlendirebilir. Bırakalım liderliği o alsın."

Derek, "Böyle çabalaması çok tatlı," diye cevap veriyor ve ben de ona katılıyorum.

Son zamanlarda katıldığım oyunların hepsinde belli bir şey eksikti. Sanki denizaltılar sadece sahne ile ilgileniyor ama başka hiçbir şeyle ilgilenmiyorlarmış gibi, ki ben bu şekilde çalışmayı hiç tercih etmiyorum. Sonradan bakım, bir sahnede sevdiğim şeyin bir parçasıdır, denizaltımın hem duygusal hem de zihinsel olarak kendini toparlamasına yardımcı olmak.

Ama benim kanımı kaynatan şey bir sahneye giden yoldur. İster bunun gibi şirin ve tatlı bir şey olsun, isterse alt tarafın kontrolün kendisinde olduğunu düşündüğü bir şey olsun, kovalamaca ve avlanma. Ya da ilkel, morartıcı ve acı verici olduğunda. Baştan sona bir kavga, ikimizin de bitmesini istemediği bir kavga.

"Tamam, buna ne dersin?"

Soru retorik ve Derek hiçbirimiz cevap veremediğinden gönder tuşuna basıyor.

Brat4Us: Ne aldığını görebilecek miyiz?

Kabarcıklar birkaç saniye sonra ortaya çıkar.

Sana ne denediğimi göstermeme ne dersin? Yine de gecemiz için gerçek kıyafetimi sürpriz olarak saklamak istiyorum.

Olur mu babalar? Yoksa kıyafetimi seçmeyi mi tercih edersiniz?

Ve işte, içimdeki ateşin açığa çıkması, sadece önümde kendini garip ve güvensiz hisseden bir denizaltım olduğunda ortaya çıkıyor. Benden ne istediğini bildiğinde ve beni mutlu etmek istediğinde, ancak ne istediğimi veya bunu bana nasıl vereceğini bilmediğinde. Mecazi olarak ve genellikle fiziksel olarak da gergin ve tetikte kalması gerekiyor.

Ve belirsizliği neredeyse bir devrilme noktasına geldiğinde, kontrolü ele alıyorum, sadece anı yaşayabilene ve bedenini, zihnini ve ruhunu bana teslim edene kadar kafasındaki tüm düşünceleri soyuyorum.

Derek'in parmakları telefonunda geziniyor ve ekranda kelimeler beliriyor.

***Brat4Us:** Bu bizim için mükemmel, bebeğim. Bize göstermek istediğin her şeyi görmek için sabırsızlanıyoruz.*

Mesaj *okundu* olarak görüntülenir, ardından simgesi bir kez daha kararır. Odadaki gerilim birkaç kademe düşer.

Darcy kalkıp Derek'in ıslak barına gitmeden önce, "Bunun için bir içkiye ihtiyacım olacak," diye mırıldandı.

"Daha öğle yemeği vakti bile gelmedi," diyor Derek, gözleri hâlâ telefonuna odaklanmış bir halde.

"Sen de mi bir tane istiyorsun?"

Derek, Darcy'nin kuru sorusu karşısında homurdanıyor.

"Merhaba, kız arkadaşım az önce mağazanıza girdi ve satın almak istediği şeyin parasını ödeyerek onu memnun etmek istiyorum."

Şeytan çıkarma ayinine ihtiyaç duyan bir film karakteri gibi, başım diğer tarafımdaki Hudson'a bakmak için dönüyor.

Buz mavisi gözleri neşeyle parlayarak bana sırtıyor. "Evet, bu doğru. Web sitesinden de birkaç şey seçsem sorun olur mu? İnanılmaz. Tamam, bana bir dakika ver."

Telefonumda bir tarayıcı açtım ve arama kısmına mağazanın adını yazıyorum.

"Tercih ettiğim külot tarzı? Hmmm . . . Aslında, soyunma odasında neyi tercih ettiğini görüp gerekli seçimleri yapabilir misiniz? Mükemmel."

Yapay elmaslı ve dantelli, kesinlikle yenilebilir kırmızı saten bir set buluyorum ve Hudson'a göstermek için telefonumu çeviriyorum.

"Tamam, ilk tercihim yaptım. Onun bedeninde bir Lusty Lacey var mı?" Hudson isme kaşlarını çattı ama marka için kullandıkları dandik şeyler umurumda bile değil. Sadece Emmy'yi kırmızılar içinde görmek istiyorum.

Hudson duraklamadan önce telefonumda geziniyor. "Ve Midnight Shade, lütfen. Siyah." Telefonumu geri veriyor ve tamamen şeffaf bir bornoz görüyorum, siyah kumaşı o kadar şeffaf ki buna tesettür örtüsü bile denemez.

Bayıldım. Daha şimdiden Emmy'nin oyun odasında elbiseden başka bir şey giymeden dolaştığı, ipek kravatının bir bileğinden sarktığı görüntüler zihnimi işgal ediyor. Hudson'a elbiseyi gösteriyorum ve o da bunu siparişimize ekliyor.

Ekranda başka bir gizlilik simgesi var. Derek resmi açmadan önce herhangi bir uyarıya ihtiyaç duymaz.

Büyük olasılıkla bir soyunma odasında bir kancaya asılı boş bir elbise askısı.

Derek görüntüden çıkıyor ve bizi başka bir gizlilik simgesi bekliyor. Ekranda uyluğun üst kısmından aşağıya doğru çıplak bacaklar beliriyor; çekim, kadının ne giydiğini bir an bile göremeyeceğimiz kadar açılı.

Bir elimi ağzıma götürüp parmaklarımı çenemde gezdiriyorum. "Lanet olsun."

"Kahretsin, umarım bu gerçektir ve bizi kandırmıyorlar," diye mırıldanıyor Hudson, gözleri ekrana yapışmış bir halde.

Bakışlarımı hâlâ kulağında duran telefona ve tekrar yüzüne yöneltiyorum.

Başını sallıyor. "Seçimlerimizi yapmak için telefonu kapattı."

Başımı sallayarak ekrana dönüyorum ve Derek'in Emmy'yle bir ileri bir geri konuştuğunu görüyorum.

Brat4Us: *Bizimle dalga mı geçiyorsun?*

SugarBB_Emma: *Resimleri beğenmediğinizi mi söylüyorsunuz? Daha fazla göndermeyeyim mi?*

Brat4Us: *Şimdiden bizim için palazlanmaya mı başladın? *kötü sırıtan surat**

SugarBB_Emma: **Hiç de değil. Sadece beğenmezsen resim göndermeye devam etmek istemiyorum.*

Brat4Us: *Göndermeye devam edin.*

"Darcy, iç çamaşırı seçimin var mı?" Hudson soruyor.

Darcy sözünü sakınmadan telefonunu Hudson'a uzatır, ekranda koyu mor ve altın rengi, çıtçıt ve halkalı bir koşum takımı görüntülenir.

Hudson'ın Darcy'nin siparişini vermesini dinlerken, kendi telefonumda Emmy ile sohbeti açıyorum ve onun fotoğraflarını sadece onun için oluşturduğum albüme kaydetmeye başlıyorum. Bu kız için hissettiğim yatırım seviyesi zaten biraz endişe verici, ama uzun zamandır böyle bir açlık hissetmemiştim.

Son resmi kaydederken, Emmy'den başka bir resim geliyor. Derek telefonunda geziniyor, web sitesi televizyona klonlanmış ve fırfırlı ve fiyonklu bir oyuncak bebek elbisesi tarzında pembe bir gecelik üzerinde durakladığında, yeni fotoğrafı açmadan önce onayımı homurdanıyorum.

Boğazım kurudu. Bu bir meme ucu mu?

Ekranı kısıtayıp göğüs dekoltesine yakınlaştırıyorum, şehvet düşkününü yaşlı bir adam gibi davranmam umurumda değil. Tenine karşı koyu mor renk günahkâr. İşlemeli çiçekler kupların V kısmına kadar iniyor ve görüntüye doğru eğildiğini açıkça belli ediyor.

"Neye bakıyorsun sen?" Derek ekranıma bakmak için eğiliyor.

"Başka bir resim," diye mırıldanıyorum ve tekrar uzaklaştırıyorum.

"Kahretsin, bildirimi görmedim bile. Neden bir şey söylemedin?"

Cevap vermiyorum, sadece diğerleriyle birlikte kaydediyorum.

Birkaç dakika sonra Emmy'nin yeni görüntüsü televizyonda belirir ve üçü de bir an sessiz kalır.

"Yardımlarınız için çok teşekkür ederim. Evet, gelecekteki durumlar için mağazaya uğrayacağımdan emin olabilirsiniz. Hoşça kalın." Hudson aramayı sonlandırır. "Dört kıyafet ve elbisenin yanı sıra sipariş etmek istediği her şey hesabıma eklenecek. İyi ki birkaç aydır kullanmamışım. Yoksa garip olurdu."

Kimse yanıt vermiyor ama hepimiz Derek'in Emmy'yle sohbetini tamamen yeni bir yöne taşınmasını merakla izliyoruz.

Brat4Us: Talimatlara uyan iyi kızlar ödüllendirilir. Resimler için teşekkürler. Hepsinde muhteşem görünüyorsun.

SugarBB_Emma: Peki kötü kızlar ne alır?

Brat4Us: Veletler tam olarak istediklerini alırlar.

Hemen kendi fotoğraf albümlerinde bir resim arıyor ve birkaç yıl önce ona hediye ettiğim küreği bulduğunda sırtıyorum; onun oyun odasının duvarında özel bir yeri var.

Kumaşına ters olarak *Daddy's Brat* kabartması işlenmiş siyah deri bir kürek. Yaramaz bir kız çocuğunu işaretlemek için mükemmel.

Görüntü hemen okunuyor ve ardından simgesi kararıyor. Ne düşündüğünü ve hissettiğini merak ediyorum. Çok mu fazlaydı? Yoksa doğru miktarda mıydı?

"Çok mu fazla?" Derek kendi düşüncelerimi dile getirerek odadakilere soruyor. "Şimdi bilmek daha iyi sanırım," diye yanıtlıyor Hudson.

Darcy başını sallar. "Hiç sanmıyorum. Muhtemelen satış asistanıyla meşguldür. Ona bir dakika ver."

Boğazımın neden aniden bu kadar kuruduğunu kabul etmek istemesem de bunu düzeltmek için kalkıp buzdolabından bir şişe su almaya gidiyorum. Tam odaya geri döndüğümde iki yeni mesaj beliriyor.

Daha önce hiç şaplak yemedim.

SugarBB_Emma: Ayrıca, oyun randevumuzun planlarını ne zaman alacağım? Hepiniz için hazır olduğumdan emin olmak için öğleden sonramın geri kalanını planlıyorum.

Kimse bir şey söyleyemeden bir emir verdim. "Detayları birkaç saatliğine göndermeyin. Kontrolü ele almanın ve onu diken üstünde tutmanın zamanı geldi. Hazırlanmak için eve gidiyorum, saat altıda dönüp hepinizi alacağım."

Ben uzaklaşırken Derek, "Bu gece oyuncak yok, bırak da bize alışsın,"

diye sesleniyor.

Ona teŖekkür etme zahmetine girmiyorum. Resmi olmayan odamdan eşyalarımı da toplamıyorum ve sadece arabama doğru yola çıkıyorum, eve gitmek ve bir sahne için doğru kafa yapısına girme rutinimi başlatmak için hevesliyim.

Emmy'nin başına geleceklerden haberi yok ve ona göstermek için sabırsızlanıyorum.

İyi Kız

Emmy onların yeni davetini kabul edecek mi? İyi Kız'da öğrenin.

İyi Kız'ı Amazon'da Bul

Dört baba. Zevk ve acıyla dolu bir hafta sonu. Yirmi bin dolar.

Dün gece dünyamı salladılar.

Şimdi de hafta sonu için beni tutmak istiyorlar.

İki kırmızı hediye kutusuyla birlikte özel davetiye bildirimini aldığımda neredeyse bayılacaktım. Zaten kazandığım on bin doların üzerine yirmi bin dolar mı?

Tüm üniversite kariyerim boyunca çalışmak zorunda kalmayacaktım. Çalışmaya konsantre olabilir ve hatta belki de erken mezun olabilirdim. Geleceğim düşündüğümünden daha erken olabilirdi.

Tekliflerini geri çevirmek aptallık olurdu, değil mi? İki gün daha beni istedikleri gibi kullanmalarının ne anlamı var? Ayaklarının dibinde yalvaran bir kızdan başka bir şey olmayana kadar saygınlığımı elimden almalarına izin vermek?

Bir hafta sonu daha. Yeni kontratlarının kapsadığı tek şey bu. Sonra benimle işleri bitecek. Beni iyi tutmalarını istemem önemli değil. Hayır, önemli olan tek şey bu hafta sonundan sonra geleceğime konsantre olacağım. Beni desteklemesi için başka birine güvenmek zorunda kalmayacağım. Bir daha asla SugarLife uygulamasını kullanmak zorunda kalmayacağım. Onları bir daha görmek zorunda kalmayacağım. Ve istediğim de tam olarak bu.

İyi Kız, Sugar Lifeseries'in ikinci kitabıdır. Bir kız bebek, dört babalık, aşırı acı ve zevk dolu bir hafta sonu ve kink dünyasının derinliklerine inen yüksek buharlı bir neden romantizmi seçiyor.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.